

AZ
ÁRPÁDOK KIRÁLYI VÉRE
MAGYARORSZÁG CSALÁDAIBAN.

IRTA

BACZKA-MADARASI KIS BÁLINT

cs. és kir. kamarás, a Ferencz József-rend lovagja,
a Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság igazgató v. tagja.



ÖTVENHÉT NEMZEDÉKRENDI TÁBLÁVAL.



BUDAPEST.

AZ ATHENAEUM IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSULAT KÖNYVNYOMDÁJA.

1895.

AZ ÁRPÁDOK VÉRE ÁLTAL

FELSÉGES APOSTOLI KIRÁLYÁVAL

MAIGLAN IS TÖRHETLENÜL EGY CSALÁDBA ÖSSZEFORROTT

MAGYAR TÁRSADALOMNAK,

ÉVEZREDES FENNÁLLÁSÁNAK EMLÉKÜNNEPÉRE!



BEVEZETÉS.

»Van-e igazoltsága, hogy valaki a mai demokratikus és gyakorlati irányú korban pár esztendői fáradságos munkát, tanulmányt és vizsgálódást arra fordítson, hogy vagy másfélezer családban egy rég letűnt dynastia vérét kimutathassa? — Érdekelheti-e ez a mai kort? Használhat-e valamit; vagy előbbre viszi-e bár magát a genealogiai tudományt?« — E kérdések csengenek fülünkben; mintha csak a mostani »fin de siècle« intézné hozzánk.

Mi egész meggyőződésből »igen«-nel felelünk a kérdésekre.

Különben, látva a mérveket, melyekre munkánknak terjednie kelle, — kitartásunk el is hagyott volna.

A mi a korszerűtlenség kérdését illeti, — mi vállalkozásunkat korszerűtlennek sem találjuk.

Hiszen, valljuk be, kissé különös ez a mai sokat hangoztatott demokrácia! . . .

Nem azon visszás jelenségre czélzunk, mit sokakról állítanak, hogy t. i. felfelé demokraták, lefelé pedig arisztokraták. Ez talán nincs is egészen így...

Inkább úgy áll a dolog, s ezt nagyobb általánosságban is kimondhatjuk, — hogy mi, magyarok, demokratikusan gondolkozunk, de arisztokratikusan érzünk.

S ha egyik irányban sincs tulzás, talán jól is van így! talán ez is egyike azon sajátos vonásoknak, melyekben kidomborodik nemzeti egyéniségünk.

Lelkesüljünk az ősök emlékéen s maradjunk olyanok, hogy az udódok is becsben tarthassák a miénket: ez az arisztokratikus érzés jogosult, mert nemes. Adjuk meg mindenkinek, mi őt megilleteti, teremtsünk jóllétet, melyben mindenki tehetősége és érdeme szerint részesülhessen; ez a demokratikus gondolkodás szintén helyes, mert az igazság alapul.

E munkában is megtalálhatja a magáét úgy az arisztokratikus érzés, mint a demokratikus gondolkodás.

Az elsőt lelkesítheti az, hogy fölismeri és ereiben lüktetni érzi azon vért, melyet minden magyar ember a legelőkelőbbnek kell, hogy tartson; a másodikat emelheti a tudat, hogy a századok egymás után leforgása alatt e nemes örökség is közkincsévé vált már a magyar társadalomnak, mondhatni az egész magyar nemzetnek!

Másfelől úgy hiszszük, nem is haszontalan a munka, melyet végeztünk.

Már csak a genealogia tudományos művelőire nézve sem lesz haszon nélkül azon fáradságunk, melylyel a munkánk körébe eső házassági összeköttetések jelzésénél az illető egyének azonosságát biztosan megállapítani igyekeztünk, mi sok hibának kijavítására, sok hiány pótlására, néhol pedig ellenmondások és anachronizmusok felderítésére vezetett.

Ugyanis egyetlen magyar általános családtani munkánk, Nagy Iván »Magyarország Családai« noha végtelenül becses és nélkülözhetlen minden genealogusnak, mégis a tudós szerző minden gondja mellett sem lehet teljesen ment a hiányoktól és hibáktól. A kitünő szerző, kellő kritikái vizsgálat után, összeállította a családfákat, úgy a mint az adatokat kapta; de minden egyes családot külön kellvén tárgyalnia s részletes összehasonlításokat már munkájának roppant terjedelme miatt sem tehetvén mindenütt, így nemcsak hogy hiányosságok nem valának kikerülhetők, jelesen a családok nőtagjai nevéhez a férj, kivel egybekeltek, nincs mindenütt bejegyezve; de néhol (gyakran toll- vagy sajtóhibából is) keresztnevek, — pár ritkább esetben családnevek is, — megcseréltek s a hibásan közölt adatokban lappangó anachronizmusok kikerülték az író figyelmét.

Mi munkánk természeténél fogva arra voltunk utalva, hogy a családokat nemcsak külön-külön, hanem combinative, egymással való összeköttetésekben és egymástól való leszármazásukban ve-

gyük vizsgálat alá és ezt, bár néha nagyon fáradtságos volt, és sok nehézségbe ütközött, a lehető legnagyobb gondnal és figyelemmel törekedtünk végezni, s ennek szükségképeni következménye volt, hogy táblázataink összeállításánál sikertült felderíteniünk sok anachronizmust s kiküszöbölniünk az ezekből bebizonyult genealogiai lehetetlenségeket; pótolnunk számos oly hiányt, kijavítottunk számos oly hibát, melyekről az imént megemlékezünk.

A genealogia művelője tehát sok esetben, hol haboznék vagy tévedésnek volna kitéve, helyes útra lesz vezetve táblázataink által, kivált mint-hogy azoknál nemcsak a sajtó útján megjelent újabb dolgozatokat, a mennyiben tudomással bírtunk róluk és hozzájuk férhettünk, hanem némely kézirati gyűjteményből vett jegyzeteinket, pár erdélyi családi levéltár adatait s más rendelkezésünkre adott közleményeket is felhasználunk.

Legkevesbé sem állítjuk azonban munkánkat teljesnek, sőt minden gondunk és igyekezetünk mellett hibátlannak sem, mert bizony lehetnek abban hibák, melyek figyelmünket kikerülték, s teljesség tekintetében is csak addig mehettünk, meddig az eddig nyivánossá lett, vagy kutatásaink közben beszerezhetett adatok terjedtek.

Hiszen csak a munkánk kiindulását feltüntető A. táblát is tekintve, már a XVI. és XVII-ik századbeli Móricz családbelieket sem tudjuk a közbeső házag miatt ide befoglalni, s így a leszármazást csakis a Báthori ágon vezethetjük le; sőt itt is számos családnál, még többek közt a ma is élő Irinyi, Kenderesi, Uray sat. családoknál is, leszármazásuknak vagy egyáltalán, vagy legalább az illető korszakot illetőleg ismerttetlenül vagy házagosan maradt volta miatt, csakhamar meg kell akadnunk. Így van ez aztán mind végig, számos család tekintetében, melyek, ha genealogiájuk kellőleg tanulmányozva és ismertetve volna, még messze ágazó és igen érdekes deductiókra vezethetnének, úgy hogy — meg vagyunk győződve — csak a ma még feltalálható adatok összegyűjtése és ismertetése, s az egyes genealogiák hibái és házagainak csak ma még eszközölhető hiteles kiegészítése és pótlása mellett is: jelen munka nemcsak mint most 1500 és egynéhány családra, hanem talán két anyyira is kiterjedne s az Árpádok közös törzséből leszármazók között nemcsak, mint így, körülbelül 1100 és néhány házassági

összeköttetést, hanem jóval számosabbat jegyezhetünk volna be.

Mi, a mennyi adatot közelünkben találhatunk, összegyűjtöttük; de felhívat ilyenek beküldésére sem nyilvánosan sem egyesekhez nem intéztünk. Ez csak évekre elodázta volna e munka megjelenését s még sem sokat gyarapított volna rajta, *miről meggyőzött az erdélyi családok genealogiájának teljesbbé tétele végett a Turul 1891: 4. füzetében közölt s nagyon kevés eredményre vezetett felhívásunk.*

E tapasztalatokból kiindulva merjük kockáztatni azon paradox állítást, hogy mi jelen munkának legörvendetesebb hatását a genealogia terén épen annak hiányosságaitól várjuk; vagyis azt reméljük, hogy a haszonnál, melyet a már benne foglalt helyesbítések és kiegészítésekből meríthet e tudomány, még sokkal több lesz az, mi a benne nem foglaltaknál fogva szolgálанд a genealogia fejlesztésére.

Ugyanis e szak tudományos művelői, látván mely pontokon szakadoznak meg levezetésünk fonalai, figyelmessé tétetnek ez által oly családokra, melyek genealogiáját tovább fürkészni s teljesebbé tenni érdemes volna. A nagy közönség pedig, s különösen az a sok család, mely belejön munkánk körébe, ha eddig nem is érdeklődött s különben ma sem érdeklődnek: talán fog érdeklődni most családjának múltja és leszármazása iránt, ama specialis zerperő és történelmi jelentőségnél fogva, mely az Árpádok nevetől és emléktől minden magyar előtt elválhatlan, s ez érdeklődés folytán azon lesz, hogy a munkánkban talált hiányosságokat a kezei közt levő adatokból kipótolta.

Mi pedig figyelemmel fogunk kísérni s köszönettel fogadni minden helyreigazítást és kiegészítést, mi akár a Turul szakfolyóiratban jelenik meg, akár egyenesen hozzánk *Magyar-Igenbe* lesz intézve: *összegyűjtjük és rendezzük mindezt, s mihelyt az anyag anyyira növekszik, egy pót-füzetben közölni fogjuk.*

Így reméljük fejlesztőleg hathatni hiányosságaink által is a genealogia művelésére, s ha reményünk valósul s munkánk a kijavításokat és pótlásokat tartalmazandó füzet által tökéletesebbé válik, akkor az még több család legújabb időig terjedő leszármazásának rövidre foglalt áttekintéséül szolgálhatván, gyakorlati értékben és használhatóságban is fog gyarapodni.

Különben is, ha végig tekintünk táblázataink, nemcsak azt láthatjuk belőlük, miként alakultak vidékenként az egymás közt ismételt házassági összeköttetések által egybekapcsolt családcsoporthoz, mi sok irányban való vizsgálódásokra és reflexiókra nyithat tért s főképp a régebbi idők birtokviszonyainak alakulására sok megfajtást, egyes helységek és vidékek történeténél a monografusnak néha biztos vezérfonalat szolgáltathat: hanem látjuk úgy szólva szemeink előtt alakulni a különböző generációk társadalmának, e társadalom tovább fejlődésének, a családok emelkedése vagy hanyatlásának hű képét.

Igazságot szolgáltat munkánk aristokráziánk azon részének, mely magyar maradt, s a magyar nemzet kebelében kereste összeköttetéseit: midőn azt új fényben, úgyszólván fokozottabb előkelőségben tünteti föl, kimutatván azon számos izeket, melyeken annyi elődeik különféle ágazatokon a legnemesebb magyar vért hozták ereikbe; a mivel az idegen összeköttetésekbe került s magyarságukhoz kevésbé ragaszkodó családok, minden régi eredetük s fényes állásuk mellett is, sokkal kevésbé dicsekedhetnek.

Másrészt eloszlatására szolgálhat e munka egy sajtószerű ferdeségnek, melyet nemességünk, — az úgynevezett »gentry,« — egy részénél majdnem minden vidéken feltalálhatunk, s mely az aristocraticus irányzat legigazolatlanabb kinövését képezi, mert egyszerűen *nevetséges*. Ez a *provincialis* — nem annyira aristocratismus, mint igaz nevének nevezve: *arrogantia*, mely csak saját családját s a szomszédságában vele együtt élőket tartja előkelőnek, a többieket pedig országszerte kicsinyli és lenézi, — *mert nem ismeri*. Elég egy futó pillantás tábláinkra, hogy nevetséges voltáról meggyőzve, kiírta az ily elfogultságot.

E táblák társadalmi szempontból, valóban sokféle reflexióra vezethetnek.

Láthatjuk némelyiken az exclusivitásnak egyes, habár ritka, példáit; míg másokon, — főleg a nemzeti szellem és egykamarai rendszer hatása alatt szorosabban összehúzódott erdélyi családokén, — a főrangúaknak a többi nemességgel való tarka vegyületét.

S ha áttekintünk a számos családon, mely e munka körébe esik s a mely családok a legmaga-

sabb köröktől a legszerényebb életpályákon tengődőkig, fejedelmektől és hercegektől a még nemességgel sem bírókig, óriási hitbizományok uraitól a rongyokba burkolt koldusig (nem túlzunk: *valóban láttunk ilyent is* a tábláinkra felsoroltak közt) ez ország társadalmát annak minden rétegeiből képviselik; ha elgondoljuk azt, hogy az itt látható, oly különböző rangú, vagyoni és társadalmi állású emberekben mind kimutathatni a közös vért, Magyarország legnemesebb vérének, s hogy ezekről mind bebizonyíthatni ugyanegy közös törzsből, ugyanazon ősatyától és anyától való leszármazásukat: e megfontolások sokat le kell hogy köszörüljenek úgy az aristocraticus mint a democraticus irányzat tulzó s így közéletünkre káros ferde kinövéseiből, az alantosabbak iránt való gőgös fenhéjzásból szintúgy, mint a magasabb állásuk iránti irigy gyűlölködésből, s hozzájárulhatnak a nemzeti összetartás és együttlérés emeléséhez.

És majd pár év múlva, midőn Magyarország a honalapítás millenniumát fogja megülni, lélekemelő és bizalomgerjesztő lesz a tudat, hogy a honalapító hős nemcsak a földet, melyet megszerzett, hanem vérének is hátrahagyta örök időkre a magyar nemzetnek; hogy miként a szívből az erek ezreit át a testbe, úgy szívárgott az át ezer ágazaton keresztül e haza társadalmába s nemesíti azt és él benne kiolthatatlanul, mint a hazaszeretet, mely egy ily nemzetben el nem hamvadhat soha. S e nemzet, ezredéves ünnepén, nemcsak hőskorának vezérének fogja ünnepelhetni, hanem ezerek meg ezerekben meg lehet a történelmileg igazolt tudat, hogy az egyszersmind ősatya is; hogy e nemzet fiait vérségileg is annyira, — sőt kiterjedtebben mint a mennyire tudásunk terjedhet — összekapcsolva, egyetlen családot kell hogy képezzenek, hazafias eszméken közösen lelkesülve, a közjóért közösen munkálkodva, összetartásban, egységben!

Ha csak valamennyire is hozzájárulhatunk e közérzület élesztéséhez, akkor bármit vessen is szemünkre a fin de siècle korholó szava, akár a demokratia, akár a realismus szempontjából: mégsem pazaroltuk hiában időnket, s igazolva lesz a munka, melynek eredményét most olvasóinknak be kívánjuk mutatni.

Történelmi és okleveles nyomai a hazai családokba nőül ment árpádházbeli királyivadékoknak.

Ha nem is gyakran, de legtöbb dynastiánál előfordul, hogy tagjaik belföldi családokkal is házassági összeköttetésbe jönnek.

Hogy az Árpádoknál, noha a nemzet véréből származtak, s ennek választása folytán emeltetve főhatalomra, uralkodásuk csak három századon át helyezte őket véreik fölé, mégis oly ritka volt az eset, hogy magyar családokkal házasodjanak össze: ezt megfejtí az idegen elemek közt csak imént megalapított fiatal Magyarország helyzete, mely megszilárdulhatása végett dynastiájának családi összeköttetéseinél a politikai szempontokat tette irányadókká, s a külfölddel való viszony szorosabbra fűzését követelte.

A keresztény királyság megalapítását megelőző korra s a vezérek ivadékaira nem terjesztjük ki kutatásainkat; itt megbízható kútfők s hiteles okmányok kevésbé állanak rendelkezésünkre, mintsem ez időből biztos szálakra akadhatnánk, melyek hazai családaink bármelyikét is a vezérek törzsel valóban összeköthetnék.

Az egyetlen genealogia, a mely e legrégebb korra nézve, annyira a mennyire, tisztázva van, magának az Árpádok uralkodócsaládjának leszármazása, s még ebben is sok a hiány és bizonytalanság. Mi tehát csakis az e családból származott *királyoknak* nőivadékaira szorítkozunk kutatásunkban, s itt már biztosabb történelmi és okleveles kútfőkkel rendelkezhetvén, keresni fogjuk ezek alapján, *hogya hazai családokba nőül ment eme királyi ivadékok útján kikre s mely családokra ment át az árpádházbeli királyok vére?*

Miként látni fogjuk, ez összeköttetések folytán is alig egy-két izig, sőt ezen pár izig is legtöbbször csak hiányosan követhetjük nyomon az utódokat; s csakis egyetlen egy kivétel van, hol az Árpádházból származott nő utódait teljes biztossággal,

és pedig *hiteles oklevelek* nyomán kiindulva, s azután számos — sokfelé oszló s majd ismét össze-összeszövődő — ágazaton át egészen a jelenkorig, genealogiailag szakadatlanul megállapított leszármazási sorozatban feltüntethetjük; s ezen genealogiailag páratlan becsü összeköttetés: *a Mózes nádor házassága, királyi vérből származott nevével.*

E szerint az árpádházbeli királyok vére a magyar családok összefüggő genealogiájában a Mózes nádor leszármazóinál jelentkezik, mely leszármazásnak beigazolása s kifejtése képezi e munkának feladatát.

Mielőtt azonban tárgyalás alá vennők Mózes nádor nevének s így általa utódainak is árpádházbeli származását, lássuk előbb egyáltalán, mi van tudva e királyiház nőivadékainak hazai családokba olvadásáról.

A) Régebben ismert összeköttetések.

Régibb irodalmunkban ez összeköttetéseknek csak három esete volt ismeretes:

1. *I. Béla egyik (bizonytalan nevű) leányának nőül menetele Lambert ispánhoz.*

Ez iránt úgy régibb (Schier, Cornides, Katona, Palma, Majláth sat.) mint újabb íróink mind meg egyeznek, s csakis abban térnek el, hogy Béla leányai közül melyik volt Lambert neje s mi nevet viselt? Okleveles bizonyítéka is van e frigynek a bozóki prépostság alapítólevelében.

Ezen *Lambertet*, a bozóki prépostság alapítóját dr. Wertner (Az Árpádok családi története 170. l.) a Hunt-Pázmán nemből valónak gyanítja. Utódai közül csak az 1132 előtt elhalt *Benyn*, — és az 1132-ben elhalt *Miklós* nevű fiáról van említés s dr. Wertner úgy véli, hogy ez utóbbi nem is a Béla király leányától, hanem Lambert ispán más házasságából származott.

2-ik eset: *II. Géza leányának Margitnak házassági frigye András somogyi ispánnal.*

Ez iránt sincs semmi kétség. — Pray, Engel, Cziráky, Neugeboren s újabb történetíróink is megegyeznek ez összeköttetés tekintetében, s bizonyítja azt III. Incze pápának 1208. április 13-án kelt oklevele (Fejér III. 1. 56) melyben a jerusalemi kórházlovagok magyarországi főnökének és rendtársainak ama panasztát intézi el, miszerint *Andronicus*, az *András somogyi ispán fia*, jogtalanul elvonta e rendtől azon adományt, melyet »a boldogult Margit, egykoron a boldogult András somogyi ispán neje, Krisztusban szeretett jútáknak, Magyarország dicső királyának, nagy-nénje« (amita), az által tett, hogy hozományát végrendeletileg e rendháznak hagyta.

Noha ez adatokból András somogyi ispánnak csak egy *Andronicus* nevű fia jut tudomásunkra s így e frigy további genealogiai levezetésekre nem látszik alkalmat adni, de sőt az okmány eme szavai: »*Andronicus, filius Comitis supradicti*« — még arra is enged következtetnünk, hogy ő talán nem is a Margittal való házasságból származott: mégis tüzetesebben kell foglalkoznunk azzal, mit ez összeköttetésről feljegyezve találunk, minthogy alább következő vizsgálódásainknál e frigyre még vissza fogunk térni.

Az időpont, melyben András ispán és neje Margit már mint néhány jelentkeznek, úgy az is, hogy e Margit az ekkor, 1208-ban, uralkodó magyar királynak, II. Andrásnak, atyjával, III. Bélával volt testvér, ez okmányból határozottan kiténik.

Miként az Arpádház legújabb s nagy forrásismerettel készült esaládtörténetéből (dr. Wertner idézett munk.) látjuk: az említett Margit atya, II. Géza király, 1130-ban született s 1146-ban kelt egybe a vele körülbelül egy idős vagy talán korosabb Eufrosynával, az 1132-ben elhalt I. Mstiszló kievi nagyfejedelem leányával. Eufrosyna királyné férjét, az 1161-ben elhalt II. Gézát, túlélte; s mint apáca, 1189 táján, vagy azután múlt ki.

Ezekből láthatólag a Margit és férje András somogyi ispánról szóló pápai oklevél chronologiai adatai teljesen összhangban vannak a nevezett királyleány szülőiként jelentkező II. Géza és Eufrosynáról ismert egyéb adatokkal, s nem lehet kétségünk, hogy III. Incze oklevelében szabatosan volt Margitnak II. András királyhoz való rokonsági viszonya kifejezve.

De hogy Margit csakugyan a II. Géza és Eufrosyna leánya volt, megerősíti az a kegyelet is, melylyel a jerusalemi kórházlovagok rendje iránt viseltetett.

Ugyanis e rendház pártolása, úgy látszik, az Eufrosyna királyné leányainak e királynétól öröklött közös vonása volt s az anyjuk iránti kegyeletre vezethető vissza.

Ez tűnik ki II. Géza és Eufrosyna másik leányának, a Frigyes cseh herceg nejévé lett *Erzsébetnek* 1186-ban kelt okleveléből (Fejér II. 230), hol így szól: »sequens vestigia Eufrosine matris mee, quae domum hospitalis Hierosolymitani semper dilexit et promovit, in qua et habitum postmodum religionis suscepit.«

Az ugyanezen rendet szintén adományban részesítő Margitot is tehát véghagyományánál ugyancsak kegyelet vezethette; s így csak megerősödhetünk annak bizonyosságában, hogy ő valóban a II. Géza és Eufrosyna leánya volt. Az iránt sem lehet kétség, hogy ezen Margit volt azon legfiatalabb leányuk, ki Fessler szerint a Géza (más néven Guitard) herceg által 1176-ban támasztott trónvillongás folytán anyját Görögországi száműzetésébe követte, mert II. Gézának többi leányai ekkor már mind férjnél voltak; s ő kellett legyen az is, kiről a Chron. Posoniens. följegyzi, hogy ez alkalommal Görögországban férjhez ment.

A krónikás itt különböző eseményeket sorol fel, melyek egymással bizonyos összefüggésben állanak, de nézetünk szerint nem kell oly szabadságot követelnünk, hogy ezeket épen egy időben történeteknek is tekintsük. Látszik ez már abból is, hogy az idézett krónika egy évvel későbbre teszi az anyakirályné Görögországba való száműzetését, mint a melyik évnél leánya görögországi férjhezmeneteléről megemlékezett. Ez határozottan mutatja, hogy ő e férjhezmenetelt csak mint a Géza herceg által támasztott mozgalmakkal kapcsolatos eseményt hozza fel, a nélkül, hogy az időpontra szorosán figyelne.

Ugy hiszszük tehát, hogy e részben nem kell oly szigoruan tekintenünk a krónikás évszámait (melyek különben is hibásak), miként dr. Wertner teszi; s elég csak annyit látnunk megállapítottnak, hogy Margit férjhezmenetele Görögországban, anyjának ottani időzése alkalmából s annak tartama alatt, tehát 1176 után történt.

És az sem szükség, hogy Margit görögországi utját és András ispánhoz való férjhezmenetelét,

miként dr. Wertner (id. m. 353. l.) teszi, az által egyeztetésük össze, hogy e házasságkötést vagy a Görögországba menetelt megelőző, vagy az onnan való hazatérést követő időre tegyük, mi által aztán merőben eldobnók a fennidézett krónika ama feljegyzését, hogy e királyleány *Görögországban* ment férjhez; sem pedig az nem szükség, hogy dr. Wertner ama másik feltevését fogadjuk el, — mi mellett aztán a Cron. Psoniens. adata is megmaradhatna: hogy Margit előbb Görögországban ment férjhez s utóbb mint özvegy lett András somogyi ispán nejévé.

Sokkal egyszerűbb ráutalunk azon kapcsolat és sűrű érintkezésre, mely e korban hazánk és Görögország között volt, s mely megfejtethetővé teszi, hogy a magyar királyleány *Görögországban tartózkodása alatt is könnyen köthetett magyar főúrral házasságot*; még ha nem is tekintjük azt, hogy Géza hercegnek sok párthive volt hazánkban, kik valamint őt Ausztriába számosan követték (miről a Chron. Psoniens. is megemlékezik), *úgy kétségkívül Görögországba vonuló anyjához is többen csatlakoztak közülök.*

Azonban még azt sem látjuk bebizonyítva, hogy ezen András somogyi ispán, kivel Margit házasságra lépett, vajjon magyar eredetű s nem görög volt-e?

Hiszen, hogy csak az Árpádok rokonságából vegyünk példákat, nemde látjuk azt, hogy a trónfosztott Izsák görög császárnak árpádházbeli nőtől származott fia, Calo Johannes, Dominus Sirmii, Comes de Kewe, Comes Wachyensis, az orosz Rosztiszló IV. Béla veje pedig szlavoniai és machói bán volt, tehát daczára idegen eredetüknek, magyar méltóságokat viseltek.

Epen így idegen lehetett András is; s fiának Andronicusnak görög neve még megengedhetőbbé teszi, hogy lehetőnek tartsuk, miszerint ezen András, kinek nemzetségéről mitsém tudunk, görög lehetett, s a Margit királyleánynyal Görögországban kötött házassága után hazánkba telepedve lett utóbb somogyi ispánna.

Hogy Andronicus nevű fiáról nem bizonyos, vajjon Margittal kötött házasságából származik-e, azt már fennebb érintettük; hogy azonban e házasságból gyermekek származtak légyen, az egyáltalán nincs kizárva.

Az Árpádház hazai összeköttetéseinél, úgy a régibb mint az újabb írók szerint:

3-ik eset: *Mózes nádor házassága.* — Ezt azonban, mivel e munka sajátképeni tárgyához tartozik, II. fejezetünkben külön fogjuk tárgyalni.

Megemlítünk itt még egy összeköttetést, Angelos Izsák görög császáret III. Béla királyunk Margit nevű leányával, mely eredetileg nem hazai összeköttetés volt ugyan, de a belőle származott két fiunak egyike, *János*, ki egy 1233-iki okmányban *Calo-Johannes* nevezettel fordul elő, Magyarországon települt le s itt 1235-ben mint Dominus Sirmii et Comes de Kewe, 1241—2-ben szintén mint szerémi herceg és bácsi ispán szerepelt. Nincs lehetetlenség tehát benne, hogy hazánkban utó dai is maradhattak, azonban e felől s egyáltalán családi viszonyairól adatokat kutatóinknál nem találunk.

Áttérhetünk tehát azon összeköttetésekre, melyeket csak újabb íróink derítettek fel.

Ezt megelőzőleg meg kívánjuk azonban jegyezni, hogy a mit *Koppánnak*, valamint *Csanádnak*, a Doboka fiának Sz. Istvánnal való rokonságáról egy-két író említett, arra nézve legujabban főkép dr. Wertner (idézett munkájában) alaposan kimutatta, hogy ezek csak sz. István anyjával lehettek rokonságban, tehát nem Árpád-ivadékok; a Thuróczy által említett *Zoltán* erdélyi vezérnek sz. Istvánnal való rokonsága pedig nincs semmi más forrás által támogatva, s ha való is, valószínűleg ez is anyai rokonság volt, mindenesetre pedig a királyi korszakot megelőző, s így munkánk köréhez nem tartozó, valamint hogy nem tartozik ide *Aba király nejének* szintén még a vezérek korába eső árpádházi származása is, ennek állítólagos második házasságbeli utódairól különben sem szólván semmi történeti adat, hanem csak pusztá családi hagyomány.

B) Ujabban felderített családi kapcsolatok.

Az ujabban felderített árpádházi összeköttetéseket a következőkben soroljuk elő:

1. *Miskóc nembeli Domokos báznak és fiának Borsnak rokonsága III. Béla, II. András és IV. Béla királyokkal.* Ezt dr. Wertner többször idézett jeles munkája 593 s következő lapjain okleveles alapon tárgyalja.

Röviden összefoglaljuk a lényeges tudnivalókat.

Domokos bán 1193-ban mint kir. udvarbíró s bodrogmegyei főispán jelentkezik; kereszteshadjárati fogadalmától felmentést keresve, 1194-ben.

fia és neje megegyezésével a borsmonostori apátságot alapítja, s ugyanez évben III. Béla királlyal egy birtokcserét is tesz, s a király az erről kiállított okmányban őt »dilectus cognatus noster«-nek nevezi, — a közvetlen rákövetkező 1195. évben kelt s a fennirt apátság alapítólevelét megerősítő okiratában pedig csak »dilectus ac fidelis Baro noster«-nek. Az e kolostorra vonatkozó 1207-iki pápai oklevélben Domokos már mint néhai fordul elő.

1223-ban már *Bors Comes* tesz adományt a szülői által alapított fennevezett apátság javára; s II. András király ezt 1225-ben megerősítvén, fellelíti, hogy az eredeti alapítványt Domokos bántette, fia pedig *Bors Comes*, »noster cognatus« ahhoz teljesen hozzájárult. Ekkor látható az is, hogy *Bors Comes* neje a »*Velek dux*« leánya. — *Bors comes* 1227—33 közt borsodmegyei főispán volt, 1231-ben, miként alább is látni fogjuk, az apátság feletti kegyuri jogot sógorára a Hunt-Pázmán nembeli *Sebus comes*re ruházza, majd pedig 1237-ben betegen s élete végét érezve, az apátságot ismét megadományozza, »et quia nullus nobis superstes remansit filius,« az egyházi patronatust Béla királyra hagyja. Ez okmányban nevezi meg nemzetségét, »*Bors de genere Myskouch*« kifejezéssel. Ot pedig IV. Béla »*Bors comes cognatus noster*«-nek nevezi. — *Bors comesnek neje*, kinek nevéből csak az A. kezdetűt ismerjük, már 1231-ben végrendelezik, *anyja által Görögországból hozott szőnyeg*et említvén fel. E végrendeletből kitűnik, hogy volt egy *Margit* nevű nővére, s nővérétől, az *István bán* nejétől, egy *Anna* nevű hajadon unokahúga.

Ugyanezen 1231. évről látható Fejérnél (III. 2. 263.) azon okirat, melyből megtudjuk, hogy *Domokos bánnak veje volt Sebus comes, a néhai Tamás nyitrai ispán fia, a Hunt nemzetségből*, kire és utódaira *Bors comesnek, a Domokos bán fiának* bőkezűségéből a többször említett egyház kegyurasága rászállott.

Ez okmányban életben levő fiait is említi.

Ezekben vonhatók össze a dr. Wertner által nagy gondnal összeállított adatok genealogiai jelentőségű pontjai.

És itt már terjedelmesebb leszármaztatásokra is nyílnék tér, mert noha *Bors comes* úgylátszik magtalan, mindenesetre pedig fiörökösök nélkül halt el s leányutódairól sincs tudomásunk: de nővérével, a *Hunt-Pázmán nembeli Sebus nejével* a

szentgyörgyi és bazini grófok egész további családfája sarjadjik ki a királyrokon Domokos bántörzséből.

Csak az a kérdés: vajjon kétségtelennek tartathatjuk-e Domokos bánnak az Árpádoktól való egyenes leszármazását?

Nézetünk szerint az eddig ismert adatok erre biztos alapot nem nyújtanak.

Mit tanusítanak ezek? Egyszerűen azt, hogy *Bors*, — s a mint első tekintetre mutatkozik, — már atyja *Domokos* is valami rokonságban állott IV. Béla, II. András és III. Béla királyainkkal.

Nincs ugyan kizárva, hogy e rokonság Domokosnak valamely árpádházbeli leánytól való anyai származásán alapulhatott, s e tekintetben akár azonnal Lambert comes leszármazóira is gondolhatnánk. Azonban ez mégis csupán egy *lehetőségnek* pusztá feltevése marad s mivel sem támogatható, mert a fennjelölt három magyar király *egymással egyenes leszármazói* viszonyban állván, a mindhármuk részéről kifejezett rokonsági viszony csakis azon egyetlen ténynyé reducálódik, hogy III. Béla és talán már Domokos bán közt *valami távoli s némely okiratokban már kifejezésre sem jutó rokonság létezett*, mely azonban e király anyai s nagyanyai sat. ősei szerint orosz, szerb vagy görög uralkodócsaládokból való közös leányági leszármazás útján is épen úgy keletkezhetett, mint az Árpádházból származás útján; sőt e keleti eredetű rokonsági kapocs valószínűsége mellett szól még az is, hogy Domokos bán fia *Bors comes* is, úgy látszik, Görögországból vett nőt, kinek atyja, *Velek herceg*, szintén már nevével fogva is (akár Eleket sejtünk alatta, akár valami *Veliki* = nagy féle nevet) kétségtelenül valamely keleti család sarjává tűnik fel.*

És itt nem kell felednünk azt sem, hogy az árpádkori okmányok a rokonsági fokok és viszonyok kifejezésében szabatosságot nem mutatnak; de a közelebbi vérrokonságnál ritkán érik be a »*cognatus*,« »*cognata*« féle kifejezéssel, hanem itt inkább a »*frater*,« »*soror*« jön alkalmazásba. Ezért a szóban forgó okmányokban mindenütt csak »*cognatus*« jelzővel használt, sokszor azonban merőben is mellőzött érintése a rokonai viszonynak azon következtetésre is tért enged, hogy nem is

* A *Velek* név különben hazai személyneveink közt is előfordul.

voltaképeni vérrokonság, hanem csak egyáltalán családi összeköttetés értetik alatta. És az, hogy II. András és IV. Béla azon egy-egy okmányban, melyben e rokoni viszonyt érintik, noha Domokos bánról is megemlékeznek, mégis csak fiát Borsot nevezik »cognatus noster«-nek, még inkább igazoltságot ad ama feltevésnek, hogy nem vérrokonságot, hanem csak a Velek herczeg utjáni sógor-ságot kell értenünk alatta; mit ha e kifejezést egyáltalán csak családi kapcsolat jelzőjéül vesszük, az sem ingathat meg, hogy III. Béla 1194-ben Domokos bánt is így nevezi: mert tekintve, hogy ennek fia Bors 1237-ben, menyé pedig már 1231-ben végrendelkezett, csaknem bizonyosnak mutatkozik, hogy 1194-ben Bors már nőül bírta Velek herczeg leányát, s így ha ez bármi ágon is rokona volt a királynak, a családi összeköttetés ez úton már akkor meg lehetett köztük s abba magyaros szokás szerint a nőrokon ipja is beléfolglaltott. Meggyőző érvünk tehát arra, hogy Domokos bánt az Árpádok egyenes leányági ivadékának tartjuk, egyáltalán nincs.

2. Dénes comes rokonsága II. András leányával Jolánnal.

Hazai forrásainkban erről nincs említés. A »Hispania Illustrata« III. 141 alapján dr. Wertner említi fel ez összeköttetést (id. m. 596. l.) s közli a fennjelölt külföldi munka ama feljegyzését, miszerint II. Andrásunknak arragoniai királynéva lett Jolán leányát elkísérte »Comes Dyonisius, cui cognatio cum regina erat« s ott Jakab Arragonia király részéről nagy adományokban részesülvén, két fia által a Dyonisiusok családjának megalapítója lett.

Elégge megbízható-e emez egyetlen forrás arra, hogy általa az arragoniai Dyonisiusok eredetét Jolán magyar királyné és arragoniai királyné eme rokonságából biztosan származtassuk le, azt megbírálnunk nem lehet; de ha így is van, még sem tudhatjuk belőle sem azt, vajjon Dyonisius comes magyar ispán volt-e vagy külföldi gróf, s Jolánnak II. András királyról volt-e rokona, vagy pedig ez utóbbinak nejeről, a Görögországban uralkodó courtenayi családból származott Jolán királynéről.

Mivel pedig eme Dyonisius, miként az idézett forrás mondja, *Arragoniában alapított családot*, s hogy magyar leszármazói is volnának, arról a

följegyzés merőben hallgat, így ez összeköttetést hazai vonatkozásának nem tekinthetjük, s e munkában nincs miért vele foglalkoznunk.

Annál inkább érdekel az, hogy:

3. III. Béla király egyik leánya, anyja volt Erzsébetnek, a Hunt-Pázmán nembeli Buken nejének,

igazolják ezt a következő oklevelek.

A pozsonyi káptalan 1260-ban (a hó és nap nincs kitéve) kelt oklevelében tanúsítja:

»quod constitutis coram nobis personaliter Comite *Buken* filius Comitis *Buken* de genere *Hunt-paznan* ab vna parte, domina *Elizabeth* matre sua ex altera, idem Comes *Buken* est confessus viua uoce«, hogy háboru és szerencsétlenségek folytán elszegényedvén, anyjának »pro dote ac dotalicijs et rebus secum adductis«, a mint az ország szokása szerint köteles lett volna, majd semmit sem tudott adni.

»Sed antequam in faciem iudicis legitime conuenire debuissent, ex beneplacito domine matris sue iuxta ordinationem et compositionem Baronum, quia *filia sororis Regis Andree esse dinoscatur*, ob hoc dotalicia sua et res secum adductas in auro, argento, gemmis et preciosissimis lapidibus, ac viginta capita hominum predicti Barones vna cum nobilibus Regni ad ualorem mille marcarum extimarunt.« Mit Comes *Buken* elismervén, ennek fejében csallóközi Kürth, Paka, Beke és Csötörtökhely nevű négy faluját és tartozékaikat anyjának örökre átadja. »Ita tamen, quod ne processu temporum idem Comes *Buken* aliquo maligno instinctu, nec filij sui nec filij filiorum, ymo nec aliqui de generacionibus suis racione premissa eandem dominam, uel cui ipsa domina ob remedio anime sue conferre dignaretur,« egyáltalán senki se háborgathassa. Kötelezi magát *Buken* ez egyezségnek Béla király által való megerősítését mielőbb kieszközölni. — »Nec hoc pretermittimus — folytatja a káptalani okmány — quod domina *Elizabeth* personaliter coram nobis astans vna cum *filia Comitiss Buken Katha nomine* nepte sua possessiones suprascriptas, quas ex parte filij sui recitauit se habuisse, ad neptem suam *Katha* nomine, ut diximus, cum omnibus instrumentis suis que habuit et adhuc habere poterit statuit et donavit nepti sue sepe nominate

coram nobis.« — Mely rendelkezést Buken Comes és anyja kérésére a káptalan oklevélbe foglal pecsétjének ereje alatt. »Datum anno Domini M^o ducentesimo sexagesimo.« (Wenzel: Árpádkori új okmánytár XII. 535/380.)

Ez intézkedéseket pedig IV. Béla király megerősíti és átírja (Wenzel id. m. XII. 543/387) egy oklevélben, melynek alsó része le van vágva s így kelte biztosan nem tudható.

Ez oklevelekből bebizonyul az, hogy az 1260-ban a pozsonyi káptalan előtt megjelenő *Bukennek*, a Hunt-Pázmán nembeli Buken ispán fiának, anyja *Erzsébet*, ki ott fiával együtt megjelenvén, visszaadandó hozománya iránt vele egységre lép, *II. András király nővérének leánya volt.*

Ugyanis teljesen igazolt dr. Wertnernek amaz érvelése (id. munk. 380. l.), hogy az 1260-iki oklevél »filia sororis Andree« kifejezését, mivel *nem az akkori, hanem a régebben elhalt királylyal való rokoni kapcsolatot adja* elő, nem lehet az e korbéli okmányokban többnyire tapasztalt tág értelemben, csupán atyafiságot jelentőnek venni; mert akkor nem kellett volna Andrásra visszamennie, hanem épen így nevezhette volna Erzsébet anyját az okmány keltekor uralkodott IV. Béla sorójának. — Így tehát itt a rokonság fokának szabatos meghatározását találjuk, s az okirat szavait szoros és sajátképen való értelemben véve, *II. András valóságos nővérét, tehát III. Béla leányát kell felismernünk Erzsébet anyjában.*

Valószínűnek kell tartanunk azt is, *hogy ez III. Bélának Konstanciától és Margittól különbözö, név szerint nem ismert leánya volt*; de ép oly határozott biztossággal, mint dr. Wertner, még sem állíthatnók, hogy az azonosság *merőben lehetetlen* volna. — Konstanciát, az Ottokár cseh király nejét, ugyan nem lehet Erzsébet anyjának tartani; de Margitnál már nem volna kizárva az, hogy akár Izsák császártól származott leánya is, miután a család Görögország elvesztése után hazánkba szorult be, magyar főurhoz ne mehetett volna nőül. E feltevést ellen csak az szól, mit dr. Wertner a Robert de Clary »La prise de Constantinople« ezimű művéből idéz, hogy t. i. Margit a drinápolyi ostromkor Izsák császártól származott *két gyermekére* hivatkozott, ezeket pedig tudjuk, hogy Manuel és János valának. Különbén ép úgy elképzelhető volna, hogy a trónvesztett császári sarj e hazába vonúlva, Buken

comes nejévé lehetett, miként az árpádházi királyleányokról hitelesen is tudjuk, hogy Lambert illetőleg András comeshez mentek nőül. De valamint Margitnak a St. Omeri gróffal kötött harmadik házassága csak ujabban lett ismeretes, épen így *merő lehetetlenség* abban sincs, hogy ennek halála után a Magyarországra visszaszorult özvegy talán egy ujabban, még fel nem derített *negyedik házasságra is léphetett* s ebből származott Erzsébet, a Buken neje.

Aztán még az sincs biztosan megállapítva, hogy Konstancia, a cseh Ottokár neje, csakugyan azonos III. Béla azon leányával, ki Frigyes sváb herczegnek volt eljegyezve. — Mi sem támogatja ugyan, azonban nem is zárja ki, hogy e királyleány, kinek nevét hitelesen nem ismerjük, s kit Konstanciával azonosnak *csak gyanítunk*, jegyeseinek halála után, nem Ottokárhoz, hanem valaki máshoz mehetett férjhez s így lőn a most tárgyalt Erzsébet anyjává.

Hogy tehát III. Bélának csak két, vagy három, vagy (ha Frigyes herczeg jegyese sem Konstanciával sem a Buken nejévé lett Erzsébet anyjával nem azonos) *épen négy* leánya volt-e, azt teljes biztossággal eldönteni nem lehet.

Ép így nem irhatjuk alá feltétlenül dr. Wertnernek ama következtetését sem, hogy III. Bélának ismeretlen leánya csak e király halála után ment volna férjhez, mert a mint már több példa bizonyítja, az Árpádház ivadékainak hazai összeköttetései nem voltak oly merőben szokatlanok, hogy azt az uralkodók által annyira perhorreskáltaknak kellene tekintenünk, hogy életükben létesülhetőknek fel ne tehesük. — S végül azt sem látjuk bebizonyítva, hogy e név szerint ismeretlen királyleány III. Bélának első házasságából kellett hogy szükségképen származzék. E következtetésre a chronologia csak akkor vezetne, ha bizonyítva volna, hogy a Torcs birtokról 1230-ban rendelkező Angyalka, Buken comes leánya (Hazai okmánytár VIII. 26.) *csakugyan ezen Buken comesnek és pedig Erzsébettől való leánya volt.*

Annyi bizonyos, hogy azon Buken Comesben, a ki az 1230-iki Angyalka atya volt, a most tárgyalt család valamelyik tagját kell tekintenünk; mutatja ezt, hogy azon Torcs helység, melyre nézve Angyalka rendelkezik, egy 1290-iki okirat szerint I. Kozma és II. Buken rendelkezéseinek is tárgyát képezte. De hogy Angyalka atya *épen azon* Buken

volt, ki Erzsébetet, a III. Béla unokáját birta nőül, azt sehol sem látjuk, s még kevésbé azt, hogy *Angyalka épen ezen Erzsébetnek, s nem pedig Buken valamely előbbi nejének volt gyermeke.* Már pedig, tekintve azt a 30—32 évnyi, sőt ha II. Buken halála idejét (1290 vagy azután) tekintük, épen 60 évnyi különbözetet, melylyel ezen Angyalka állítólagos testvéreinél korábban jelenkezik: alapos okunk van, hogy Angyalka származása iránt a fennebbi kételyeket támaszszuk, s őt e nemzetség valamely más Bukenjének leányául tekintsük. Ilyen pedig épen úgy létezhetett, a mint a Hunt-Pázmán nem bazini ágán is szintúgy látunk Sebusokat és Kozmákat, miként a csekélszi ágon.

Az 1260-iki okmány Erzsébetről csak mint a Buken anyjáról emlékezik meg, de hogy ő Kozmának vagy épen Angyalkának is anyja lett volna (ha ezek netalán ugyanazon Buken gyermekei is voltak) arról semmi említés sincs; ez utóbbi két egyén és Erzsébet közt semmi vonatkozásról tudomással nem bírunk.

A fennebbiek szerint tehát Buken comes és neje Erzsébet kétségtelen leszármazói gyanánt kell tekintenünk az anyjával 1260-ban egyezkedő s 1290 tájáig életben volt II. *Bukent*, ennek *János* fiával s 1260-ban már élő *Kata* leányával, ki 308-ban *Olgyai Péter* nejeként jelentkezik, valamint még egy leánygyermekével, kinek nevét nem ismerjük.

Mivel pedig mindezek közül csak *Katának Olgyai Pétertől* származott utódairól van tudomásunk, s ezek is, u. m. *Fako* és *Andics*, a most

nevezettek fiai, már az első izen magtalanul haltak el, így Buken comes és Árpádházból származott nejeinek utódait sem találjuk meg tovább hazai genealogiánkban.

A fennebb említett Angyalka és Kozmának utódai felől nincsenek adatok, s így ha e leszármazáshoz tartoznának is, mégsem vezethetnének tovább kutatásunkban.

4. Rosztiszló házassága Annával, IV. Béla leányával.

Ez voltaképen külföldi összeköttetés volna, de mivel Rosztiszló családjával idő folytán hazánkba vonult s miként e munkánkban is többször említve van, hazai méltóságokat viselt, melyek fiaira is rászállottak, mégis felemlítendő e helyen. Hogy e fiúknak: *Mihálynak* és *Bélának*, maradtak-e utódaik, arról nincs tudomásunk. Leány-testvéreik közül *Kunigunda* és *Grifna* külföldre mentek férjhez, *Margit* a nyulak szigetén, volt apácza. Volt azonban Rosztiszlónak Annától még egy leánya, kinek nevét nem ismerjük, ki azonban Asén Mihály bolgár czár után kora fiatalságban özvegyen maradván, atyja által haza hozatott, s nem lehetetlen, hogy belföldön újabb házasságra is lépett. Erről II. fejezetünk 3-ik cikkében terjedelmesebben fogunk szólni.

Kimertvén a fennebbiekben az Árpádház hazai összeköttetéseiről újabban felderített összes adatokat is, lássuk már következő fejezetünkben azon legfontosabb összeköttetését, mely hazai családaink genealogiájában egészen napjainkig levezető nagy-kiterjedésű leszármazásnak szolgált alapul.

II.

Mózes nádor és árpádházbeli neje.

Egészen napjainkig történelmileg megállapított tény gyanánt volt elismerve, hogy Mózes, — vagy miként az egykorú oklevelek nyomán többnyire nevezni szokták, — *Móys* nádornak neje IV. Béla királyunk leánya, *Sabina* volt.

Igy adják ezt elő *Thuróczy* (Ungaria cum suis regib.) ismeretes munkájának alább tüzetesen idé-

zendő helyein, Katona (VI. köt. 514, 1.), Palma (Notit. rer. Hung. I. 290. 1.), Pray (Hist. Reg. Hung. I. 280. 1.), Neugeboren (Transilvania folyóirat II. 1. 85), Szalay (II. 78.) s mások többen úgy régibb mint újabb íróink közül. — Ténynek veszi e vérséget Szabó Károly (Magy. tört. életrajzok. Kun László), Bunyitay (Századok: 1888)

sát. sőt a Turul 1885. évi 3-ik és 4-ik füzetében még az Árpádok családi viszonyainak specialis kutatója dr. Wertner Mór is.

Legujabban azonban »Az Árpádok családi története« cím alatt 1892-ben megjelent* nagy munkájában dr. Wertner Mór szakit ezen általánosan elfogadott történeti hagyománnyal s terjedelmes tanulmány és bírálat alá vevén azt, s számos okleveles adatot sorolván fel, azon következtetésre jut, hogy *Sabina, a Mózes nádor neje, noha a királyi családdal való rokonsága kétségsbevonhatlan, a IV. Béla király leánya még sem lehetett.*

Érvei a következőkben vonhatók össze:

1. IV. Béla okleveleiben Moys nádort vejének, annak nejét leányának sehol sem mondja, noha Rosztiszlavot és Béla herczeget ezekről szóló okleveleiben mindig a családi kapocs megjelölésével említi.

2. Hogy Mária királyné gögösségével s a királyi család büszkeségével nem egyeztethető össze, hogy leányát egy alattvalóhoz adja, kivált ha ezt még koros embernek vagy éppen özvegynek feltételezzük.

3. Hogy e királyné Mózes nádort még atyai javaitól is megfosztotta, tehát nem tehető fel, hogy ez veje lett volna.

4. Hogy noha IV. László és III. András Moys nádor nejét »soror«-nak nevezik, de ez nővérük már a chronológiánál fogva sem lehetett, mindkettő lezármazási viszonyuknál fogva sem; tehát csak távolabbi rokonuknak vehető, a mint hogy őt IV. László egyik oklevelében csak »cognata«-nak is nevezi; a nagynéne fogalomra azonban »soror« kifejezés nem alkalmazható.

5. Hogy Thuróczy is csak valószínűnek mondja, hogy Sabina a IV. Béla leánya volt.

Ez érvek alapján azon eredményre jut, hogy Sabina sem IV. Béla sem V. István leánya nem lehetvén, csak anyai ágról lehetett rokon az őt »soror«-nak nevező IV. László királylyal.

* Feltűnhetik talán, hogy e munkánkban, mely elkészítésére éveket kellett hogy igényeljen, dr. Wertnernek e csak imént megjelent munkájával több helyen behatólag foglalkozunk. Magyarazatául szolgáljon az, hogy először munkánk legtöbb időt igénylő részét, a *táblázatokat* készítettük el, s csak azután fogtunk jelen fejtegetések megírásához; mi közben aztán a dr. Wertner időközben megjelent munkája bővebb és kimerítőbb kutatásokra és tanulmányozásokra ösztönzött.

A mi álláspontunk, miként alább látni fogjuk, Moys nádor neje tekintetében egészen más levén, a fennebbi érvek részletes bírálatába nincs okunk bocsátkozni. Nem titkolhatjuk azonban, hogy azokat teljesen meggyőzőknek nem tarthatjuk. Ugyanis:

1. Eltekintve attól, hogy IV. Béla leánya a dr. Wertner által idézett 1260. és 1267-iki oklevelek kelte után is lehetett volna Mózes nádor nejevé, e családi összeköttetésnek kifejezésre hozatala, mint azon oklevelek tárgyára nézve egészen mellékes és lényegtelen, nem szükségképen megkövetelhető: miután azokat IV. Béla merőben függetlenül a Mózes nádor vagy nejével való családi köteléktől, nem mint családfe, hanem mint uralkodó bocsátotta ki. Aztán az előfordult pár eset nem is elég, hogy adatot szolgáltatson arra, hogy mily kifejezéseket s címzéseket használt azon korban a hivatalos stylus, midőn valamely királyleánynak belföldivel való házassági viszonya jött tekintetbe: a mint egyáltalán az ily házasságok jelentőségének s következményeinek, az uralkodócsalád ilyenek iránt való hangulatának kiismerésére a XIII. század udvari és társadalmi életének tüzetesebb ismerete volna szükséges, mint a mennyit a napjainkra fenmaradt kevés adatból meríthetni.

2. Épen az imént előadottak szólnak arra is, mily kevésbé ítélhetjük meg ma azon szempontokat, melyek egy ily házasságnál amaz időben felmerülhettek, ha szinte koros is volt Moys nádor: noha az oklevelekből valami nagy korkülönbséget közte és neje közt kimutatni nem lehet. Hogy netaláni özvegysége egy ily magas összeköttetést még valószínűtlenebbé tehetne, azt már épen nem tekinthetjük komoly érveknek. S azzal szemben, mit a királyi család s főkép Mária királyné büszkeségéről e házasság lehetősége ellen felhozva látunk, elég ráutalnunk ama más bebizonyított esetekre, melyeket az Árpádháznak belföldi alattvalókkal való családi frigeiről megelőző fejezetünkben előadtunk, s még inkább arra, hogy épen IV. Bélának és a gögös Máriának trónörökös fia V. István is egy kún nővel házasodott össze.

3. Mózes nádor javainak Mária királyné által történt elfoglalása szintén mitsem bizonyít. Azon idők változó eseményei s családi villongásai közt nem látjuk-e a fiut, az ifjabb királyt, atyjával, az uralkodóval szembeszállni s majd ismét kibékülni?

Nem látjuk-e a dr. Wertner által összeállított adatokból is magát Mózes nádort 1275-ben mint pártütőt, s nyomban rá a legközelebbi években úgy öt mint pártütőtársát ismét az ország főméltóságában? Nem olvassuk-e dr. Wertnernél is a IV. Béla halálával családjában előfordult viszályokat; nem kimutatja-e, hogy V. István még mint ifjabb király, elvette sógorának Rosztiszlónak birtokait s viszont később ennek neje, Anna hercegnő is megfosztotta kincseitől testvérét? Talán épen azért, mert a gögös Mária királynénak — miként dr. Wertner nevezi — nem volt tetszésére a Mózes nádorral kötött családi frigy, vagy talán mert ennek fiörököse nem volt: ez adhatott ürügyet az uralkodóházbeli hitvessel kapott javak visszavételére, melyek közé aztán beleelegyedhettek s joggal elfoglaltattak Mózesnek némely atyai jogaival jóságai is. Mert ezek, úgy látszik, hogy elfoglaltatásuk után az uralkodó család javai közé elegyedtek, miként alább még látni fogjuk.

4. Az, hogy a »soror« szó tágabb értelemben veendő, kétséget nem szenvedhet; de hogy egyéb oldalrokonságot érthetnénk ugyan alatta, nagynénét azonban nem: ezt indokoltnak nem látjuk. Nem lehet kétségünk, hogy árpádházbeli királyaink magyarul érintkeztek azokkal, kik okleveleiket szerkeszték. A magyar pedig az idősb nővért, rokont, nagynénét egyaránt »néném«-nek nevezi. Így nevezhette tehát IV. László is Moys nádor nejét, ha szintén atyjának testvére lett volna is, s aztán az e kifejezés átalánosításául használt »soror« szóval fordította azt latinra azon okiratok készítője; míg más, egy másik okmánynál, e »néném« szót a csak általában rokonságot jelentő »cognata« által fejezte ki.

5. A mi Thuróczynak Moys nejéről szóló feljegyzését illeti, ezt alább részletesebben fogjuk ismertetni, s látni fogjuk, hogy a mit itt Thuróczy csak *valószínűnek* mond, az a Moys nádor nejének »Sabina« neve, nem pedig származása.

A nélkül tehát, hogy akár az eddigi írók amaz általános elfogadásra jutott közleményéhez ragaszkodnánk, mely Moys nejét IV. Béla leányának tünteti föl, akár pedig dr. Wertnernek ezt megtámadó legujabb álláspontjára helyezkednénk vizsgálni kívánjuk ez érdekes kérdést merőben függetlenül, csupán az e részben fenmaradt adatok alapján s ezért mindenképp előtt lássuk, melyek

1. A Moys nádor és nejének családi viszonyairól fenmaradt okleveles adatok.

Moys nádorunk atyja a Mayus, Moyus, Moyses névvel is előforduló s 1228—1232-ig szintén nádságot viselő idősb Moys volt. — Anyja, miként dr. Wertner id. m. 598. lapján kimutatja, a Monoszló nembeli Makariás leánya Venyis, 1256-ban már nem volt életben.

Ő maga 1244-ben országbíró, 1249-ben az ország egyik főura (princeps regni), 1251-ben marescalus, 1254-ben főlovászmester és Györmegye ispánja, 1260-ban Béla herceg tárnokmestere, 1263-ban ezen kívül még Somogy- és Varasdmegye főispánja, mely főispánságokat 1265 és 1267-ben is czimei közt találjuk. — 1270 elején még Béla herceg tárnokmestere gyanánt látjuk, de ez évben már slavoniai bán, nádor, soproni ispán és kúnok birája is volt, mely méltóságokat úgy látszik 1272-ig viselte, mert ez évben már más nádort találunk, s 1273-ban Moys némely okmányokban csak somogyi ispán és zászlósúr (baro) gyanánt említetik, 1274-ben pedig e főispánsága mellett mint a királyné tárnokmestere van megemlítve, mely méltóságokhoz ez évben a szeptesi ispánság is járul s ezekben még 1275-ben is feltaláljuk, mikor aztán a IV. László ellen szőtt összeesküvésbe bonyolódik, de ez év végével már újra a somogyi ispáni székből, 1276-ban még ezen felül országbírói méltóságban is találjuk, 1279-ben pedig mint a királyné tárnokmesterét látjuk s 1280-ban is mint ilyen végrendelkező, ez év végén pedig meghal.

Az ezekre vonatkozó okiratok kimerítőleg idézve vannak dr. Wertner többször említett munkájának 600—604. lapjain.

Családi viszonyaira pedig világot vetnek a kövekező okleveles adatok, melyeket ide vonatkozó részekben, mivel minden szó és kifejezés gondosan mérlegelendő, eredeti latin szövegben adunk.

1260-ban IV. Béla királytól engedélyt nyer Moys, hogy birtokait »Dominae uxori suae et filibus ipsius« adhassa, ráruházhassa és ráhagyhassa. (Fejér V. 1. 42—44. Hazai oklevéltár 38.)

1267-ben IV. Béla oklevelet ad ki arról, »quod Magister Moys Comes Symigiensis et de Worosdino dilectus et fidelis noster, in nostra presentia personaliter constitutus, Alexandro filio Alexandri fratre suo (im itt is példája, hogy az unokaöcs is

»frater«-nak nevezeték!) »presente et permittente,« úgy intézkedik, hogy ha fiörököse nem marad, »in Comitatu Symigiensi domine uxori sue et suis filiabus dedit et reliquit possessiones suas Igol . . . sat. sat . . . item possessionem suam Izdench vocatam.« (Wenzel XI. 566.)

1272-ben Moys oklevelet állít ki a nyulak szigetén, vagyis a mai Margitszigeten (insula Virginis Gloriosae, az ott alapított Boldogasszony egyháztól) apáczáskodó leányai illetőleg a zárda javára, mit V. István jóváhagyván, említi, hogy ez adományt Moys a zárdanővérek javára »ratione sororis et duarum filiarum suarum inter ipsas sorores existentium« tette. — (Fejér V. 1. 253. 254.)

Ez adomány jóváhagyását Moys 1273-ban IV. László királytól is kérte s meg is nyerte, midőn is leányai így említettnek: »filiabus suis sororibus fratrum praedicatorum in Insula virginis gloriosae commorantibus,« s indokolásában az is fel van hozva, hogy Moysnak fiörököse úgy sincs. »Quia etiam idem Comes Moyses haeredum solatio erat destitutus.« (Fejér V. 2. 84.)

1274-ben, a most említett birtokadomány következtében határjárás iránt tett intézkedésnél, Moys leányairól ez áll: »eo quod duae filiae ipsius residentes in ipso monasterio Deo jugiter famulantur.« (Fejér V. 2. 157—159.)

Ez időre esnek Moysnak a Mária királyné által jótalanul elvett birtokai visszaszerzésére tett lépései is. 1272-ben kún Erzsébet, V. István neje, vizsgálatot rendel Moysnak ez iránti igényei tárgyában (Fejér V. 1. 237), s e királyné ama birtokok visszaadását el is rendeli, azonban csak 1276-ban Erzsébet (Izabella) ifjabb királyné a IV. László neje juttatja ezt foganatra. Erről szóló okleveléből kiemelendők a következő helyek: »Cum Moys Palatinus bonae memoriae, quasdam terras seu villas Kosut, videlicet Rakusy, Belch, Furnuches et Chap vocatas in comitatu Tholnensi existentes, ad tempus vitae suae pacifice possedisset, et demum post mortem ipsius Moys Palatini eadem terrae seu villae a Magistro Moys filio praedicti Moys Palatini per Dominam Mariam illustrem reginam Hungariae felicis recordationis, aviam nostram charissimam, indebite alienatae et receptae extitisent« . . . sat . . . »nos itaque unicuique Regni nostri Nobilium in suo jure deesse nolentes, praedictas terras et villas eidem Magistro Moys reliquimus et permisimus cum suis attinentiis universis

possidendas, ordinationem per Dominam Elisabeth reginam, socrum nostram charissimam factam, privilegiumque ipsius« . . . sat. . . »confirmantes.« — (Fejér V. 2. 372.)

1280. szeptember 26-án Moys végrendeletét készítteti el, hagyományozván az általa alapított ábráni monostornak, a margitszigeti zárdának, apácza-nővéreinek, Sándor unokaöccsének, »item Domine Consorti sue, de nobili orte prosaxia, ratione dotis,« neki hagyván Izdench, Rácsa, Mesithe, Ulga, Chap birtokokat; »item possessionem Gordua legavit et reliquit Henrico generi suo, filio Henrici quondam Bani, item possessiones de Medyes et Scolun (betücsere: Scolun, más helyen Zulum = Sconlu vagy Zumlu = Somlyó) reliquit filie sue, consorti Nicolai Woyvode filii Mauricii.« (Hazai okmánytár VI. 258.)

Ez időtől fogva az oklevelekben Moys özvegye kezd szerepelni, s a róla szóló oklevelek a királyi házzal való szoros vérrokonságát már határozottan hangsúlyozzák.

Igy már a Moys végrendeletének megerősítéséről szóló 1281. január 2-iki oklevelek egyikében IV. László király így említi: »Quod nobilis Domina, soror nostra carissima relicta magistri Moys felicis recordationis« (Fejér V. 3. 78); másikkban pedig így jön elő: »per nobilem Dominam eiusdem Domini Ladislai sororem, relictam videlicet Moys« (Fejér VII. 3. 88.)

Ez oklevelek nagyfontosságuk s történetbúváraink előtt nagyon ismeretesek.

Már első pillanatra számos olvasónk azzal fog tehát vádolni, hogy ezen idézeteket megcsonkítva adtuk, mert Fejér Codex Diplomaticusa idézett helyein a Domina szó után mindig a Sabina név következik s épen az által bizonyítják ez okiratok azt, hogy Mózes nádor neje, miként történetiróink is előadják, csakugyan Sabina volt. — Miért hagytuk ki tehát a Sabina nevet?

Védekezésünk egyszerű: A azért, mert a Sabina név csakis a másolások folytán Fejér Codexébe valamiképp becsúszott interpolatio; az illető okmányoknak országos levéltárunkban feltalálható eredeti példányain pedig a Sabina szó s egyáltalán Moys özvegyének neve nem fordul elő, hanem csak úgy szólnak azok, miként fennebb idéztük, s miképp a Fejérnél (X. 4. 858.) látható 1409-iki nádori perokmányban is idézve vannak, e szavak-

kal: »Secunda vero ipsarum dicti Ladislai Regis similiter privilegialis Anno Domini 1281 quarta nonas Januarii Indictione nona, Regni autem sui anno nono confecta, dictas Possessiones Medgyes et Zulum vocatas, per *Nobilem Dominam sororem eiusdem Domini Ladislai Regis, relictam videlicet Magistri Moys Nobili Dominae Elisabethae filiae suae, consorti Nicolai Vajvodae filii Magistri Mauriti* perpetuo datas et collatas, per ipsumque Ladislaum Regem huiusmodi Donationem ipsi Dominae Elisabethe factam confirmatam denotabat.«

A »Sabina« név betoldása Fejérnél nem is szorítkozik a most említett okmányokra. Látjuk még annak egy példáját egy 1355-iki okmánynál is (Fejér IX. 4. 658.), hol a Báthori Lászlóné birtokairól szóló tételt így adja: »partim vero nomine possessionum sexus foemineos imitantium, et ab aua sua (Sabina) in filias filiarum descendantium;« holott ugyancsak Fejérnél, hol a fennebb is érintett s következő fejezetünkben tüzetesen ismertető nádori periratot egész terjedelmében adja (X. 4. 845), a Sabina név ugyanazon 1355-iki okmányban ismét nem fordul elő.

E betoldásról még fogunk szólni, térjünk tehát vissza okiratos adataink további ismertetéséhez.

1287. január 25-ről IV. Lászlónak ismét érdekes okiratát találjuk, melyben megerősíti amaz adományt, melyet Moys özvegye tett, Erzsébet margitszigeti apáca, a király nővére, javára. Kiemeljük belőle a következő részletet: »Quod cum ad Dominam Elisabeth sororem nostram carissimam accessissemus ad Insulam Virginis Gloriose, Domina relictam Magistri Moys *cognata nostra* nobis retulit oraculo vive vocis, quod quandam terram Zopukum vocatam prope Erche existentem, quam eadem ex collatione Dominae Reginae consortis nostre karissimae habuit, tenuit et possedit, donavit . . . *etidem Domine Elisabeth, non Ecclesie sed persone* . . .« (Wenzel XII. 458.)

Ez időtájtában Mózes nádor özvegyének egy más adományáról is tudunk, melynek előzményei azonban pár évvel visszavezetnek.

Ugyanis IV. László 1283. október 19-én okmányt állít ki arról, »quod nobilis domina relictam magistri Moys quosdam terras Bogomery et Chepteluk vocatas existentes in Magna insula a nobis sibi dari postulavit,« mely kérését Moys özvegyének teljesítvén a király, őt e birtokokba a budai

káptalan által beiktattatja, s ez alkalommal a káptalan jelentése Bogomery birtok határai felől többek közt a következőket tartalmazza: »meta . . . sat. . . vadit ad arborem ilicis meta terrea circumdatam, abinde procedit in valle ad metam, de qua pervenit terris domine Elisabeth sororis vestre et Chepani.« (Hazai okmánytár VIII. 234.)

1290-ben Fenena királyné ez oklevelet átírván, e javakban, melyeket Moys özvegye a sz. János egyháza melletti budai apácákra ruházott át, ezeket megerősíti. (Hazai okmánytár VIII. 289.)

1293-ban III. András király Budán feria III. proxima post octavas Pentecostes kelt oklevelében ezen javokról így szól: »quod nos omnes possessiones, quas nobilis domina relictam Magistri Moys in magna Insula et etiam supra Veterem Budam Meger vocatam *ex gracia illustrium Regum Hungariae progenitorum nostrorum* habuit et possedit in vita sua, dominabus sanctimonialibus videlicet pro salute anime sue in domo sua manentibus et commorantibus, reliquimus et permisimus perpetuo et pacifice possidendam.« — (Wenzel X. 115.)

Ugyane birtokra vonatkozólag III. András királynak Budán 1296. jul. 13-án (feria V-a infra octavas Apostolorum Petri et Pauli) kelt oklevele így szól: »Nos A . . . Dei gratia Rex Hungariae, memorie commendantes significamus quibus expedit universis, quod nos salutis nostre prospicere cupientes populos de Meger, de Chepteluk que est in magna insula Danubii et Bogomelfeulde, quos *soror nostra nobilis* et religiosa domina relictam magistri Moysi bone memorie, sororibus suis in claustro degentibus, quod ipsa apud monasterium d. Joannis evangeliste de ordine fratrum minorum de castro Budensi pro remedio anime sue in perpetuam elemosinam construxit, cum viam universe carnis ingrederetur, reliquit et legavit ad exercenda eorundem servicia et debita consveta, ab exactione omnium collectarum . . . sat. . . duximos eximendos.« (Hazai okmánytár VIII. 363.)

Bezárja a Moys özvegyére vonatkozó oklevelés feljegyzések sorozatát III. András 1298-ban kelt oklevele, az imént említett zárda kiváltságainak megerősítéséről, hol is így szól: »quod religiose domine sanctimoniales de ordine Fratrum Minorum in domo nobilis domine *quondam* relicte Magistri Moysi in castro Budensi ante claustrum Fratrum minorum commorantes.« (Wenzel X. 297.)

2. Egyéb adatok Moys nádor nejeről és gyermekeiről.

Történetiróink amaz összhangzatos feljegyzéseiről, melyekben Moys nádor nejét IV. Béla leányának állítják s neki a »Sabina« nevet tulajdonítják, e fejezetünk elején megemlékeztünk.

Ezek közül csak Thuróczyval kell tüzetesebben foglalkoznunk; mert az ő ide vonatkozó feljegyzései a Sabina név keletkezésére szintúgy mint a leszármazás kérdésére némi világot képesek vetni.

Ez író »Hungaria cum suis regibus,« című Tyrnav. 1768-ban kiadott munkája 356-ik lapján IV. Béláról szólva, így folytatja:

»Ejusdem regis filia est et sancta illa Margarita, quae insulam leporum vita ac prodigiis illustravit, vixitque sanctimonialis ordinis Dominicanici, quod plura Belae diplomata testantur, ex quibus etiam colligitur, adhuc unam Regi illi fuisse filiam, quae fuit Uxor Moys Palatini Ungariae, probabilius Sabina fuerit, Cibiniensis in Provincia Saarosiensis Urbis regiae fundatrix.«

A mire itt vonatkozást látunk, azt ugyane munka 235. lapján találjuk meg, hol Sárosmegyét tárgyalva, így ír Thuróczy: »Cibinium tertia est, urbecula angustis limitibus et muris descripta; verum culta et amoenissimo in loco. Narrant cives vetustatis diligentiores: villam hic fuisse Sabinae Belae IV. filiae, ad quam animi causa divertere amabat. Et hinc civitatis primordia. Atque omnino facit huc ipsum nomen Sclavonicum Sabinov, quod a Sabina derivatur. Jam autem qua anagrammatum lege in Cibinium transierit, non habeo dicere.«

Ezekből látható, hogy Thuróczynak eme feljegyzései két különböző forrásra vezethetők vissza.

1. Okmányokból jő rá arra, hogy IV. Bélának volt még egy leánya, ki Moys nádor nejevé lett, de kinek mint ilyenek nevét nem ismeri;

2. a kis-szebeniek szóhagyományából van tudomása IV. Bélának Sabina nevű leányáról, ki e tótul Sabinovnak nevezett városnak, melyet ő birt és kedvenc tartózkodási helyéül választott, nevét is adá;

3. következteti tehát maga az író, hogy Moys nádor neje valószínűleg ezen Sabina lehetett.

E történeti feljegyzést igen szükséges ekkép behatólag elemeznünk, mert így győződhetünk meg arról, hogy történetiróinknál a tudat Moys nádor

nejének királyi származásáról a Sabina névtől merőben független; és mert ebből körülbelől rájöhetünk a Sabina névkoholmány eredetére s okiratkiadványainkba való becsúszására.

A Sabina név ugyanis valószínűleg a kis-szebeni szóhagyománynak köszöni eredetét, mely a város tót nevét egy ily Sabina királyleányról szóló mondával fejtette meg. Ez úton belékertült Thuróczy krónikájába, ki félreérthetetlenül csupán saját feltétele, következtetése gyanánt, kapcsolatba hozta a Mózes nádor nejének személyével.

E fölkapott »Sabina« név aztán (miként Aba király nejenél is a »Sarolta« névkoholmány) általánosán tért foglalt, s a Fejér Codex Diplomaticusánál felhasznált okmány-másolatokban is először (miként megelőző cikkünkben a Fej. IX. 4. 658. és X. 4. 845. összehasonlítása által kimutattuk) értelmezőleg zárjel között vétehetett fel, utóbb azonban a szöveghez tartozónak tekintetett s így jelent meg a kiadványokban; mig nem országos levéltárunk igazgatója: dr. Pauler Gyula az eredetiekből rájött arra, hogy ez okmányokban a Sabina név elő nem fordul, s azokban Mózes nádor nejének neve megemlítve nincs.

És most, miután a kutatásokat oly sokáig félrevezető »Sabina« névkoholmány többé meg nem téveszthet, lássunk még egy igen fontos adatot, mely Mózes nádor nejének nevét is felderíti.

A sz. Margit legendában (Pray Gy. 1770-iki kiadványa 345. l.) a következő nagyérdékű helyet találjuk:

»Mykoron zent Margyt azzonnak halala utan, es Bela kÿral halala utan megholt volna Bela kÿral fija Istvan kÿral, es orszaglana Istvan kÿral fija, iffyu Lazlo kÿral ez nevel nevezet masod (a csak pár hónapig szerepelt III. László gyermek-királyt némelyek nem veszik fel királyaink sorozatába) zent Lazlo kÿral utan; mykoron ez iffyu Lazlo kÿral volna tyzenharom eztendeus (tehát 1275 táján), esek nagy nehez korsagokban sok napokban, es ez utan esek oly nagy feu faydalomban, hog leun ennen maganak, es okossaganak kyveule, ugy hog negy jeles orvos doctorok, kyk ez kÿrallyal bannak vala, keetsegben esenek ez kÿrallynak eletÿreul. Ot alnak vala Mager Orzagnak feu jobbagy es nemesy es nemely jambor zerezteus fraterreuk, ot vala Anna azzon Nemeth Hercheknek felesége, mely Anna azzon vala iffyu Lazlo kÿral atyanak Istvan kÿrallynak huga, ot vala

Eursebet azzon Moyses Nador Ispan felesége es Matyus Ban, ky vala Erdely herceg es vala Lazlo kyralnak mestere es eurzyeue, ot vala az eu daykaya es Margyt azzon Pedikay Medus urnak leanya. Ezek mynd sýratyak vala nagy kesereu sýrallymal ez jffyu Lazlo kyralt, es nemýkoron ragagyak vezýk vala Lazlo kyralnak uýat, es meg zorehgyak vala, hog ha erzeneye, de semmýt nem erez vala benne.«

Csodáljuk, hogy a hol dr. Wertner a sz. Margit legenda e nagyérdékü helyét röviden érinti (Árpádok csal. tört. 609.), Moys nejének itt világosan megoldvasható *Erzsébet* nevére nem volt figyelemmel, sőt még azon tévedésbe is esik, hogy a legenda e helyéről úgy emlékezik meg, mintha abban Moys *özvegyéről* volna szó s még megjegyzést is tesz ez ellen, noha a fennebbi szövegből világos, hogy az ott nem mint özvegy hanem mint »Moyes Nador Ispan felesége« van említve.

Leszámítva azon csekélységet, hogy e legenda Annát Rosztiszlav nejét német herczeg feleségének mondja, mi talán nyugati összeköttetések tulajdonítható s hogy ugyancsak öt néhol István király hugának (286. és 345. l.), máshol nénjének (357. l.), két helyen pedig — nyilván toll- vagy másolási hiba folytán — Béla király hugának (306. és 328. lap) nevezi: egyébként oly vastag genealogiai hibákat, miként dr. Wertner (id. m. 472. l.) állítja, benne nem fedezhetünk fel; sőt történelmi és genealogiai feljegyzéseinek hitelét nagyon emelik a római levéltárakban újabban eszközölt kutatások.

Érdekes tehát tudnunk, mi található még e legendában az árpádházbeli apáczákat illetőleg, s mikép emlékezik meg az Mózes nádor apácza-leányáról.

A 281 lapon előadja, hogy az esztergomi érsek s a váci és nyitrai püspökök »ez zent zuzet Zent Margit azzont három sororokkal en atýafýaýval euchevel nagy tyztessegel es nagy inneplessel be feketeseeek be zentelek.«

Hogy ki volt sz. Margitnak e három atýafia es öcscse, csakhamar megismerjük a legendából. Egyik volt ugyanis Margit, az Anna herczegnő leanya, másik Erzsébet, az V. István leanya, s harmadik Margit bizonyos Guillinus vagy Guellinos rokon herczegnek leanya; a mint a következő idézetekből kitűnik:

»Ezeket latvan egy soror Zent Margit azzonnak eucthe *Istvan Kyralnak huganak Anna*

azzonnak leanya Margyt azzon« megmondá »soror Margaretanak, ky vala moconyai Guillinus e Herchegnek Leayanya es soror Eursebetnek Istvan kyral Leyanyanak es soror Marianak Myhal Ur leanyanak.« (286 l.)

»Tahat Zent Margyt azzon ugyan azon napon keulde az vas ablachra vechernyenek eleutte az eu Mesteret Olimpiadist es soror Margaretat *Guellinos herchegnek leanyat, ky vala Bela Kyralnak rokona.*« (293 l.)

A sz. Margit életéről 1278-ban bizonyoságot tevő apáczák elősorolásánál pedig következőleg említi meg eme királyi házból származott zárda-szüzeket:

»Negedyk Sorornak vala neve Soror Margareta es ez vala Istvan Kyralnak nennyenek Anna azzonnak leanya.« (357 l.)

»Az euteudyk sorornak vala neve Eursebet es ez vala Istvan Kyralnak leanya, mely Istvan Kyral vala egy ember gyermeke Zent Margyt azzonval. (358 l.)

»Hatodyk Soror vala neve Margyt es ez vala Guellynos Makonyay herchegnek leanya.« (359 l.)

A Mózes nádor apácza leányáról pedig így szól:

»Huzon hatodyk Sorornak vala neve Soror Judit, es eu vala Moyses Nadrospannak leanya, mely Moyses Nadrospan atta ezen bodog azzon clastromnak Igalt mynd hozza tartozoval eurek alamysnaul. Ez Soror Judit mykoron byzonsagot teun zent Margyt azzonrol, vala ez ideuben negven neeg eztendeus es lakozot vala ez zertzben tyzen egy eztendeut.« (370 l.)

Ezen kívül megemlíti a legenda egy soror Cecilia-t is »es eu vala nehay Bezprymy Moyses Urnak leanya.« (367 l.) Ezt azonban már csak azért sem tarthatjuk a Moys nádor leányának, mert ez 1278-ban még élt, Cecilia atya pedig már mint »néhai« említették; de nem is akadunk sehó Mózes nádor elég kimerítőleg ismert czimei közt a Bezprymy vagy bár hasonlatos jelzőre! Más felől pedig első pillanatra már szembeötlő, hogy egészen máskép van megjelölve Cecilia atya mint a Judité s így semmi okunk sincs, hogy őket testvéreknek tartsuk. Ehhez járúl még, hogy Bezprymy jelzettel nemcsak Mózes, a Cecilia atyját, hanem Utent a soror Lucia (367 l.) és Andrást az Aglent atyját (374 l.) is találjuk e legendában felemlítve; mindezek pedig merőben idegenek Mózes nádortól es családjától.

Mіндеzen fennebb ismertett adatokra vizsgálódásainkban még vissza fogunk térni, tárgyalván a belölök levonható következtetéseket.

Előbb azonban még egy véleményt kívánunk megérinteni Moys nádor nejének minden írónk által elismert kétségtelen árpádházbeli származására nézve, mely ama napjainkig általánosan elfogadott tételtől, hogy IV. Béla leánya lett volna, némileg eltér, s őt inkább e király unokájának tekinti. — E vélemény szerint, melyet Wenzel Gusztáv elhunyt jelesünk említ fel, Mózes nádor nejét némelyek Rosztiszló leányának tartják Anna hercegnőtől, IV. Béla leányától. Ennek tárgyalását következő czikkünkre tartjuk fenn.

3. Mózes nádor és családjáról való tudomásaink a fennebbi adatok alapján.

A megelőző két czikkben felsorolt adatokból tudjuk azt *Mózes nádor* felől: hogy 1244-ben már országos főméltóságot viselt s 1280 végén halt meg; hogy *fia nem maradt*; leánygyermekai közül pedig *kettő apácza* volt a margitszigeti zárdában, s ezek egyikét *Juditnak* hívták, s ez 1234 táján született s 1278-ban életben volt; hogy ezenkívül egy leánya a Heder nembeli *Henrik neje* volt s 1280-ban valószínűleg már nem élt, másik leánya pedig, *Erzsébet*, ez évben már *Miklós vajdának*, a *Móricz fiának*, nejeként fordul elő.

Mielőtt árpádházbeli nejére — miként már tudjuk: *Erzsébetre* — áttérnénk, megjegyezzük, hogy minden oda mutat, hogy Moys nádornak ezt megelőzőleg *még egy más neje is volt*.

Ugyanis, látjuk azt, hogy Mózes nádor végrendeletében az imént felsorolt összes utódairól megemlékezik, illetőleg apácza leányaira való tekintetből a Margitszigeti zárdának is hagyományoz, mely zárda épen ezen leányaiért már évek során gondoskodásának és intézkedéseinek főtárgyát képezte.

Azonban az ő halálával a kapcsolat e zárda irányában azonnal megszűnik, s özvegye más zárdára, a budavárirra halmozza adományait; ide vonul maga is végnapjaiban, s még a mi adományt a margitszigeti zárdában apáczáskodó rokonának, Erzsébet királyleánynak tesz is, arra nézve is határozottan s nyomatékosan kifejti, hogy ennek személyét, nem pedig az egyházat illeti.

Ez időben, 1287-ben, — s ezzel körülbelül a budavári zárdáról való gondoskodások kezdete

is összeesik — Moys nádor margitszigeti apácza leányai valószínűleg még életben voltak; — Judit ekkor nem vala több 53 évesnél. Érthetetlen tehát, hogy az özvegy őket merőben mellőzve, egy ugyanazon zárdában lakó rokonnak tett volna adományt, ha ott édes leányai valának, — s a margitszigetivel nem törődve, más zárdát alapított, más szerzetbe lépett volna.

Sőt tegyük fel, hogy leányai már elhaltak. Az emléküik iránt való kegyelet ekkor is inkább azon zárdához vonzotta volna az édes anyát, hol leányai éltek és temetve vannak, mintsem hogy ezt teljesen mellőzze, s intézkedéseiből kizárva, máshova forduljon.

Moys nádor eljárása közt, ki ottani két leányára való tekintettel a margitszigeti zárdáról élte végeig folyton gondoskodik, s özvegyének eljárása közt, kiről semmi adat sincs, hogy e leányokra tekintettel lett volna, s ki *nem azon zárdának, hanem Erzsébet ottan apáczáskodó királyleány személyének* adományoz, és a margitszigetivel minden kapcsolatot megszakítva, más zárdát kegyel, — akkora az ellentét: hogy azt másképp meg nem fejthetjük, mint ha feltesszük, hogy *a margitszigeti két apácza nem volt édes leánya Moys özvegyének, hanem a nádor egy előbbi házasságából származott.*

Vajjon a *Henrik ismeretlen nevű neje* Moysnak melyik házasságából született, ennek megvitatására egyáltalán nincs semmi adatunk.

Csakis egyik leányáról Moysnak: *Erzsébetről*, medgyesi Miklós erdélyi vajdának, Móricz fiának, nejéről, tudjuk az 1281. január 2-iki oklevél alapján biztosan, hogy ez Moys árpádházbeli nejétől származott, kinek a sz. Margit legenda alapján már helyesen ismert nevét is viselte.

Lássuk most adataink eredményét s ezekből merített biztos tudomásunkat Moys nádor özvegyen maradt nejét illetőleg.

Nevéről már tudjuk, hogy nem Sabina, hanem *Erzsébet* volt.

Tudjuk róla azt is, hogy az *Árpádházból származott.*

Régibb és újabb írónk közt, kik Moys nejéről megemlékeznek, egyetlen egy sincs, ki a királyi házból való származását kétségbe vonta volna.

Ugyanis a mit dr. Wertzer többször idézett munkája 609 lapján mond, hogy: »IV. Lászlóval való kétségbevonhatlan rokonsága nézetem szerint

csakis anyai ágra vihető vissza«, nem lehet oly értelemben véve, mintha e rokonságot IV. László anyja, a kún Erzsébet utján képzelné; hiszen ez esetben a mit Moys nejének kiváló előkelőségi származásáról ez írónk feljegyzett, merőben ellenében lenne azzal, mit munkája 501—504 lapjain Kun Erzsébet királynéről megállapít. De teljesen kizárja ez értelmezést már az is, hogy Moys nádor nejének rokonsága III. Andrással is szintoly kétségtelen, mint IV. Lászlóval; e királyaink pedig két külön ágon állván, a mindkettőjükkel közös rokonság bármelyiköknek anyja útján merőben lehetetlen; hanem csakis árpádházbeli közös leszármazásuk útján képzelhető. Ez uralkodóház genealogiájának legtüzetesebb ismerője, dr. Wertner Mór, nem érthetett tehát egyebet az »anyai ágon« való rokonság alatt, mint hogy Moys nádor neje *saját anyjáról* volt rokonságban az árpádházbeli királyokkal; tehát hogy nem atyja, hanem anyja származott az Árpádházból.

Ez összhangzatosan mindenki által elismert árpádházbeli származás fenn elősorolt adataink által kétségen kívül is van helyezve.

Már a Margit legendából látjuk, hogy 1275-ben, midőn IV. László király betegen fekszik, Anna hercegnővel együtt mellette van, ápolja és siratja *Erzsébet asszony is, a Moyses nádor felesége*. Más nő itt a beteg király dajkáján kívül (ki Pedikai Medus urnak leánya, Margit asszony vala) nem említették; férfi is csak egy van megnevezve: Mátýus bán, erdélyi herceg, a beteg gyermekkirály mestere és őrzője. — Itt tehát ennek csak legközelebbi hozzátartozóit látjuk névszerint felsorolva: nevelőjét, dajkáját, nagynénjét; biztosan feltehetjük tehát, hogy az a másik nő is, kit ott megnevezve látunk, a beteg királynak ép úgy közeli rokona volt, miként Anna; s az, hogy családi összeköttetése, úgy mint ez Anna hercegnőnél történt, nincs tüzetesen körülírva, csak annak tulajdonítható, hogy az a legenda megíratása idején még egészen köztudomású volt, vagy talán annak is, (ha a Rosztiszlótól és Annától való leszármazását felteszszük), hogy az a legenda megelőző soraiban Anna hercegnőről feljegyzeteket által már ismertette van.

A fenmaradt hiteles oklevelekből pedig mit látunk? — Azt, hogy azon oklevelek, melyekben a királylyal való rokonság még határozottabban kifejezve nincs, Moys nádor nejét következetesen

a »*Domina*« jelzővel említik, (l. az 1260 és 1267-iki okleveleket.) mely *így önállólag* (nem pedig »nobilis domina«-féle összetételekben) az uralkodóházhoz tartozó nők jelzésére szokott ama korbeli okmányainkban használtatni. — Látjuk, hogy a »de nobili orte prosapia« kifejezéssel (1280-ki végrendelet) kiváló előkelősége van hangsúlyozva. Látjuk, hogy özvegységében is birtokadományokat kap (1283-iki okl.); hogy javairól III. András úgy szól, mint melyeket »ez gracia illustrium Regum Hungariae progenitorum nostrorum habuit« (1293-iki okl.); hogy Bogomery nevű birtoka közvetlen szomszédos IV. László király nővérének Erzsébetnek birtokával (1283-iki okl.); hogy a IV. Béla életében és halálakor az uralkodóházban dúlt villongások idején még férjének ősi birtokai is elfoglaltatván, az uralkodóház javai közé belekeveredtek (l. a két Erzsébet királyné 1272-iki és 1276-iki okleveleit); mert különben nehezen volna megmagyarázható, hogy az ifjabb Erzsébet, IV. László neje, ki regenskirályné soha sem volt, adja vissza azokat Moysnak.

Látjuk továbbá azt, hogy Moys neje birtokot kapott IV. László nejétől is, s azt utóbb e király nővérének: Erzsébet margitszigeti apácának ajándékozta »non Ecclesie sed persone«, (1287-iki okl.); mi ismét bizonyítéka a köztük volt szoros rokoni kapcsolatnak.

De semmi kétséget nem hagyva tanúsítja Moys nádor nejének árpádházbeli származását az a körülmény, *hogy az ennek két különböző ágából származott IV. László és III. András királyok öt okleveleikben egyenlően a legközelebbi és legszorosabb rokonságot kifejező »soror nostra« kifejezéssel jelölik* (IV. László 1281-iki oklevelei s III András 1296-iki oklevele); s IV. László csakis azon 1287-iki oklevelében nevezi »cognata nostra«-nak, hol sajátképeni testvérétől, Erzsébet-től, kell megkülönböztetnie.

Moys nádor nejének származásáról teljes biztossággal tudunk tehát annyit, hogy *ő árpádházbeli királyaink véréből volt; s így megvan biztos alapunk arra, hogy a tőle eredő leszármazás folytán, e királyi vért hazánk családaiiban egészen napjainkig minden ismert elágazáson kövessük, mi jelen munkánk feladatát képezi.*

Biztos tudomásunk felőle azonban csakis eddig terjed. — Az a további kérdés, hogy kik lehettek ez Erzsébetnek, Mózes nádor nejének szülői, s

melyikök által és mely ismeretes árpádházi személytől leszármazva nyerte királyi vérét: e kérdés már sokkal nehezebb, s mivel eddigelé okleveles adataink ezt biztosan meg nem fejtik, egyelőre csak feltevések által, legfeljebb a valószínűség megállapításáig oldható meg.

A puszta *lehetőség* tere itt nagyon tágas. — A fennebb I. fejezetünkben felsorolt hazai összeköttetések közül talán egy sincs, melyből Mózes nádor nejének leszármaztatását lehetetlennek kellene tartanunk; s ezenfelül számos árpádházi királyunkról és herczegünkről nincs biztosan megállapítva, volt-e utódjuk vagy sem, másokról pedig, hogy eddig ismert gyermekeiken kívül más utódokkal nem bírtak-e? Sőt némelyekre nézve egy vagy más író ezt határozottan állítja is.

Ez mind meg annyi *lehetőséget* tár föl a szóban forgó leszármazás kiinduló pontjának keresésére, s e tágas téren eligazodunk annál nehezebb, mivel az Árpádok (úgy férfi mint nőtagjai ez uralkodóháznak) többnyire nagyon fiatalon léptek házasságra és nagyobbára rövid életűek voltak. Így tehát 2—3 generationak kora annyira közel esik egymáshoz, hogy a kutatót a chronologia is csak kevésbé segíti.

Leghelyesebben azon kezdhetjük, hogy e kevés tájékozást nyújtó térről mindenekeelőtt a lehetőségeket és valószínűtlenségeket zárjuk ki.

Ily lehetetlenség, hogy a »soror« szót szoros értelemben véve, Moys nejét akár IV. László, akár III. András valóságos testvérének tartjuk; mindkettő úgy sem lehetett, s már ez is mutatja, hogy egyik sem vehette valóságos szószertinti értelmében e szót.

De hogy III. András testvére lett volna, az chronologiailag is valószínűtlen, s azt a »posthumus« ág külföldi életfolyama is kizárja; s végre e királynak és atyjának Magyarországon uralkodó elődeihöz való viszonya sem engedi meg azon feltevést, hogy IV. László és családja a posthumus István leányát annyira kegyelte s vele való szoros rokoni kötelékét annyira hangsúlyozta volna.

Hogy IV. László testvére lett volna, az a chronologiánál fogva már épen lehetetlen; de még azért sem tehetnők fel, mert ekkor V. Istvánnak két leánya viselte volna egyszerre az Erzsébet nevet.

E név, miután azt most, a Sabina-féle koholmánytól menekedve, elég biztosan ismerjük, elég

indok arra is, hogy szakítsunk a sokáig uralkodó nézettel, mely Moys nejét a IV. Béla leányának tartotta; s mivel valamint IV. Bélának, úgy atyja II. Andrásnak is más Erzsébet nevű leányát ismerjük, valószínűtlennek kell tartanunk, hogy akár egyiknek, akár a másiknak még egy Erzsébet nevű leánya lett volna, ki aztán Moys nádor nejévé lett.

Ennek királyi származását Lambert comes nejétől vezetni le szintén a valószínűség ellen volna; mert ez az Árpádok családfájának annyira távolabbi ízén ágazott ki, hogy az ő utódai irányában IV. László és III. Andrásnak nagyon közeli rokonságot jelző »soror« kifejezése nem jöhetne alkalmazásba

E lehetetlenségek és valószínűtlenségek kiküszöbölése után, minthogy »*valamelyik*« herczegnek ismeretlen utódai közt komolyan kutatni úgy sem lehet, keressünk a lehetőségek így is elég tágasnak maradt terén támpontokat, melyek e leszármazásnak több vagy kevesebb *valószínűséggel* alapul szolgálhassanak.

Ily valószínűséget csak három feltevéésre nézve találhatunk.

Mózes nádor neje a) *vagy azon András somogyi ispántól származott, ki II. Géza leányát Margitot bírta nőül*, b) *vagy azonos azon Erzsébettel, III. Béla unokájával, ki Buken comes neje volt*, c) *vagy végre Rosztiszlónak volt leánya, Anna herczegnőtől, IV. Béla leányától.*

Lehetőség — miként említők — nemcsak e három feltevés mindenikére, hanem még számtalan másra is van; *valószínűséget* pedig ezek elsőjének az kölcsönöz, hogy Mózes nádor is legállandóbban a *somogyi ispánságot* viselte, s birtokai is főképen azon vidéken voltak; némi valószínűség van tehát abban, hogy házasságát is egy hajdani somogyi ispán utódával köthette. Azonban ellene szól itt is a Mózes nejét »soror carissima«-nak nevező IV. László és III. András királyokhoz való rokonságnak, e kapcsolat feltevése esetén *még mindig távoli foka*; mert utóbbival csak kánonjog szerint negyedízi, előbbivel pedig épen ötödízi rokonságban lenne Mózes nádor neje, s így az egészen *testvéreinek* nevezhető szoros rokoni viszonytól még nagyon is távol állana.

Egy izzel közelebbi lenne a rokonság, ha Moys nádor nejét azon Erzsébettel, ki 1260-ban mint

Buken Comes anyja jelentkezik, azonosnak tesz-
szük fel.

Lehetetlenséget ez azonosításban nem találunk ; s a mennyi adatunk mindkétoldalról fenmaradt, chronologiai ellentét sem forog fenn. Mózes nádor neje, Erzsébet, lehetett előbb Buken comesnek neje, mint ilyen vagyonnal láthatta el Bukentől származott unokáját Katát, a későbbi Olgyai Péternét, miként azután mint Mózes nádor özvegye birtokot adott ettől származott leányának Erzsébetnek, a Medgyesi Miklós nejének ; a nélkül, hogy két rendbeli utódai közt idővel oly ügyek merültek volna fel, melyek okleveleinkben nyomot, hagyva, az általunk feltételezett azonosságot kétségtelenül bebizonyíthatták volna.

És ép úgy feltehetjük azt, hogy 1260-ban, midőn Bukennel egyezkedett, még özvegy volt, s talán ez évben ment aztán nőül Mózes nádorhoz, — mert így is lehetett 1280-ban egy vagy akár két férjhezment leánya is — : amint feltehetjük azt is, hogy 1260-ki egyezkedésekor már férjhez volt menve másodszor ; mert a fiával Buken comes-sel kötött egyességi okmányban csak mint ennek anyja, nem pedig mint az idősebb Buken özvegye van megemlítve.

Már pedig a ki genealogiai munkákat figyelmesen áttanulmányozott, hány esetét tapasztalhatta, hogy különböző összeköttetések folytán különböző két egyének tartottak egy olyat, kiről később egy új adat, — valamely mindkét irányú összeköttetéseire vonatkozó okmány, — kiderítette azt, hogy azonegy személy volt. S még inkább tapasztalhatja ezt azon genealogus, ki valamely levéltárban elszórva talált töredékes adatokból akar egy nemzedékrendet összeállítani ; legyen bár ez csak az újabb korbéli is.

Semmit sem találunk tehát, mi a néhai Buken comes nejeként megismert árpádházbéli Erzsébetnek s Mózes nádor ugyane nevű s szintén árpádházbéli nejének azonosságát kizárná ; noha el kell ismernünk, hogy ennek feltevésére a chronologiai adatok meglehetősen összevágásán kívül *csupán csak a név azonossága* szolgáltathat okot, ez pedig, mivel II. András idejétől fogva az Erzsébet név az Árpádházban oly gyakori lett, hogy a hol csak leányok voltak, mondhatni kimaradhatlanná vált, — egymagára nem nagyon emeli e feltevés valószínűségét.

Ugy látszik, legközelebb hoz a valósághoz a

harmadik feltevés, hogy t. i. *Mózes nádor neje a Rosztiszló és Anna herczegnő leánya, s így IV. Béla unokája volt.*

E szerint tehát az anya és leánya lett volna az a két névszerint felemlített főrangú nőrokon, kik 1275-ben IV. László betegágyát a sz. Margit legenda szerint körülállták, s most már érthetővé válnék ama szoros rokoni kapcsolat, mely egyfelől IV. László, neje és testvére, valamint III. András király, másfelől Mózes nádor neje közt oly sokszerűen jelentkezik, s melynek folytán őt e királyok soror carissimának nevezik.

Hiszen ha e feltevés áll, akkor Erzsébet, a Moys nádor neje, IV. László királynak kánonjog szerinti *másodízben való rokona*, — *unokatestvére*, — volt ; s az ő anyja Anna herczegnő ugyanezen rokonsági fokban állott III. András királyllyal !

E feltevés, mely mellett sok valószínűséget találhatunk — s melyet támogat azon körülmény is, hogy Moys nádor birtokai s viselt hivatalai többnyire mind azon vidékhez csoportosulnak, mely Rosztiszló és nejének uralma alá volt helyezve, — nem is egészen új ; szóba hozva látjuk azt, a nélkül, hogy mellette vagy ellene állást foglalna, történelmünk és okleveles emlékeink egyik legalaposabb ismerőjétől.

Wenzel Gusztáv ugyanis »Rosztizlaw galicziai herczeg« című munkája 20-ik lapján röviden megemlíti, hogy »Sabinát«, Mózes nádor nejét, némelyek Rosztiszló leányának tartják, de ez nem bizonyos.

Ebből láthatólag e jeles tudósunk is még meg volt tévesztve a Fehér Codex Diplomaticusába becsúsztott »Sabina« féle interpolatio által ; de hogy a Moys nádor neje Rosztiszlónak Anna herczegnőtől, IV. Béla leányától való gyermeke legyen, azt sem lehetetlennek, sem bár valószínűtlennek nem jelzi, hanem csakis *bizonyosnak* nem tartja.

És csakugyan, a nélkül, hogy Rosztiszló és nejének a már ismert gyermekeiken kívül egy újabbat tulajdonitanánk, megfontolandó az, hogy Kunigunda, Grifina és Margiton kívül még egy név szerint nem ismert leányuk is volt, ki 1244-ben születhetett s 1255 táján még zsenge korában Asèn Mihály bolgár czárhoz ment nőül. Ez 1257-ben megöletvén, a fiatal özvegyet is a bitorló Kálmán ragadta magához, de ez a leánya visszakövetelésére 1258-ban Tirnováig haddal

előnyomuló Rosztiszló előtt megfutott és megöletett, Rosztiszló pedig, ki ekkor macsósi bán volt, leányát hazavitte. Rosztiszló 1263-ban ugyan meghalt, azonban neje, Anna hercegnő, atyjának IV. Bélának haláláig hazánkban tartózkodott; sőt, — miként a sz. Margit legendából láttuk, — még azután is van nyoma Magyarországon létének.

Mi történt kora özvegyiségre jutott s Bolgárországból haza hozott leányukkal, erről semmit sem olvashatunk; sem haláláról, sem újabb férjhezmeneteléről nincs adatunk, sem zárdában — miként nővérét Margitot — nem találjuk.

E közben feltűnik egy minden okmányban magas előkelőségűnek jelzett nő, a királyi család tagja, Moys nádor neje, s e nőnek *előbbi* életéről, közelebbi leszármazásáról ép oly keveset tudunk, a mily keveset a Rosztiszló Bolgárországban özvegyiségre jutott leányának *későbbi*, — hazaszabadulása utáni — életfolyamáról. És ezen árpádházbeli nőt, Moys nádor nejét, IV. László király (az Anna hercegnő testvérének fia) okleveleiben ép úgy »carissima soror«-nak nevezi, miként (Wenzel IX. 519 lapján láthatólag) Rosztiszló apáca leányát Margitot nevezte

Ha ezeket így, combinative, szemléljük, csaknem rá vagyunk utalva arra, hogy Rosztiszló ismeretlen nevű leányának életfonalát, melyet Bolgárországból özvegyen hazatéréseivel szem elől tévesztünk, a *Moys nádor nejének életében tovább folytatottak* tekintsük; s hogy e szerint Moys nejét azon Margit apáca, — *Rosztiszló eme másik leánya*, — *nővérének* tartsuk, kit, ép úgy mint

öt, IV. László egyaránt »carissima soror«-nak nevez.

És vegyük még ehhez Moys nádor nejének nevét, mely miként láttuk nem »Sabina«, hanem *Erzsébet*; s tekintsük azt, hogy e név főképp II. András óta az Árpádház leszármazóinál, a hol csak köztük leányok is voltak, — s még többnyire az árpádházi leányok gyermekeinél is, — *csaknem szabályszerűleg és szükségképen feltalálható*: s még egy okunkkal több lesz rá, hogy Mózes nádor nejében Erzsébetben, Rosztiszlónak Bolgárországból özvegyen haza hozott leányát gyanítsuk; mert ha e névtelen leánynak az Erzsébet nevet nem tulajdonítjuk, épen csak e soha sem mellőzött s — miként említők — az azon korbéli Árpádotódoknál mondhatni *kimaradhatlan név* hiányoznék Rosztiszló gyermekei közt, noha a többi szokásos árpádházi nőnevek, u. m. Kunigunda, Margit, mind megvannak.

Aztán a történelem, a mennyiben okleveles adataival megegyeztethetők, nem útasíthatja el forrásai közül egészen a hagyományokat sem. . . .

Ha tehát mindazon krónikásaink és íróink, kik csak Mózes nádor nejéről megemlékezének, ezt mind IV. Béla utódának tartották, s kétségkívül nem is hiányzott rá alapjuk; ha okleveleinkben látjuk a szoros és legközelebbi rokoni kapcsolatot, melyet irányában e király utódai mindig hangsúlyoztak: akkor kétségkívül jogosult a feltevés, mely mellett *legtöbb valószínűség* harczol, hogy ő IV. Bélának, nem ugyan leánya, — mert ebben, valamint a névben is, íróink tévedtek, — hanem, *mint unokája, mégis valóban utódja volt*.

III.

Okleveles bizonyítékaink Moys nádor és árpádházbeli nejének utódairól.

Bármit tartsunk is az imént jelzett vélemény megállhatóságáról, mely Moys nádor nejét IV. Béla unokájának hiszi, s bármi más lehetőséget tegyünk is föl ennek leszármazására nézve, egyet biztosan megállapítottunk s kétség alá nem eshetőknek kell elismernünk: azt t. i., hogy árpádházbéli királyaink véreből származott.

Igy tehát ha leszármazóit megszakítás nélkül izről izre kimutathatjuk, ezekben Árpád véreinek átöröklődéséről fogunk hű és hiteles képet nyújthatni.

Kiinduláspontunk teljesen biztos, mert egy 1409-iki periraton alapszik, melyet a Kállay családnak több mások ellen a Báthori örökség iránt

folytatott perében a tiszántúli kerületi táblánál mutattak be, a gyulafehérvári káptalan által 1646-ban készített hiteles transuptumban; s mely az 1409-ben folyt régibb perben előhozott okiratoknak egész sorozatát tartalmazza.

Ezeknek egy részét Fejér György már 1834-ben (Cod. Dipl. IX. 4. 657—670) közölte, teljes összefüggésében pedig az 1409-iki periratot 1841-ben (Cod. Dipl. X. 4. 842—869) adta ki.

Szerencsére addig nem sokat tudtak róla. Különbösen talán felhasználták volna a múlt században divott családmagasztalásokra s így csökkentették volna hitelét, melyet most épen emel az, hogy ez okmány — vagy talán helyesebben mondhatnók: *okmánycsoport* — reális érdekeket érintő ösiségi perekben lett bíróilag elismerve, nem pedig családi leszármazásokat fényesebbé tevő díszletül szolgált.

Sőt ily per hozta azt színre már 1409-ben is, midőn a *Móriczok* és *Báthoriak* perlekedtek egymással Garai Miklós nádor előtt a közös őseiktől maradt birtokok felett; s nagy súlylyal bír, hogy a *mindkét peres fél* által bemutatott különböző okiratok *egymással teljesen összhangzólag* adják elő a leszármazás kiindulását és ama korra eső menetét, melyet aztán mi jelen dolgozatunkban, ott hol ízről izre hézagtalanul tehetjük, egészen napjainkig minden tudva levő ágon levezetünk.

S ha kell még érv ez okmányok mellett: ott van a *Báthori család*, mely az előnevét adó Somlyót épen ez okmányok alapján nyerte.

Mi e számos oklevelet magában foglaló perokmányt teljes összefüggésében magyar nyelven ismertetjük meg olvasóinkkal, mindenben a szöveg menetét követve, s csakis azon hosszadalmasabb mellékes formaszerűségeket hagyva ki, melyek jelen munka tárgyára teljességgel nem vonatkoznak.

Ez okmány a Báthori Szaniszló és Medgyesi (Móricz) János és István közt folyt vitás ügynek egység útján történt elintézését s az ennek következtében kiadott iktatói parancsot tartalmazza, s a kolozsmonostori konventhez intézve, Budán 1409 márczius 14-én (sexagesimo die octavarum festi Epiphaniarum Domini) kelt, Garai Miklós nádor aláírásával.

Előrebocsátja e nádori okirat, hogy *Báthori Lászlónak* fia: *Szaniszló mester* 1379. év virágva-

sárnapja utáni csötörtökön magát szabályszerű úton Piliszy Péter (Petrus de Pelis) regius és a leleszi convent tanúja Tamás pap által *Medgyes* nevű birtok és tartozékainak fele részére beiktatni akarván, *Simon bán* fiai, *János* és *István*, e beiktatásnak tisztjuk által ellenmondottak, minek igazolása végett sz. György nap nyolczadára megidézttetvén, meghatalmazottjuk Hagymás Miklós Széchy Miklós (Nicolaus de Zech) Comes előtt ellenmondásuknak azon okát adá, hogy *Medgyes* birtok és tartozékai a leghatályosabb oklevelek erejénél fogva az ő tulajdonukat képezik. — Ez oklevelek bemutatására előbb az említett Széchy Miklós, utóbb különböző más országbirák által felhivatván, az ellenmondók fennevezett képviselője és ellenfelük a személyesen megjelent *Szaniszló mester* az 1389. évi hamvazó szerda nyolczadán Bubek Ferencz Comes előtt okirataikat bemutaták.

Báthori Szaniszló ez alkalommal két okiratot mutatott be.

1-ör. IV. Béla király 1257 június 10-én kelt kiváltságlevelét, mely a fehérvári káptalan előtt kelt azon szerződést tartalmazza, hol *Vacha* a *Vacha* fia és *Posa* a *Dénes* fia az atyjai és maguk által is régtől fogva Vaca-Somlyóján örökjogon bírt részeket tartozékaival együtt 12 márka ezüstért örökösön eladják *Roland* nádor és pozsonyi grófnak s *Móricz* mesternek, a királyné udvarbírája és nyitrai főispánnak.

2-or. A váradi káptalan 1355. évi mindenszentek napja utáni kedden kelt okiratát, mely szerint megjelenvén e káptalan előtt *László* mesternek a *János* fiának, ki a Báthori *Berec, k* fia volt, neje: a néhai *Medgyesi Móricz* mester *Anna* nevű leánya, előadta, hogy a krasznamegyei Somlyó nevű vár a hozzátartozó falvak és földekkel és Miklóslaka falu az erdélyi részekben, Fehérvármegyében, a Maros folyó mellett, részint leánynegyedben, részint a nagyanyjáról* leányainak leányaira háramlott nőágot illető birtokok fejében levén neki adva, édes testvére *Simon* mester az említett *Móricz* mester fia által, a Lajos király és a váradi káptalan részéről kelt oklevelek mel-

* Fejér Cod. D. IX. 4. 658. lapján, hol ez okmány szintén közölve van, e nagyanya neve (Sabina) zárjel közt ki van téve. Ez csak interpolatiója valamely másolónak s nem is teljesen szabatos; mert Báthorinének nem nagyanyja, hanem ösanyja volt az úgynevezett »Sabina«.

lett, ő azokat mindkét nembeli örökösei között két felé osztja, úgy, hogy egyik felerész, mely leánynegyedképen szállott rá, az ő leányainak kizárásával csakis fiaira, úgymint *Szaniszló, László és Györgyre* s a netalán ezután még születendő fiaira s ezek által örököseikre szálljon, a másik felerész pedig, melyet a nőágot illető birtokok fejében kapott, nevezett fiúörököseinek és leányainak közösen jusson, úgy hogy ebben fiainak és ezek örököseinek leányaival egyenlő részük legyen, s felét fiai, felét pedig leányai birják örökösen, s míg fióköseinek ága ki nem hal, addig leányai vagy azok mindkétnemű örökösei a fiak felerészében ne részesülhessenek.

Simon bán fiainak képviselője: Hagymás Miklós pedig ugyanekkor őt okiratot mutatott be.

1-ör A váradí káptalan 1365 évi ujév nyolczadán kelt oklevelét, mely szerint *Báthori László* mesternek, a *János* fiának, ki a *Bereczk* fia volt, hitvese: az egykori *Medgyesi Miklós* vajda fiának, *Móricz* mesternek, *Anna* nevű leánya, férjével az említett *László* mesterrel, — más részről pedig *Demeter* a *György* fia, mint a fennirt *Móricz* mester *Simon* nevű fiának képviselője a nevezett káptalan előtt bemutatják *Lajos királynak* Budán 1351. évi sz. *Miklós* napján kelt okiratát, mely szerint *Báthori Bereczk* fiának, *János*nak, fia: *László* mester, kellő megbízó levelekkel ellátva, hitvese *Anna* nemes asszony, a *Medgyesi Móricz* mester leánya, nevében, — más részről pedig *Simon* nagyságos férfit, ugyanezen *Móricz* fia s az említett nemes urnő édes testvére, személyesen megjelenvén a fennirt *Lajos király* előtt, előadják, hogy a nevezett *Anna* asszony leánynegyedét és az atyai valamint a *nagyanyjukról, Miklós erdélyi vajdának*, nagyatyjuknak, hitveséről rájuk háramlott ősi javakat illető ügyben a király engedelméből a felsorolt főpapok és főurak közbenjöttével azon örök időre szóló egységre léptek: hogy *Anna* asszony minden az atyai és ősi javakban való jogairól örökre lemond testvére *Simon* mester javára, ez pedig kielégítése végett neki és örököseinek örökösön átadja a *Karazna* vize melletti *Somlyó* várát a hozzá tartozó birtokokkal és *Somlyó, Perechen, Györtelek, Hidvég* helységekkel és a *hidvégi vámmal*, valamint átadja az erdélyi részekben *Fehérvármegyében* a *Maros folyó* mellett fekvő *Miklós-*

laka birtokot is minden tartozékaikkal együtt, oly kikötéssel, hogy ha *Anna* asszony vagy örökösei utód nélkül halnának ki, az említett vár és birtokok *Simon* mester és örököseire szálljanak; ha pedig ez halna ki ilyképen, akkor az *Anna* asszonyt a fennirt alapokon megillető birtokok és jogok, és azok is, melyek nagyanyja után *Medgyes és Izdencz* nevű birtokokban rá háramolhatnának, menjenek át az *Anna* asszony és örökösei tulajdonába. — Ezenkívül minthogy az említett *Simon* mester nagyatyja és atya némely a *Somlyóhoz* tartozó birtokokból elszakított részletet, úgymint *Ujlakot, Sudaknak és unokatestvére Miklós*nak, hasonlóképen *Széch* birtokot *László*nak és *Péter*nek örök joggal elidegenítettek, ezek ugyanazon terjedelemben, mikép az adománylevelben körül vannak hagyasának. Végül *Simon* mester kötelezi magát és örököseit, hogy *Anna* asszonyt és utódait a neki átadott vár és birtokokban minden támadás ellen megvédik, s ennek elmulasztása esetén hasonló terjedelmű és minőségű birtokokkal kárpótolják minden kölcsönös perlekedés kizárásával. — Ezen egységet most a felek a káptalan előtt minden módosítás nélkül újra helybenhagyják és megerősítik.

2-ör. A budai káptalan 1356. május 7-én (in quindenis festi B. Georgii Mart.) kelt oklevelét, mely szerint ugyanazon *Simon* mester személyesen, *László* mester pedig, a *Báthori János* fia, említett hitvesének nevében és megbizásából megjelenvén ama káptalan előtt, *Simon* mester minden irományt, mi a fennevezett nővére részére átadott vár és birtokokra vonatkozik, hiteles másolatok vehetése végett átad *László* mesternek.

3-ör. *Lajos királynak* 1355. december 21. kelt okiratát, melylyel a fennevezett s szóról szóra átírt egységet (l. fennebb az 1-ör említett okiratot, melyben *Lajos király* 1351-iki oklevele foglaltatik, a váradí káptalan által 1365-ben készített átiratban) egész terjedelmében megerősíti.

4-er. Ugyanezen *Lajos király* *Visegrádon* 1378. szent *György* napján kelt nyílt levelét, melynél fogva az említett *Simon bánnak, Móricz fiának, özvegye* kérelmére pertörlest (silentium perpetuum) rendel úgy *Szaniszló és György a László fiai* mint nővéreik a *gradichi Bodiszló* fiának *Miklós*nak neje, a *csicséri Desew* fiának *Mihály-*

nak özvegye és Györgynek a Debreczeni Pál fiának neje ellenében, — kik az említett Lászlónak a János fiának, ki a Bereczk fia volt; leányai voltak, — az anyjuk jogai tekintetében; meghagyván birodalma minden biráinak és igazságtévőinek, az egyháziaknak úgy mint a világiaknak, hogy János és Istvánt, a Simon bán fiait és örököseiket az említett Szaniszló és György és a felsorolt nemes asszonyok anyjának jogaiért bármi módon is ítélet alá venni ne merjék.

5-ör. Zsigmond király Budán 1389 Laetare vasárnapja előtti pénteken kelt nyílt levelét, melylyel Lajos király most említett nyíltparancsát szóról szóra átírja és megerősíti.

Ezután terjedelmesen, de újabb genealogiai vonatkozások nélkül előadja az okmány a per további menetét s a felek felelkezéseit, mely a körül forog, hogy Szaniszló mester a törvényes szokásokra hivatkozva a kikötött vagy szokásos bírság lefizetése mellett visszavonhatónak vitatja a Lajos király előtt létrejött egyességet, a Simon bán fiainak képviselője pedig azt fentartatni kívánja, s a pernek ez egyesség folytán királyi nyíltparancsok által kimondott beszüntetéséhez ragaszkodik, minek megbírlására időhaladék adatván, e közben a peresfelek közt István és Szaniszló elhalt, s az ügy János, a Simon bán fia és István az említett Szaniszló fia mint ekkori peresfelek által 1405 sz. György napja nyolczadán hozatott a nádor ítélőszéke elé, s ott újra ismételt időhaladékokat kapott 1406 vízkereszt nyolczadáig, midőn is János mester bemutatá Zsigmond király 1393 aug. 28-án kelt levelét, mely Lajos király fenemlített 1378-iki iratát, mely Saniszlót, a felperes István atyját, perétől eltiltja, egész tartalmában magában foglalván, azt megerősíti. Ennek bemutatása után a peresfelek ítéletet kértek, mi azon értelemben hozatott meg: hogy az egyfelől Szaniszló fiának, Istvánnak nagyanyja, Anna nemes asszony, a Medgyési Móríc mester leánya, másfelől pedig az említett János mester atyja, Simon bán, ugyanaazon Mórícznak fia közt az említett Anna asszony leánygyede iránt és minden az erdélyi vajda néhai nejeről rászálott jogai iránt Lajos király jelenlétében kötött egyesség visszavonásának a pertiltó királyi rendeletek daczára, (mivel ezek nem ítélőszék előtt, hanem mellékesen csak egyik fél kérelmére keltek, s mivel a hazai törvény és szokások szertin

az ilyen bírság alatt kötött egyezségek a bírság lefizetéssel felbonthatók,) hely adatott, s az említett Anna asszonyt illető vagyonnak a király és a váradi káptalan embere útján eszközlendő megbecslése s e becslének pünkösdi nyolczadára leendő beadása elrendeltetett s tárgyalása 1407 vízkereszt nyolczad napjára kitűzetett.

E becslés akkor nem történt meg, mivel János a Simon bán fia, nem akart belebocsátkozni, hanem a kitűzött tárgyalási napon kifogásolta az ítéletet s új ítéletet kért. Az új ítélet teljesen megerősítette az előbbi, s a becslés újra elrendeltetett ker. sz. János születésünnepe nyolczadára, bemutatása sz. Mihály nyolczadára, tárgyalása pedig a következő vízkereszt nyolczadára.

Ekkor, miután megtörtént a becslés, a peresfelek megjelenvén, István, a Szaniszló fia, letette a hétszáznyolcz márkányi becslőösszeget, János mester pedig előbbször három okiratot mutatott be, annak bebizonyítására, hogy a szerzemények kivételével ama Medgyes és Zulum birtokokból Istvánt semmi rész sem illeti.

Első ezek közt Béla királynak 1245 augusztus 8-án uralkodása 10-ik évében kelt kiváltságlevele, melyben Somogy megyében a Dráván túl Izdench birtokot Sarig és Sordura mellett Moysnak, a Moys nádor fiának adományozza.

Második: László királynak 1281 január 2-án uralkodása 9-ik évében kelt privilegialis, melyben Medgyes és Zulum birtokokra nézve, melyeket a nemes asszony, ugyanaazon László király nénje (»soror«, * a Moys mester özvegye, az ő leányának, Erzsébet nemes asszonynak, Miklós vajda, a Móríc fia hitvesének, örökösen adott, — ezen adományozást László király is megerősíti.

Harmadik, végre, István királynak évszám nélkül Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe előnapján kelt nyíltlevele, az iránt, hogy ugyanezen István király Medgyes helységbeli jövevényeihez azon kegyességgel akart lenni, hogy ők a más jövevényei által élvezett szabadságokban részesüljenek, megengedvén nekik, hogy Sárkuz erdőt Hegtu és Subragadagáig és Hegyespatakig sertéseik és egyéb barmaik legeltetésére használhassák, Magasmarth nevű birtokukat, melyet az

* L. e kifejezésre nézve fennebb II. 3. cikkünkben tett észrevételeinket.

ijászok elfoglaltak volt, régi határai közé visszahelyezvén, s ez okirat több egyéb szabadalmakat és feltételeket is tartalmazván.

Ezekon kívül ugyanazon János mester védekezésére még 10 okmányt mutatott be, *melyek közül kettő* Károly királynak 1329 június 12-én, uralkodása 29-ik évében kelt s fia Lajos király által 1365 május 13-án, uralkodásának 23-ik évében új pecsét alatt megerősített kiváltságlevele, mely a Miklós vajda fiának, Móríc mesternek, Medgyes és Zamostelek nevezetű birtokaiban régi szokás szerint szedett vámokat ugyanazon Móríc mesternek, a szatmármegyei Krassó helység piaci vámját pedig *Móríc és Istvának, a Miklós vajda fiának* adományozottakul jelenti ki

A harmadik: ugyane Lajos király oklevele, mely magában foglalja ugyane király Budán 1363 Gyertyaszentelő Boldogasszony napján kelt oklevelét, a felől, hogy az említett Krassó nevű birtok Imbreghi András fiától Dénestől és Lászlótól csere útján szállott *Simon mesterre, a Móríc fiaira*, e Simon mesternek a zemplén megyei Keresztúron volt szerzeményi birtokáért.

A negyedik: Lajos király 1364 június 20-án uralkodása 23-ik évében kelt levele, mely átiratban magában foglalja és megerősíti Károly király 1339 november 24-én kelt okiratát az iránt, hogy János, a Márk fia és Péter, a Miklós fia, a maguk, testvéreik és rokonaik nevében Lurbed, Miklós-telek és Hagymás nevű birtokait cserében adják *Simon mesternek, a Móríc fiának és István mesternek, az István fiának*, ezeknek az erdélyi részeken levő Déche és Kara nevezetű birtokaiért.

Az ötödik okirat következő szöveggel birt: »László, Isten kegyelméből Magyar-, Dalmát-, Horvátország, Ráma-, Szerbia, Galiczia, Lodóméria, Bulgária és Kúnország királya, Krisztus minden híveinek, kik ez iratot látni fogják, üdvöt a mindenek Megváltójában! A királyi kegyelmesség helyes jóindulattal mérlegelvén mindenkinek érdemeit, főleg azokét, kiket valamint az előkelő vér kiváló nemessége és az erkölcsök veleszületett becsületessége, úgy bebizonyított hűségük állandósága és elszánt tetteik tapasztalata méltóbbakká tesznek; midőn őket méltó jutalom kedvezményeivel tünteti ki s midőn megadja nekik azt, mi a sok érdemek jutalmaként hűség virágait kelti: példát is szolgáltat a híven kedvében járóknak érdemek szerzése iránt való törekvésre, s egyszersmind tev-

keny hűségre gerjedéseket eszközli. Ezen tekintettől vezéreltetve, mindenkinek tudomására hozzuk, hogy miután Andrásnak, a Kaplyon nembeli Jákó fiának hűtlen elvetemülése folytán, — ki a mi birodalmunkban, vadul jöven a mi királyi felségünkhöz koronázásunk ideje után, midőn már koronás király valánk, — a mi hallatlan és soha elő nem fordult — bottal megütött, királyi személyünk ez által mindenek tudtára a leggyalázatosabb és legszörnyűbb veréseket szenvedte: ezért mi birodalmunk főpásztorainak és koronánk papjainak s hű nemeseink és zászlósainknak indítványt tevén, azok úgy akarták, hogy e felette nagy és hitszegő büntett miatt az említett András a hűtlenek sorába és számába ígtattassék s őt számüzni határozták. És mivel a hűtlenek személyük és birtokaiktól jog szerint megfosztandók és iszonyú büntetéssel sujtandók, akarjuk, hogy mivel *Miklós erdélyi vajda és szolnoki ispán, Móríc mester fia*, a mi hívünk és kedveltünk, ki gyermekkorának zsenge idejétől fogva a hazához, koronához és hozzánk hűnek bizonyult s felségünk irányában lankadatlanul a leghívebb szolgálatoakat tette, jelesen midőn Fintha nádor által elfogattunk, ezen Miklós vajda, minden méltóságát és javait mellözve, a sors véletlenségeire bízván magát, minket a fogságból kimentett: ennél fogva előbbi és többi szolgálataiért s különösen megszabadításunkért a fennírt Andrásnak Jákó vára nevezetű birtokát Medgyes közelében, a Szamos folyó mellett, és minden ott hozzátartozókat a hűtlentől elvevén, királyi kegyelmességünkkel adjuk és visszavonhatlanul adományozzuk a fennevezett *Miklós vajdának* s általa örökösének és örökösei utódainak, örökös jogon s visszavonhatlanul birandólag, megtartandólag és leendőleg, oly módon, hogy minden a nevezett Jákóvára s a többi birtokok iránt bármilyen módon vagy czímen kelt okirat vagy kiváltságlevél semmis legyen s valósággal és teljesen érvénytelen. Akarjuk továbbá, hogy bárki is az említett Jákó fiai közül, András vagy örökösei vagy bárki a nevezett Kaplyon nemből, ha Miklós vajdát vagy örökösait az említett birtokokra nézve zavarni törekednék, e tényüknél fogva hűtlenség vétkébe essenek. Hogy tehát ezen adományunk örök érvényesség erejét nyerje s időmultával valaki által érvényteleníthető és visszavonható ne legyen, ezen ketős pecsétünk védvél megerősített levelünket

kibocsátottuk. Kelt Benedek mester az esztergomi egyház választotta és budai prépost, udvarunk v. kancellárjának, kedvelt hívünknek kezei által február 23-án (7-a Cal. Martii) az úr 1278-ik, uralkodásunknak pedig 6-ik évében, midőn a tisztelendő atyák: István kalocsai, János spalatói érsekek, Lambert egri, Benedek csanádi, Fülöp, kedves hitvesünknek, a királyné Asszonyinak kancellárja a váczai, Pál a mi udvarunknak kancellárja a veszprémi, Lodomér váradi, Timóteus zágrábi és Péter erdélyi püspökök szerencsésen kormányozák Isten egyházait s Dénes nádor, oklichi ispán és a kunok bírása, Henrik az egész Slavonia bánja, Miklós erdélyi vajda és szolnoki ispán, János tárnokmesterünk, Miklós országbiránk, schvetkei ispán, Pál szörényi bán, Rajnáld asztalnokmesterünk szolgálgyőri ispán, Heberd főlovászmesterünk, bereghi ispán, *Moys, kedves hitvesünknek a királyné Asszonyinak tárnokmestere és somogyi ispán*, Dedalus zalai ispán és több mások tarták Országunk ispánságait és méltóságait.»

A hatodik okiratban a váradi káptalan 1347 Apostolok oszlása ünnepén átírja Lajos király 1346 évi Exurge vasárnapján kelt oklevelét, mely szerint a szatmármegyei Korpád birtokot Konrád és Keled, a Miklós fiai és István a Lőrincz fia adták el 120 budai márkán *Simon mesternek, a Móricz fiának.*»

A hetedik: Károly királynak Visegrádon 1340 urnapja nyolczadán kelt nyílt levele, mely kijelenti, miszerint Károly király megemlékezvén *Móricz mesternek a Miklós vajda fiának, és az ő fiának Simonnak* hűségéről és szolgálatairól, ugyanezen Simon mesternek kegyesen engedélyezi, hogy bármely birtokában találtató bárminő arany, ezüst vagy egyéb ércznek nyolczadából egy harmad Simon mesternek szolgáltatassék ki, két harmad pedig az ország régi bevett szokásához képest a királynak maradjon, s a bányászati rend szerint hozzá legyen köteles Simon mester beszolgáltatni.

A nyolczadik: Zsigmond királynak 1406 április 17-én, uralkodása 18-ik évében, kelt okirata, mely átírja és megerősíti ugyane király 1392 július 1-én, uralkodása 4-ik évében kelt okiratát, s ez ismét egy előbbi, Telnich helységben Jákó-Szombat vára mellett 1390 urnap nyolczada utáni szombaton kelt okiratát, mely szerint Zsigmond király tekintetbe vévén az említet *Jánosnak, Simon bán*

fiának, hűségét, főpapjai és zászlósai tanácsából ugyanezen János mesternek s testvérének Istvánnak, s minden örökösöknek királyi jóindulata bőkezűségénél fogva a Lapus vidéken levő Lapus (= Lapos) nevű bányákban levő és onnan származó vagy jövőben származandó minden arany, ezüst vagy bármintemű érczből való jutalékát átengedi, nekik adja és adományozza örökre és visszavonhatlanul, a királyi jognál fogva őt e bányákból illető fizetményeikről lemondván.

A kilencedik oklevelet István király 1270. november 18-án, uralkodásának első évében adta ki, s benne Sarkas, Ujváros, Vámfalu, Parlag és Avas birtokokat, melyek hajdan az örökösök nélkül elhalt Ur nevezetű Benedek javai valának, *Miklósnek, a Móricz fiának* hű szolgálataiért örökösön adományozza.

A tízedik, végre, Lajos király 1364. február 2-án, uralkodásának 23-ik évében kelt okirata, mely szóról szóra magában foglalja ugyanezen király 1364. évi sz. Agnes napján Pozsonyban kelt nyílt levelét, melyben a szatmármegyei Sz.-Márton, Solymos és Batizháza máskép Fejérfalva nevezetű birtokokat, melyek egykor a fiörökösök nélkül elhalt László, a Sándor fia, javai valának, *Simon mesternek a Móricz fiának* örökösön adományozza.

Ezen oklevelek bemutatása után, az ügyet megvizsgáló főpapok és főurak *Istvánt a Szaniszló fiát* oly birtokok jogtalan követeléseért, melyekben részesedési jogát be nem bizonyíthatá, ezek becsübírságában a nevezett *János* részére elmarasztaltnak nyilvánították, s a nádor e becsű megejtéséről akart intézkedni; azonban a peresfelek egyességre kérvén és nyervén engedélyt, a nádortól azt kívánták, hogy kibékülésre utaltassanak, mely békeltetésnek hely adatván, annak eredményét e nádori okmány következőleg adja elő:

»Egyrésztől ugyanazon *János mester, a Simon bán* fia, személyesen s fiai *Miklós és Simon-ért* is kötelezve magát, másrésztől a nevezett *István, a Báthori Szaniszló fia, és János, a Báthori György fia, hasonlókép Antal és Barnabásért ugyanezen György fiaikért* is kötelezve magukat, visszatértek hozzánk és élő szóval vallották: hogy elrendelvén a főpapok és főurak s az ország egyéb előkelői, miszerint mostantól fogva minden álnokság és perlekedési ok ügyüktől gyökeresen kiírtassék, ők a békének és egyet-

értésnek következő egyességére jutottak s jelenlétünkben oly módon egyeztek ki, hogy említett János mester a Simon bán fia saját és nevezett fiai képében az említett Somlyó várat, Somlyó, Perechen, Csehi, Györtelke és Hidvég helységekkel s a Hidvégen szedetni szokott vámmal, továbbá az erdélyi részekben a Maros folyó mellett Fehérmegyében fekvő Miklóslaka falut ugyanazon István, János, Antal és Barnabásnak s összes örökösöknek a Lajos király említett egyességi iratában foglalt s kifejezett fennirt feltételek alatt örökre és visszavonhatlanul visszabocsátotta és adta. És ezenfelül nem kényszerítve, vagy rászorítva, hanem belső atyafiságos szeretetből, melylyel atyjafiai, a György és Szaniszló fennirt fiai iránt viseltetik, bizonyos Fejérd nevezetű 100 arany forintért idegen kézen zálogban levő s a mondott erdélyi részekben Kolozs megyében fekvő birtokát egyedül és határozottan ugyanazon János, István, Antal és Barnabásnak, kik azt saját költségükön ki tartoznak váltani, — nem pedig nagyanyjuk, az említett néhai Anna asszony valamely más testvére, fia, leánya vagy unokájának, — örök jogon, visszavonhatlanul, fiuról fiura s örökösökről örökösökre szállandólag s általuk birandólag atyafiságosan ajándékozta és reájuk ruházta, oly módon és azon feltétellel, hogy amaz István, János, Antal és Barnabás és örökösök, azon Fejérd birtok jövedelméből minden egyes évben 100 tiszta arany forintot, vagy ugyanannyi forintot erő azon időben érvényes aranypenzt mindig vizeszeszt ünnepén a budai káptalan előtt, s ha a fizetés napját elmúlasztanak, kettős megfizetés terhével tartozzanak tisztán és egyszerűen az említett János mester vagy fiai s ezek utódai részére mindig megadni és megfizetni. Eme káptalan pedig az ily fizetésekről nyugtató leveleket kibocsátani legyen köteles.

Viszont azonban ugyanazon István és János a maguk és atyjokfiai az említett Antal és Barnabás képében a leánynegyedi vagy hozományi jogról s mindazokról, miket nagyanyjuk a nevezett Anna asszony részéről az összes, úgy Magyarországon, mint Szlavonországban s másutt bárhol is fekvő s most a nevezett János mester vagy fiai kezén levő javakból bármi néven vagy czímen elnyerhetnének, teljesen lemondanak és attól elállanak, vagyis azt teljesen a fennemlített János mesterre és faira

ruházzák át örökösön; nekik adják vissza, s magukat azokból teljesen kielégítetteknek vallják. Ennélfogva a fennevezett István, János, Antal és Barnabás s következőleg utódaik, ama János mestert, fiait és ezek utódaít, ha ezek a már említett nemes asszonyok *Miklósnak, a Bodiszló fiának, és Debreczeni Gergelynek övegyei* vagy ezek fiai, leányai, fiu vagy leányunokái, avagy további utódai által idő folytán a fennebbi felhagyott és elejtett jogokra nézve nyugtalaníttatnának vagy különféle kellemetlenséggel terheltenének, saját fáradságuk és költségükkel tartoznak oltalmazni és megvédeni; kijelentetvén az, hogy ha a felek valamelyike mindkét nembeli örökösök hijjával találna kihalni, akkor az ily leszármazónak összes jogai, a Lajos király fennemlített levelénél fogva kötött fennebb idézett eredeti egyesség szerint, a túlélő félre kell hogy szálljanak és háromoljanak. Nemkülönbön ugyanazon János mester, a Simon bán fia, saját és felsorolt fiai nevében a már említett István, János, Antal és Barnabásnak s örökösöknek megígéri azt, hogy ha a megnevezett Ujlak és Sech birtokok birtokosai, t. i. az említett Sudaknak és ennek unokatestvére Miklósnak, valamint Lászlónak és Péternek — kiknek azok adva voltak — utódai, — fiörökös nélkül hálnának el, akkor a nevezett Ujlak és Sech birtokok ugyanazon István, János, Antal és Barnabásra, valamint örökösökre háromoljanak és szálljanak vissza, egyzersmind az említett Fejérd birtokra vonatkozólag bármiképen kelt minden irományt ezen István, János, Antal és Barnabás kezéhez tényleg átadni és át bocsátani igéri. Azt is magára vállalta János mester, a Simon bán fennirt fia, hogy Miklós és István fiait, — István és János pedig, hogy Antal és Barnabás atyjukfiai is, szent Jakab ünnepéig, a mi jelenlétünkben, vagy valamely káptalan vagy konvent vagy más hiteles hely embere jelenlétében megjelenvén, személyesen magukkal hozzák és a fenn előadott egyességet vagy rendelkezést, melyet egymás közt az előbb irt módon megkötöttek, általuk maga rendén megerősíttetni lesznek kötelesek. És mivel az említett István, János, Antal és Barnabás azt kérték, hogy a nevezett Fejérd birtok tulajdonába általunk törvényesen bevezetessenek, ezért . . . (hézag) . . . hogy tanuképen hitelt érdemlő embereteket küldjétek ki, kinek

jelenlétében az e végett különösen kiküldött olláthi Tompa Tamás királyi kuriai jegyzőnk az előbb irt Fejérd birtok színére kiszállván, a barázdások és szomszédok összehívása mellett iktassa be és adja át..... az előbb nevezett István, János, Antal és Barnabásnak az előrebocsátottak folytán őket megillető joggal birandólag, megtartandólag és birtoklandólag minden hasznaival és tartozékaival; a fennirt Jánosnak, Simon bán fiának ellenmondása ezt nem gátolhatván, ha fenn nevezett fiai vagy az e birtokot zálogképen tartók ellen nem monda-

nak. — Ha pedig János eme fiai vagy az említett birlalók ellenmondólag lépnek fel, idézze meg őket a nevezett Báthori nemésekkel szemben mi élénkbe keresztelő sz. János legközelebbi születésünnepének nyolczadára, hogy ellenmondásuk okáról számot adjanak. És ezek után eme birtokba igtatás rendjét, vagy — ha lesznek ilyenek — az ellenmondók vagy megidézettek neveit ugyanezen nyolczadig nekünk barátságosan írjátok meg. Kelt Budán, az említett Vizkereszt ünnep nyolczadának fennirt hatvanadik napján az ur 1409-ik esztendejében.»

IV.

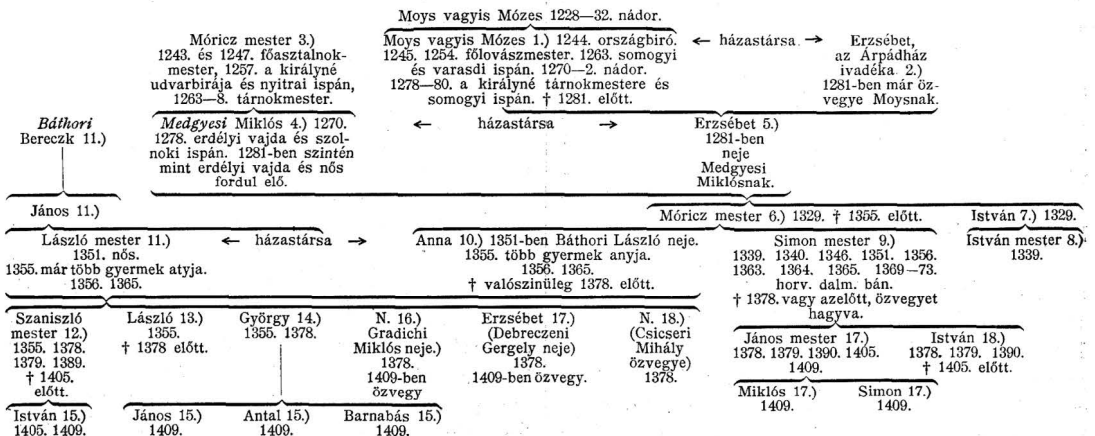
Munkánk alapjának megvetése az előbbi fejezetek adataiból.

A fennebb tárgyalt kutfőkből összeállítjuk itt táblázatosan azt, mi azokban e leszármazás első nemzedékei felől meg van állapítva, hogy hozzáfűzhessük az illető okiratokra utaló jegyzeteinket, és hogy azon évek megjelölésével, melyekre ez okiratok szerint az illető egyének életideje esik, chronologiailag is teljesen bizonyítsuk munkánk emez alapjának és kiindulópontjának helyességét.

Noha e leszármazás. A táblánkra is fel van véve, mégis a fennebbi szempontoknál fogva itt

külön is be kell mutatnunk; minthogy egymással összefüggésben levő többi tábláinkon (azok tőmötsége miatt s azért is, mert különben a házassági összeköttetésekre vonatkozó s más táblákra átutaló számozásainkkal összezavarhatók volnának) évszámokat vagy észrevételekre vonatkozó számokat nem alkalmazhattunk.

Fennebbi II. és III. fejezetünk által megállapítottaknak bizonyúlnak tehát be a következő táblán feltüntetett leszármazási és chronologiai adatok:



E táblázatot következő jegyzetekkel kísérhetjük, melyekben a hol egyéb nincs kifejezve, mind csak III. fejezetünk okirataira vagyis az 1409-iki nádori periratban foglaltakra hivatkozunk.

1. Moys és atya Moys nádorra nézve I. IV. Béla kir. 1245. aug. 8-iki oklevelét. Az idősb Moys nádorságának idejét Katona V. 751. lapján is olvalhatjuk. Az ifjabb Moyst illetőleg a II. fejezetünk I. pontja alatt felsoroltakon kívül IV. László 1278-iki adománylevele, halála ide-

jére s királyi vérből származott özvegyére nézve pedig 1281-iki oklevele szolgált adatot. Ezen ifjabb Moys 1254-ben mint főlovászmester fordul elő. (Katona VI. 516.)

2. l. az 1281-iki oklevelet és a sz. Margit legendát valamint a II. fejezetünkbeli adatokat.

3. l. az 1257-iki oklevelet s fiát illetőleg az 1278. és 1281-ikét is. — Katona VI. 516. lapján az idősb Móríc mint 1243. és 1247-ben főasztalnok mester és nyitrai ispán fordul elő. — Hogy 1263—8-ban tárnokmester volt, l. Fejér IV., 3. 114. és 456.

4. l. V. István király 1270-iki adománylevelét, továbbá az 1278-iki és 1281-iki és az 1329. június 12-iki okleveleket.

5. l. az 1281-iki oklevelet.

6. l. az 1329-iki oklevelet és számos más utóbb keltet, melyek e Mórícra mint törzsre vezetnek vissza. Halála idejére nézve l. a váradi káptalan 1355-iki mindszt. ünnepe utáni kedden kelt kiadványát, hol már néhaiként jelöltetik.

7. l. az imént idézett 1329-iki oklevelet és az 1364. június 20-iki keletűt.

8. l. az 1364. június 20-iki oklevelet.

9. l. az 1364. június 20-iki, úgy az 1340 és 1347-iki okleveleket, a váradi káptalan 1365. évi újév nyolczadán kelt kiadványát, a budai káptalan 1356-iki oklevelét, Lajos kir. 1363. gyertyaszentelő ünnepén s 1364. június 20-án kiadott megerősítő leveleit s 1364. sz. Ágnes napján kelt adománylevelét, végre 1378-iki perszűntető nyiltparancsát sat. Báni méltóságára nézve Fejér Cod. Dipl. IX. 4. 180. 563.

10. l. a váradi káptalan 1365-iki és 1355-iki kiadványait, a budai káptalan 1356-iki oklevelét. Halála idejére nézve pedig l. Lajos király 1378-iki pertiltó rendeletét, hol gyermekéi szerepelnek.

11. A Báthoriak leszármazására s László életidejére l. a váradi káptalan 1355. és 1365-iki kiadványait III-ik fejezetünk kezdetén. Különbben Báthori László 1373-ban is élt, mert ekkor osztozott testvércivel. (l. Fejér Cod. Dipl. T. IX. vol. IV. pag. 672—681.)

12. l. a III. fejezetbeli nádori okmány bevezetését s a váradi káptalan 1355-iki kiadványát, úgy az 1378-iki perszűntető parancsot. Szaniszló halálára nézve l. a nádori oklevelet a per lefolyásáról.

13. l. a váradi kápt. 1355-iki kiadványát. Az 1378-iki okmányban már nem fordul elő.

14. l. az 1355-iki kápt. kiadványt s az 1378-iki perszűntető parancsot.

15. Báthori István, János, György és Barnabásra nézve l. az 1409-iki nádori oklevél szövegének azon részét, hol a per folyta adatik elő.

16. A Báthori leányokra nézve l. az 1378-iki pertiltó parancsot, hol már mindenki férjes nőként, Csicséri Desew fiának Mihálynak neje pedig már özvegyként említettik. Ez utóbbi 1409-ben úgy látszik már nem élt s utóda sem maradt, mert az egyesség megkötésénél nincs szó róla.

17. és 18. l. a nádori periratot s Zsigmond kir. 1406. ápr. 17-iki oklevelén.

Az itt közlött adatokkal, úgy a leszármazás, mint a chronologia tekintetében teljesen meg egyeznek azon feljegyzések, melyeket Czech János a Tudom: Gyűjtemény 1829-iki XII. kötete 21—24. lapjain a Bán család némely tagjairól közöl, mely név alatt, miként látni fogjuk, a Móríc vagy helyesebben Medgyesi család értendő.

Czechnek ez adatai szerint ugyanis *Simon bán a Móríc fia* 1350—1363 táján szerepelt; Mórícshida falút birta és a bakonybéli apátsághoz tartozó Árpás falút bérbe vette, s azt fia *János* is úgy 1410-ben (mikorról Garai Miklós nádornak egy e tárgyban kelt oklevele szól) mint később is bérben tartotta. — Ezen *János* mester (Kovachich Suppl. ad Vestig. Comit. p. I. p. 297 szerint) jelen volt az 1402-iki országgyűlésen, és 1425. óta sem ő, sem pedig csakhamar bekövetkezett halála után fia *Simon* a bért nem fizették meg Árpásért, hanem azt Mórícshidához foglalták, miért a bakonybéli apát 1429-ben panaszt is emelt, mely azonban csakis Simonnak halálával 1436-ban jutott sikerre, midőn is kisdéd fiának *Mórícznak* nagyatyja és gyámja *Domboi György* azon birtokot az apátságnak vissza bocsátotta *Palóczy Mátyás* oklevele szerint.

Ugyanazon *János* mester a lébenyi apátságtól is ily módon foglalta el 1387-ben a szendi jószág közelében fekvő *Rábcza tanya* nevű halászó helyet.

Ezen pereskedésekről szóló 1387—1432-iki oklevelek másolatban Czechnél megvoltak s azokból meggyőződött, hogy e család (melyet ő Bán névvel jelöl) felváltva majd Mórícshidai majd Szendinek írta magát.

Ugyanő megemlít még egy 1489-ben az enyingi Törökökkel perlekedő Pétert, a Szendi Bán fiát, kiben a családot kihaltnak véli, noha jegyzetében maga is említést tesz egy *Mórícshidai János* vallomásáról, melyet ez 63 éves korában 1536-ban tett a csornai convent egy okirata szerint.

V.

A leszármazás továbbfejlesztése hazai geneológiánk terén.

Kiindulási pontunk helyességét s a leszármazás első izeit történelmi és okleveles kútfőkből beigazolván, ott, hol a kevésbé régi időkhöz jutunk s lassanként megállapodott vezetéknevekkel bíró külön családokra ágazik szét a leszármazás, a sajátképeni genealogia terére kell átlépnünk.

Minden családnak, melyre e munka kiterjed, leszármazását lehetetlen levén oklevelekből izrőlizre kimutatnunk, el kell fogadnunk e dolgozat további meneténél azt, mit genealogusaink közzétettek, nyilvános kritika alá bocsátottak, s mit így genealogiailag megállapítottnak tekinthetünk. Magunk is lehetőleg gondos vizsgálat alá vettük ezekből azt, mi iránt kételemek mutatkoztak, s egyes hibákat kiigazítván és saját adatainkat is felhasználván, helyesebbé és teljesebbé igyekeztünk tenni a nemzedékrendeket.

Henrik bán, Moys nádor egyik veje, ágán, kinek nejről úgy sincs okleveles bizonyítékunk, hogy Moysnak árpádházbeli nejétől származott volna, nem messzire haladhatunk; Medgyesi Miklós ágán azonban, kinek nejről a II. fejezetünk 1. cikkében idézett 1281-ki okirat világosan kimutatja, hogy az árpádházbeli anyának szülöttje, egészen napjainkig lejövő kiterjedt leszármazásra jutunk.

És itt először a Puk nemből származott *Medgyesi*, majd az ebből anyagi ágon kiágazó *Báthori* családot találjuk.

A minket e munka körében tulajdonképen érdeklő *Medgyesi Miklósnak* családját Nagy Iván I. kötetében a 154 lapon *móriczhidai és szendi Bán család* — s VII. kötetének 564. lapján *medgyesalji Móricz* család név alatt két helyen tárgyalja.

Hogy e két név alatt azonagy családról van szó, sőt ugyanazon családtagokról hozatnak fel különböző adatok, s a leszármazás is teljesen azonos, csak hogy az egyik teljesebb mint a másik: azt a két idézett helynek egymással s a mi megelőző IV. fejezetünkben okleveles alapon és chronologiai jelzések kíséretében közölt leszármazással, úgyszintén az e fejezet végén Czech munkájá-

ból felhozottakkal való összehasonlítása kétségtelenné teszi.

A medgyesalji *Móriczok* tehát, elkezdve *Móricz* mesteren, a *Miklós* erdélyi vajda fián, — minthogy a III. fejezetünkben ismertetett 1409-ki perokmányból *világosan kitűnik, hogy Mózes nádor leányától, nem pedig Medgyesi Miklós, későbbi neje Nagymihályi Katától származnak*, mind munkánk köréhez tartoznának, és pedig úgy azok, kik A) táblánkon vannak feltüntetve, mint azon XVI—XVII. századbeli újabb nemzedék s annak leszármazói is, mely Nagy Iván szerint következőleg jó le egy medgyesalji *Móricz Pétertől*:

Móricz Péter			
Balázs 1586.	Lőrincz 1586.	Kata (Kissevich-Horváth) László	Margit (Palágyi István)
Márton 1612.	János	György Ferencz	Judit (Hary Péter)
Klára. Bora 1634. (gr. Keglevich Miklós)	1610.		

Sőt még van más család is, mely ha az első őseiről szóló közlemény alapos, ugyancsak *Medgyesi Miklóstól* hozhatja le származását.

Ez a lengyeltóthi *Lengyel* család, melynek eredete Nagy Ivánnál *Szontagh Dániel* közlése alapján így adatik elő:

Emőkei Dezső	
Mihály	
Miklós 1200—1213. a medgyesi, erdélyi vajda	
Móricz de Tóthi 1249. fő-pohárnok, 1269. országbíró	István 1256.
Simon 1340. banus, de Moróczhida	Miklós
János mester de Szigliget	

Ha már figyelemmel megnézzük a nemzedékrendet, látjuk, hogy az *Miklóstól*, ki szintén *Medgyesinek* és erdélyi vajdának neveztetik, le egészen János mesterig merőben megegyezik a *Medgyesi Miklós* ivadékaról IV-ik fejezetünkben és A. táblánkon közölt nemzedékrenddel, csak hogy *Simon* bannak, ki a *Szontagh-féle* táblán is *móriczhidai* (= *móriczhidai*) nevezettel jelöltetik, itt még egy *Miklós* nevű testvérét is látjuk, s a harmadik és negyedik nemzedéknél az évszá-

mok hibásan vannak adva, de már az ötödiknél, Simon bánnál, az évszám is helyes.

Ha tehát eltekintünk az évszámokbeli hibáktól s Medgyesi Miklós atyjául nem Mihályt, — mi olvasási, vagy másolási hibából származott névcseré lehet, — hanem, miként oklevelekből kimutattuk, Móriczot tesszük: nem igen lehet kétségünk, hogy e táblázat is az általunk tárgyalt Medgyesi Miklóst és családját tünteti föl, s ha áll, hogy a Lengyel család az ezen táblázatbeli ősektől származott, úgy e családot is Mózes nádor s árpádházi neje ivadékanak kell tartanunk, s Medgyesi Miklós atyját, Móricz mestert (ha helyes volna a Szontagh-féle tábla kiindulási pontja) az *Emőkei Deső* fiaként kellene felismernünk.

És itt rájövünk egy másik családra, melyre nézve, ha a most említett Emőkei Deső csakugyan a medgyesiek, vagy Móriczok törzse volna, az ezekkel legalább is egy törzsből való származást, — anélkül, hogy sejthetnők, mikor és hogy ágazott ki, — a név és előnévnel fogva gyanítanunk szabad lenne. Ez a ma is élő *nagy-emőkei Deső család*.

Utóbbira nézve azonban pusztán a név és előnév az, mi e föltevésre vezet, s a Lengyel családot illetőleg is az összefüggés a fenn közölt nemzedékrend és e család biztosabb leszármazásának törzse, az 1505-ben élt László, között nincs még földerítve; sőt a medgyesi Móricz családnál is az A) táblázatunkbeli utolsó Móricz és az imént egy újabb leszármazás törzsétül feltüntetett Móricz Péter között egy századnyi hézag van.

Minthogy tehát mi az Erzsébet királyivadéktól és férjétől Mózes-től leszármazók közül csakis azokat vettük fel munkánk keretébe, kikre nézve *szakadatlanul ízről ízre* mutatható ki a leszármazás folytonossága, ezért az utóbb élt Móriczokról, Lengyelekről és Desőokról csak azért emlékezzünk meg e helyen, hogy genealogusaink figyelmét ez irányban felhívjuk, s így ha e családok kapcsolatára, vagy a hézagok kitöltésére adatokkal bírnak, az általunk tárgyalt leszármazás teljesebbé tételét előmozdítsuk.

A *Medgyesiek*, vagy miként utóbb nevezettek *Móriczok* fővonalán tehát a *szakadatlan* leszármazás, miként A) táblánkon látható, újabb családokra az eddig rendelkezésünkre álló adatok szerint nem vezethetett.

Annál hálásabb volt azonban genealogiai nyomozásunk a másik fővonalon, a *Báthoriakén*.

A *Báthoriak* törzséből nemcsak hogy számtalan család ágazott ki, de e család oly szerencsés kiindulási pontot is nyújt egy genealogiailag helyes és hiteles leszármazás kidolgozásához, minőt kevés más családunk. Ugyanis Nagy Iván tudósunk munkája I. 217. lapján kijelenti, hogy a Báthoriaknak Wagner nyomán közölt családfája *merőben okmányokra* van alapítva, melyek nagy része a leleszi Conventnél volt megtalálható.

Jelen dolgozatunkat tehát a hazai történelem alapján megindítva, s legrégebb időre eső részeit hiteles oklevelekkel beigazolhatva, azon szerencsés körülmény biztosítja munkánk alaposágát, hogy a genealogia terén is, nyomban az okleveles bizonyítékok után, egy egészen hitelesnek elismert leszármazást találtunk. Már pedig ez éppen a régibb időkre nézve legbecsesebb, mert az újabb korra eső leszármazások biztosabbak s könnyebben ellenőrizhetők és helyreigazíthatók.

Nem ingathatja meg a Nagy Iván által közölt Báthori nemzedékrend hitelességét az, hogy Báthori Lászlónak Medgyesi Annától született gyermekei közül két leány (kiket Wagner sem említ) és egyik fiú, László, (kit Wagner megemlít ugyan, de ki, úgy látszik, magtalan volt) ki vannak feledve Nagy Iván tábláiról, noha fennebbi IV. fejezetünkben oklevelekkel is igazoltuk ezek ide tartozóságát, s A) táblánkra fel is vettük; úgy-szintén az sem ingathatja meg e hitelességet, hogy Báthori István számos gyermekei közül Annának, Agárdi Lászlónénak, másik férje nagy-mihályi Pongrácz Dénes, kit Wagner szintén említ, ki van ott feledve. — Mi ezt is felvettük táblánkra a tőle leendő nemzedékekkel együtt. Hogy Nagy Ivánnál kimaradtak, azt másolási, vagy sajtóhiba okozhatta.

Egyebekben a Báthori leszármazásnál híven követtük Nagy Ivánt, mindazáltal egy kételyünk mégis van, s ennek tábláinkon az illetők nevéhez tett * jegygyel kifejezést is adtunk, — noha az általa hitelesnek elismert nemzedékrendtől eltérésre e kételyt éppen elég nyomósnak nem tartottuk.

E kételyünk abban gyökerezik, hogy a fennebbi III. fejezetben ismertetett 1409-ki nádori okmány szerint a pert folytató Báthori Szaniszló halálával róla csakis fiára Báthori *Istvánra* szállott

a Medgyesiek ellen folytatott per, és ennek semmi testvére nem említették, sőt a kiegyezéskor is »*István* a Báthori Szaniszló fia és János a Báthori György fia, hasonlóképp Antal és Barnabásért, ugyanezen György fiaért is kötelezve magukat« lépnék egyességre János mesterrel, a Simon bán fiával, s az egyességben is érdektársaik közt csakis a nagynénjeik, Báthori Szaniszló nővérei által lehető megtámadás esélyét említik, de hogy Szaniszlónak Istvánon kívül még más fiai is lettek volna, arról ez okmány merőben hallgat.

Ebből azt lehetne következtetni, hogy Szaniszlónak csak egyetlen fia volt: *István*.

Már pedig Wagner három fiut tulajdonít Szaniszlónak, u. m.: *Lászlót*, ki magtalan halt el, *Jánost*, ki fiában *Györgyben* halt ki, és a családot tovább fentartó *Istvánt*. Nagy Iván pedig ezekhez még hozzáadja *Györgyöt*, Katának, Zeleméry *Benedek*-nének atyját.

Mellékesen megjegyezzük, hogy a Zeleméry családnál csak egy Báthori leányt említ, ki Zeleméryné lett és ezt *Erzsének*, férjét pedig Zeleméry *Lászlónak* nevezi. — Báthori Jánosnak György fiát pedig Nagy Iván nem említi, csakis leányát Orsolyát, ki Gyulaffi Istvánné lett.

Már most *bizonyos az az egy, hogy Báthori István a Szaniszló fia volt*, — ebben okmányaink, Nagy Iván és Wagner mind megegyeznek; — azt is feltehetjük, hogy Szaniszlónak volt egy László nevű fia is, ki azonban a per 1409-beli kefejezése előtt magtalan elhalt s Nagy Ivánnal csak tévesen jön elő 1438-ban élő gyanánt; de miért nem tesz a perokmány említést *Jánosról*, kinek gyermekei akkor életben lehettek, s ép oly kevésé *Györgyről*, kit Wagner sem említ a Szaniszló *fia*, hanem ennek János fiától származott *unokája* gyanánt, — mint ilyenről pedig Nagy Iván nem szól róla? . . .

Még föl lehetne tenni azt, hogy ezen György csak tévedésből juthatott Nagy Ivánnál az István

testvérei sorába, pedig Jánosnak volt fia s így Gyulaffinének fivére volt: de az a kérdés, hogy ha voltak Istvánnak testvérei, unokaöccserei és unokahúgai, miért mellőztettek ezek a pernél, midőn ott a Szaniszló nővéreiről s fivérének Györgynek fiairól határozott említés van téve, — még mind megfejtetlenül áll előttünk.

Hogy a Wagner — Nagy Iván féle nemzedékrend helyessége e tekintetben az 1409-ki perokmány mellett megállhasson, legfeljebb arra lehetne gondolni, hogy ha voltak is testvérei Báthori Istvánnak, ezek nem avatkoztak a Medgyesiekkal folyt perbe; vagy talán még inkább arra, hogy e per egyesség útján történt elintézése János mester és Báthori István, valamint a Báthori György fiai között, tisztán a nevezett Báthoriak iránti *személyes tekintetekből* történt, mely feltevésre az okmány szövege csakugyan nyújt is némi, habár nem nagyon erős támpontot.

Különben is, vázolt kételyeink, noha megoldásuk családtani szempontból igen érdekes volna, sem a Báthori László, sem a Báthori János ágán nem bírnának jelen munkára befolyással, mint-hogy egyik magtalan volt s másiknak leánya: Gyulaffiné, szintén nem vezet további leszármaztatásokra; de nagyon is lényegesen befolyának azok munkánkra a Báthori György és ennek leánya Zeleméryné ágán, mely számos táblákra terjedő leszármazásnak kiinduló pontját képezi.

És mivel itt úgy Zelemérynek, mint azon Báthori leánynak, ki nejevé lett, keresztnévében a Báthori és Zeleméry családfán különben is eltérés van: annál inkább kétes gyanánt kellett megjelölnünk úgy az A) táblán e leszármazás sorában jelentkező egyéneket, mint az ezek ivadéka számára nyitott további táblázatainkat.

Azon tábláinknál tehát, melyeknek élére ezek folytán a * jelt tettük, az árpádházbeli leszármazás *teljes biztosággal* csak ott kezdődik, hol azt a feltüntetett későbbi házassági összeköttetések *más ágról* hozták be.

VI.

Táblázataink elrendezése, forrásaink s utasítás a táblák használatához.

A fentebbiek szerint az árpádházi királyok vérét hazai családainkban csakis Erzsébet és férje Mózes nádor utódaiban nyomozhatjuk biztosan; feladatunk tehát abban áll, hogy a tőlök leszármazókat a lehető legteljesebben és legvilágosabban tüntessük fel táblázatainkon.

Igy e táblák, a mennyire az általunk ismert adatok terjednek, a Mózes nádor és árpádházi nejtől mint közös törzstől kiinduló amaz összes leszármazókat igyekezzenek minden kitudhatott ágon feltüntetni, kik *törvényes születés folytán és házag nélkül, ízről-ízre kimutathatólag*, hazai genealogiánkban e közös törzs utódainak bizonyulnak.

A hol e leszármazás nem magyar, hanem külföldi családokhoz vezet, ezeknek nemzedékrendét, mely már nem tartozik szorosan munkánk köréhez, csak azon esetben fűztük tovább, ha vagy honfúsitást nyervén, vagy legalább hazánkba települvén, vagy belföldi családokkal szorosabban szövödvén össze, az a hazai genealogiai forrásokból megtudható volt. Legtovább mentünk e részben a Bercsényiek francia ivadéka tekintetében, melyet érdekességénél fogva Thaly Kálmán tudósunk munkája nyomán részletesen felvettünk tábláinkra.

Főforrásunk egész munkánkra nézve természetesen Nagy Ivánnak e tudományszakban alapvető nagy műve volt, mely nélkül magyar családok genealogiájával szélesebb körben foglalkozni nem is lehet.

Szintoly általánosan használt főforrásunk volt még a magyar heraldikai és genealogiai társaság által kiadott »Magyar Nemzetiségi Zsebkönyv« is.

A hol azonban ez alaplakon kívül specialisabb források, levéltári adatok vagy családi közlemények alapján dolgoztunk, kivált ha ezek az általánosan ismeretes genealogiai munkákkal valami ellentétben voltak, ezeket helyesbítették: nem mulasztók el, erről a tábláinkhoz írt »Észrevételek«-ben számot adni; — melyeket, mivel nem annyira az egész olvasóközönséget, mint inkább csak a kutató és bírálókat fogják érdekelni,

összes tábláink végén ezek jelzeteire utalólag külön állítottunk össze.

Van azonban pár általános megjegyzésünk tábláinkhoz, melyeket itt kell előadnunk.

Hogy különböző családok összetévesztése kikerülhető legyen, ámbár sok helyet vesz igénybe, mégis ki kellett tennünk tábláinkon mindenütt az úgynevezett nemesi előneveket (praedicatum); csakis azon főrangú családoknál hagyhattuk azokat el, melyek azonossága a rangjelzés által úgy is elég világos, kivéve ha ugyanazon néven több bárói vagy grófi család is volt, mely esetben az előnevet itt is kitéttük.

Ha több előnevet is használt valamely család, vagy ha ez időfolytával módosult is, mi az általánosan ismeretessel jeleztük; ha pedig a genealogiai munkákban mint nemes jelentkezik az illető család, de előneve nem volt, vagy legalább nincs tudva, azon esetben pontozással tettük utána a »de...« szócskát, melyet úgy ilyenkor, mint a »de eadem«-féle kifejezésnél rövideg okáért használtunk.

Ahol a genealogiai munkák több hasonló de különböző előnevű vagy előnév nélküli nemes családot tartalmaznak, s nem lehetett meghatározni, hogy a táblánkon előjövő egyén ezek közül melyikhez tartozik, itt is a (de...) szócskát használtuk; mert feltehető, hogy az azon nevű nemes családok valamelyikéhez tartozott az illető; ujjabb időig egyáltalán nem levén gyakori nálunk a nemes családoknak nem nemesekkel való házassági kapcsolata.

Kivétel leginkább akkor volt, ha idegen származású és nyelvű családokkal jöttek összeköttetésbe hazai nemes családaink, mert ezekkel szemben, — sajátságos, de többször tapasztalható, — kevésbé szigorúan volt megőrizve a nemesi exclusivitás; ezen kívül még akkor is támadtak gyakoribb kivételek, ha az illető katonai vagy polgári tisztségénél fogva, vagy mint tró, művész, honoratior sat. ha nem is volt nemes, mégis egyenrangúnak volt tekinthető.

Hol a most jelölt esetek foroghattak tehát fenn s a genealogiai munkákból sem tűnt ki, hogy

az illető nemes lett volna, olyankor aztán nem tettük ki a »de . . .« szócskát, valamint akkor sem, ha az illető családnév a rendelkezésünkre állott genealogiai munkákban tárgyalt családok közt egyáltalán nem volt feltalálható.

Ezenkívül még oly esetben sem tettük ki e szócskát, ha valamely család leszármazási táblázatán az előneveket az illető családdal kapcsolatban levő egyéneknél *következetesen mindenütt* feltüntetve láttuk, s csakis kivételesen egyik vagy másiknál, nem volt előnév kitéve.

A biztos, csakhogy előnév nélküli, vagy ismeretlen előnévű, *vagy pedig csak valószínű nemes-ségnek* is jelzésére a »de . . .« megkülönböztetést ezek szerint mi *csakis a fennebbi általános szempontokra* alapított feltevésből tettük ki, vagy ha indokoltnak gondoltuk, ezen szempontokból mellőztük; s ha ebben néhol tévedénk, a pótkötet alkalmat fog adni helyreigazítására.

Ezzel azonban legkevésbé sem azt akarjuk jelezni, mintha az előnevekre valami súlyt kívánánk fektetni. Jól tudjuk, hogy nálunk ez eredetileg csakis a származás, lakhely vagy birtok jelzésére s közelebbi megkülönböztetésül használtatott, de sem állandó és változatlan nem volt, sem a nemesek kiváltságos előjogai közé nem tartozott. Nemesi előnevek adományozása nem magyar szokás, s nem a hazai nemesség életfejlődéséből eredt, hanem csakis a legújabb korban jött divatba idegen mintára

Ép oly kevésbé tartozik a nemesség ismérvei közé a nevek Y végbetűje. — Ezt is inkább csak a mostani legújabb korszak emelte jelentőségre illetékesek és illetéktelenek előtt. Sajátságos tünete épen azon korszaknak, melyben magának a nemességnek is oly kevés jelentősége maradt!

Mi ezen Y. betűre teljességgel semmi súlyt nem fektethetvén, megadtuk magunkat a közszokásnak s így irtuk az -i helyraggal vagy -fi képzővel végződő családneveket, kivéve az erdélyrészi családokét, hol az Y. divatba jövelele még újabb keletű, mintsem a százados írásmód megtartásának jogosultságát elévithette volna.

Sok családi okmánya volt alkalmunk betekinthetni Erdélyben, s arról győződtrünk meg, hogy itt a családnevek írásmódja mindig alkalmazkodott az illető kor helyesírásához, legfeljebb azon ószerűséget tartván fenn, hogy a »-fi« végzetnél az f. betűt megkettőztetve hagyta, de itt

is, mióta az egyszerű i. helyesírásunkban tért foglalt, rendszeren csak egyszerű i-vel.

Az y betűt nem is lehet nemességjelzőnek tekinteni. Azon korban midőn a nemesek nevét még ezzel (de talán nem is annyira y. volt az hanem ij összetett betű!) irták; így irták a nem nemesekét is, s az egyéb szavakat is.

Azt lehetne talán mondani, hogy mégis csak a család régiségét tünteti fel, ha azon korra mehet vissza, midőn még így irtak, s ha okleveles nyomaiban így találja nevét leírva. — Igaz; csakhogy még régibb időben, még büszkébbé tehető őskorban már alig talál az illető család oklevelet, melyben neve így volna s egyáltalán magyarosan volna írva, hanem akkor pl. Báthorit »de Báthor«-nak látjuk okmányainkban, s midőn aztán ez elnevezés családnévvé állandósult, s okmányainkban is magyar alakot nyert, igen természetesen mindig úgy irtott, miként az illető kor helyesírása hozta magával s mikép az egyéb hasonló szavakat irták. Ha tehát ma az előidők »de Báthor« őselnevezését akarjuk magyarul visszaadni, csak úgy tehetjük helyesen, ha ezt a mai helyesírás szerint fordítjuk le magyarra, s a XIV.—XV. század Báthori-jából nincs okunk XVI.—XVII. századbeli Báthoryt csinálni

Ezért, mivel az erdélyi családok oklevelei teljesen meggyőztek, hogy itt az y. cutusa a legeslegújabb korig soha tért nem foglalt, hanem azok, mihelyt az egyszerű »i« szokásba jött, mindig ezzel irták nevüket: e családoknál a századosan használt régi egyszerű írásmódot következetesen meg is tartottuk.

Különben a táblák rendezésénél figyelemmel voltunk arra, hogy az egyes családok nemzedékrendje lehetőleg összefüggőleg legyen föltüntetve, tehát mindig amaz őstől induljon ki, s annak táblázatához csatlakozzék, a ki adataink szerint legelőször hozta be a családba az árpád házbéli leszármazást.

Az ily átmenetek egyik családról a másikra mindig az által vannak szembetűnővé téve, hogy a férjek családnévét mindenütt *dült betűkkel* nyomattuk, a ki tehát a nemzedékrenden utóbb következik, az mindig ama dült betűvel jelölt családnevet viseli, mely a leszármazási vonalon legközelebb megelőzi.

Az általunk tárgyalt leszármazáshoz tartozó nők férjei neveit, akár tartoztak eme férjek maguk

is e leszármazás körébe (mi onnan felismerhető, hogy ez esetben mindig szám és táblajelzet utal azon helyre, hol maguk mint leszármazók előjönnek) akár nem tartoznak e leszármazáshoz, mégis mindig ki kellett tenni tábláinkon; részint azért, mert a leszármazásunkhoz tartozó nőivadék csak férjének feltüntetése által van szabatosan jelezve és identificálva, részint pedig és főképen azért, mert e házasság folytán aztán a férj családnevén tovább folytatódik a leszármazás, ha gyerekeik maradtak, vagy legalább *lehetőség van* tovább folytatódására, ha adataink szerint nem biztos, vajjon maradtak-e gyermekeik vagy sem, vagy ha a legujabb nemzedék új házasaikról van szó.

Ebből láthatólag, nem valamennyi család, melynek neve tábláinkon és névmutatónkban előjön, származott le legalább egyik vagy másik tagját illetőleg (ki t. i. táblánkon előfordul) az Árpádháztól: hanem *csakis azokról* a családokról áll ez, melyekből azon túl, hol nevek táblánkra bejött, *legalább is egy generatio* még származott; és ez névmutatónkban az által van feltüntetve, hogy ott azon táblák betűjelzete, melyeken az illető család mint már tényleg e leszármazáshoz tartozó tovább folytatódik s így már valóban ide tartozó nemzedéket vagy nemzedékeket mutathat fel, megkülönböztetésül *dült* betűkkel van kitéve.

Ahol nincs az az eset, ott, a mennyiben a táblán nincs a magvaszakadtság jele kitéve, csak *lehetőség* áll fenn, hogy a leszármazás, — ha voltak vagy lesznek gyerekek, — tovább folytathatók; s a névmutatónak egyszerű, vagyis nem *dült* betűkkel nyomott táblajelzetei is csak ilyenekre utalnak; vagy pedig oly táblákra, hol az illető család nőtagja mint valamely e leszármazáshoz tartozó férjnek hitvese fordul elő.

Tábláinkon ugyanis mindazon hitvesek nevei kik e leszármazásból valók, férjük családjának nemzedékrendén a férj neve után zárjel között ki vannak téve, de *csakis azon nők, kik maguk is e leszármazásból valók*. Ha ismételt házasságra lépések esetén valamelyik nő ide tartozó volt, a másik pedig olyan, ki e leszármazáshoz nem tartozik, az utóbbi csakis a házasságralépés sor-

rendjét jelölő betűvel (pl: a)... c)...) nevének kitétele nélkül van jelezve.

Ily esetben, ha tudva van aztán, hogy melyik gyermek melyik nőtől származott, az illető gyermek neve elé az atyjának házassági sorrendjére vonatkozó a) vagy b) sat. betűt tettük; ha pedig nincs tudva, akkor e betűket összetéve, kérdőjel kíséretében alkalmaztuk.

Előjönnek oly esetek is, hogy egy ezen leszármazásbeli nőnek férje, ki maga nem tartozik e leszármazáshoz, előzőleg vagy utólag más nővel is lépett házasságra.

Ily esetben, ha *kitudható* volt, hogy melyik házasságból születtek a gyermekek, csak azokat vettük fel tábláinkra, kik az általunk tárgyalt leszármazáshoz tartozó nőtől, vagy — ha több ilyen volt — nőktől származtak; utóbbi esetben szintén az egyes házasságok szerint megkülönböztető betűjelzés mellett. — Ha pedig nem volt *kitudható*, hogy a gyermekek melyik nőtől születtek, akkor neveik után ? kérdőjelt tettünk, mivel kétséges, vajjon munkánk köréhez tartoznak-e vagy sem, s e kérdőjelt ivadékaiknál is mind megtartottuk, ha csak utóbb valamelyiknek házastársa e leszármazásban tárgyaltak közül levén, saját ágán biztosan ismét be nem hozta ivadékaiba az árpádházbéli leszármazást; mely esetben a kérdőjelek továbbra ismét megszünnek.

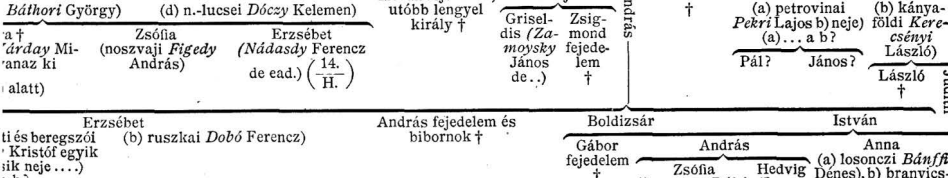
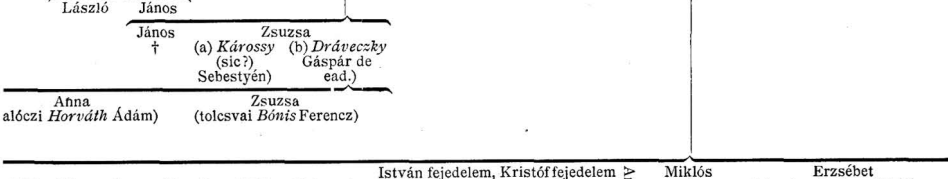
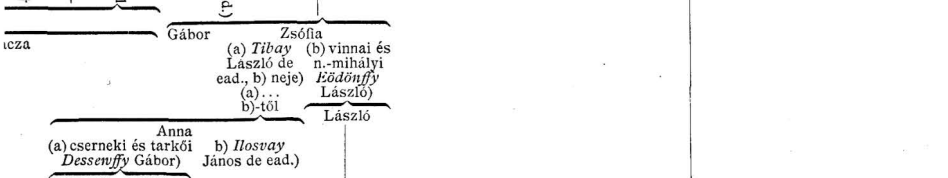
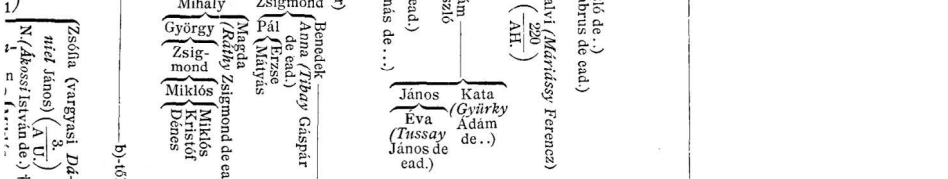
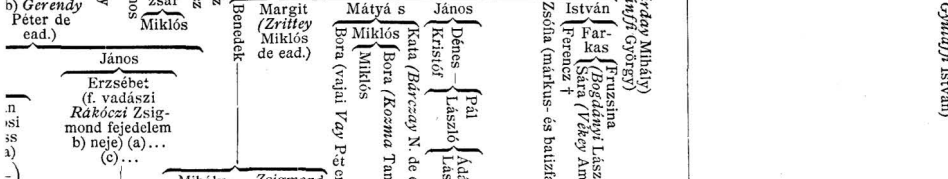
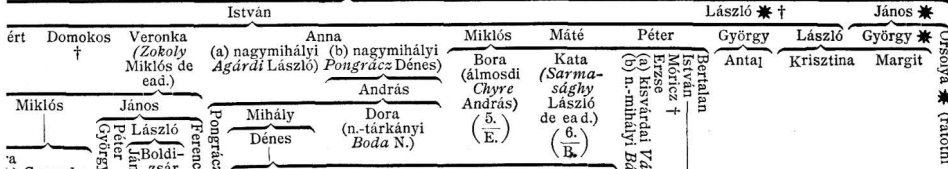
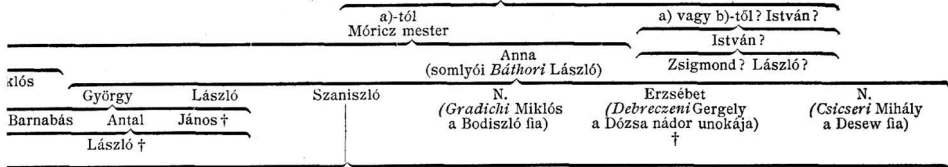
A hol házassági összeköttetések vannak jelezve tábláinkon, melyek folytán a további vagy a megelőző leszármazás máshol keresendő, mindeütt gondos jelzés utal át az illető helyre; melynél a *betűk a táblát, a számok pedig a táblán azon egyént jelzik*, kinél a leszármazás fonala felveendő. Ahol a *férj* leszármazására történik ez átutalás, ott a táblákra utaló betűjelzés a szám alatt, hol a nőre, ott a szám *fölött* látható.

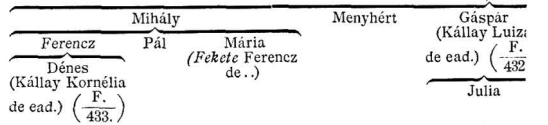
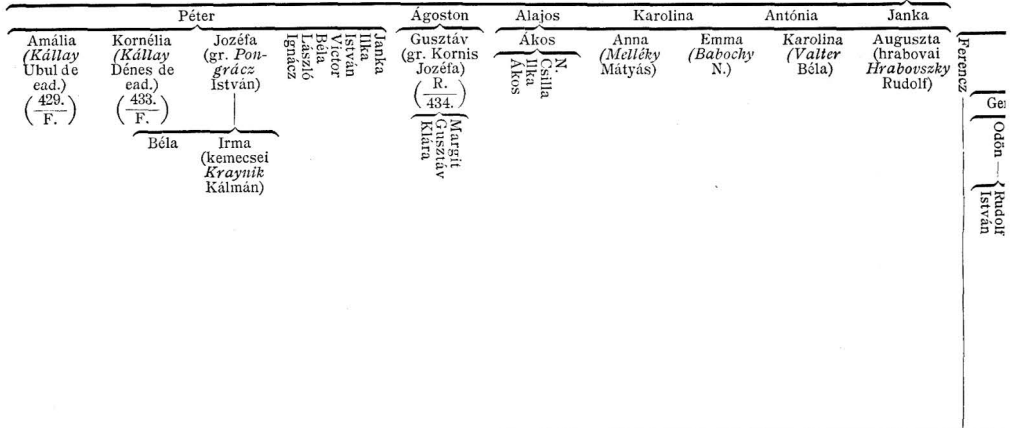
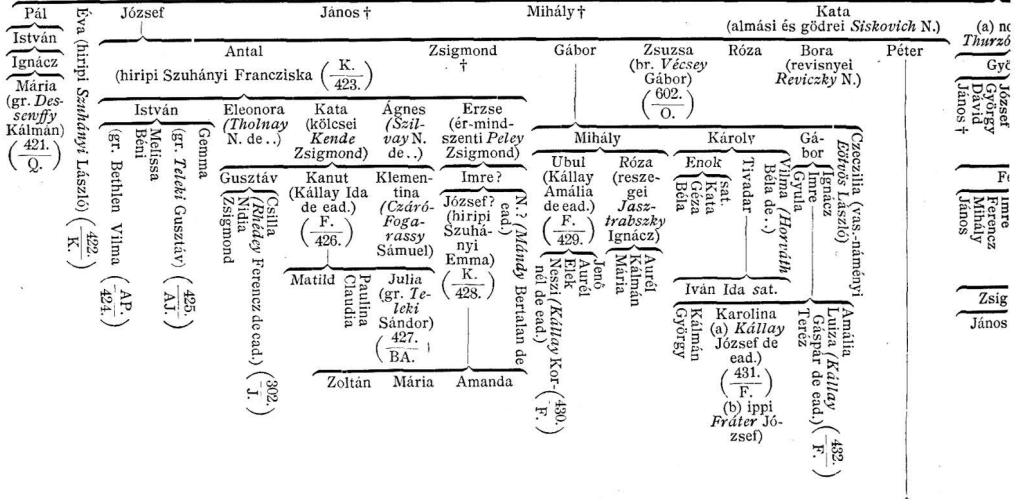
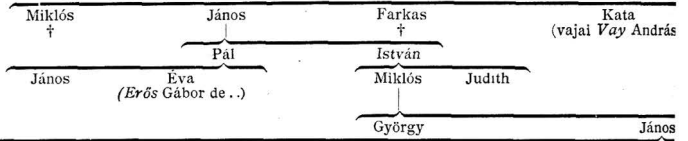
Ha tábláinkon valamely leszármazás nincs kellőleg tisztázva, vagy valami okból kétes, ilyen esetben, a meddig a kétely tart, * jelt alkalmaztunk, s annak megokolását a tábláink után következő észrevételekben adjuk elő.

A fennebbiek figyelemben tartásával s az e munkát berekesztő kimerítő *névmutató* segélyével olvasóink remélhetőleg nehézség nélkül el fognak tábláinkon igazodhatni.

(adék)

Erzsébet
(Medgyesi Miklós erdélyi vajda, a Móríz fia a Puk nemből, kinek is ez a) neje.)
b)...





(a) ne Thurzó
Gyűt
József
György
David
János †
Fé
Imre
Ferencz
Mihály
János
Zsig
János
Ferencz
Gá
Odon
Rudolf
István

F.
(A. I.) (n.-kállói Kállay Ferencz)

s) György Bora
(Borbély István de...)

Ferencz Klára
(br. Perényi Zsigmond)
(419. W.)

Zsuzsa
(m.-gyerő-monostori
Kemény Zsigmond)
(420. M.)

István †
Ágnes (b. Izsuzi (nádtói Krucsay János) Sugló György) †
A.-Mária (nádtói Krucsay József)
Mária (Szőgyényi Imre de ead.)

Ferencz István
György Miklós
Imre
Kristóf †

László István
Leo (Erzsébet (br. Jósika Miklós) (AF.))

Anna (Sármay N. de ead.)
Dorina
Ida (varbói Kruspér N.)
Teréz (lászlófalvi Eördög Ábrahám Alajos)
Emil Kornél
Kornél
Mária Komjáthy N. de ead.)
Miklós (435.)
Ada (n.-váradi és micskei) (437. W.)
Aladár?
Eliz? (görg. sz.-imrei Berzenczey István) (438. U.)
Emánuel (Albert Kornél Eneszer- (439. F.))

Zsigmond Magda (lengyelfalvi Erős György)
László (Mária (fr. Zichy István) (417. BB.))
Antónia (világosi Bohus János)
László (Mária (fr. Zichy István) (417. BB.))
Géza (Julianna)
Róza (Gyula +)

Ferencz István László
Anna R. (kossuthfalvi és udvardi Kossuth János)
István
Ilona

Sándor
(br. Reviczky Julia) (W. 441.)

János
Rudolf
Bertalan (Otto)
Petronella (Kállay Miklós de ead.) (440. F.)

Leopold Leopold

Dániel
János
László

Lőrincz Gusztáv
Jozefa (csicserei Orosz Antal)
János
Károly

József István

Franziska
Paula és törvényi Ibrányi József (százonyi Elek N.)
Julia (Kállay Mihály de ead.)
Miklós (Kállay Petronella de ead.) (440. F.)
Hermine (Rózsa István de...)
Barnabás
Eduárd

Kata (Ferenczy N. de...)
Antónia (Csók József de...)
Mária (Szabó Mihály de...)
Ila (Kólcsei Kende Kanut) (443. F.)

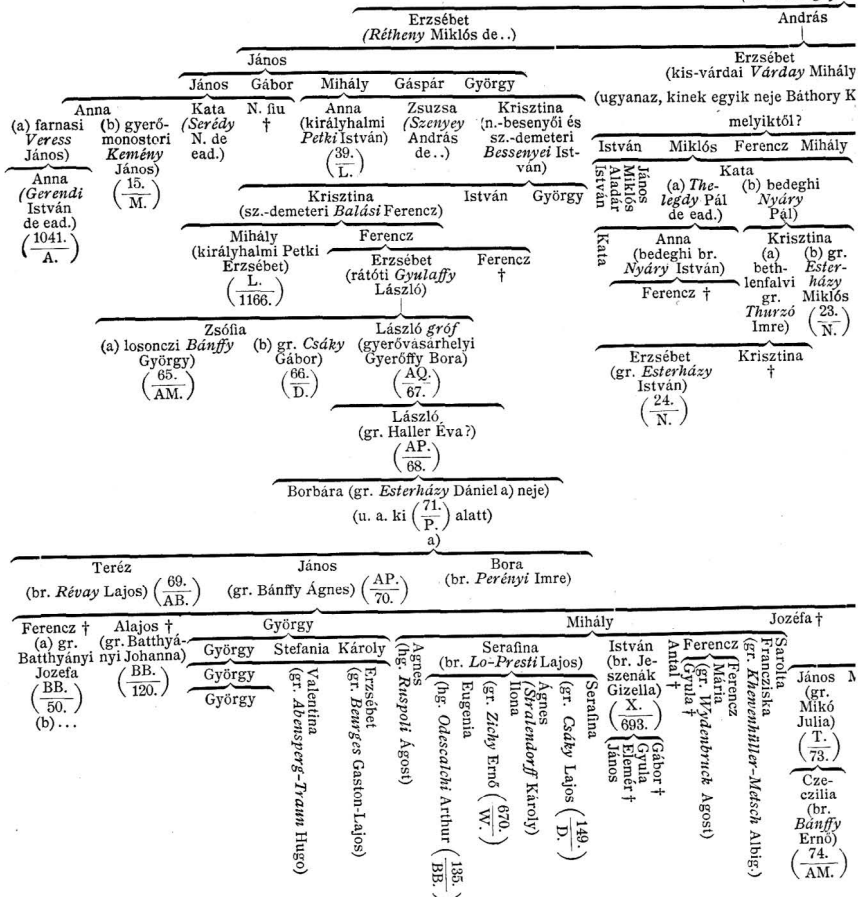
Tamás
Sándor
Sándor
Sándor
Sándor
Sándor

Laura (Ráthonyi János de ead.)
Leona

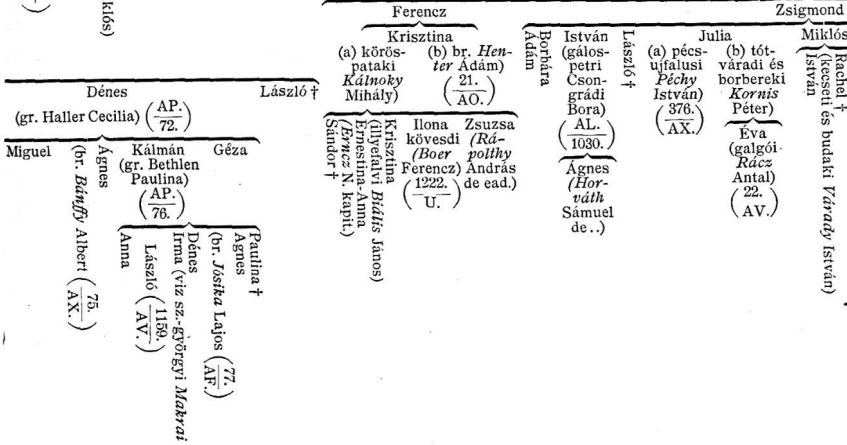
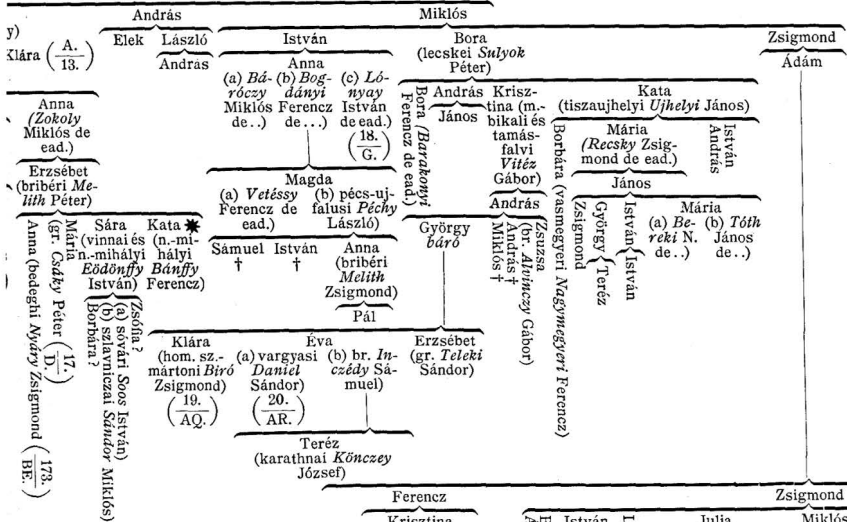
Boldizsár
Zsuzsa (szolnoki Jármy Elek)

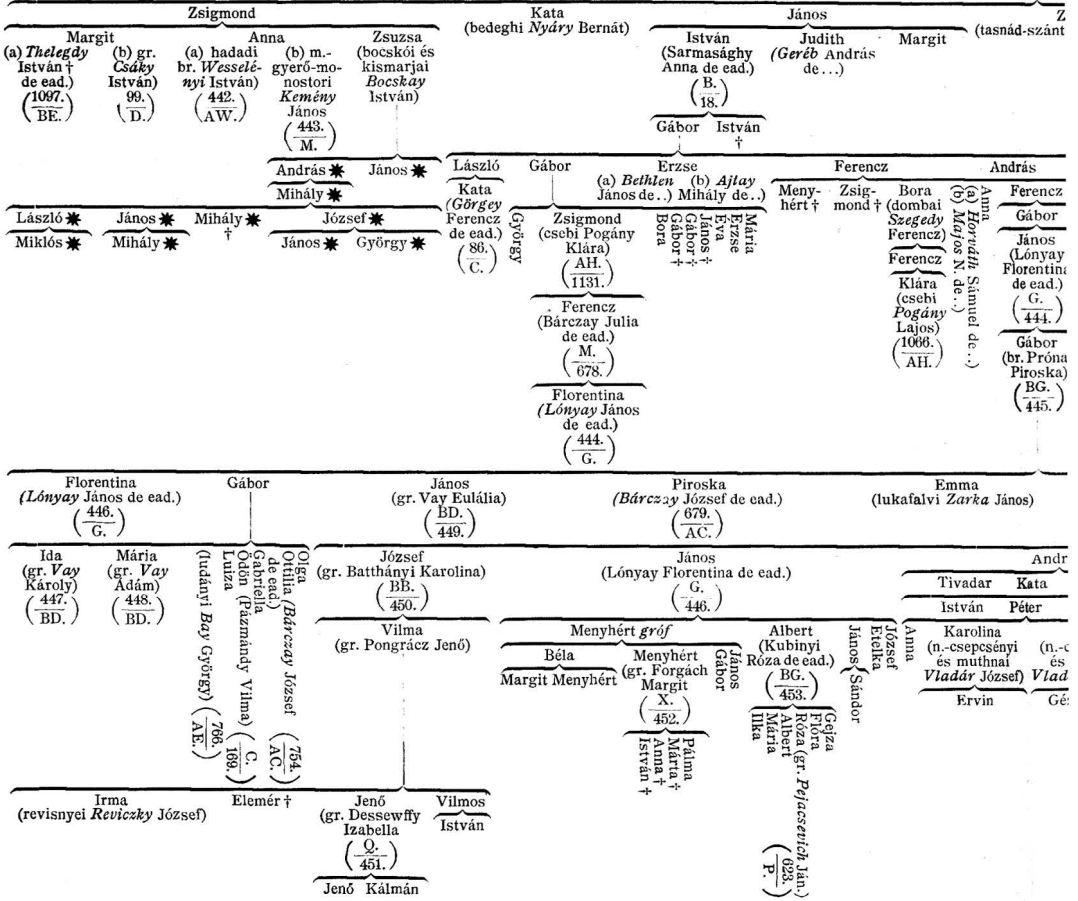
Amália (erdőteleki Szentmariai János)

Borbára (a) Kovács (b) Vidovich N. de... György de...
György László



ri Kata (A.
6.)
László de ead.)





(Lónyay István de ead.)

Zsuzsa Anna
intői *Becsky* László (kapivári *Kapy* Zsigmond)

András
(osztopáni *Pernyeszi* Erzsébet) (A. 2)

János † Erzsébet
(a) szalai és tavarnai *Barkóczy* Ferencz (b) *Apagyi* Miklós de . .

János

Éva (sóvári *Soos* György) (78. C.)

Ferencz *Zsigmond báró*

Juliánna (uszfalvi *Usz* István)

Róza (kálnói és ádám-földi *Bornemisza* István)

László *báró*

Imre (gr. *Erdődy* Anna-Francziska) (D. 609.)

Mihály

István Károly

Konstánzia (br. *Perényi* Sándor) (672. W.)

László

István (Semsey Julia Anna de ead?) (C. 88.)

Gábor Sándor

Kata *Sztan-kay* Antal de . .

Jusztina (kálnói és ádám-földi *Bornemisza* Kálmán) (455. G.)

Éva Boldizsár

Mária (uszfalvi *Usz* Szilárd) (455. G.)

Éva Klára *Leopoldina Gyimesi* János)

István

László

Sándor

István †

Krisztina *(Lsonotos* Gábor de . .)

Éva

Kata (a) lipóczi *Keczer* István (b) giczei *Diószeghy* Sámuel)

István †

Krisztina *(Horváth* Miklós de . .)

Geregy †

Zsigmond †

Ilona *Pap* István)

Menyhert

András

Janka

Erzse

Pál †

Ilona (n.-csepessényi és muthnai *ladár* Kristóf)

Géza Emil

Zsuzsa

László

György

Erzse (bulyi és porcsalmái *Jékay* Kálmán) (N. N.)

Erzse *(Szomjassy* József)

László Péter †

Zsigmond †

Ferencz

Zsuzsa *(Morvay* György de . .)

Zsófia *(Zolnay* Lajos de . .)

Zsigmond

János

Bora (tahvári és tarkói *Tahy* Imre)

Fanni (iványi *Fekete* Antal)

József

Árpád Zoltán Gizella

Apollónia (csernoki és tarkói *Dessenyffy* Ferencz)

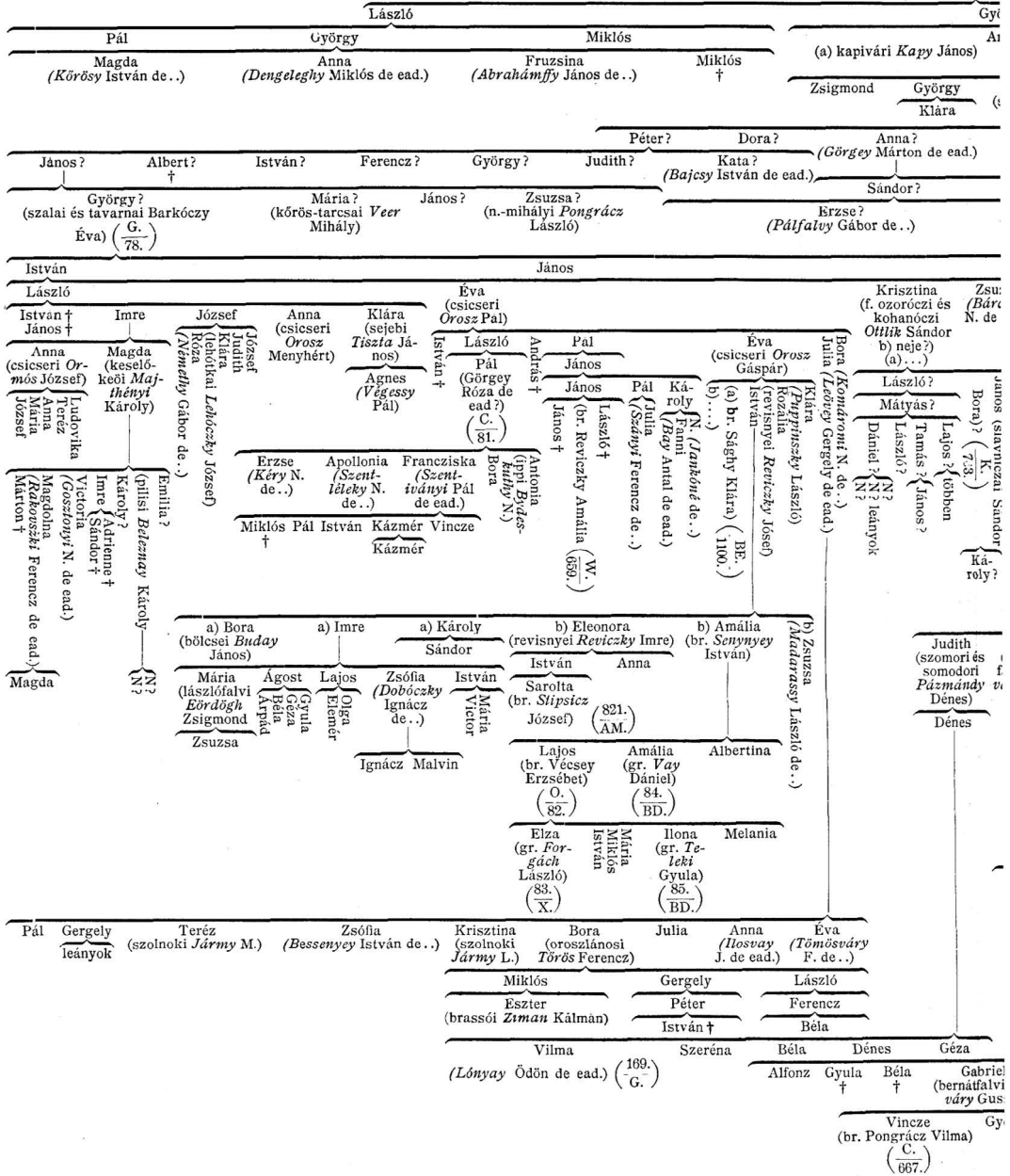
Ottília (ikácsi és atyai *Péterffy* Ferencz)

Ödön Emma (krompachi *Gundel-inger* N.)

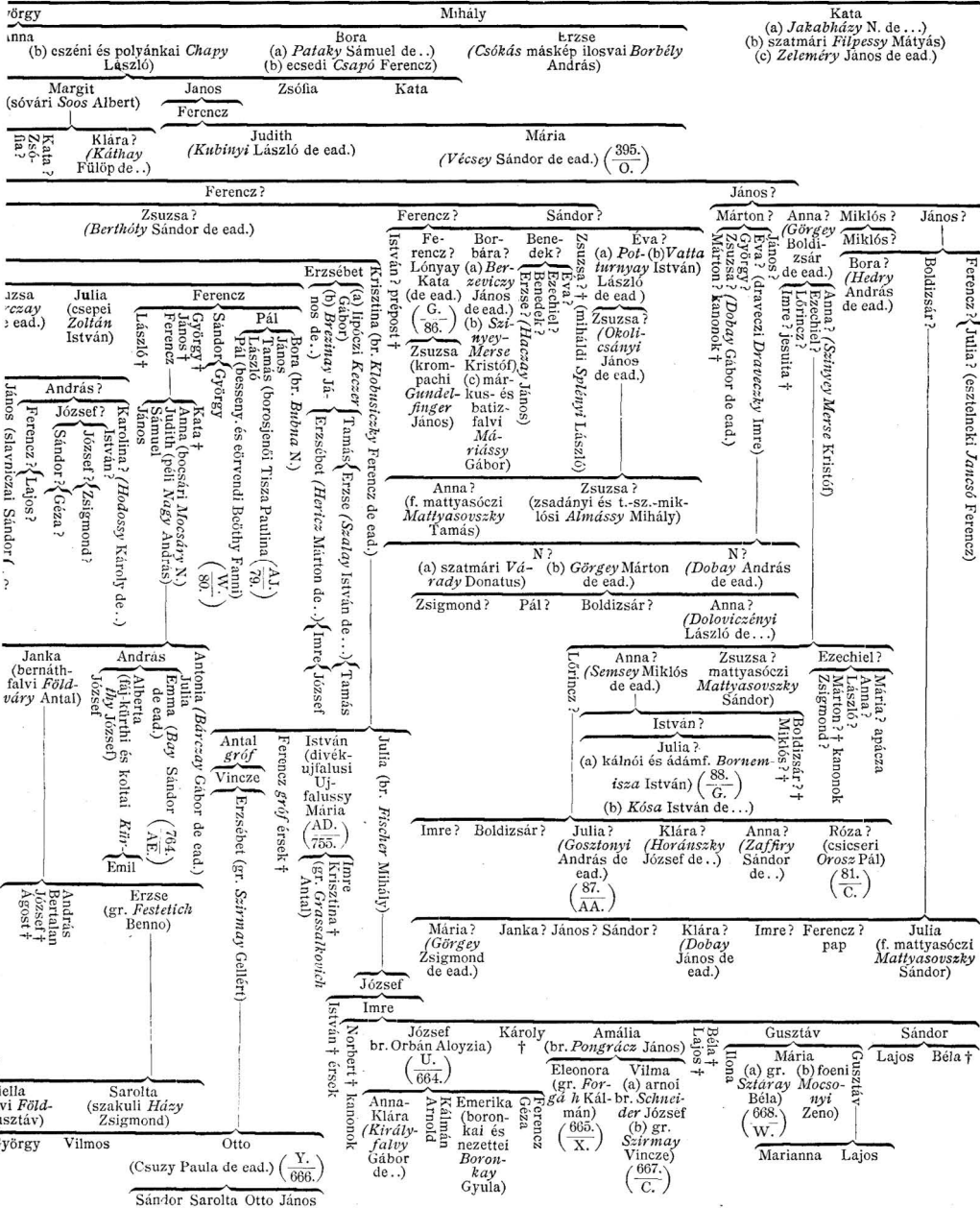
Kálmán (kálnói és ádámföldi *Bornemisza* Jusztina) (455. G.)

Agoston (gabrielin *Lajos* Lajos)

Mária *(A-Szente* ezredes)



ie ead. (A.
10.)
al de ead.)



András †	Pál gróf
(gr. Zrínyi)	
Ferencz (gr. Esterházy Anna-Julia)?	A.-Mária apáca †
(N. 458.)	

Ferencz	István Pál †	Florián †	Tamás †	László püspök †	Krisztina (gr. Draskovich 472. Y.)
---------	-----------------	-----------	---------	--------------------	---

Leopold-Florián					Boldizsár
Rebekka (gr. Andrássy Károly) (1112. BF.)	Julia (gr. Szunyogh János)	Teréz (gr. Lamberg Ferencz)	Erzse †	Mihály	(br. Berényi Erzse) (
	Jozéfa? (gr. Csáky Antal) (138. D.)				Erzsébet (a) gr. Forgách Zsigmond) (b) (468. X.) Istv
					Janka Karo

Leopold	Teréz †	Mihály	Ferencz Xav. †	Alajos †	Ferencz Paul. érsek †	A (kap
Ernesztina (gr. Batthyány Károly) (463. BB.)	Leopold	Karolina (gr. Batthyány Károly) (464. BB.)	Ferencz	Antónia †	Leopoldina	Etelka (makfalvi Dósa (br. Pr József)
	Anna †	Tamás †	Ferencz (gr. Zichy Ilona) (405. BB.)			
			Irma Anna † Tamás Julia			

H.

ri Erzsébet (A. 14.)
dasdy Ferencz)

Anna
inyi Miklós †
 Kata
 (homonnai *Drugeth* György)
 (457.)
 (X.)

na
 Miklós) Magdolna
 (gr. *Draskovich* János) Miklós
 apát † Katalin Teréz Zsófia

)
 József-
 Kereszt. Ferencz János József

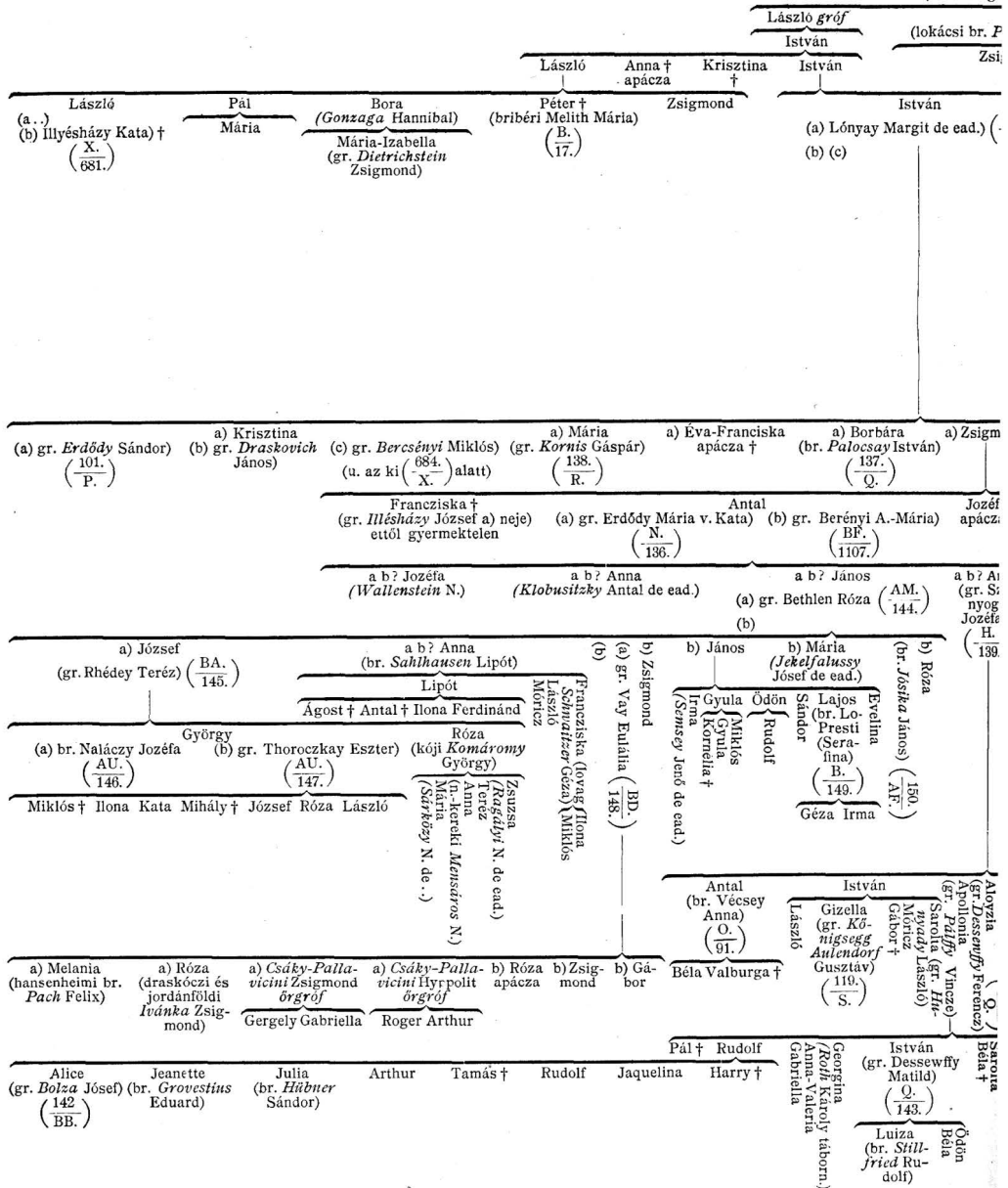
(AZ. 467.)
) verebi *Végh* Péter) Ferencz
 Ferencz-Jós. Lajos † Terézia Tamás †
 (gr. *Trautmannsdorf* János) Amália
 (gr. *Clary* Albert) Tamás
 M.-Aloyzia
 (gr. *Brigido* Pál)
 Jos.-Ferdinand

tván Péter) Paulina Ferdinanda
 (br. *Hackelberg-*
Landau Rudolf)

A.-Mária László Erzsébet
 ipivári *Kapy* (gr. *Ráday* Anna) (br. *Senyuey* Károly)
 János (I. 465.) Zsigmond † Vincze †

Anna Agnes
Prónay István (kisfaludy *Lipthay* Imre) †
 (469.) (B.G.) Anna
 (gr. *Desseffy* Gyula) Pál
 Béla Mária Géza Loetitia Viktor
 (gr. *Lodron-Late-*
rano Alajos) Paulina
 Virginia

Barbara (gr. *Erady*
 Lajos (470.)
 P.)



D.
áthori Zsófia (A.
7.)
i Csáky Demeter)

Anna
Prépostváry Bálint)
sigmond †

Dénes gróf
Mihály † László † Erzsébet

(G.)
(99.)

Anna apáca † István † Ferencz Krisztina † Anna † Zsuzsa † László (a).... (b) bethleni Bethlen Éva (AP.
100.)
(c) branyicskai Jósika Judith (AF.
785.)

a) István a) Gábor a) Miklós † b) László
(a) br. Haller Bora (AP.
977.) (ráthóti Gyulaffy Zsófia) (B.
86.)
(b) ... Zsuzsa
(c) br. Haller Bora) (AS.
978.) (gr. László Ferencz (102.
V.)

a) Mihály † b) Zsigmond (gr. Haller Kata?) (AS.
103.) b) Imre † b) Sándor †

Ferencz † Bora Kata
(gr. Haller György (104.
AP.) (a) br. Bornemisza János (105.
AS.)
(b) gr. Bethlen Miklós (106.
AM.)

mond a) István a) Zsuzsanna † b) Mihály b) György b) Imre érsék † b) Klára apáca † b) Zsuzsanna Eugenia apáca † b) Zsófia apáca † b) Tamás

Rozina Anna-
(gr. Pé- Mária †
thő Zsig-
mond) Krisztina Konstan- István †
(gr. Káro- czia (Rác
czi Demeter

Klára (a) Szirmay (b) Brankovich N.) (a) János (b) János (c) Miklós † pap (d) János † (e) Erzsébet †

Ferencz † Tamás de ead. (b) Brankovich N.) (a) János (b) János (c) Miklós † pap (d) János † (e) Erzsébet †

János György Miklós † kanonok László † püspök Imre
Rozália Czeczilia (ehrenheimi Schytra Jakab)
Richard Arthur
Alexandrina József Renata

József (gr. Draskovich Anna) Kálmán Petronella (gr. Csáky Antal-Vincze) János Valburga (gr. Andrásy József) Emánuel (gr. Schaffgötsch Herbert) Victor † Francziska †

József (gr. Eszterházy József) (A.S.
109.)
Ferencz (gr. Esterházy Teréz (N.
110.)
a b? Anna Vincze (U.
falussy Ferencz de.)
(D.
111.)

Jozsefa (gr. Eszterházy Pal) Mórcaz † Juszina (omni- czai Skerlecz József) (D.
111.) Mária (kis-szántói Lányi Imre) (A.
116.)
Orkánia (A.B.
117.)
Mária-Ludovika (Herzendorf N. de ead.)
István † (gr. Perényi Gábor) (K.
117.)
Károly báró (gr. Csáky Antal) Károly Károly (gr. Csáky Antal) Andor † Gyula Ivan Ivan Károly

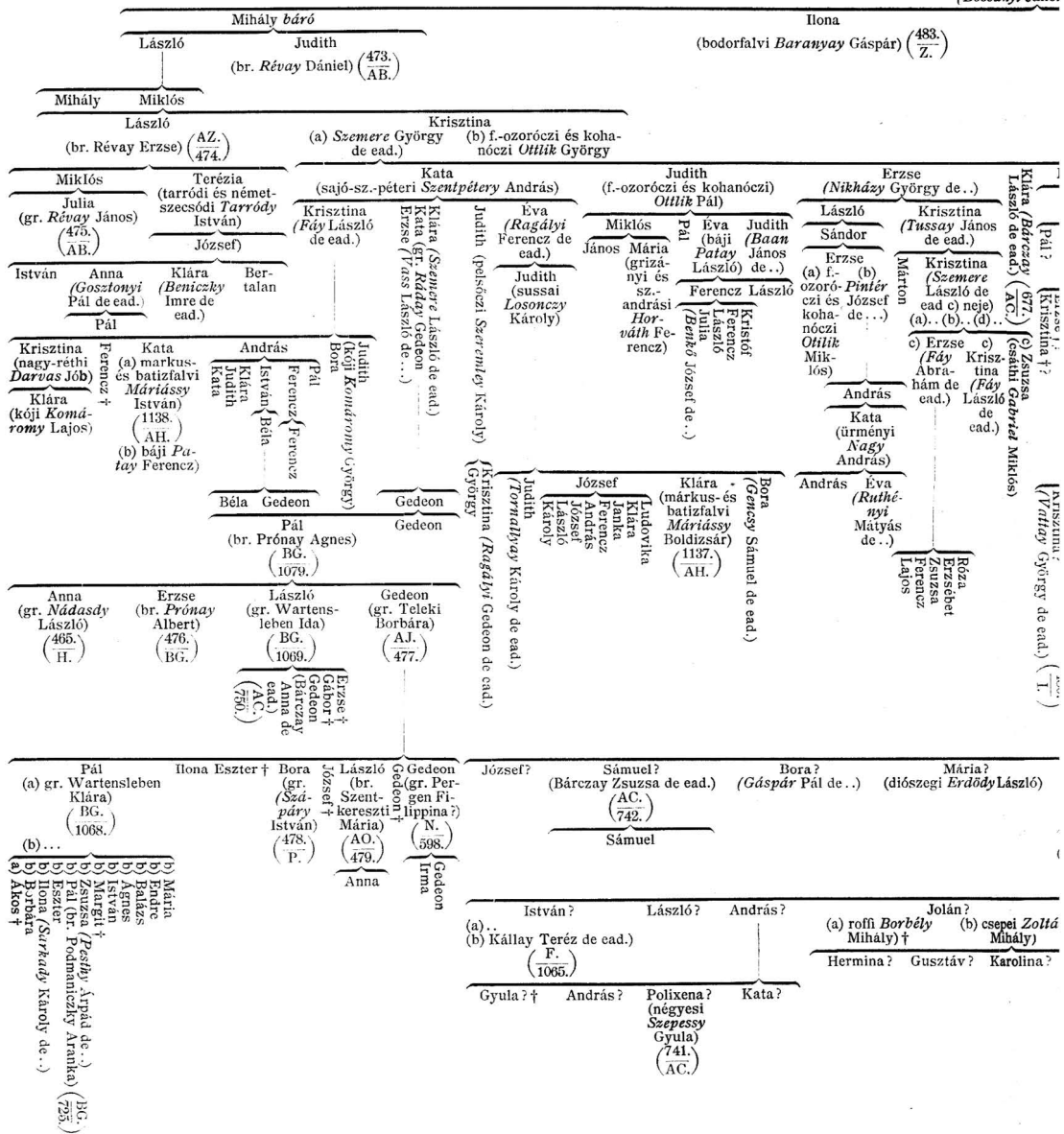
Jozsefa (br. Aizél Antal) István Lajos Ilona Béla Mária Johann †

Hedvig (a) szirma-besse- nyői Szirmay (b) br. Rauber Gyula (AU.
115.)
Gabiella (gr. Zichy Otto) (gr. Zichy István) (gr. Zichy István) (gr. Zichy István) Rezső (gr. Zichy István) Tivadar Péter (gr. Zichy István) Kálmán (gr. Csáky Nathália) (D.
114.)
Szerafina (a) Jánossy István (b) Van der Nath János) (Ilona Erzsébet Nathália Adorján) (N.
118.)

Albin (gr. Bolza Anna) (BB.
129.)
Imre Lona Karoly Ekeonora László Mária István † Zsuzsa (gr. Zichy István) Zsuzsa (gr. Zichy István) Adel (Novinszky Szever) (gr. Novinszky Szever) Alfonz Aladar Adorján Árpád (gr. Novinszky Szever) (K.
112.)
Nathália (gr. Szécsen Sándor) (N.
110.)
Rezső György Rezső (gr. Csáky Antal) Kálmán Adorján Ferdinanda (gr. Csáky Antal) (K.
112.)

Felix René Vidor Áoston Marianne

(141.)
Sarolta (Ernosztina (gr. Schaffgötsch Rudolf)

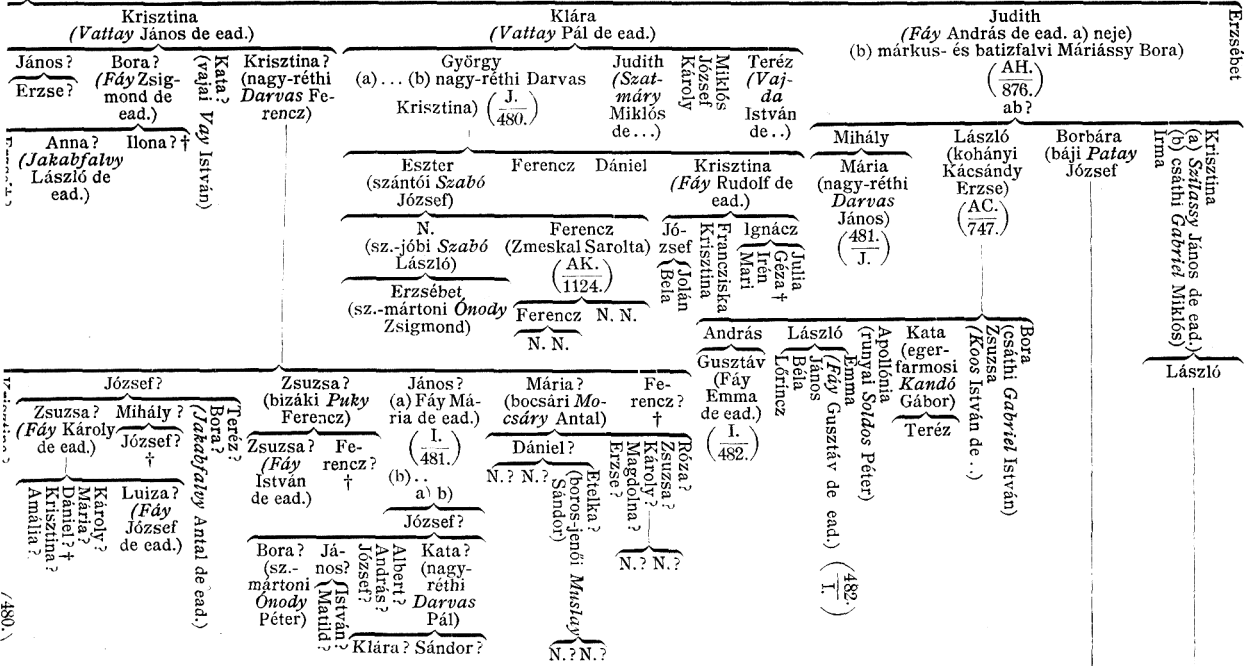


ead. (A.
11.)
de ead.)

János
Erzsébet
(Gosztonyi Miklós de ead.) (484.
AA.)

Anna
(loverkovich Horváth György)

Miklós



/480.

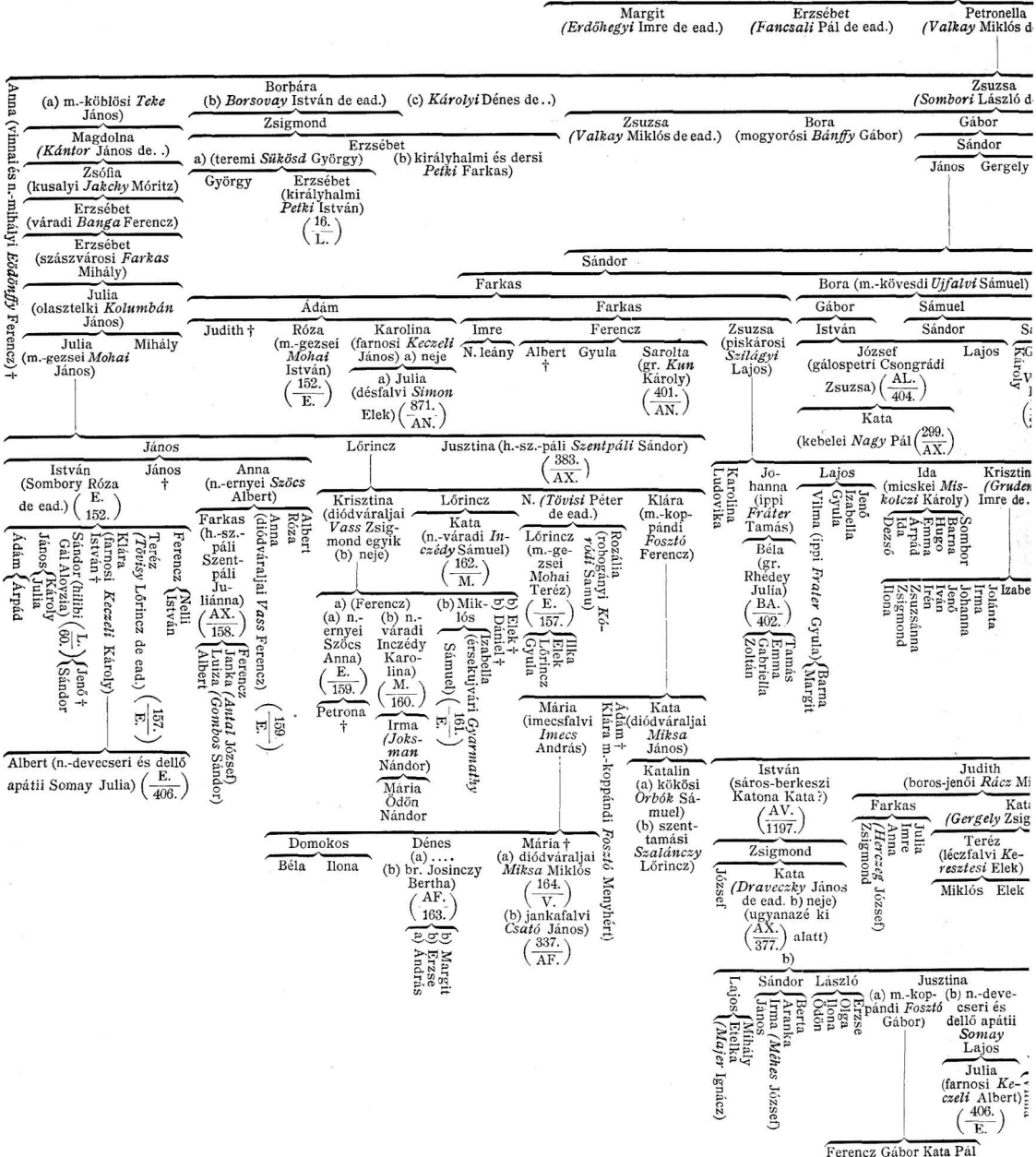
Zsuzsa
(Kovácsnazi Kovács Ágoston)

Julia
(Viczán Antal de...)

Janka

(a) Fáy Pál de ead.
(b) Réthly N. Örmény

Kálmán
{ Neili

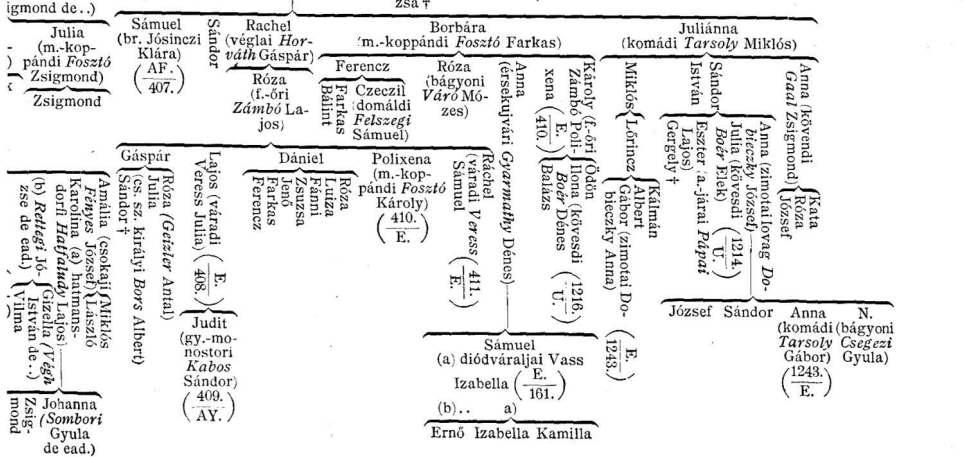
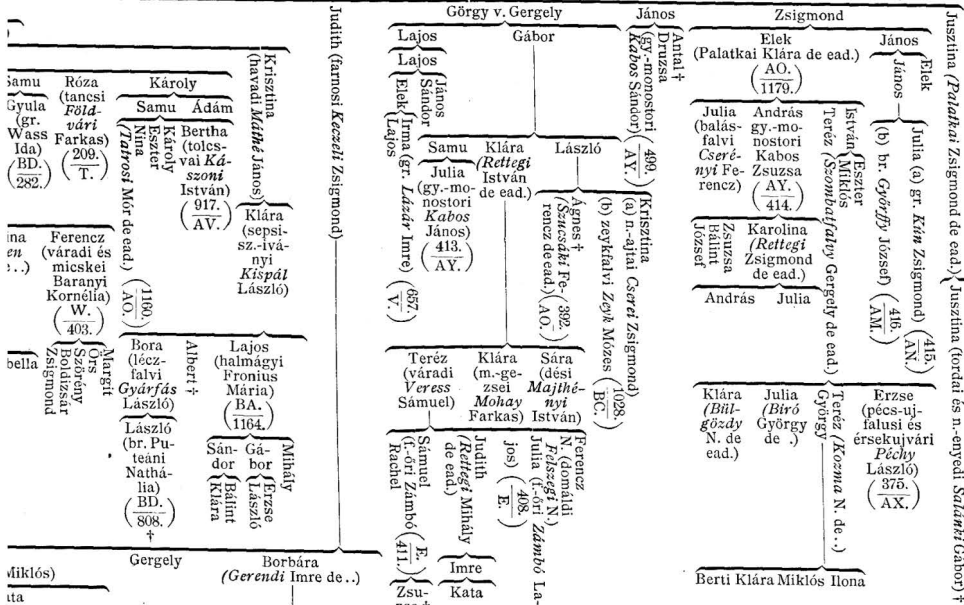


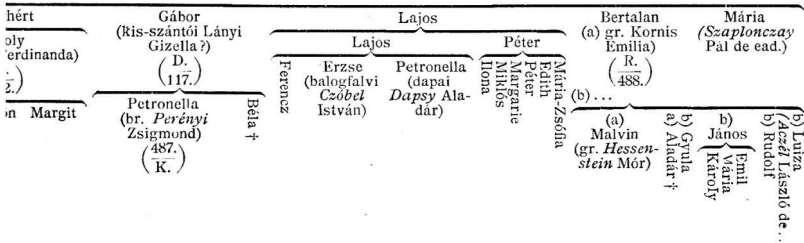
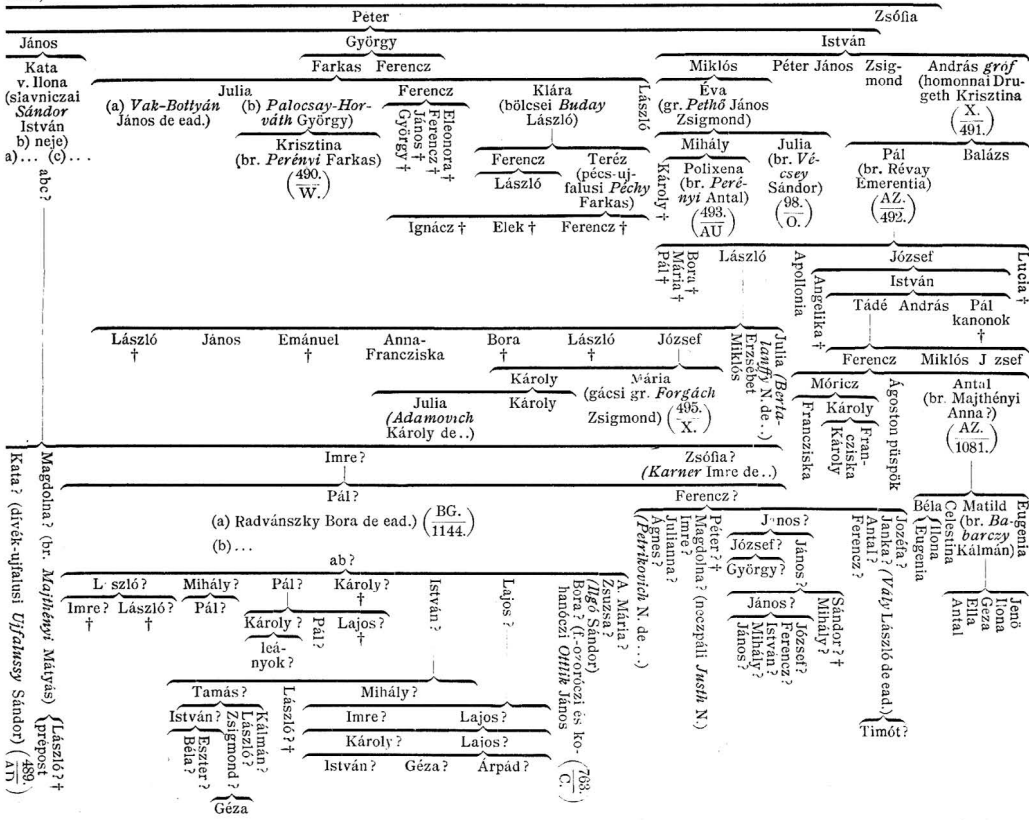
mond
Kalmán

András) (A. / 5.)

le ead.) Adviga (csáholy-monostori Csáholyi Péter) Ferencz † Anna (Tardi Máté deák)

e ead.) Tamás (a) szucsáki Tomory László v. Lőrincz (b) noszolyi Cseffey János Erzsébet (szárhegyi Lázár András) Anna (teremi Sikkösd István) Farkas Sándor † László † Anna (a) hidvégi Mikló Miklós (398. / T.) (b) nyujtói Imecs István (399. / U.) (a) vinnai és nagy-mihályi Eödönffy Miklós † (b) noszolyi Cseffey István (c) Tötöri János de ead. † (d) Hatvani Zsigmond de ead.)





Erzsébet †
 (a) sz.-demeteri *Balási* Mihály) (1166. B.)
 (b) sz.-annai *Tóth* Mihály)
 (c) novaji *Szentpáli* János)
 (d) n.-ercesei *Tholdalagi* Mihály)

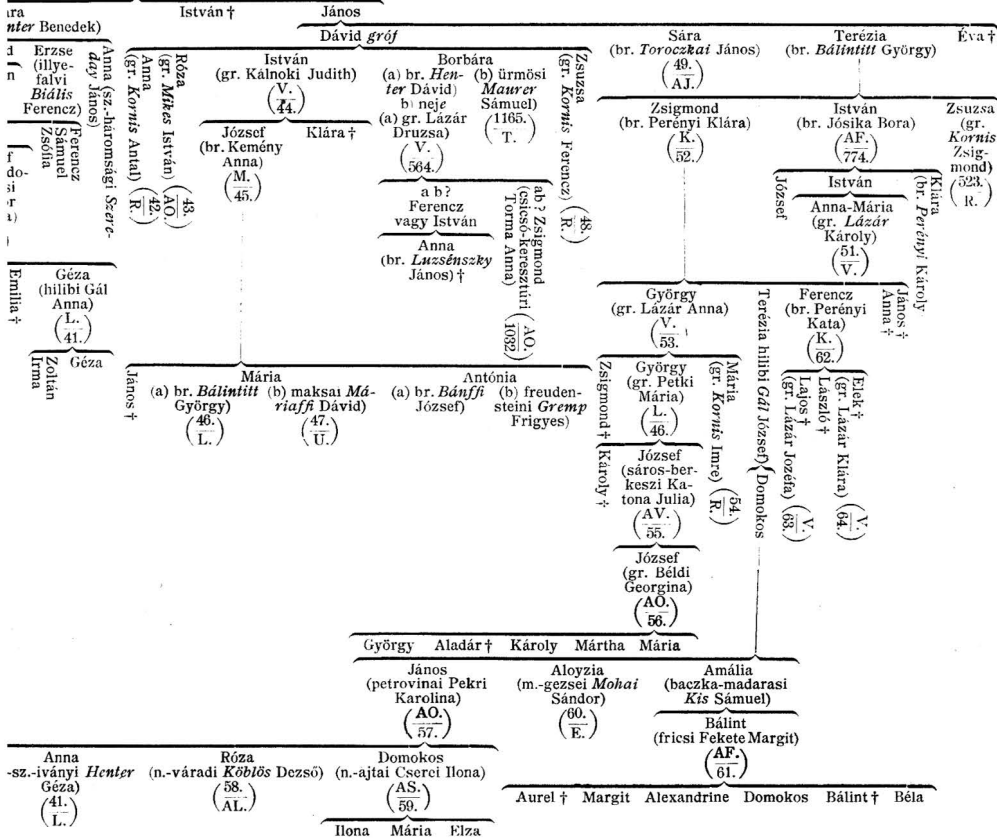
Anna (csicsó-keresztúri <i>Torma</i> János)	Erzsébet (a) borsai <i>Nagy</i> Tamás)	(b) <i>Telekesi</i> Pál de...)	Kata (szarhegyi <i>Lázár</i> István) (30.)	Judith (alsó-csernátóni <i>Damokos</i> János)	Borbá (s.-sz.-iványi <i>Hej</i> László Pál Dávid István)
Bora (gr. <i>Beihlen</i> Sámuel) (1025. AM.)	Klára (gr. <i>Beihlen</i> Elek) (1028. AP.)	Zsófia (vargyasi <i>Daniel</i> Péter) (1047. AU.)		János (bikali Vitéz Borbára?) (AO. 1172.)	
Zsuzsa (zágoni <i>Jankó</i> Péter)	János † József †	Antal <i>báró</i> Krisztina (a) gr. <i>Beih-</i> <i>len</i> László) (940. AP.) (b) gr. <i>Hal-</i> <i>ler</i> Zsigmond) (794. AS.)	Elek † Antal †	Ferencz György Klára (kezdő-sz.-leleki <i>Kozma</i> Kálemen) (s.-sz.-iványi <i>Heiter</i> Farkas) Kata (beirvói <i>Bobó</i> István) István (Terez (br. <i>Miske</i> József) (188. AO.)	Imre József (cs.-sz.-c mokus Sándor Zsuzsa (V. 40.) Jodoka (a) ür- (b) pá- mósi vai <i>Maurer Vajna</i> Jósef) Sándor)

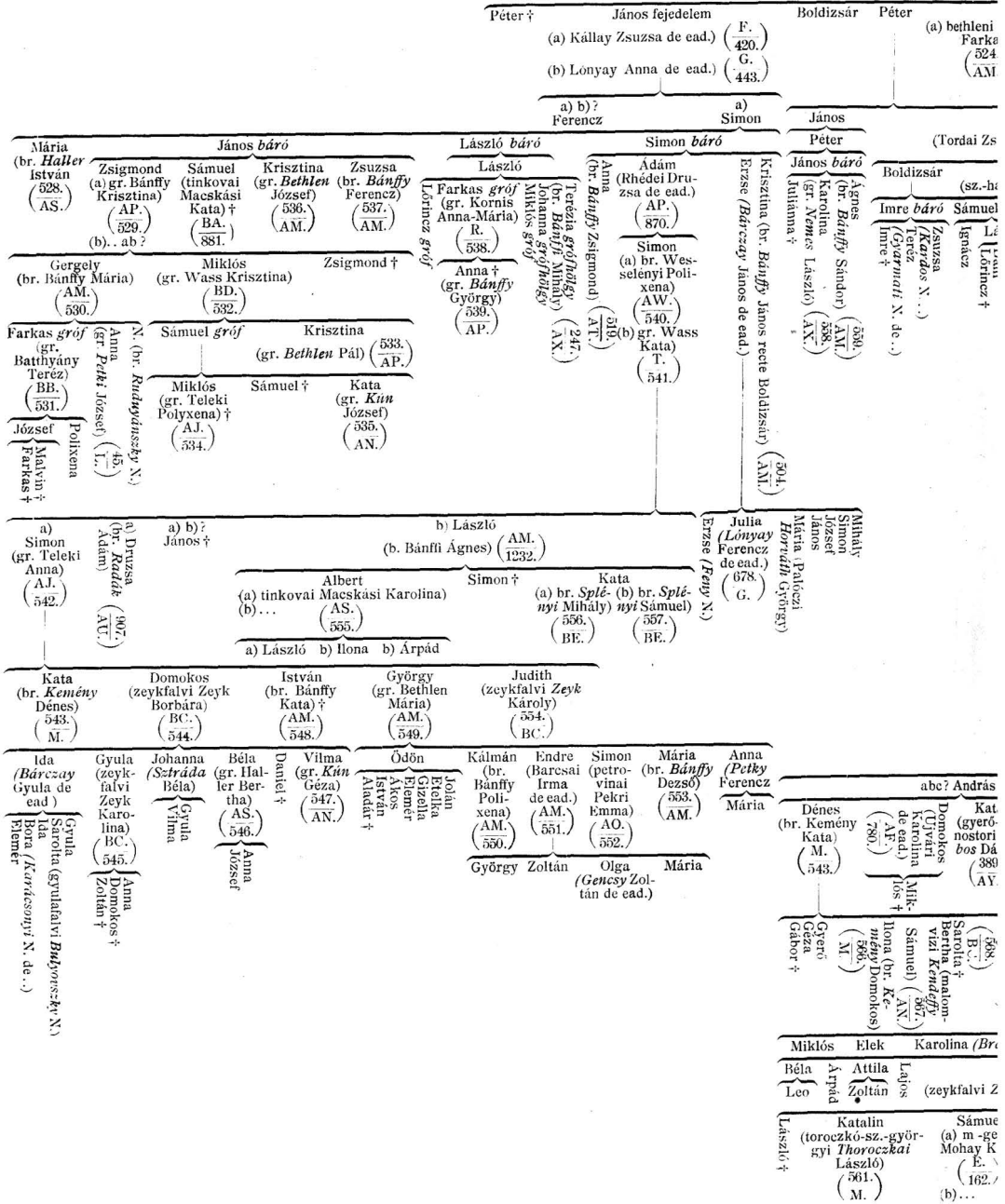
Ferencz (György Péter) Ferencz	István † szerzetes	Péter † szerzetes	Elek Mária (tamásfalvi <i>Thuri</i> István)	Mária (n.-várad és gógáuy- váraljai <i>Száva</i> János) †	Bora † apáca	Klára † apáca	Kata (<i>Czirjék</i> János de...)	Pál Gyula Zsombor	Róza (<i>Komáromy</i> Sámuel de...)	Amália (ebeceki <i>Tihanyi</i> Sámuel)	Mária † Jusztina (Pósa Károly)	Kálmán
			Anna (alsó-cserná- toni <i>Bernáid</i> Antal)	Zsuzsa (<i>László</i> Elek de...)						Béla Ferencz		

Klára (marosvásárhelyi <i>Koncz</i> Elek)	Gizella (<i>Öri</i> Albert) (1170. AO.)	(s.-
Margit	Gizella	Domokos (petrovina <i>Pekri</i> Zelma) (AM. 1151.)

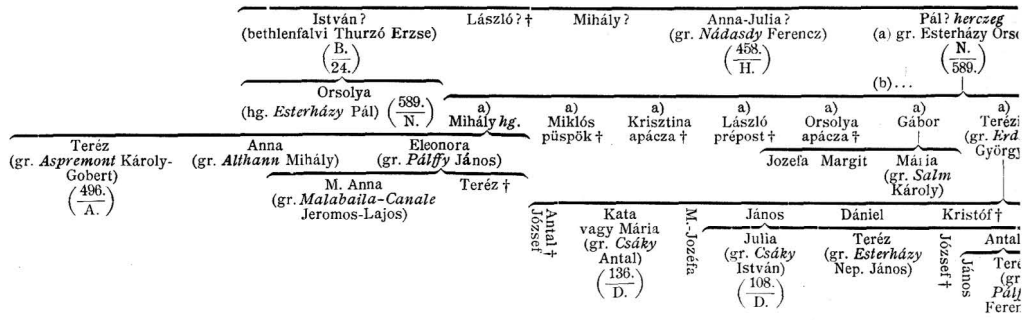
id. (B. 39.)
István

Ferencz István Farkas
† † †
Kas István
† (teremi Sükösd Erzsébet)
(E. 16.)

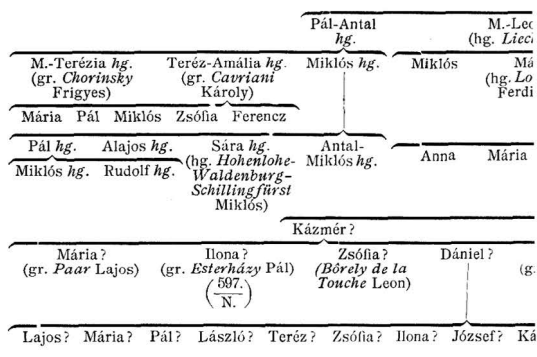




(b) Bedeghi N
(gr. Est
(a)...

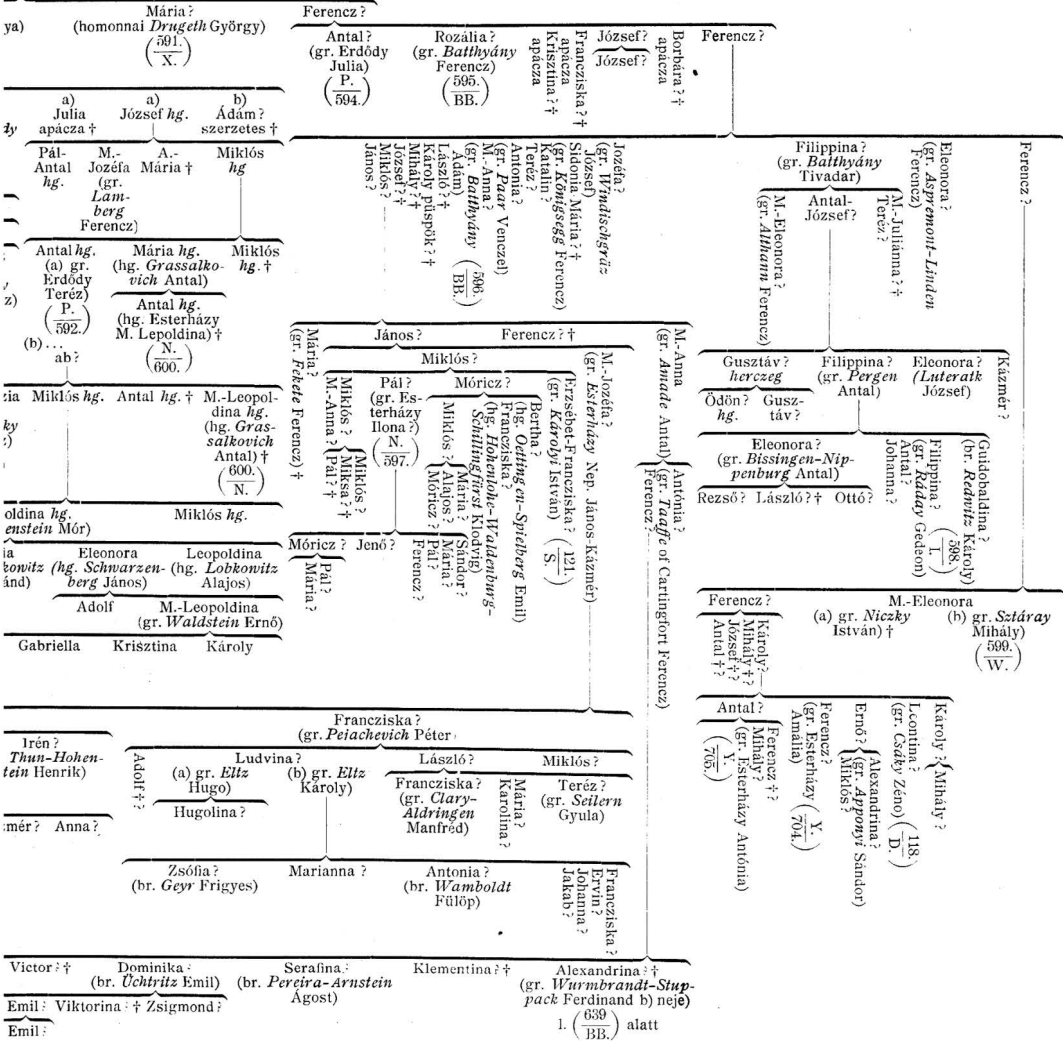


M.-Ter
hg.
(gr. Cs
Feren
(110)
(D.)

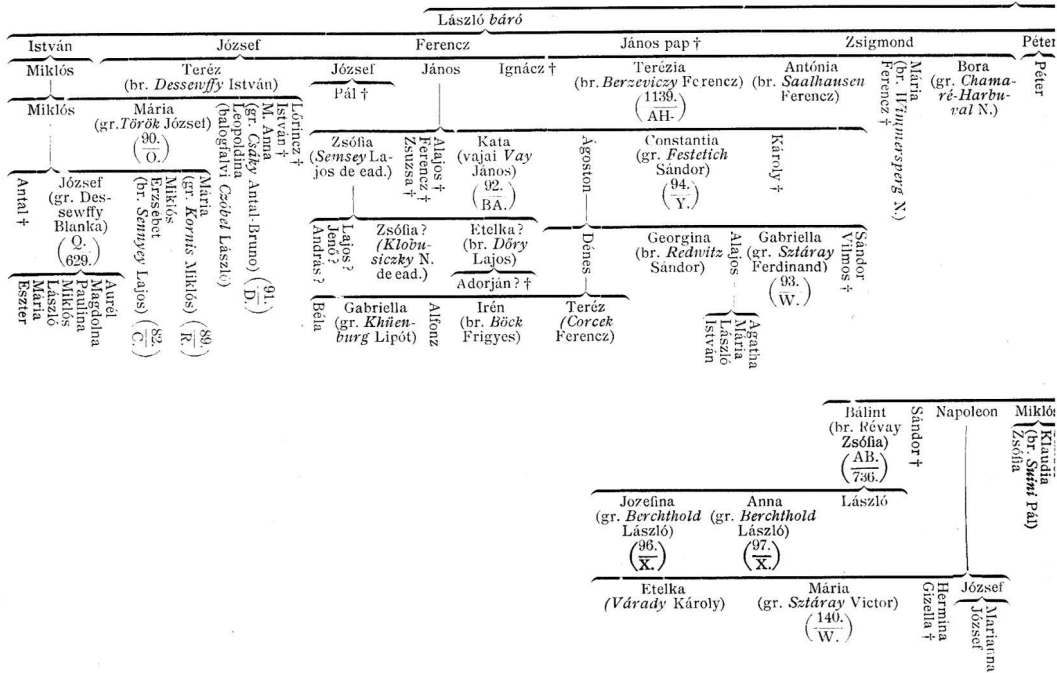


N.
 áry Krisztina) (B.
 23.)
 házy Miklós)

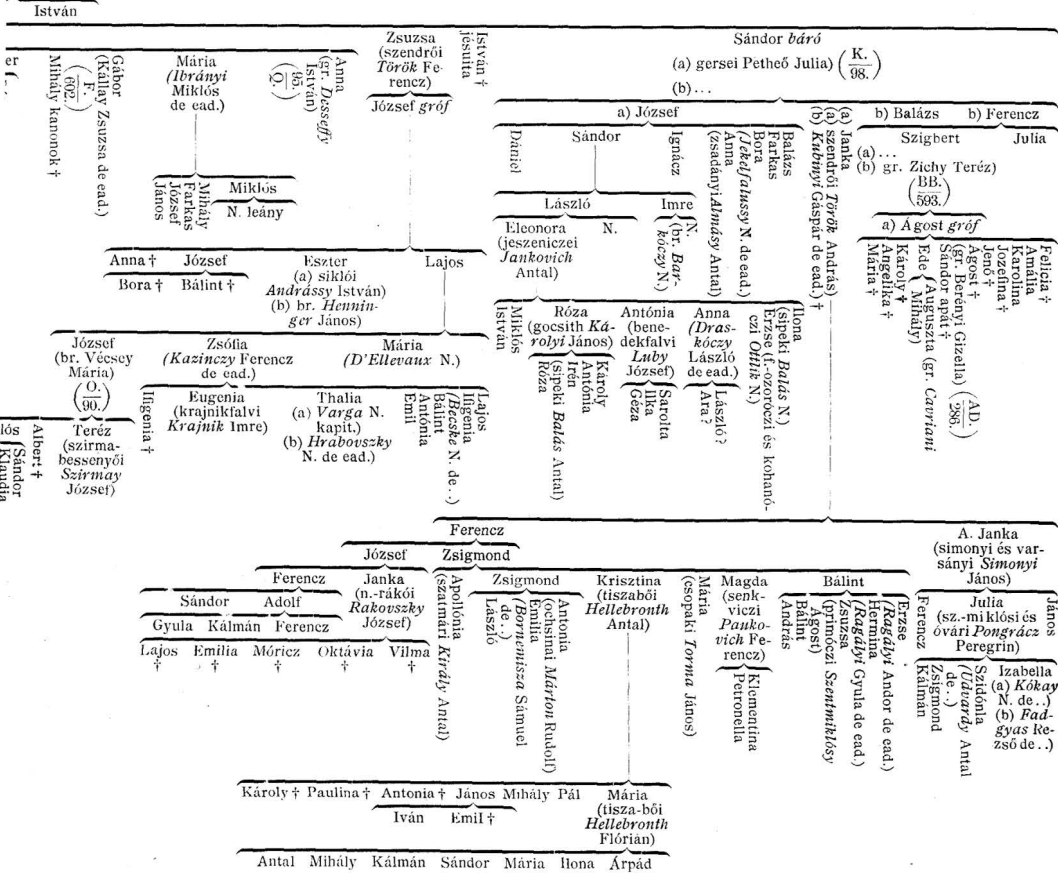
u b)?



l. (630 BB.) alatt

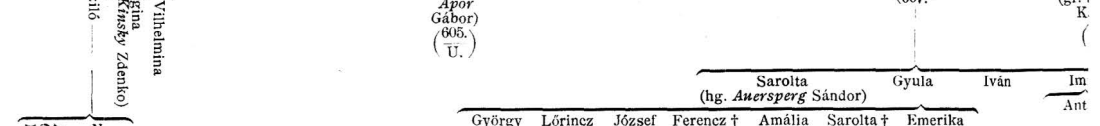
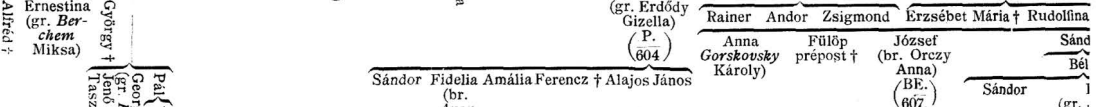
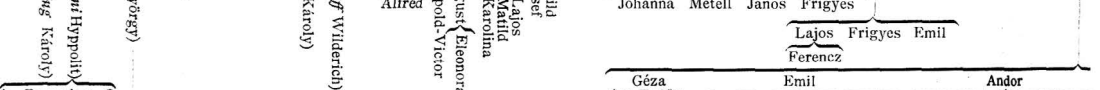
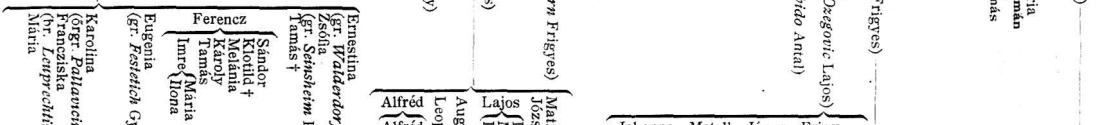
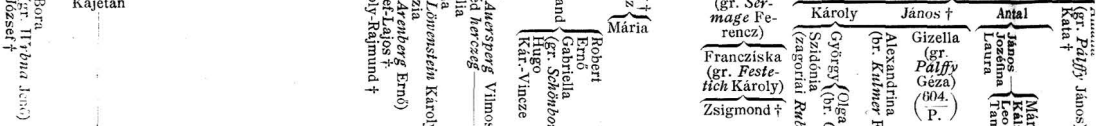
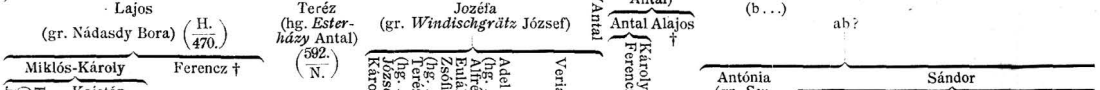
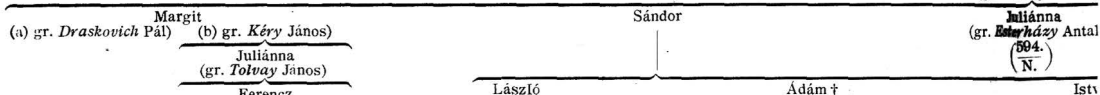


i Chapy Mária (C. 395.)
keői Vécsy Sándor)

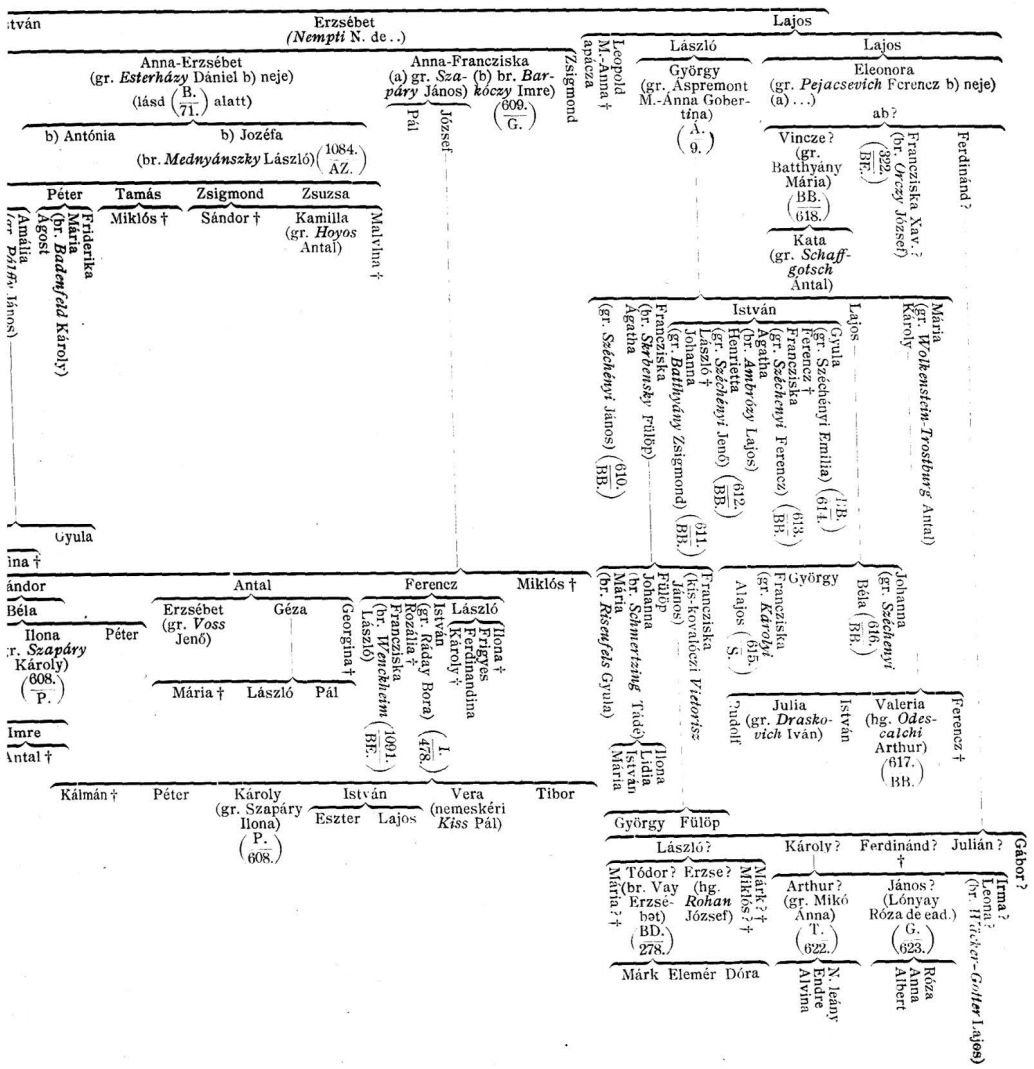


gr. Csáky Krisztina (gr. Andrády Sándor)

Juliánna (gr. Esterházy Antal) (604. N.)



al) Erzsébet

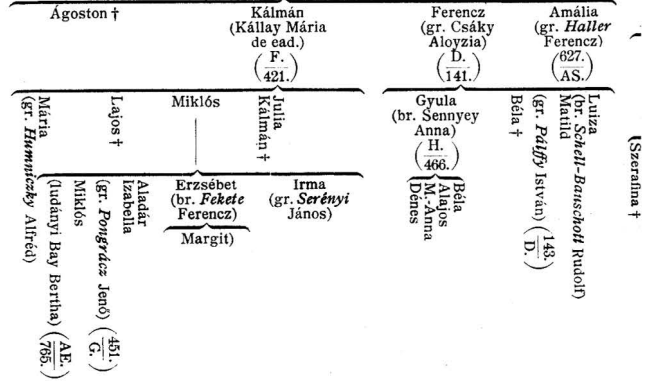


gr. Csáky
(br. *Pal*
Zs

Klára
(cserneki és tarkeői
gr. *Dessenffy* Sámuel)

István
(a) br. *Vécsey* Anna (0/96)
(b,...) (c,...)

a) Sámuel



(Szerelma †

Q.
 y Borbála (D.)
 (187.)
 locsaj István)
 sigmond

Róza
 (gr. *Sennyey* Imre)
 (624.)
 (BF.)

5.)

Róza
 (br. *Laffert*
 Antal)
 Ignác

Klára

a) József
 (gr. Sztáray Eleonora) (W.)
 (871.)

b) István
 Egyed
 Egyed
 Mária

Adél
 (gr. *Berényi*
 Miklós)
 (626.)
 (BF.)

Mária
 (Scala
 Ferdinand
 kapit.)

Marcell +
 Virginia +
 Aurél +
 Emil
 (br. Wenck-
 heim
 Paulina)
 (BE.)
 (1094.)

Blanka
 (br. *Vécsey*
 József)
 (628.)
 O.)

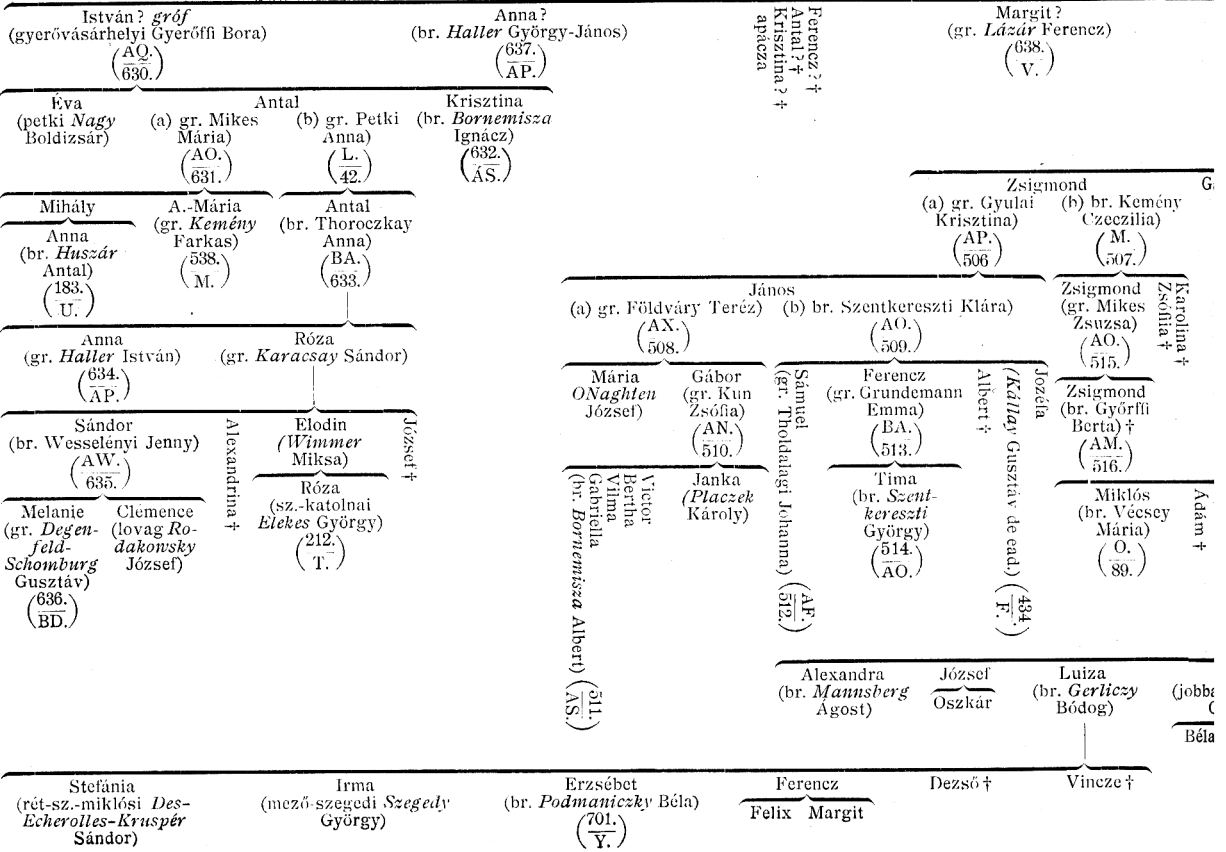
Valéria
 (hg. *Win-*
dischgrätz
 Lajos)

Aurél
 (gr. Károlyi
 Pálma)
 (S.)
 (132.)

Karolina Matild Lajos

István
 Emil
 Ilona
 Karolina

Szemle +



R.

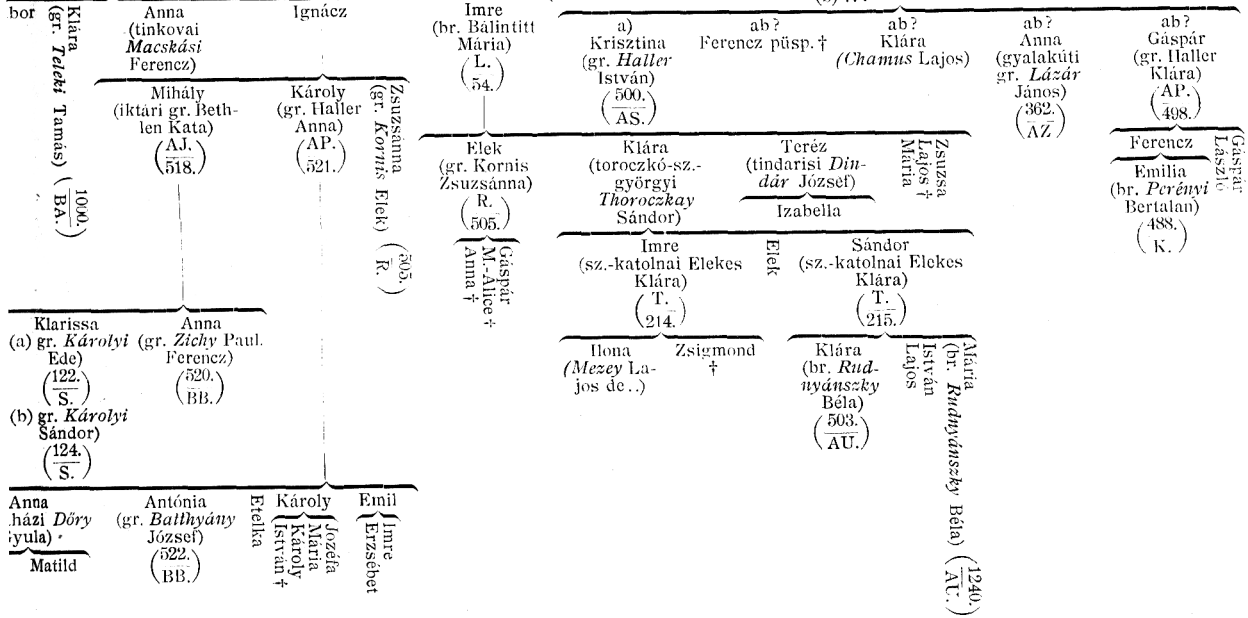
Mária (D.)
(188.)
és Gáspár

Zsigmond? gróf
(br. Bálintt Zsuzsánna)
(L.)
(523.)

Zsigmond
(gr. Haller Anna)
(AS.)
(991.)

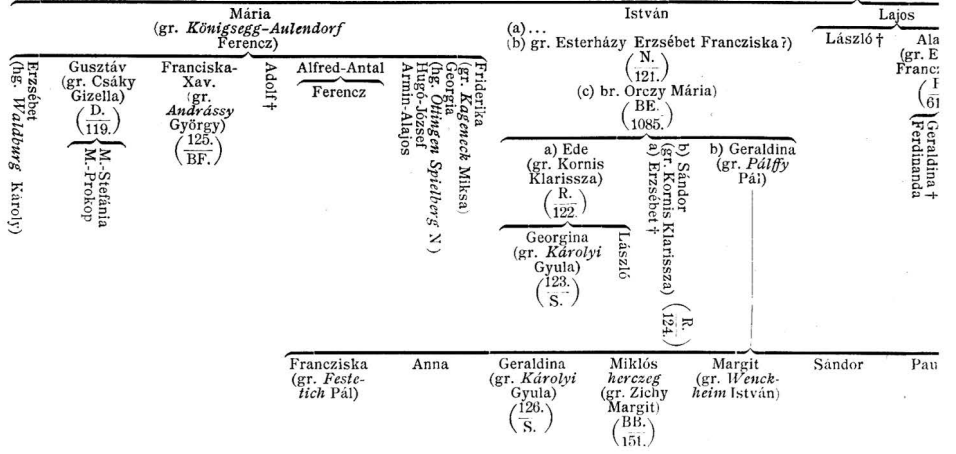
Zsuzsa
(gr. László László)
(501.)
(V.)

Ferencz
(a) gr. Petki Zsuzsa)
(L.)
(48.)



Gr. Csáky Kí
(gr. *Károly*)

Antal
József



Erzsébet
(gr. *Waldburg Károly*)

Gusztáv
(gr. *Csáky Gizella*)
(D.)
(119.)
M. Stefánia
M.-Prokop

Franciska-Xav.
(gr. *Andrássy György*)
(125.)
(BF.)

Adolf †

Alfred-Antal
Ferencz

Friderika
(gr. *Königsberg Miksa*)
(gr. *Ohlgen Spitzkow N*)
Hugo-Jozsef
Armin-Alajos

(a) ...

(b) gr. *Esterházy Erzsébet Francziska* ?

(N.)
(121.)
(c) br. *Orczy Mária*
(BE.)
(1085.)

a) Ede
(gr. *Kornis Klarissza*)
(R.)
(122.)

Georgina
(gr. *Károlyi Gyula*)
(123.)
(S.)

b) Sándor
(gr. *Kornis Klarissza*)
(R.)
(124.)

b) Geroldina
(gr. *Pálffy Pál*)

László †

Ala
(gr. *E Francziska*)
(F)
(81)

Geroldina †
(Pernhanda)

Francziska
(gr. *Festetic Pál*)

Anna

Geroldina
(gr. *Károlyi Gyula*)
(126.)
(S.)

Miklós herczeg
(gr. *Zichy Margit*)
(BB.)
(151.)

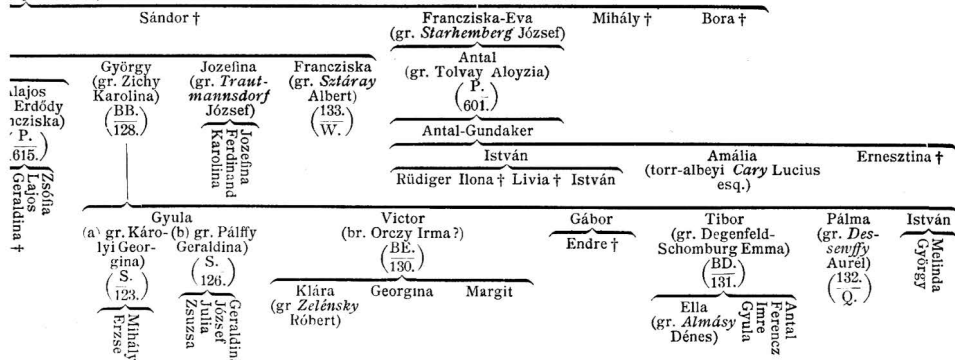
Margit
(gr. *Wenckheim István*)

Sándor

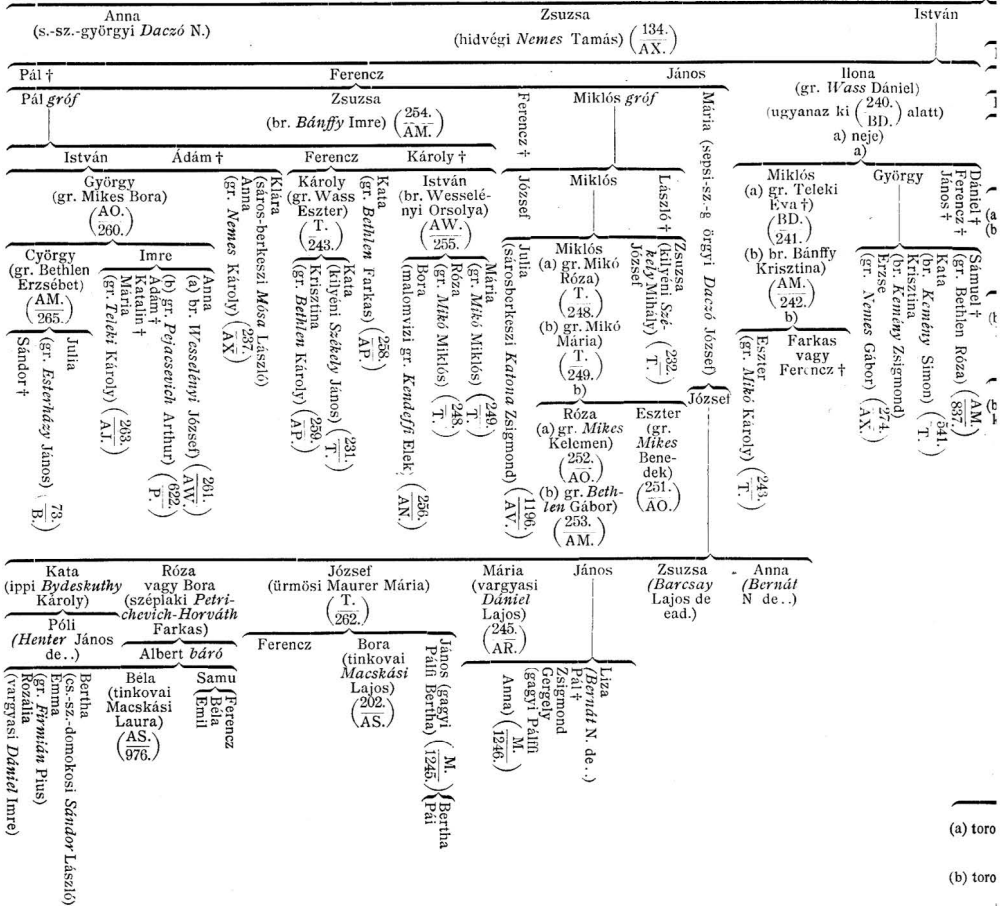
Pau

S.

Krisztina (D. 396.)
olyi Ferencz)



aulina

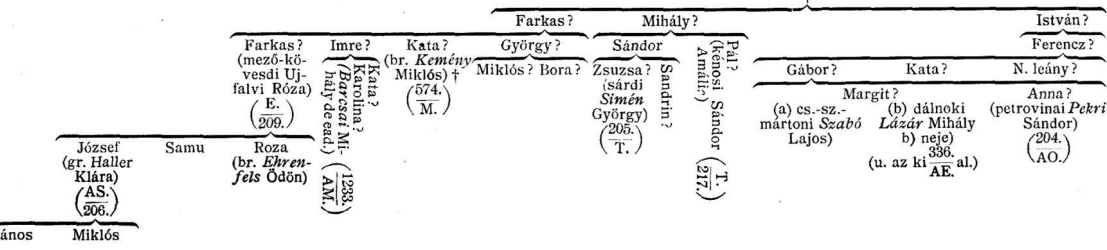
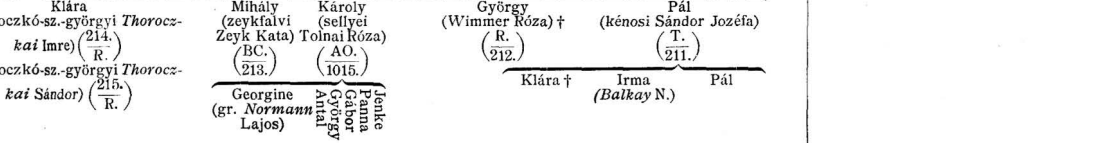
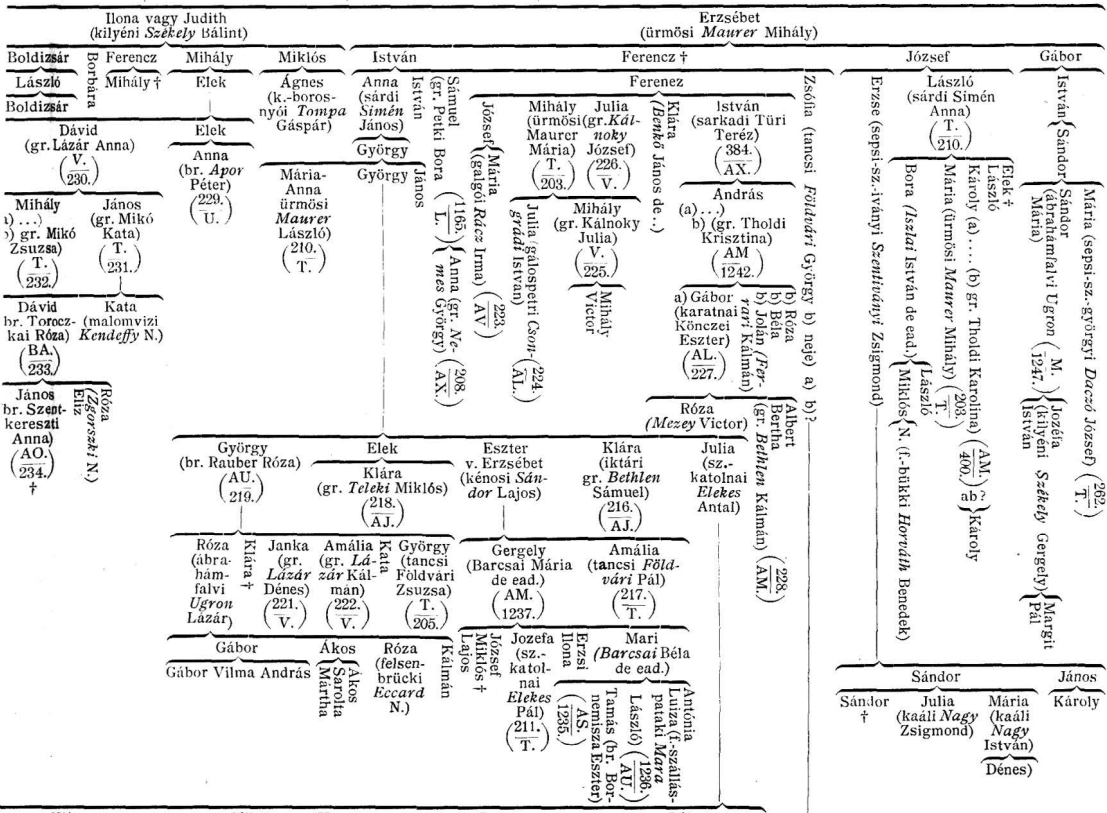


Irma (gr. Bethlen Aurél) (207. AM.)

T.

Tomory Petronella (E.)
 idvégi Mikó Miklós

Kata (nagy-laki Gerendi László)
 Anna (Gáspár Miklós de...)
 Erzsébet (bényei Radák András)

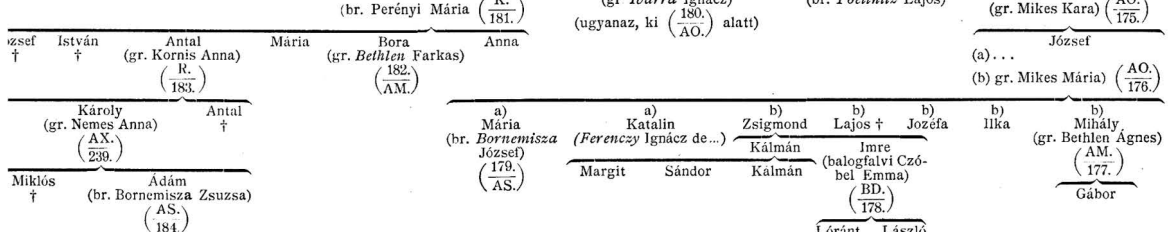
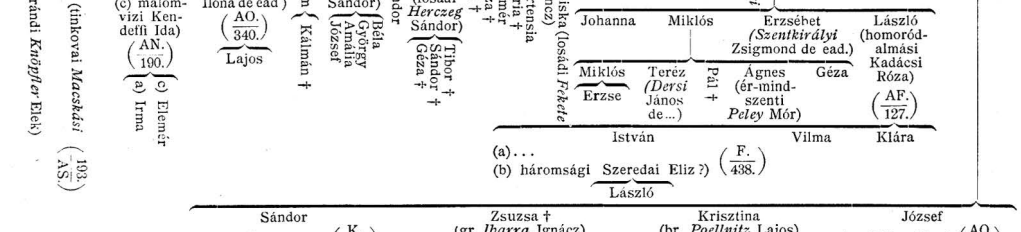
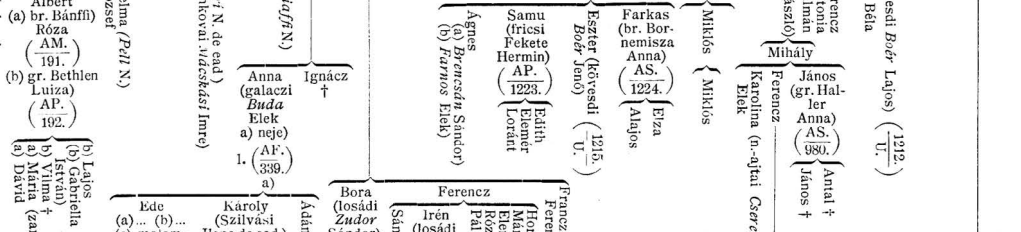
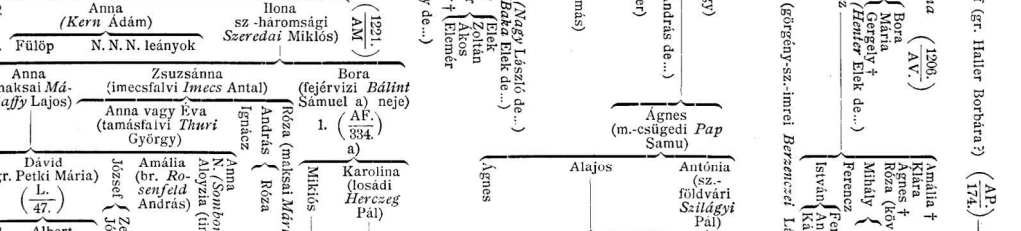
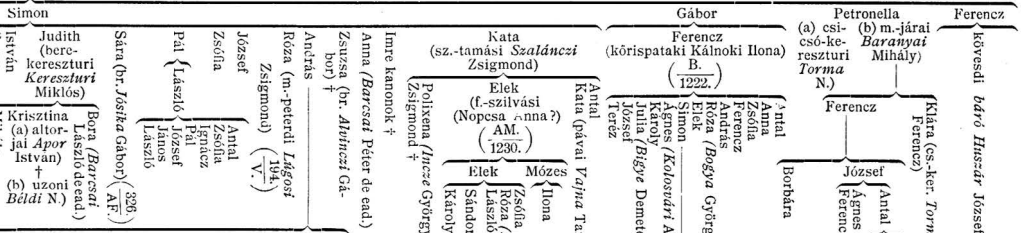
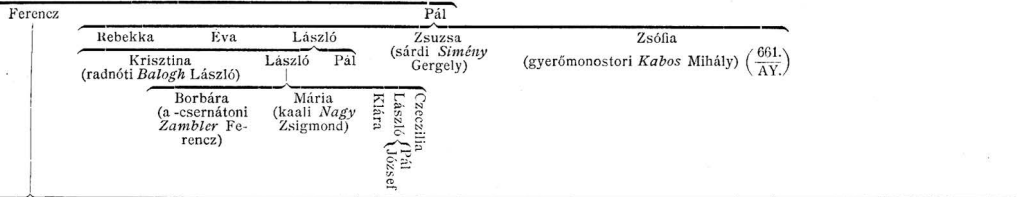


Petronella (E. 300.)
necs István)

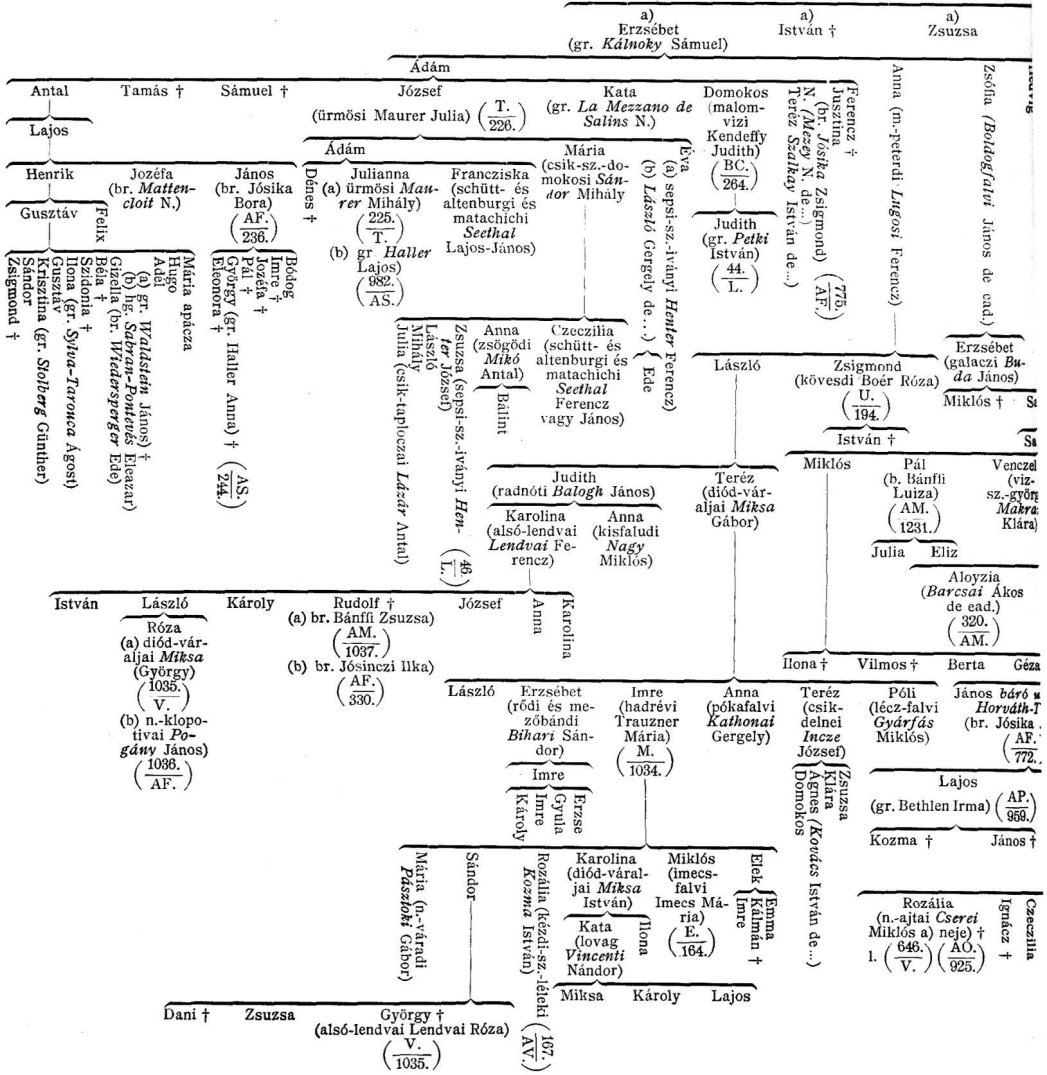
Mihály
↑

ia
b) neje)
Boér Samu)

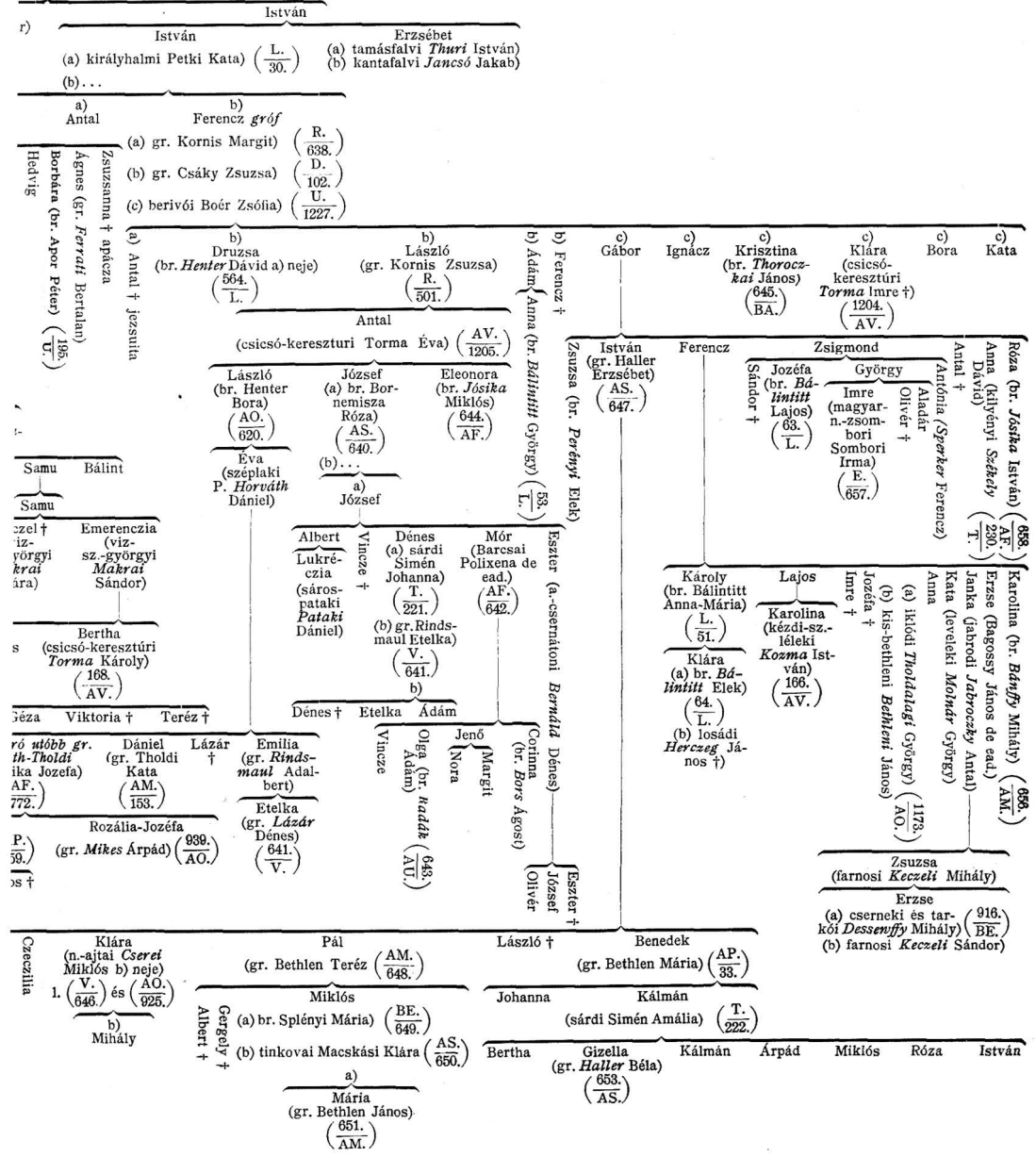
Agnes? (Fülöp?) Zsigmond de...
Fülöp? (A...)

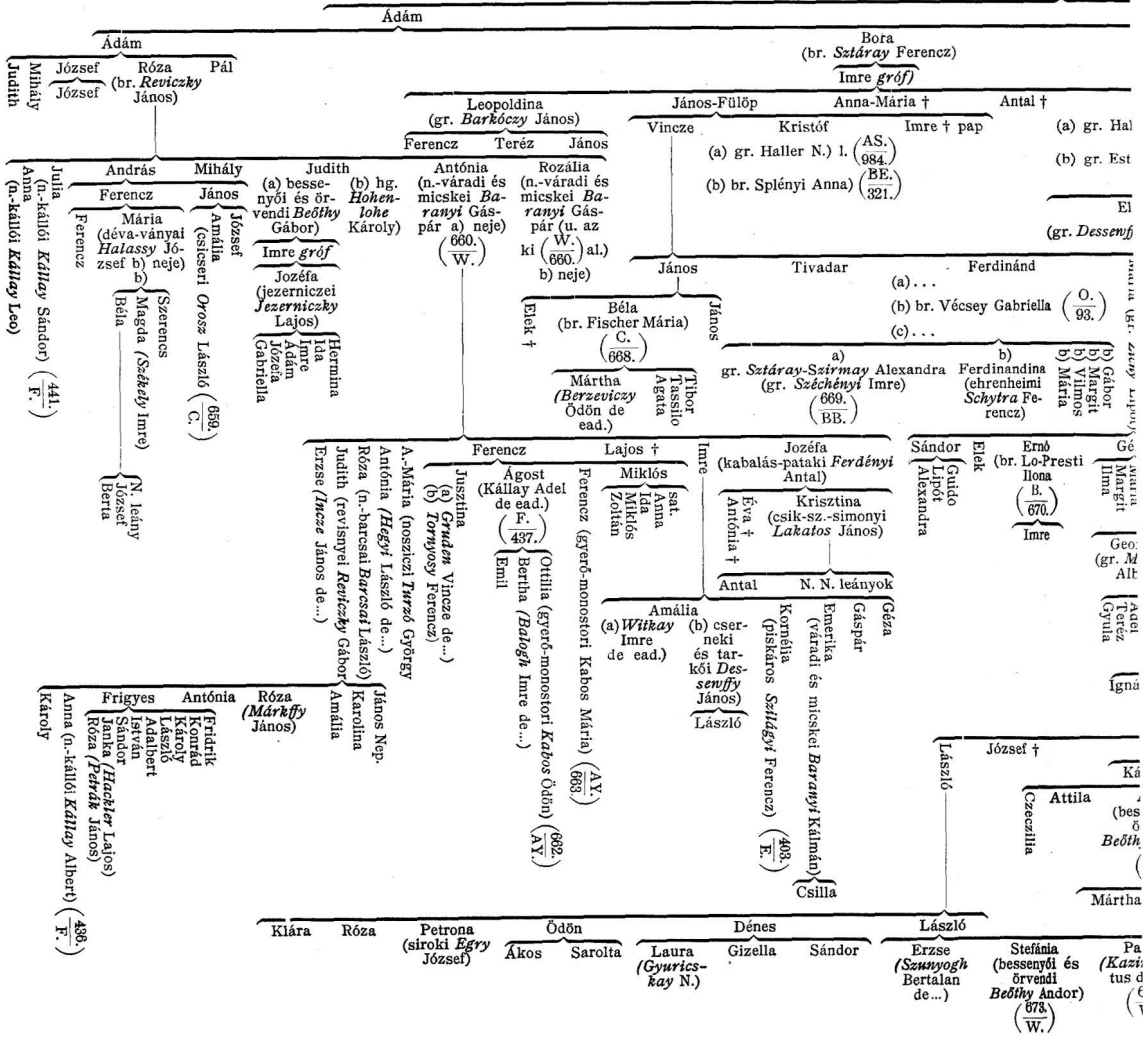


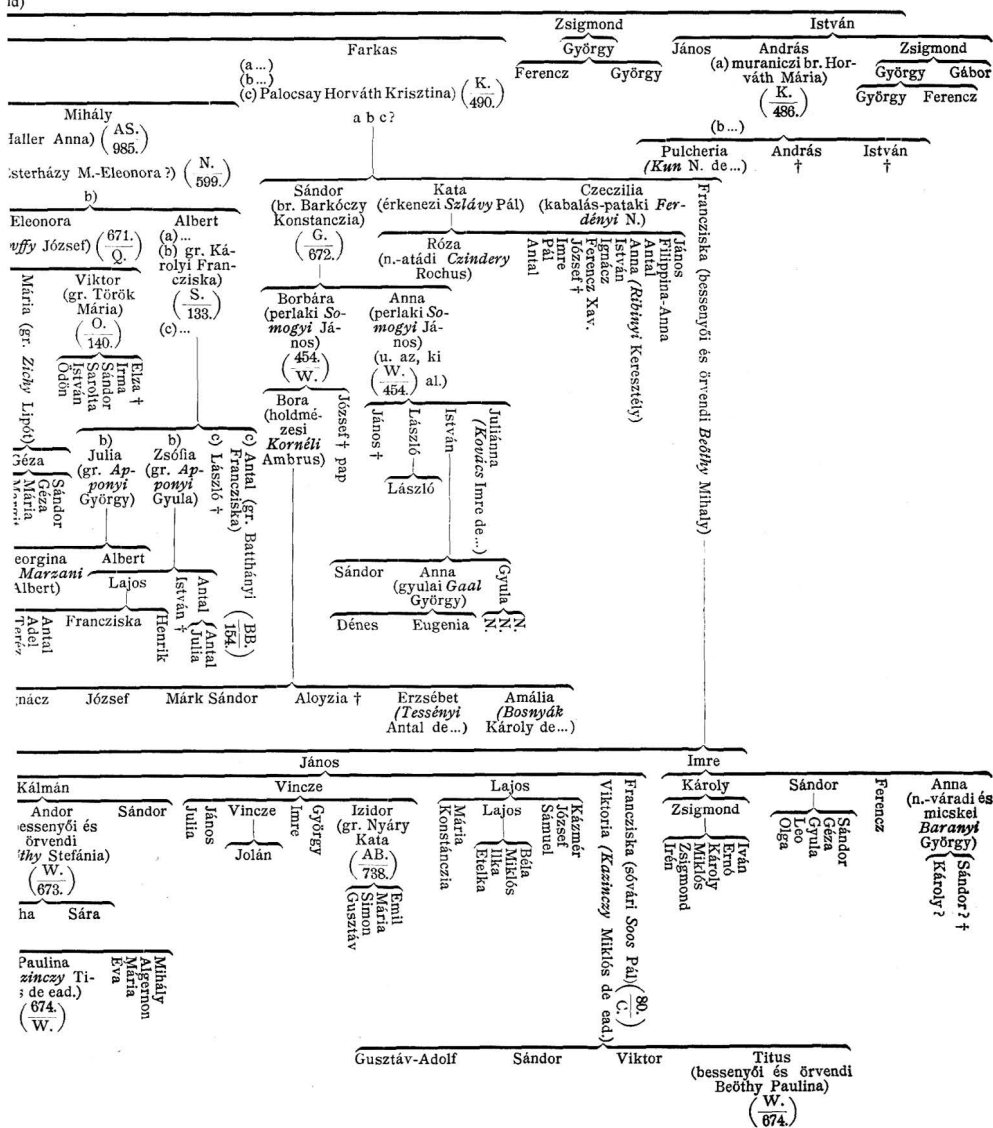
Anna
(korompai és n.-dobai Spáczay Gáspár)
Mihály

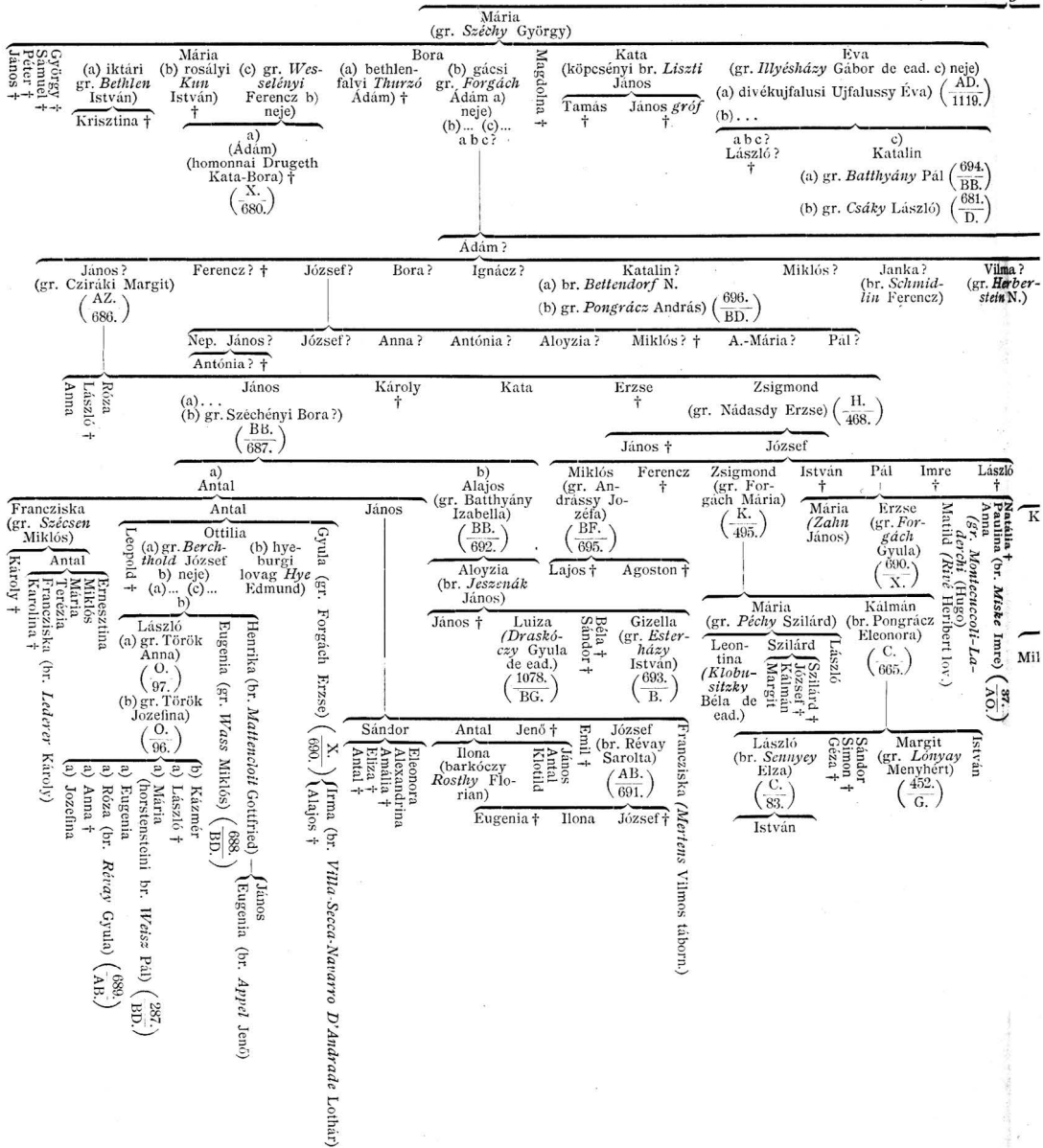


V.
ri Sombori Erzsébet (E.)
yi László András) (418.)









Erzsébet
(br. Révay László)
(698.)
(AZ.)

János

*György
(gr. Esterházy Mária?)
(N.)
(591.)

Kata-Bora
(a) gr. Wesselényi Ádám
(680.)
(X.)
(b) gr. Draskovich Miklós
(683.)
(Y.)

Balint püsp. János Zsigmond

Klára
(gr. Zichy Péternek
(ugyanannak, ki
(X.)
(685.)
alatt)
a) neje
a)-tól

Borbála +
Julia
(a) gr. Pálffy Miklós
(b) gr. Althann Mihály-Venczel
József-Károly +

(a) gr. Forgách Andrásh (491.)
(K.)

Krisztina
(b) gr. Pálffy Ferencz +

(c) gr. Bercsényi Miklós a) neje
(b) gr. Csaky Krisztina
(D.)
(684.)
(c) . . .

a)

László
Ferencz-Antal
Valentine
(gr. D'Hennezel Emanuel)

a)
Zsuzsanna
(gr. Zichy Péternek
(ugyanannak, ki
(685.)
al.)
b) neje
b)-tól

Antoinette
(gr. gróf Puy-ségur-Chastenet Pál)

Clémence
(gr. Maupieon Szaniszló)

Valérie
(gr. Mailly-Chilon Anselm)

René +
Jeanne
(gr. Maleissye Konrad)
(Madeline Charles)

Marie
(gr. Revel du Perron Armand)
Etiennette
Valentine
Ludovic
Paul pap
Hugues

Jaqueline
(gr. Gontaut-Biron Szaniszló)
Roger

Miklós
Marie-Anne de Courcelles
(gr. D'Ondarard N.?)
Catherine + apáca
Madeleine
(gr. D'Ondarard N.?)

Gaspard
Hélène
Pauline
Isaure
Maurice

Fugénie
(Pelissier de Téli-gonde Roger)

Madeleine
(gr. Lorgeril Olivier)

Yvonne Renée Christian
Pierre Louise Renée Christian
Maurice

M.-Anna
(gr. Csáky Ferencz)
(107.)
(D.)

Teréz
(gr. Van der Nath József-Gothárd)

Henrik
Johanna
(gr. Hadik József-Adám)

Zsófia
(gr. Vetter Károly)

Béla
Béla
Miksa
Sándor
János

Gr. Hadik-Barkóczy Endre

(szépl.)
Béla
Béla
Miksa
Sándor
János
(b) Wirthausen, Szardonia Rudolf)

(szépl.)
Béla
Béla
Miksa
Sándor
János
(b) Wirthausen, Szardonia Rudolf)

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

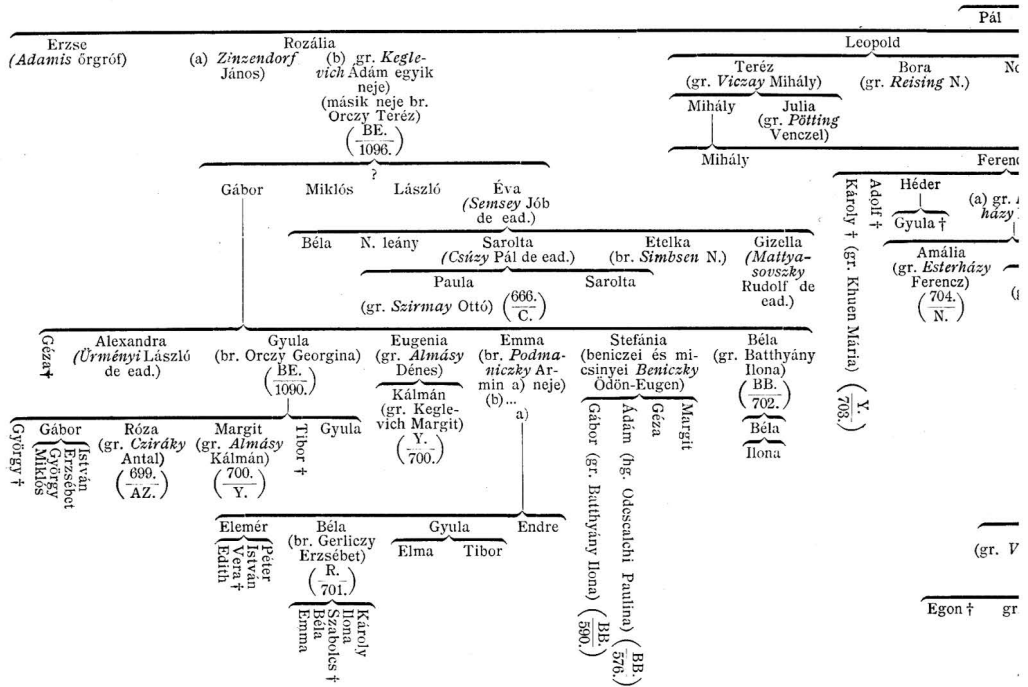
László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

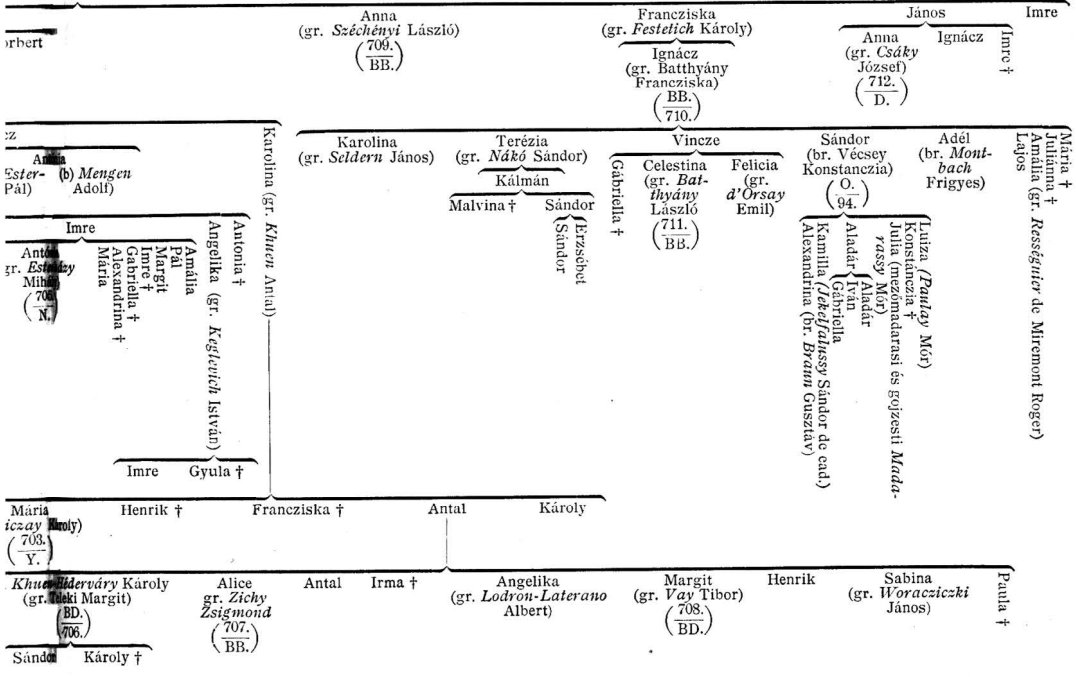
László +
Adam +
Kata +
Zsigmond +

Ambise (gr. Gontaut-Biron Jakab)

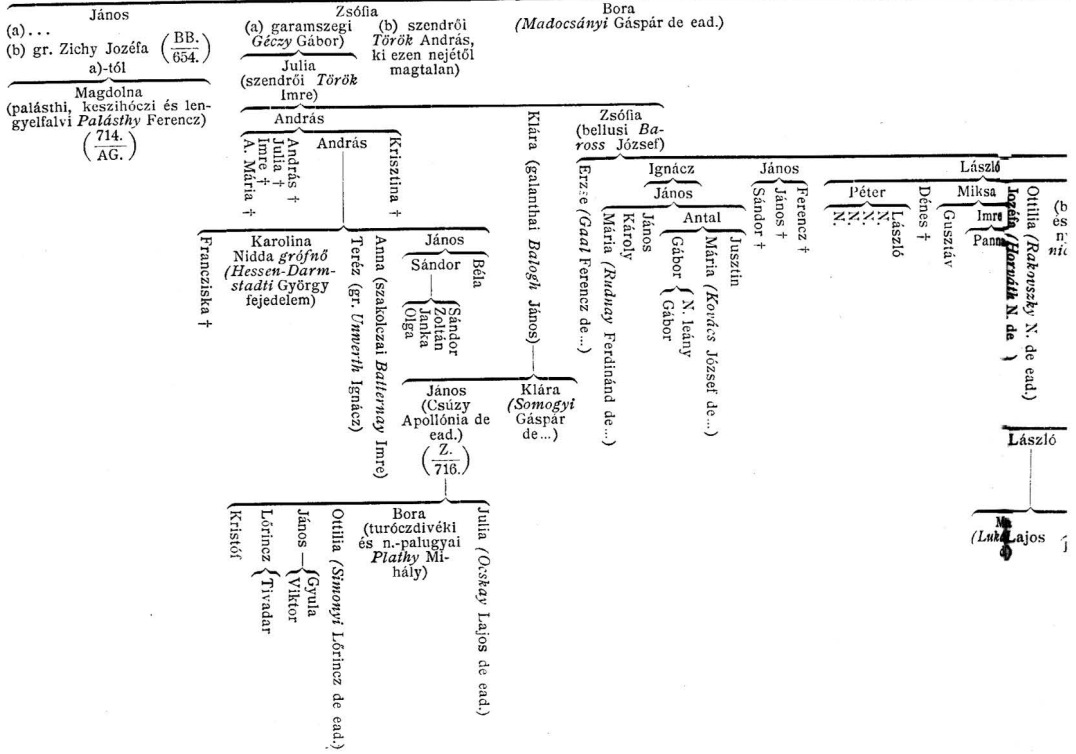
(Gr. D)
 (a) homonnai D
 (b) gr. Nádasdy



Y.
 askor Miklós)
 rugeth (X.)
 (1683.)
 Kriszta (H.)
 (1472.)
 a II
 Adám



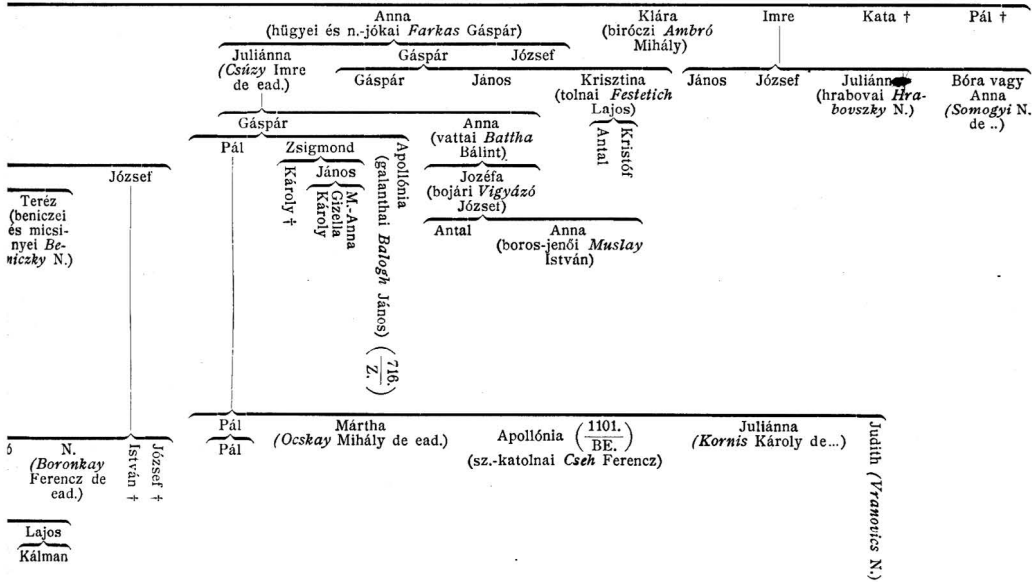
Zsigmond
Gáspár György
Kata

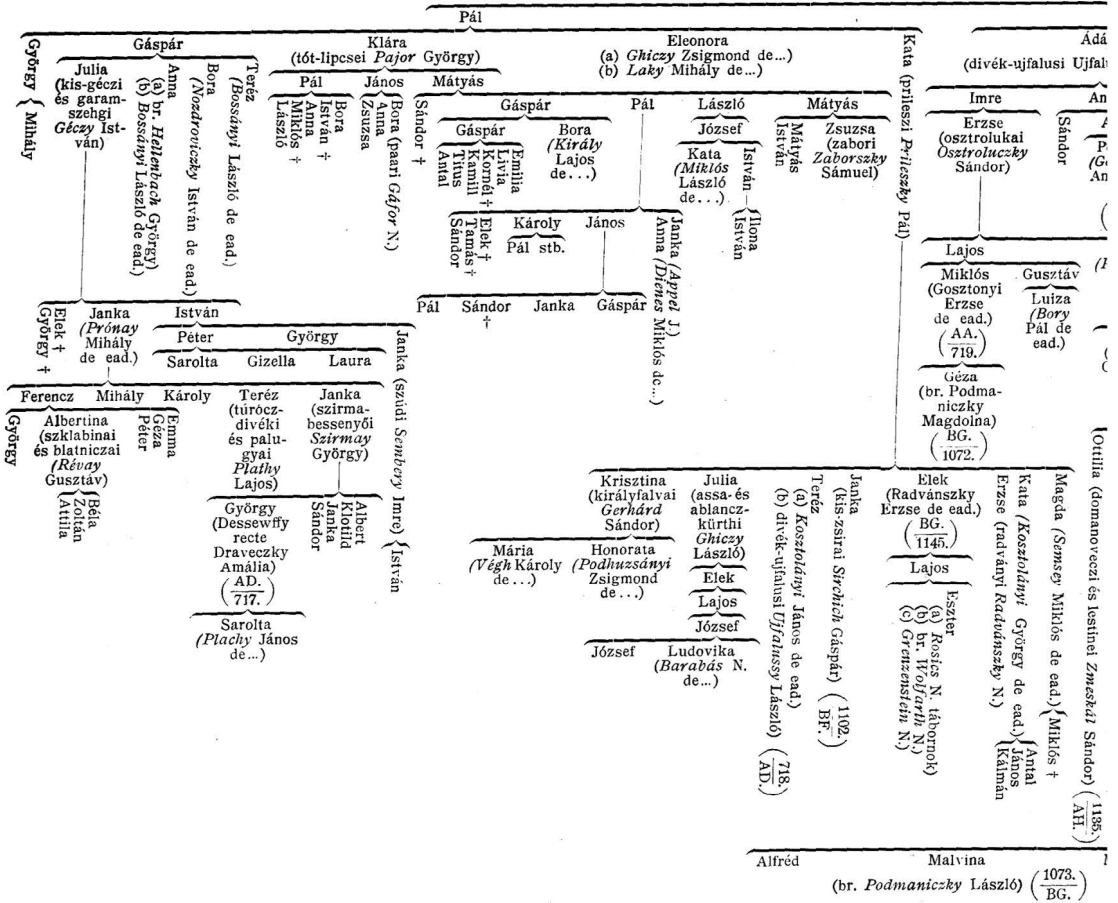


Ottília (Rákosszky N. de ead.)
László (Rákosszky N. de ead.)
László
Lajos

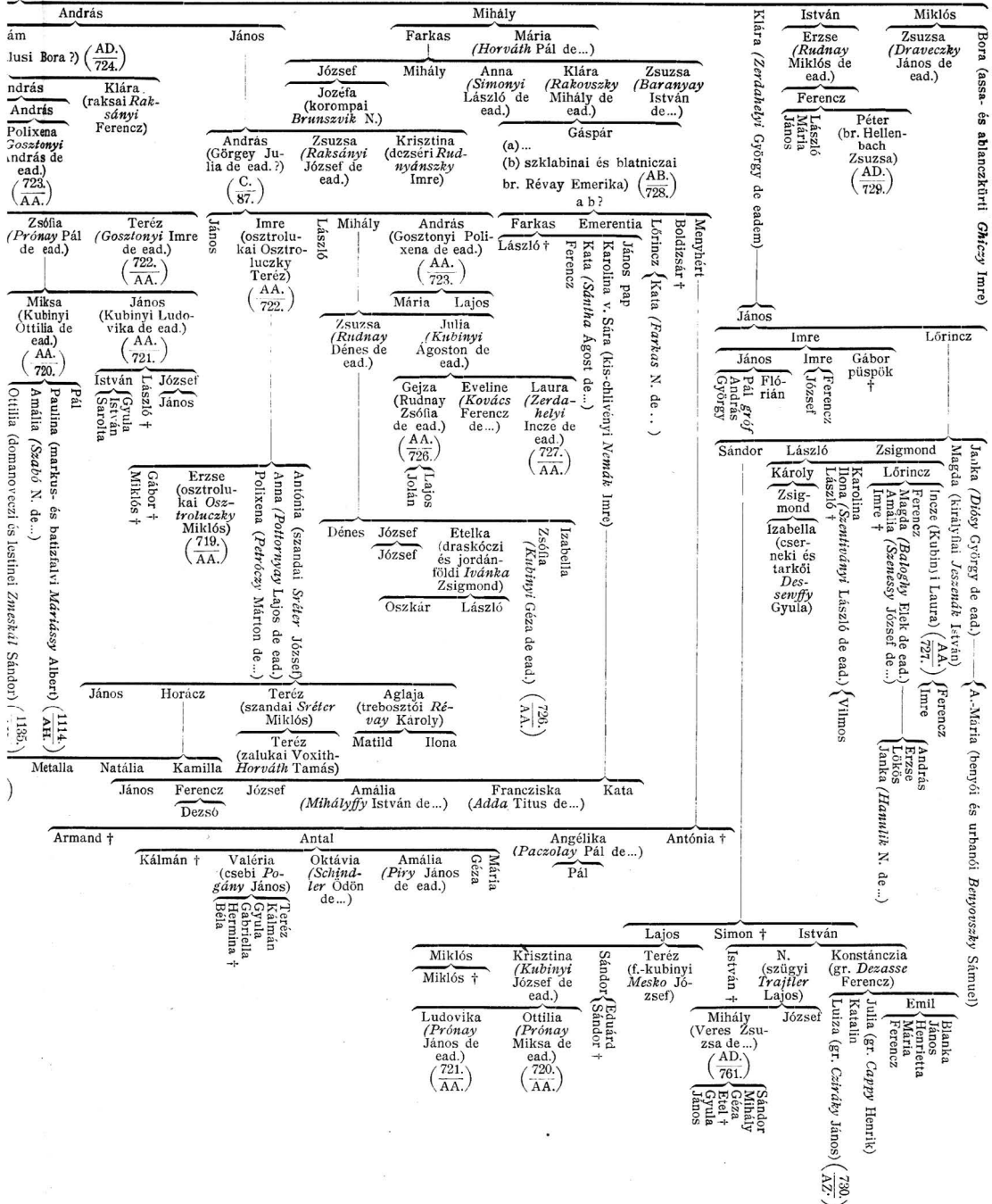
ead. (1/483.)
Gáspár

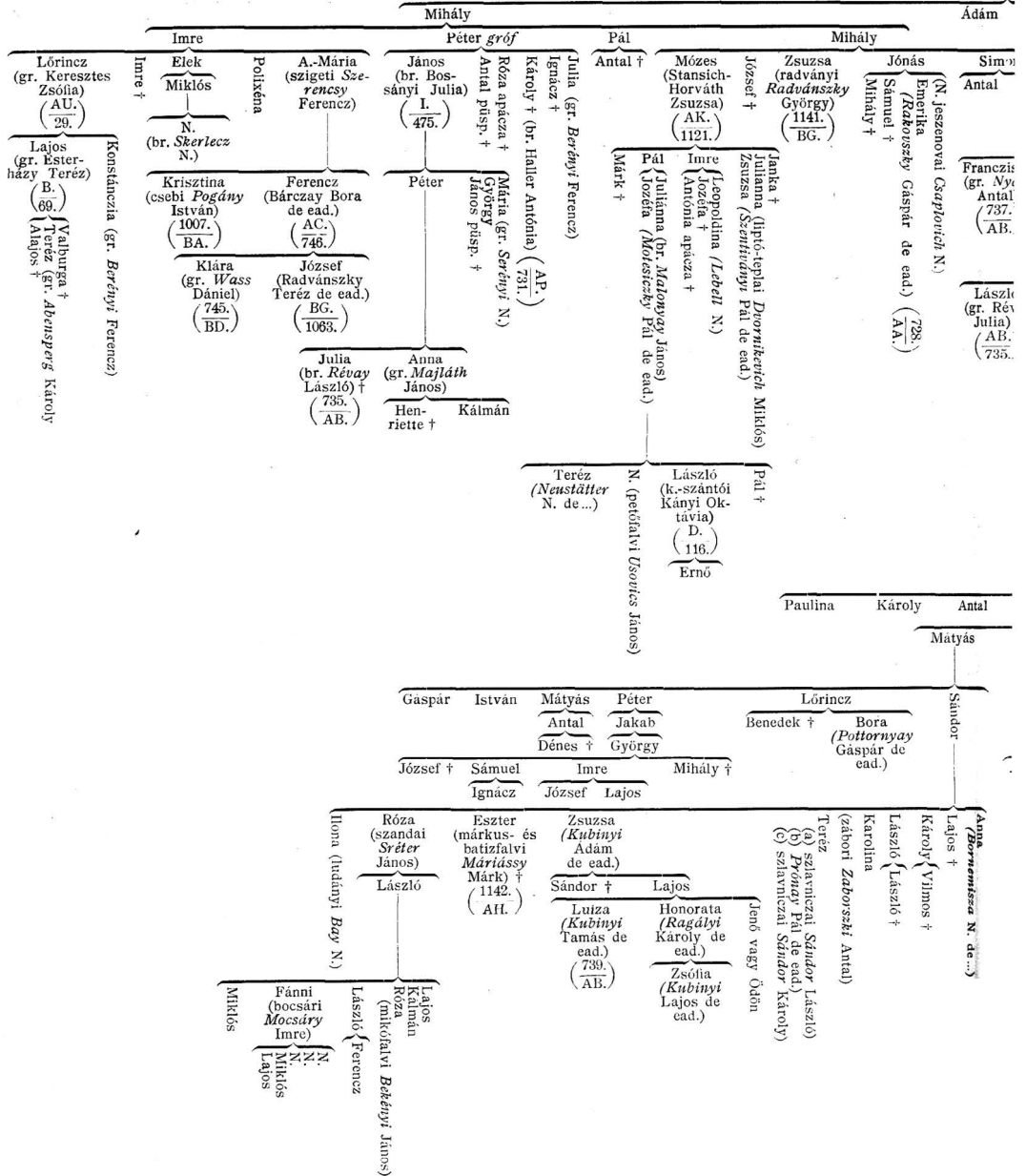
Juliánna Orsolya



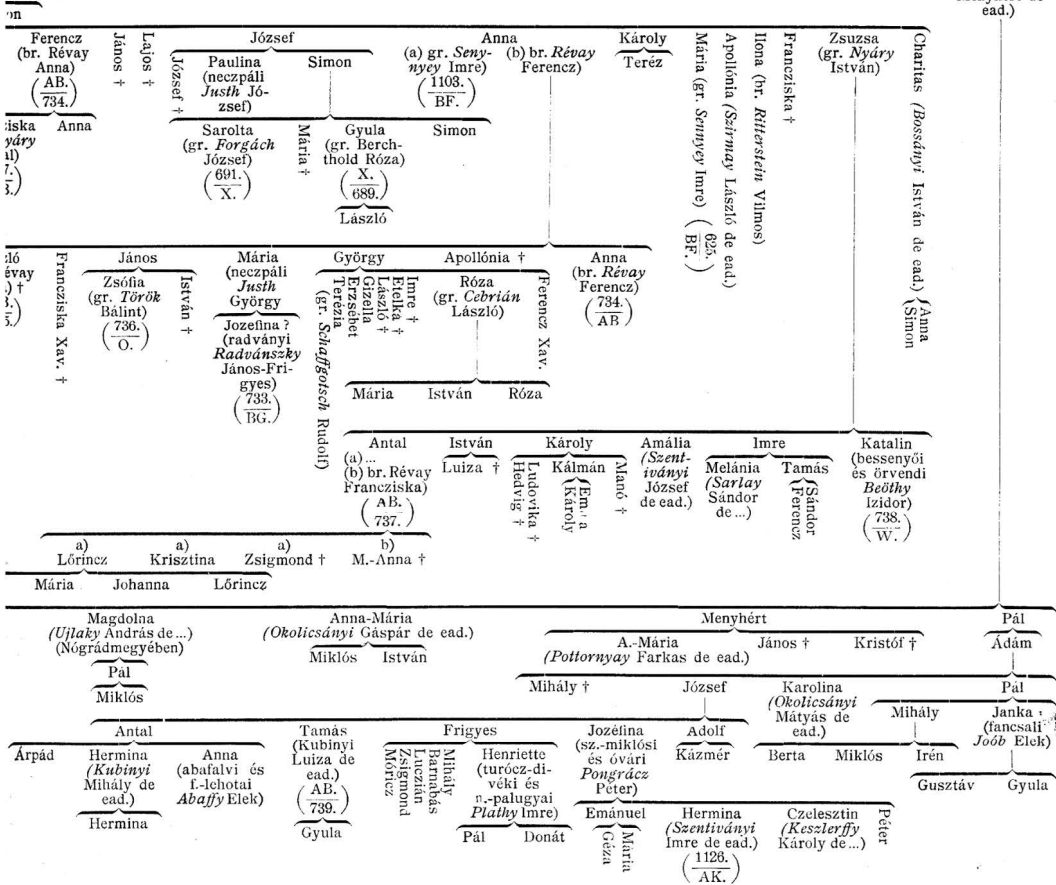


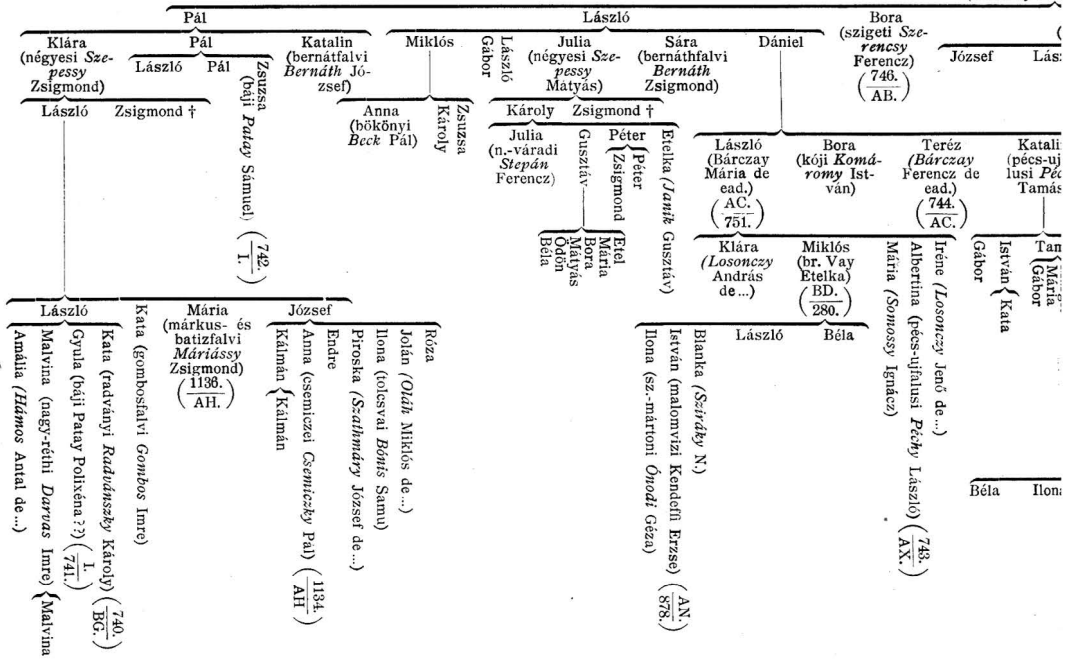
A. *
 bet de ead. (J.)
 Miklós de ead. (484.)





M.-Magdolna

Judith-Polixéna
(Kubinyi
Menyhért de
ead.)

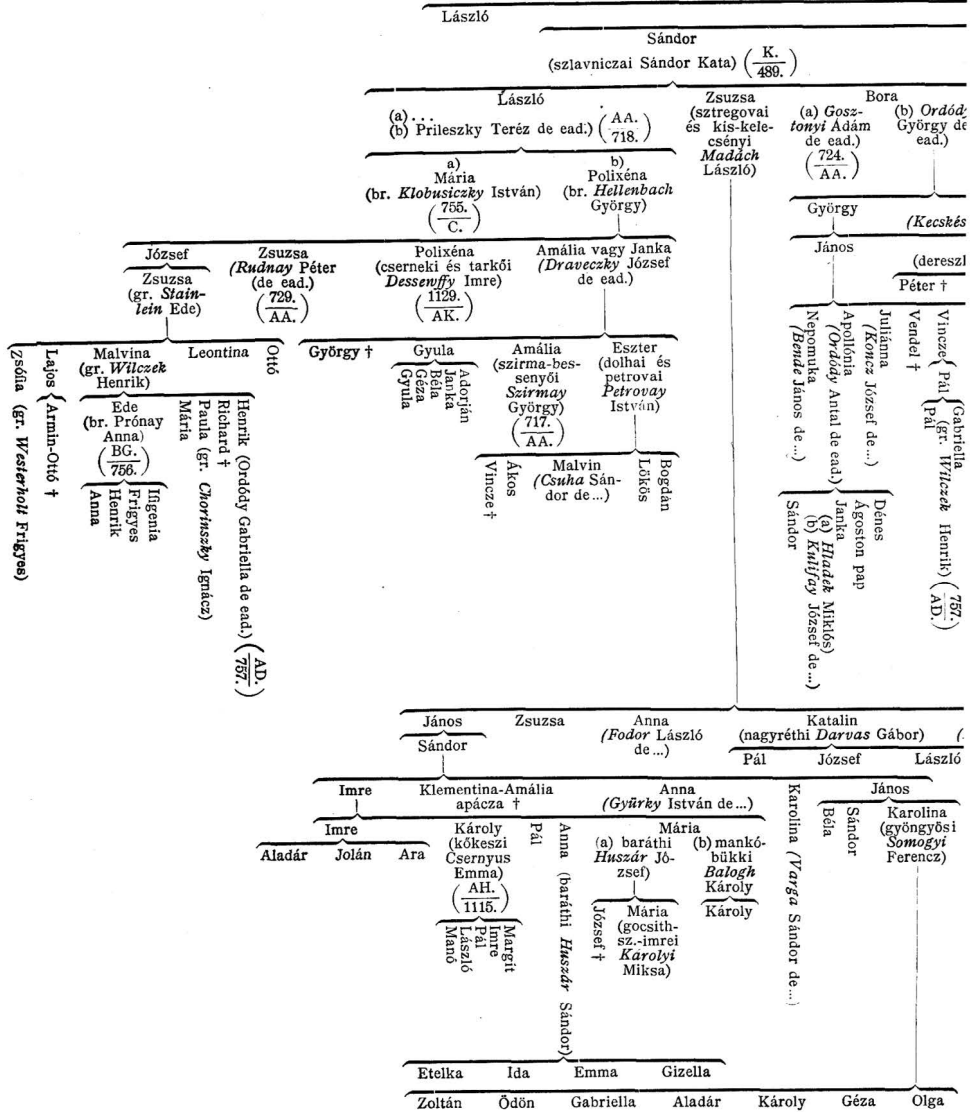


*
de ead. (I. / 677.)
szló de ead.)

Katalin (kohányi Kácsándy László)		Ferencz									
zló †	Erzse (fáji Fáy László) (747. I.)	Teréz (k.-rhédei Rhédey La- jos) †	Zsuzsa (gr. Gyulai Ferencz) (1024. BA.)	Sámuel † József (Lónyai Piroska de ead.) G. (679.)	Tamás Mihály	Ferencz Mária (Bárczay László de ead.) 751. AC.)	László András Oszkár Anna	János Anna (örgr. Pal- lavicini Adolf)	Krisztina	István	
n fa- hy i)	Dániel	Erzse (Boronkay Ferencz de ead.) 744. AC.)	József (Lónyai Piroska de ead.) G. (679.)	József (Lónyai Piroska de ead.) G. (679.)	Anna (gr. Ráday Gedeon) (790. I.)	Vilma (Szirmay Gyula de ead.) (790. I.)	Ferencz (Bárczay Teréz de ead.) 744. AC.)	Kata (Mudrony János)	Erzse (Boronkay Ferencz de ead.)	Borbára (br. Sieberg Mihály)	Tamás
l	Tamás	Ferencz					Karolina (radványi Rad- vánszki Albert) 752. BG.)	Ferencz			

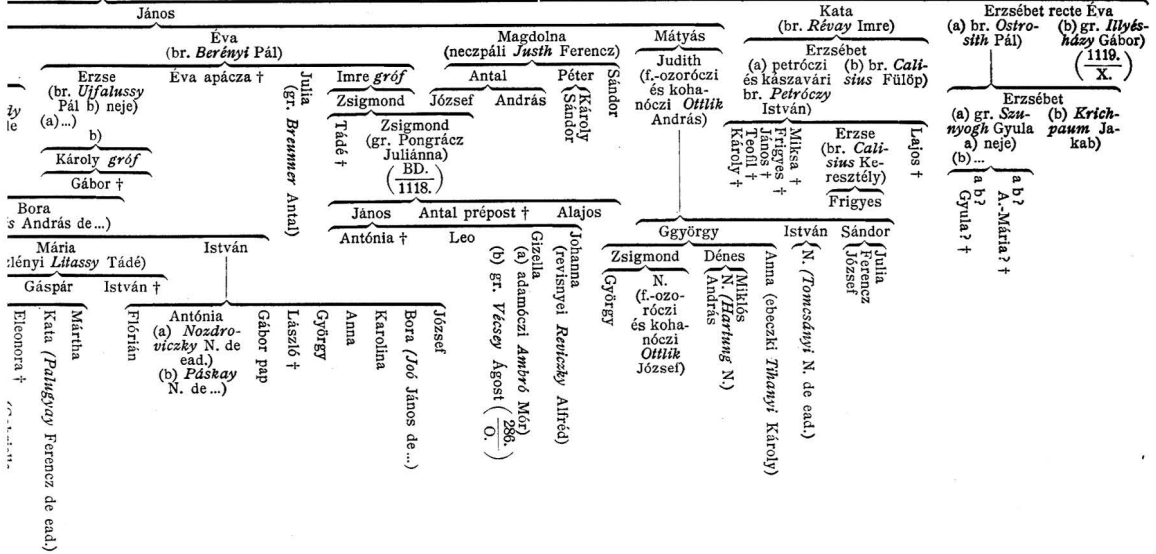
Katalin (a-reálti Darvas Antal)
s Albertina
Mareit

Ödön
Erika (háji Pálffy György)

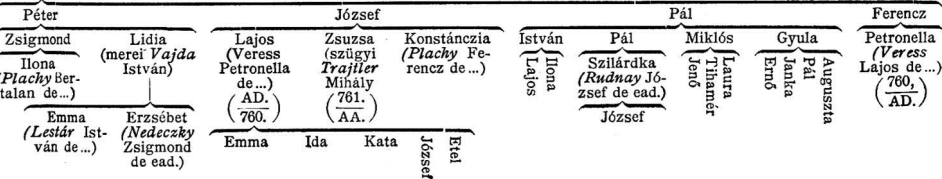
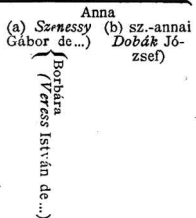


AD.

batizfalvi Máriássy Zsófia (AH. 1117.)
 ék-ujfalusi Ujfalussy Gergely)



Zsófia Rothbard N.)

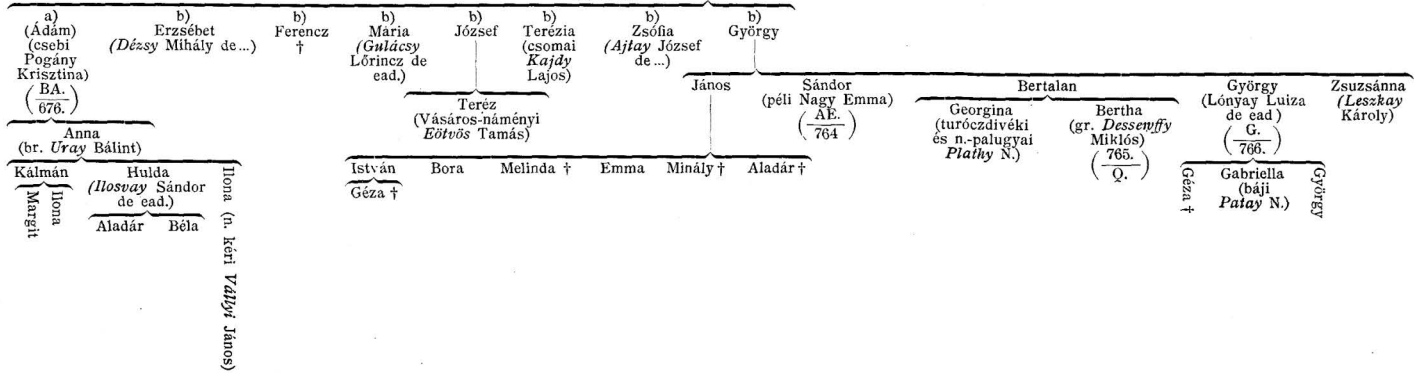


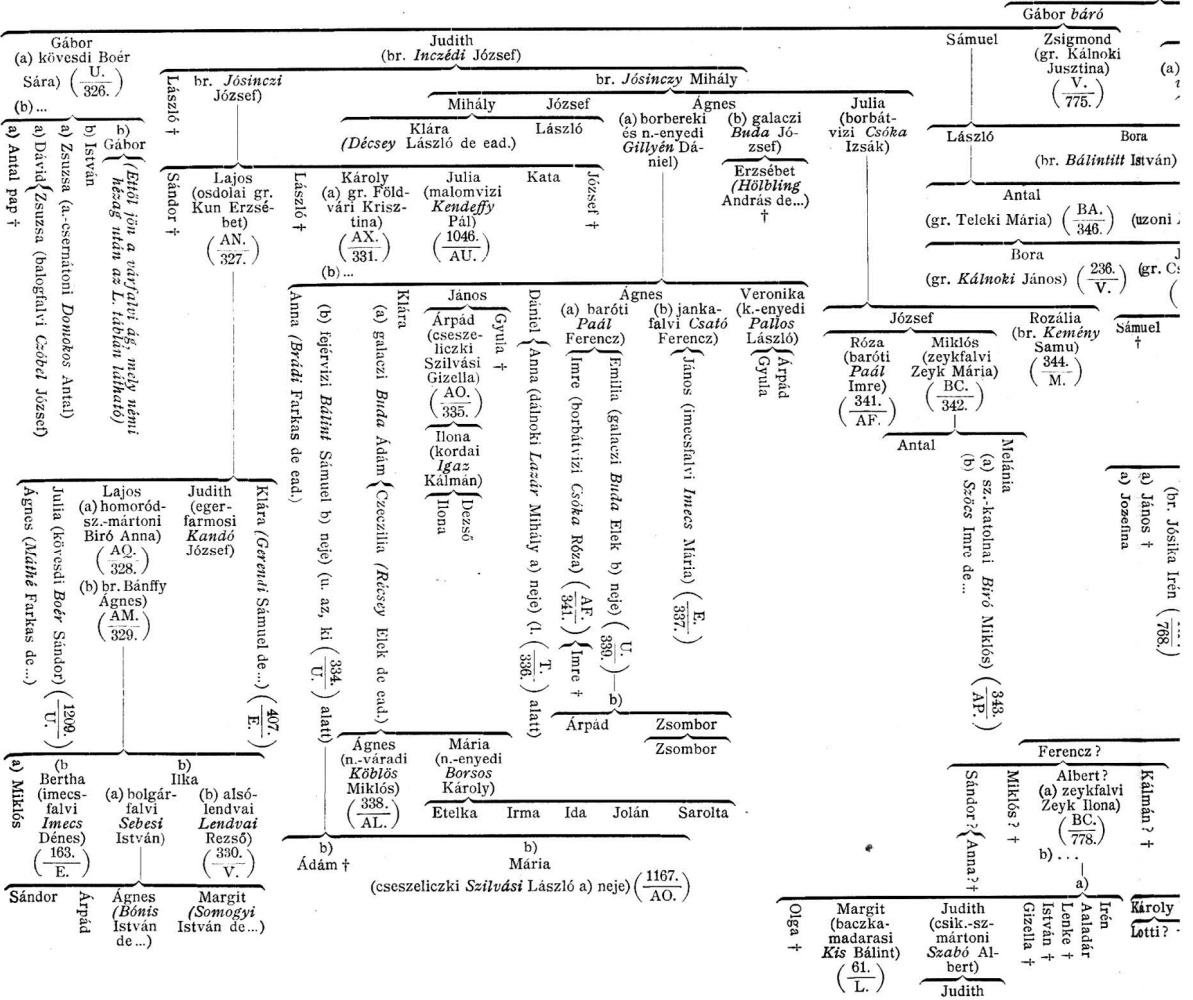
AE.

Csebi Pogány Mária ($\frac{AH.}{675.}$)

(bai és ludányi Bay György b) neje)

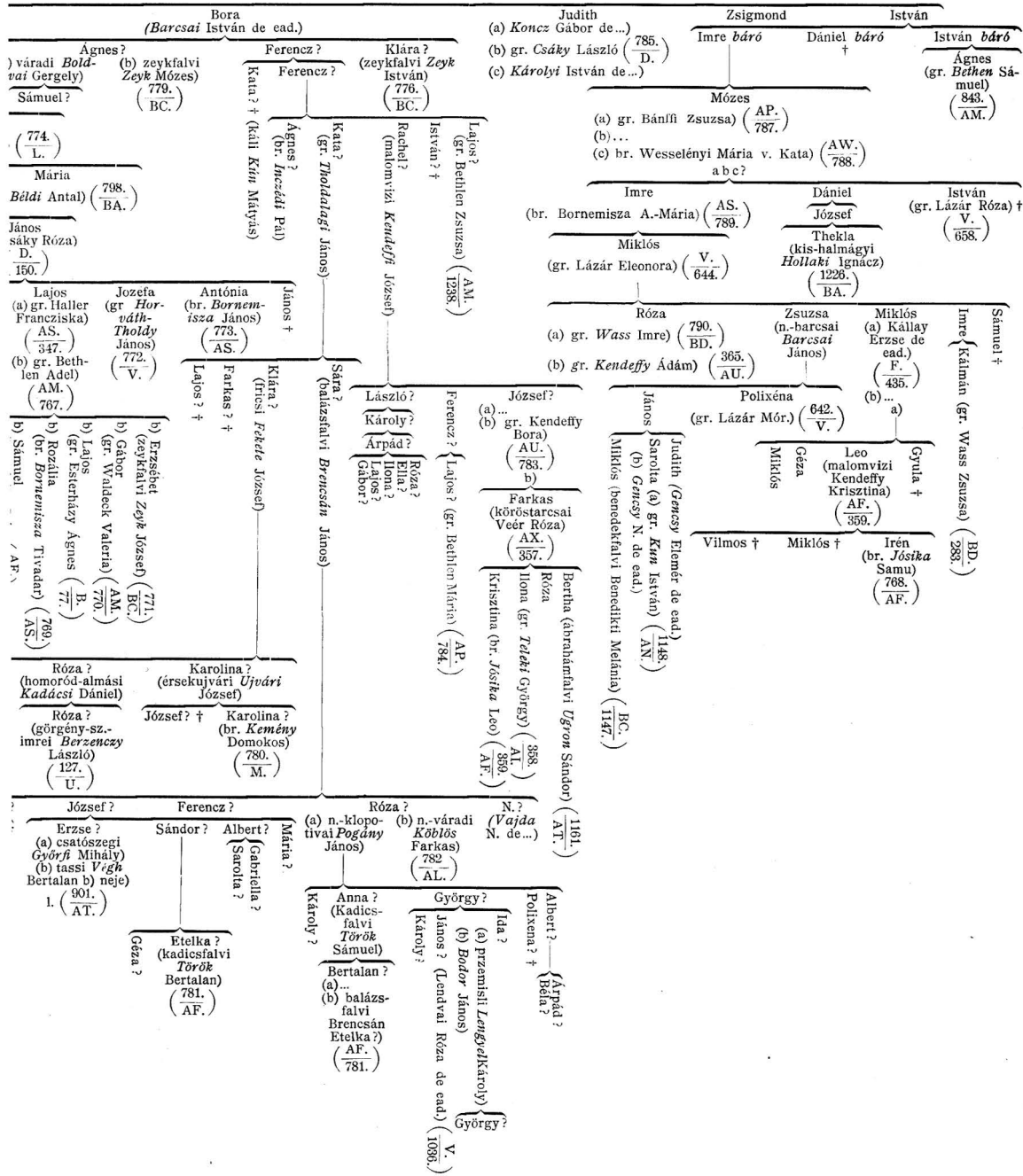
(a) . . .)





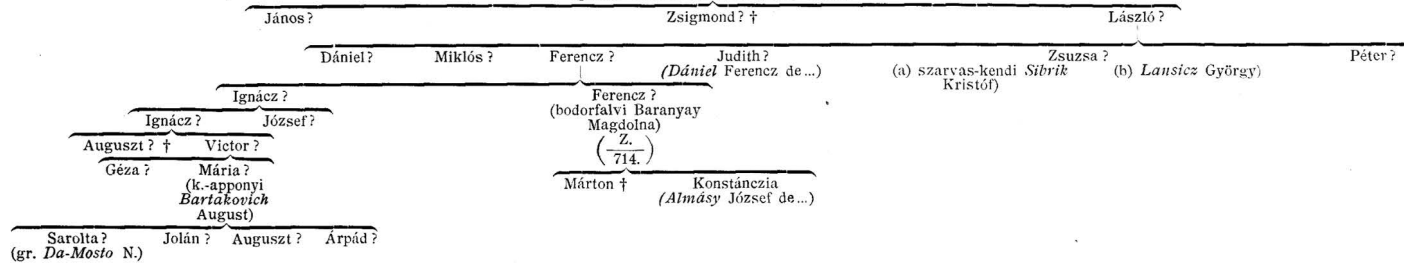
Anna (A.)
(753.)

: Jósika Zsigmond)

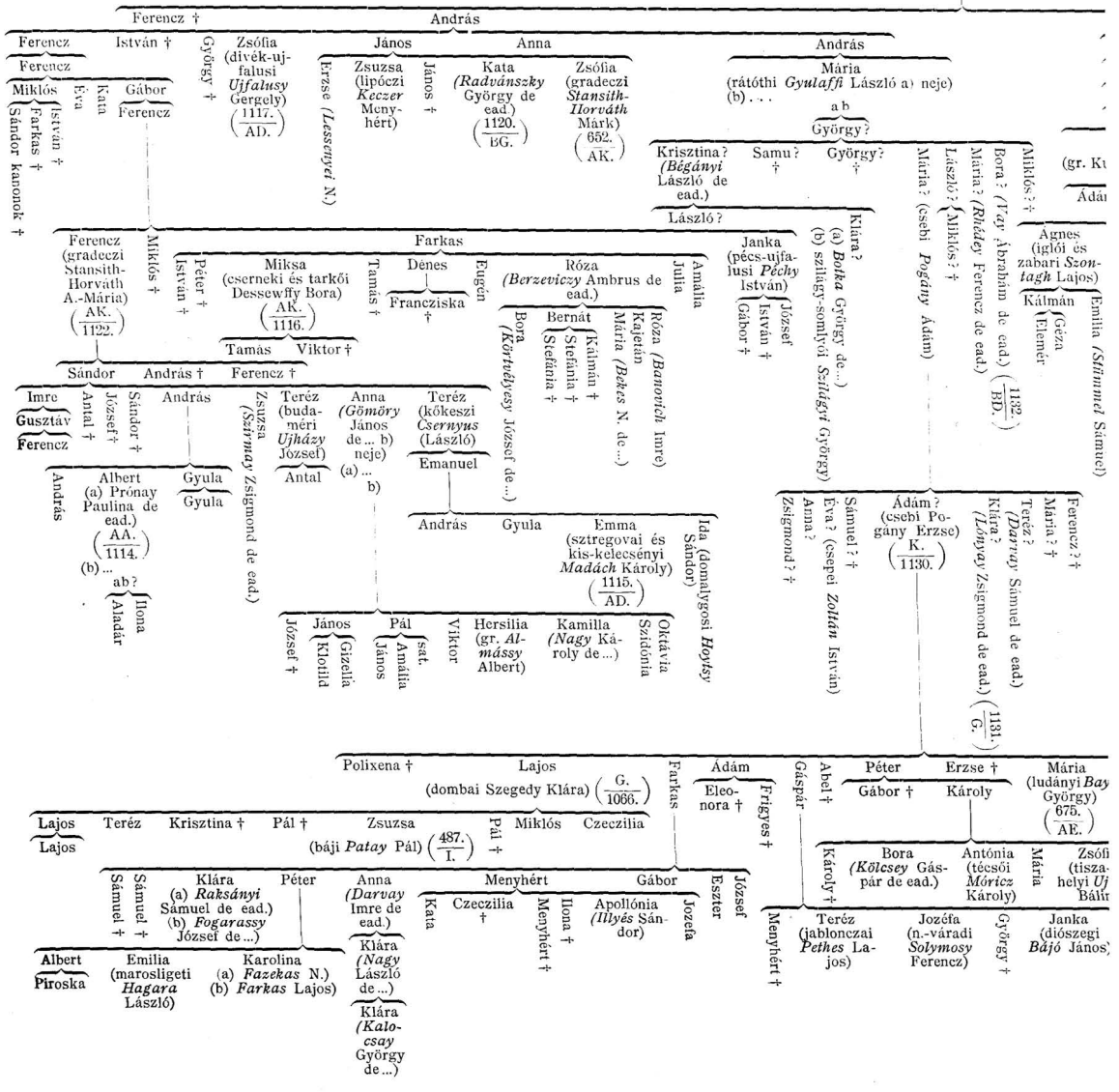


AG.

Sz.-gíróti és beregszói Hagymásy Margit? ($\frac{A.}{713.}$)
 (palásti és keszihóczyi *Palásthy* Péter)



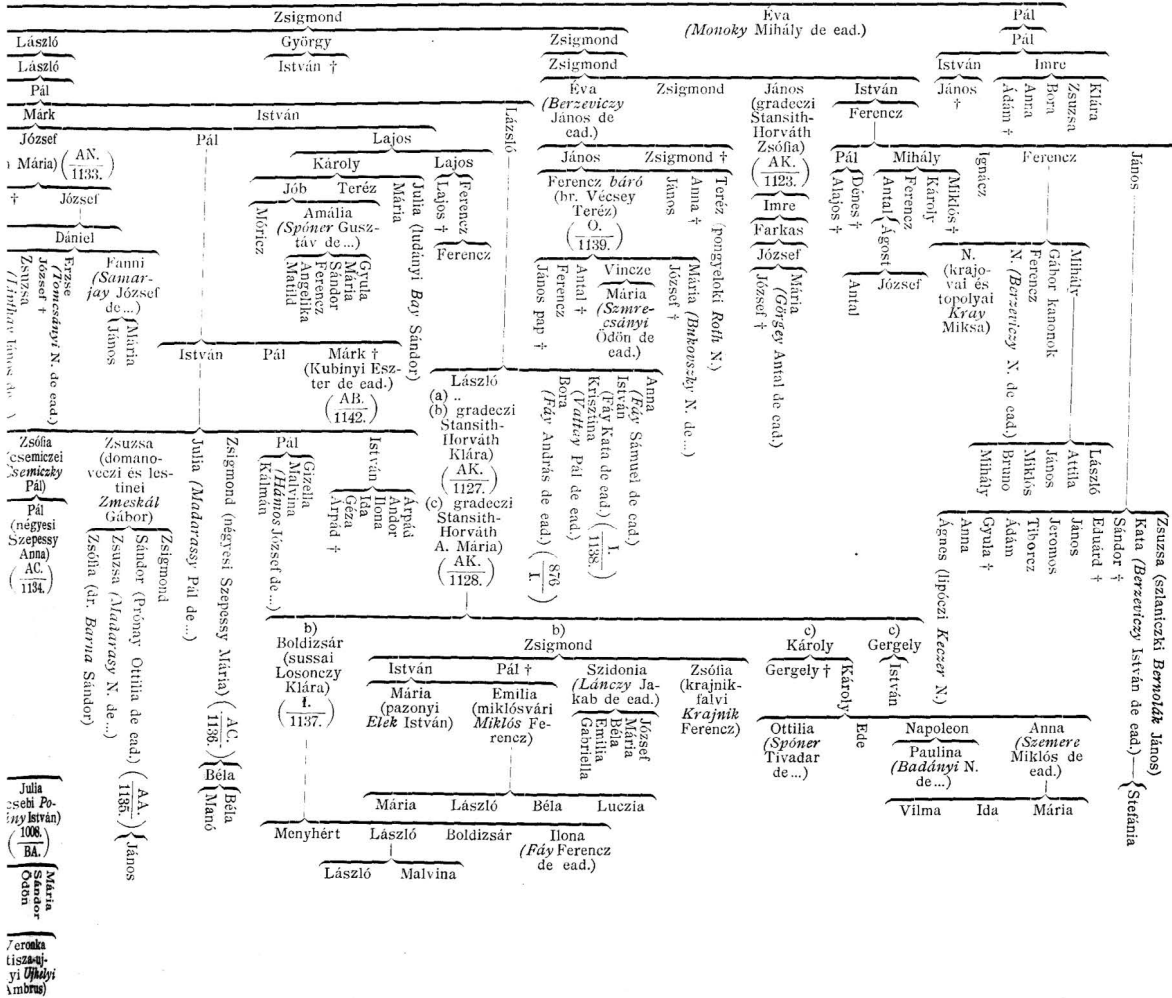
Pál (Chet)



13gráz Zsófia (A.)
(220.)

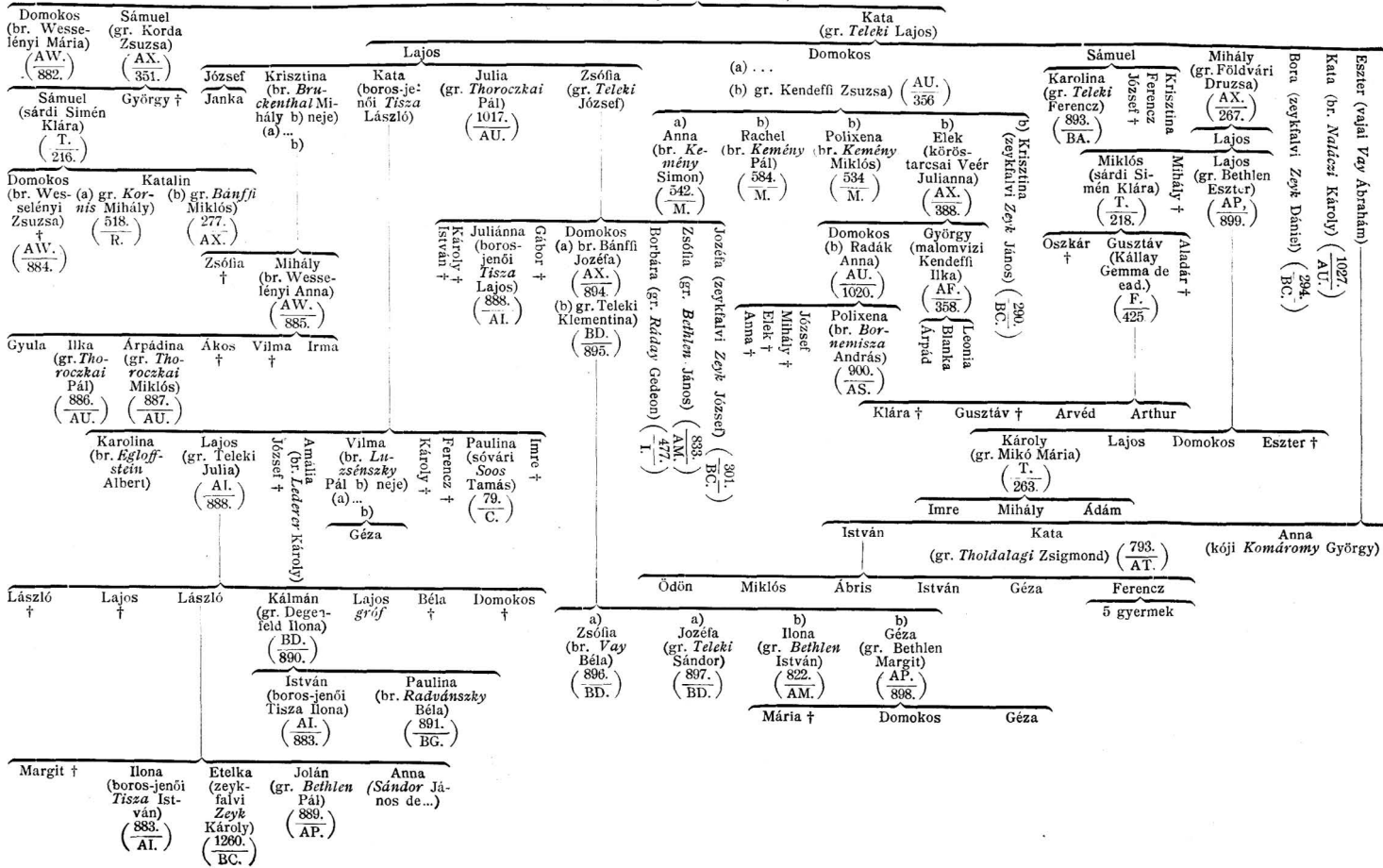
falvi Máriássy Ferencz)

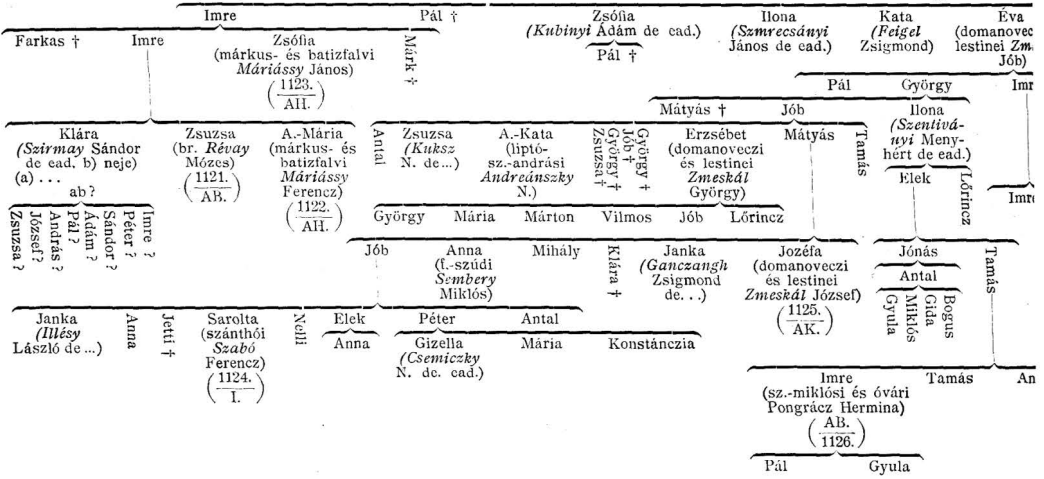
Anna
neky Mihály de ead.) (762.)
BF.)



Julia (Sebi Póány István) (1008.) BA. Odon
Mária Sándor
Teronka tiszaj-
yi (Károlyi
Imbros)

AI.
Gr. Keresztes Bora (AU.
26.)
(iktári gr. Bethlen Sámuel)

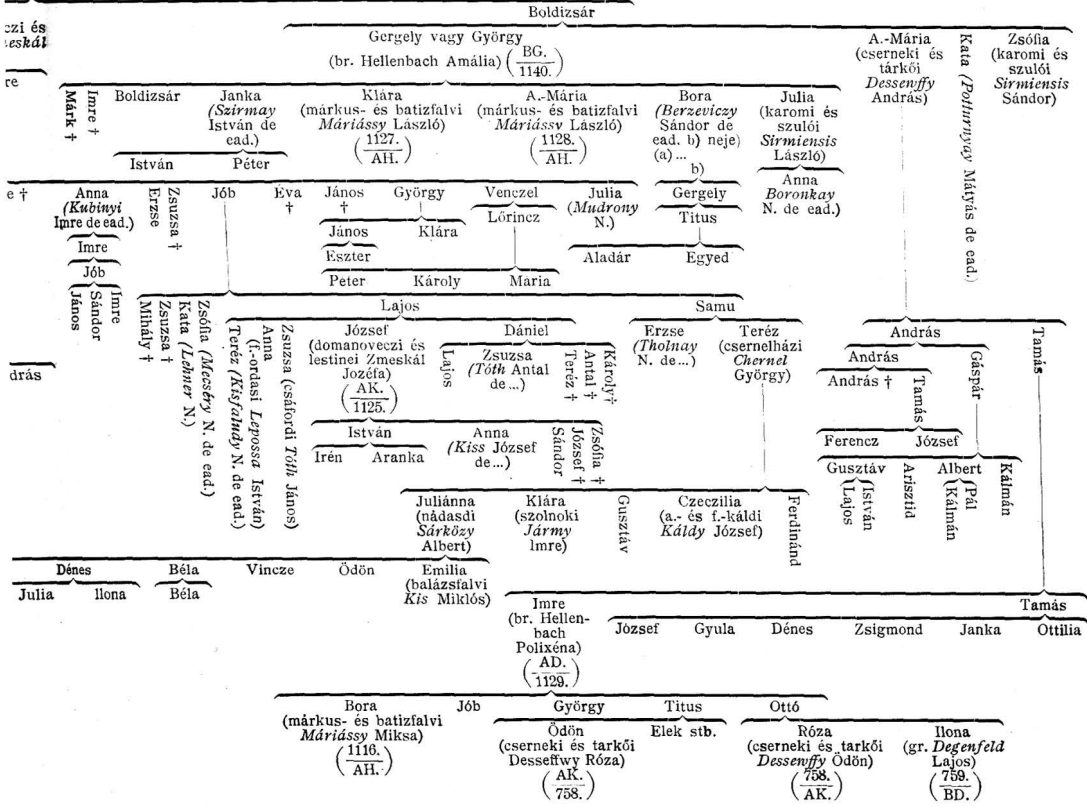




AK.

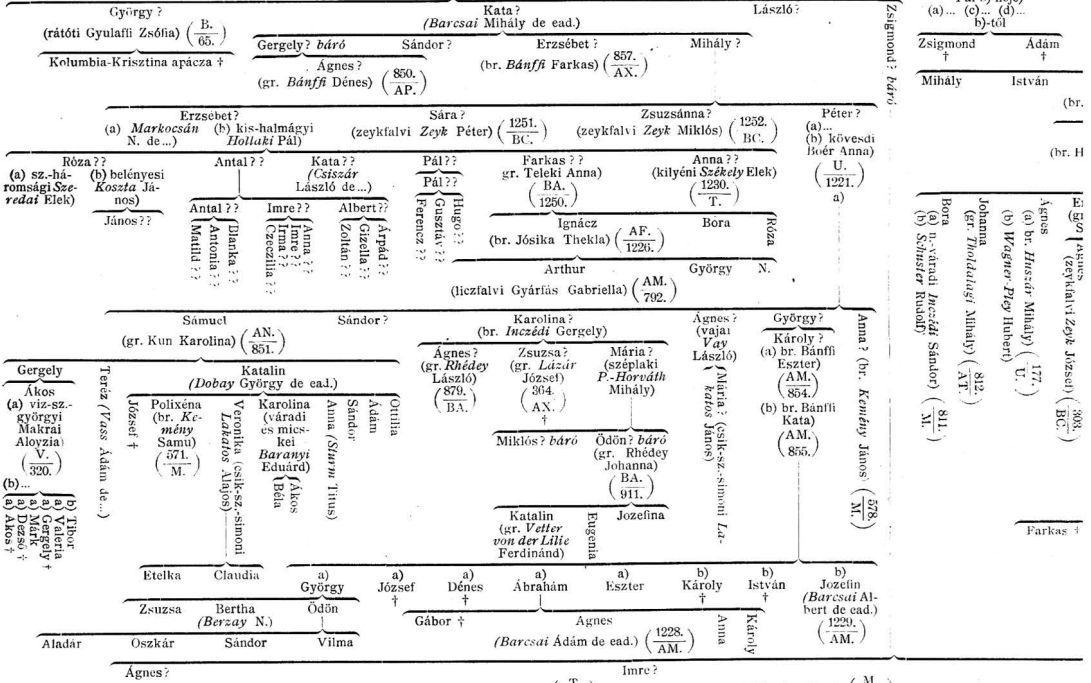
vi Máriássy Zsófia (AH. 632.)

istván-Horváth Márk)

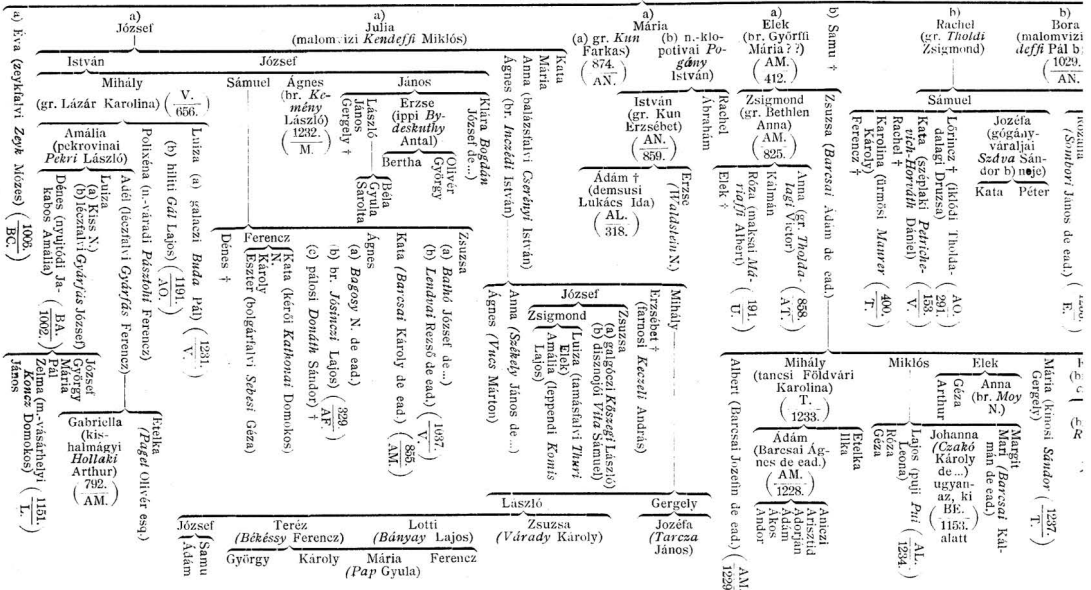


Anna
(losonci Bánffy Kristóf a) neje
(b)...

ab?



Imre? (a) hídvégi Mikó Zsuzsa (T. 254.) (b) gyermönostori Kemény Bora (M. 579.)



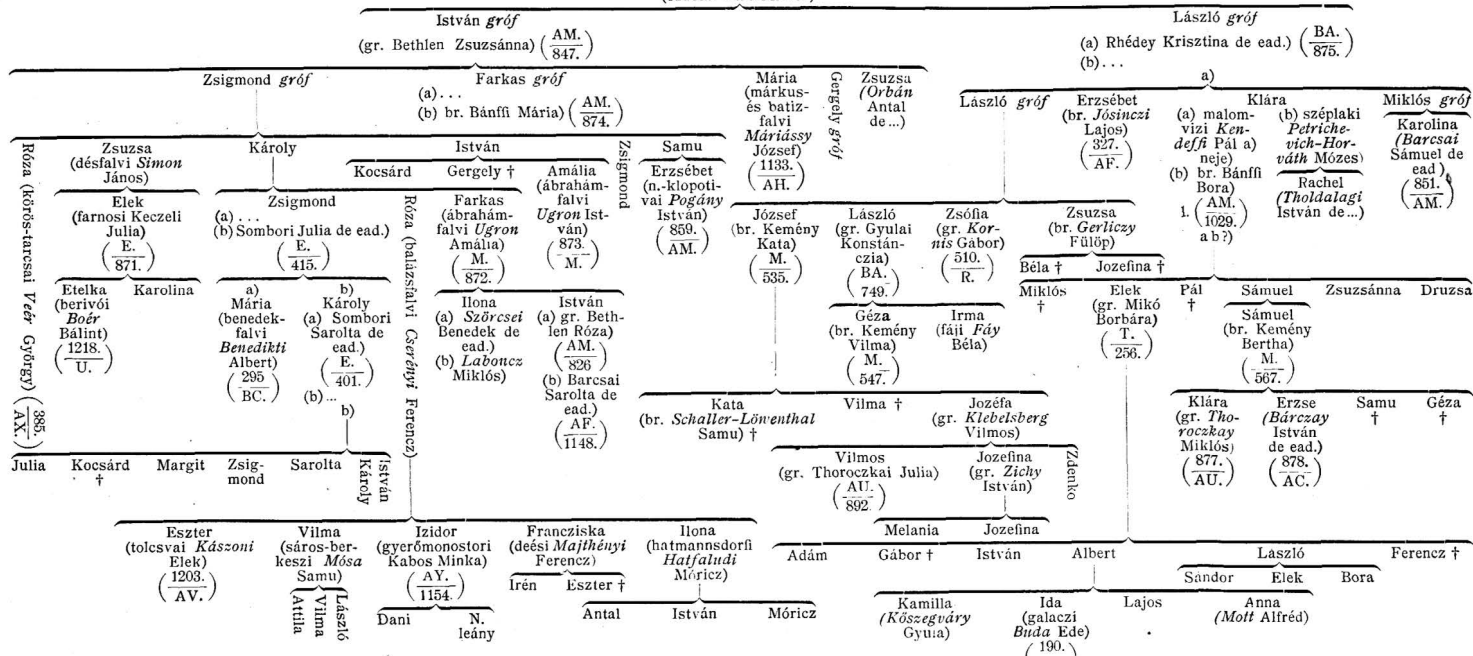
Irma (br. Kemény Endre) (551. - M.) Malvine (br. Spányi Henrik d) neje (268. - BE.) Klementina (br. Spányi Géza) (856. - RF.) Alexandrina (br. Spányi Géza) (856. - RF.)

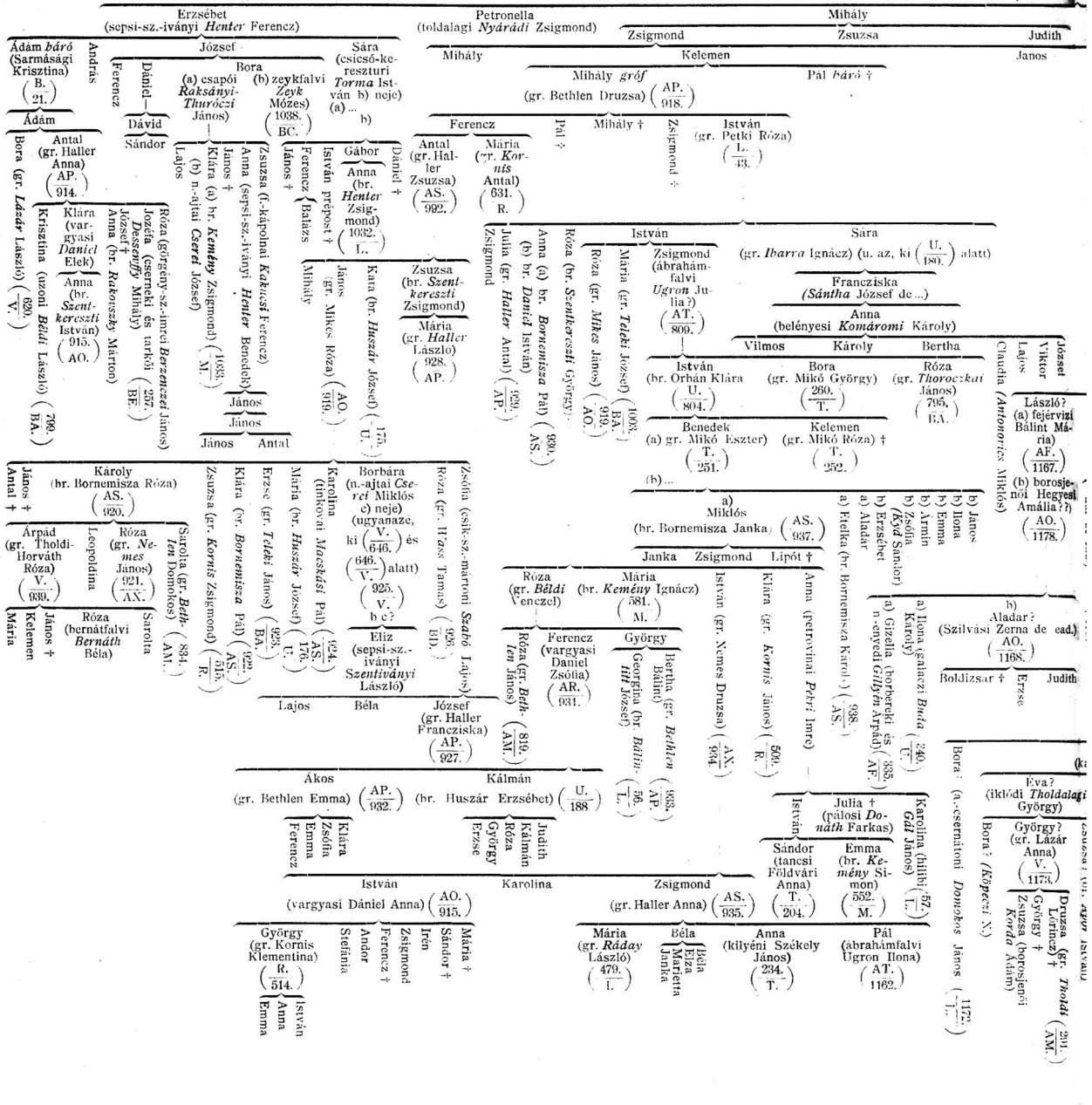
AM.
monostori Kemény Anpa (M. 524.)
b) bethleni Behlen Farkas)

Genealogical chart with columns for János, Miklós gróf, Pál gróf, and Zsófia. It details numerous family lines, including descendants of Miklós gróf, Pál gróf, and Zsófia, with names, birth dates, and relationships like 'gr. Bethlen', 'gr. Teleki', and 'gr. Csáky'. Includes names like Imre, György, István, Katalin, and various dates in AM and BA.

Sámuel gróf (borsai Nagy Boldi) (1825)

AN.
Gyeromonostori Kemény Kata (M. 580.)
(osdolai Kun Miklós)





Zsófia (M. 1825.)
Benedek

Zsófia
(bágyoni *Csegei* Tamás)

István
János †

Ilona
(*Thoroldi* Marton de ead. b) neje)
(a) ... a b ?

Anna
(*Székely Zsigmond* de ...)

János ?

Bora ?

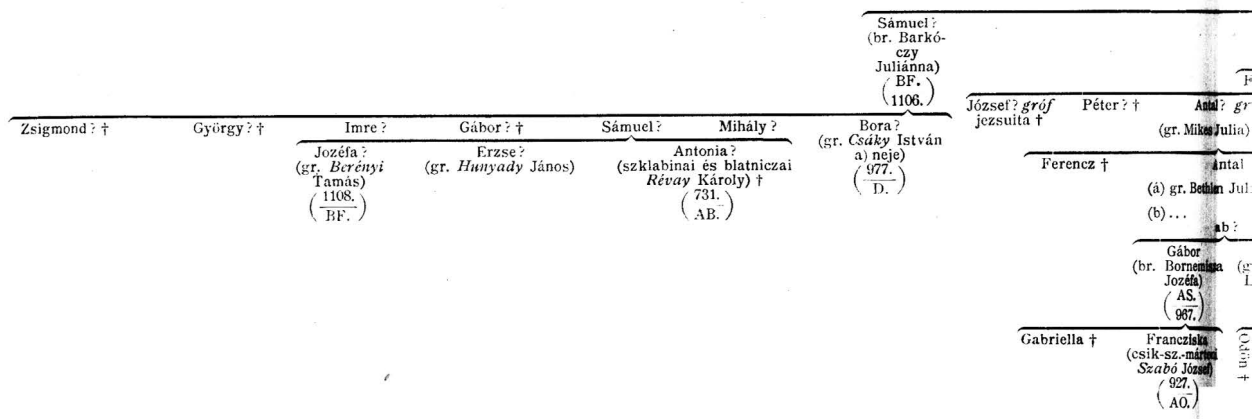
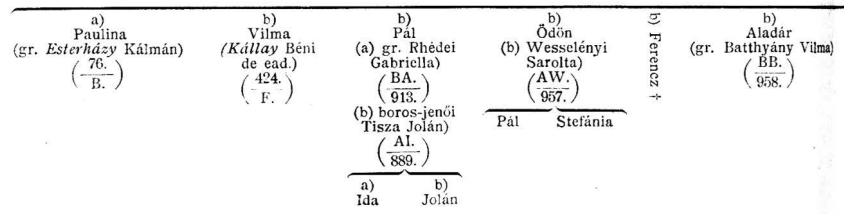
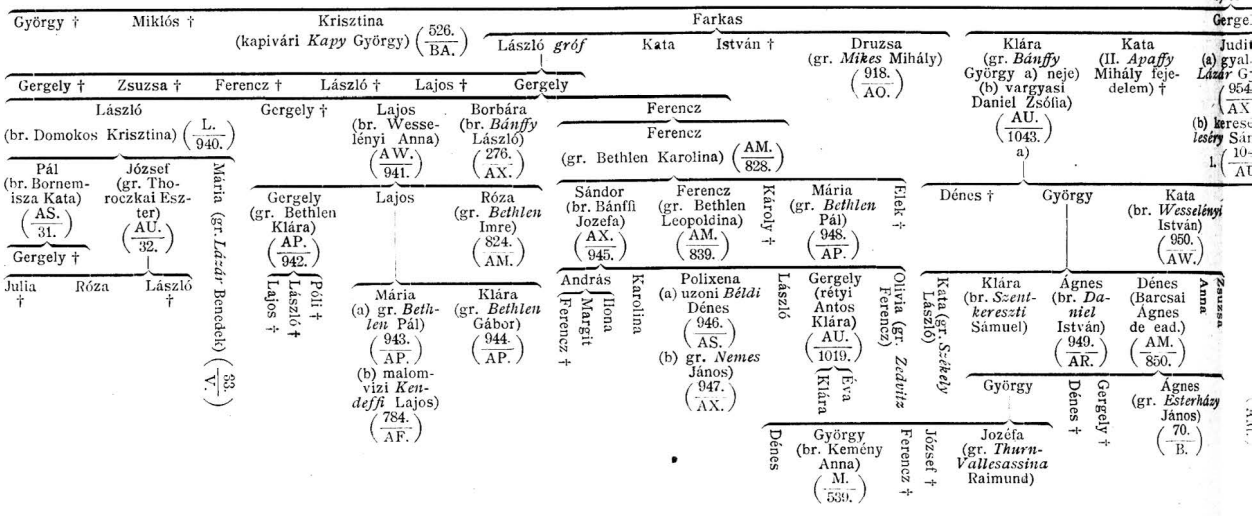
(*Szilvási* András de ead.) (1193. AV.)

Zsigmond ?	Gábor ? Sándor ? László ?	Zsófia ? Ferenec ? László ? Adam ? †	Kata ? (b) ... Ferenec a) neje	Margit ? Pál a) neje (b) Szilvási Erzsébet de ead. ? Ferenec ? † baba	Mária ? (osonczy <i>Bánffy</i> Boldizsár) Zsuzsa ? (malomvázi <i>Kendeffi</i> Gábor) (1183. AU.) Erzse ? (bágyoni <i>Váro</i> Mihály)	János ? Pál ? György ? Ferenec ? József ? Krisztina ? (br. <i>Miskó</i> Imre)	Pál ? Ferenec ? György ? Ferenec ? József ? Klara ? (<i>Sellyei Tholnai</i> János)	Zsuzsa ? (esapói <i>Raksányi-Thuróczi</i> János)	Kata ? László ? István ?	Bora ? (makfalvi <i>Dósa</i> Mihály) Mihály ? Ferenec ? József ? Károly ? Karintha (ukfalvai <i>Szartha</i> N.) János ? † Anna ? (<i>Lukács</i> Gábor de ...)	János ? Ferenec ? József ? Klara ? (<i>Göngyváraljai Száva</i> Péter) Péter ? Mária ? (göngyváraljai <i>Száva</i> Péter) János ? György ? Klara ? (<i>Ujházi Gál</i> 1225. AO.) Sándor ? † Reginál ? (br. <i>Wesse-lényi</i> Jenke) (1015. T.) Anna ? (<i>Telegdi</i> Mihály) (1188. BA.) Anna ? (<i>hilibi Gál</i> János)
------------	---------------------------------	---	--------------------------------------	--	--	---	---	---	--------------------------------	---	--

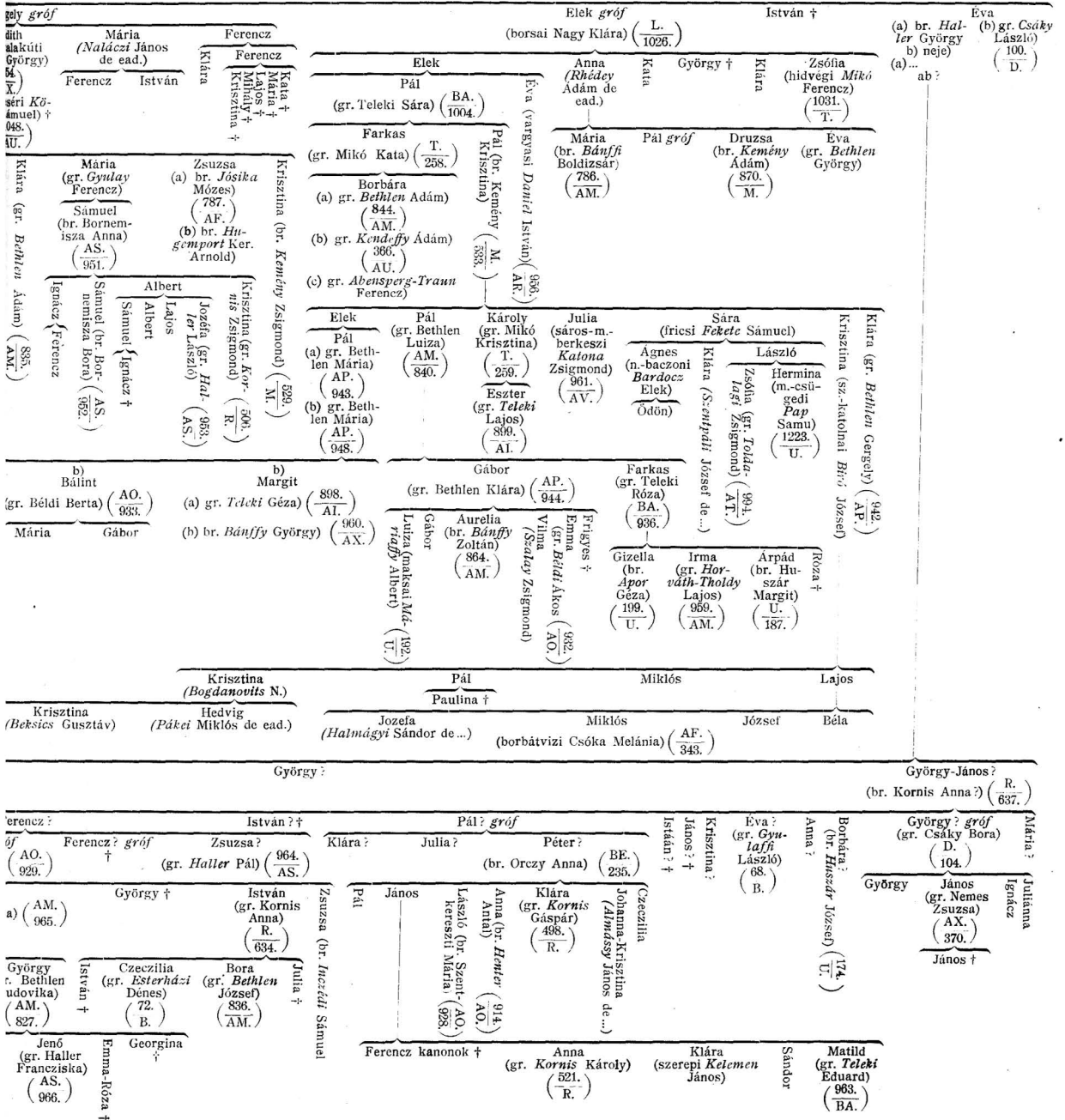
Klara ? (<i>ivári Kapy</i> János)	Terézia ? (altorjai <i>Apor</i> Lázár)	János ? Éva ? (br. <i>Dioszegi</i> Zsigmond)	Ferenec ? (a) Sombori Ágnes de ead. (302. E.) (b) győronostori Kapos (1176. AV.)	Borbára ? (szász-czegői <i>Balogh</i> Zsigmond a) neje) (b) ... ab ?	Erzse ? Borbára ? ab ?	Krisztina ? (<i>Szucsáki</i> Péter de ead.)	Lajos ? (br. <i>Bánffy</i> Luiza) (AM. 1101.)	Sándor ? Sándor ?	Anna ? (gr. <i>Bethlen</i> Miklós) (201. AM.)	Albert ? Ilona ? (toronyfalvi <i>Torony</i> N.)	Anna-Józefa ? (győronostori <i>Kabos</i> János) (1189. AV.)	László ? (a) selyei <i>Tholnai</i> Klára) (AO. 1225.) (b) br. <i>Apor</i> Terézia) (U. 1190. b)	Agnes ? (a) gr. <i>Rédey</i> Ferenec) (1192. BA.) (b) <i>kis-halmagyi Hollák</i> Ferenec)	Julia ? (a) <i>Lünner</i> N. (b) <i>König</i> Gotthárd (c) kaáli <i>Nagy</i> Gábor)
---------------------------------------	---	--	--	---	------------------------------	---	--	----------------------	--	---	--	---	---	--

Klara ? (<i>ivári Kapy</i> János)	Terézia ? (altorjai <i>Apor</i> Lázár)	János ? Éva ? (br. <i>Dioszegi</i> Zsigmond)	Ferenec ? (a) Sombori Ágnes de ead. (302. E.) (b) győronostori Kapos (1176. AV.)	Borbára ? (szász-czegői <i>Balogh</i> Zsigmond a) neje) (b) ... ab ?	Erzse ? Borbára ? ab ?	Krisztina ? (<i>Szucsáki</i> Péter de ead.)	Lajos ? (br. <i>Bánffy</i> Luiza) (AM. 1101.)	Sándor ? Sándor ?	Anna ? (gr. <i>Bethlen</i> Miklós) (201. AM.)	Albert ? Ilona ? (toronyfalvi <i>Torony</i> N.)	Anna-Józefa ? (győronostori <i>Kabos</i> János) (1189. AV.)	László ? (a) selyei <i>Tholnai</i> Klára) (AO. 1225.) (b) br. <i>Apor</i> Terézia) (U. 1190. b)	Agnes ? (a) gr. <i>Rédey</i> Ferenec) (1192. BA.) (b) <i>kis-halmagyi Hollák</i> Ferenec)	Julia ? (a) <i>Lünner</i> N. (b) <i>König</i> Gotthárd (c) kaáli <i>Nagy</i> Gábor)
---------------------------------------	---	--	--	---	------------------------------	---	--	----------------------	--	---	--	---	---	--

Zsófia	Dezso	Amália-Sarolta	József	Pirostka	Ernő	Jenő	Irma	Eliz
--------	-------	----------------	--------	----------	------	------	------	------

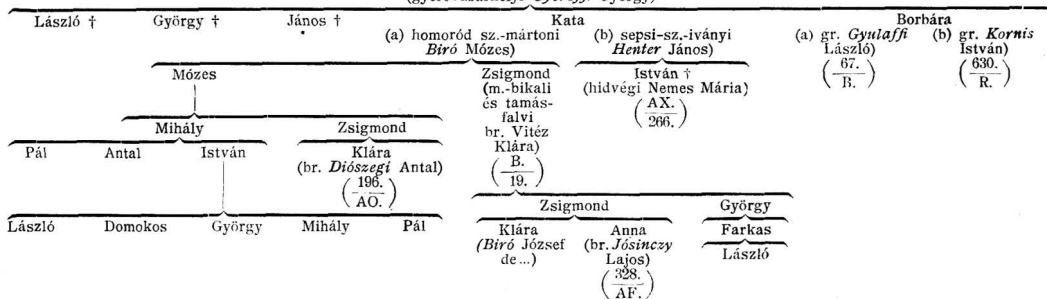


Kata (M. 527.)
Ferencz b) neje)



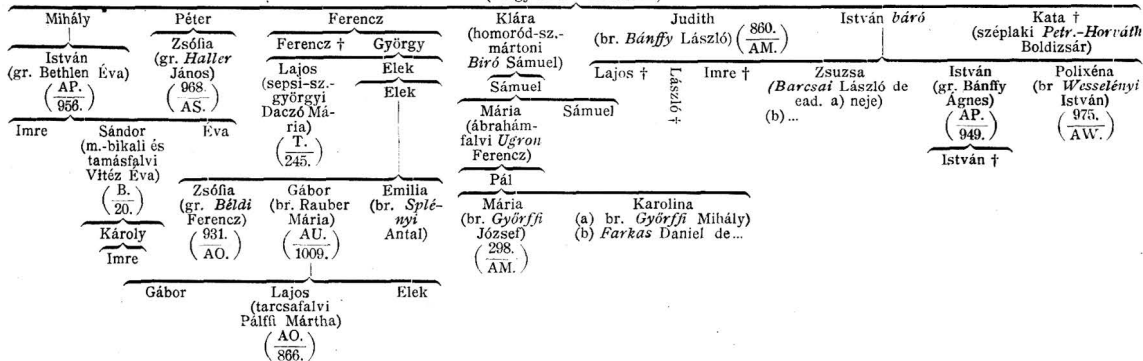
AQ.

Gyerőmonostori Kemény Katalin (M. 587.)
(gyerővásárhelyi Gyerőffi György)



AR.

Gyerőmonostori Kemény Zsófia (M. 588.)
(vargyasi Daniel István)

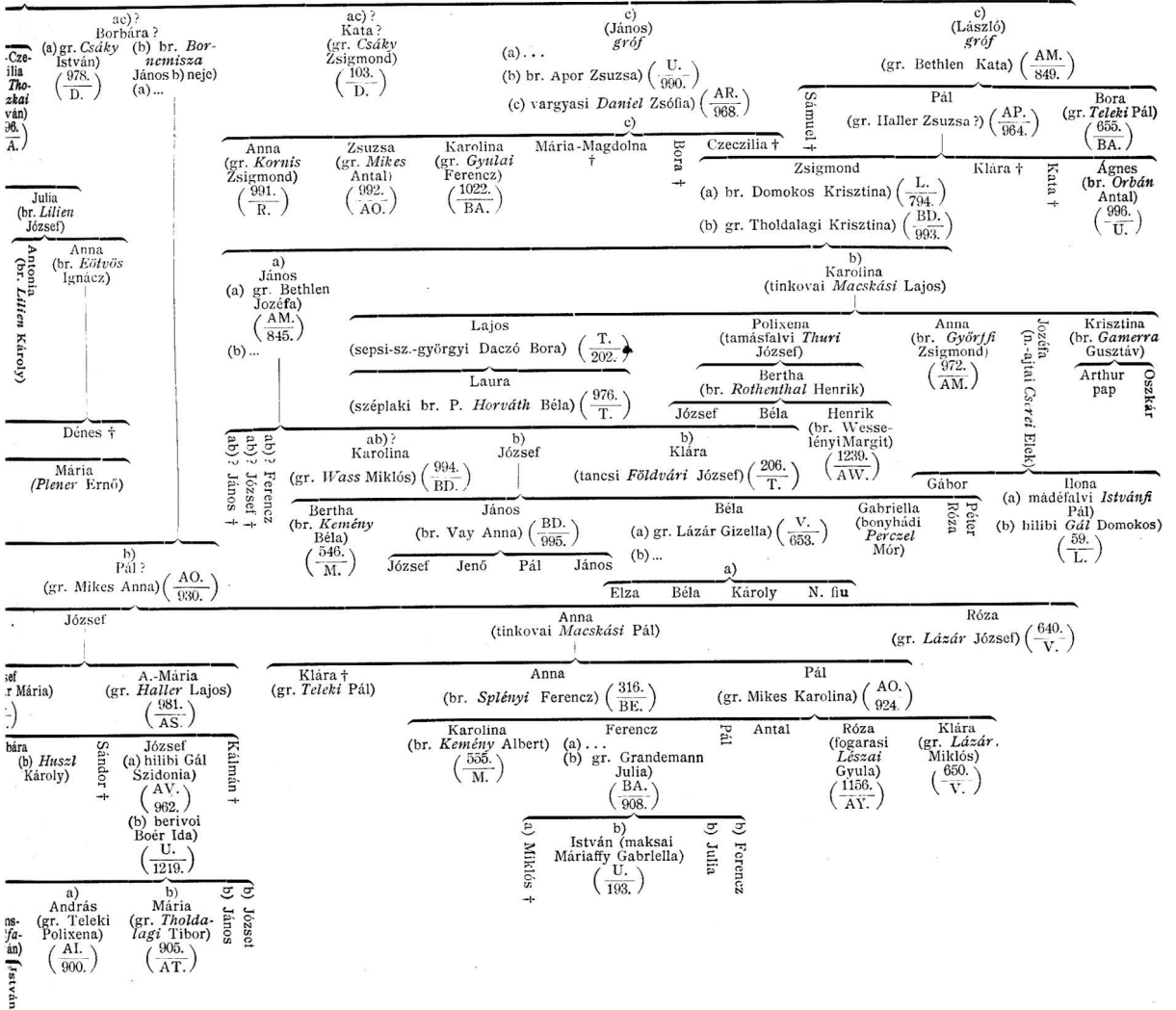


a) Rachel apáca †		a) Gábor gróf				a) Ábrahám †			
Sándor †	István (a) ... (b) gr. Kornis Krisztina (R.) (500.) b) Antal Antal †	László Benedek-Gábor (br. Bornemisza Klára) (AS.) (979.) Présbiter (gr. László) (647.)	József (br. Bornemisza Anna-M.) (AS.) (981.) Mária †	Gábor (gr. <i>Bathányi</i> Imre) (983. BB.) Ferencz † Ignác †	Anna (gr. <i>Bathányi</i> Imre) (983. BB.) György Rozália †	József (gr. Csáky Anna) (D. 109.) Károly Teréz (gr. <i>Ápor</i>) (200. György)	Sándor Imre Eleonora (gr. <i>Wengersky</i> Victor) (Q. 627.) Ferencz (gr. <i>Dessewffy</i> Amália) (Q. 627.) Anna (gr. <i>Sztáray</i> Mihály) (985. W.) N. (gr. <i>Sztáray</i> Kriszta) (984. V.) Anna (gr. <i>Sztáray</i> N.) (agreci <i>Bujánovics</i> N.)	Julia (gr. <i>Szapáry</i> Péter a) neje) (b) neje volt gr. <i>Batthyány</i> Izabella) 1. (986. BB.) ab ? János	M. cz (br. 702. Ist. 7. B)
László (gr. <i>Gyulai</i> A. Jozefa) (AP.) (953.)	Imre † János † István †	Gábor (gr. <i>Bethlen</i> Antonia) (AM.) (898.)	Krisztina † (n. aítai <i>Cseri</i> Farkas)	Róza Anna (görgény-sz.-imrei <i>Berzencsei</i> János) (980. U.)	Erzsébet † Mária † Julia †	Lajos (gr. <i>Kálnoky</i> Julia) (V. 982.) Kata †	Imre Eleonora (gr. <i>Wengersky</i> Victor) (Q. 627.) Ferencz (gr. <i>Dessewffy</i> Amália) (Q. 627.) Anna (gr. <i>Sztáray</i> Mihály) (985. W.) N. (gr. <i>Sztáray</i> Kriszta) (984. V.) Anna (gr. <i>Sztáray</i> N.) (agreci <i>Bujánovics</i> N.)	Vincze (gr. <i>Batthyány</i> Antal) Krisztina (gr. <i>Batthyány</i> László) Anna (gr. <i>Batthyány</i> László) Károly (gr. <i>Batthyány</i> László) Lipót	Teréz (gr. <i>Batthyány</i> Antal) (987. BB.)
Anna (a) gr. <i>Kálnoky</i> György) (244. V.) (b) br. <i>Szentkereszti</i> Zsigmond) (935. AO.)	György Antal † Leopoldina †	Francziska (br. <i>Jósika</i> Lajos) (347. AF.) Francziska (gr. <i>Haller</i> Jenő) (966. AP.) Gabriella †	Gabriella (gr. <i>Haller</i> Jenő) (966. AP.) Antonia	Róza Anna (görgény-sz.-imrei <i>Berzencsei</i> János) (980. U.)	Erzsébet † Mária † Julia †	Lajos (gr. <i>Kálnoky</i> Julia) (V. 982.) Kata †	Imre Eleonora (gr. <i>Wengersky</i> Victor) (Q. 627.) Ferencz (gr. <i>Dessewffy</i> Amália) (Q. 627.) Anna (gr. <i>Sztáray</i> Mihály) (985. W.) N. (gr. <i>Sztáray</i> Kriszta) (984. V.) Anna (gr. <i>Sztáray</i> N.) (agreci <i>Bujánovics</i> N.)	József Loránt Ilona	987. BB.
				Ilona (földrégi <i>Návay</i> Lajos)		Julia (gr. <i>Vierégg</i> Károly)			

a) (Ignác) (gr. Kornis Krisztina) (R. 632.)		a) (János) (gr. Csáky Kata) (D. 105.)		Bora (gr. <i>Gyulai</i> Sámuel) (952. AP.)	
Anna (gr. <i>Gyulai</i> Sámuel) (951. AP.)	Klára (gr. <i>Haller</i> Gábor) (979. AS.)	János (a) gr. <i>Nemes</i> György) (271. AX.) (b) <i>Witt</i> N.	Krisztina (gr. <i>Nemes</i> Józefa) (371. AX.) (gr. <i>Nemes</i> Ádám) (371. AX.)	Anna-Mária (br. <i>Jósika</i> Imre) (780. AP.)	Pal (gr. <i>Mikes</i> Klára) (AO. 922.)
	Leopold (br. <i>Bornemisza</i> Róza) (AS. 997.)	Róza (br. <i>Bornemisza</i> Leopold) (997. AS.)	Józefa (gr. <i>Haller</i> Gábor) (967. AP.)	Kata (gr. <i>Bethlen</i> Pál) (31. AP.)	Albert (gr. <i>Kornis</i> Gabriella) (R. 511.)
	János (br. <i>Jósika</i> Antonia) (AF. 773.)	Ignác (sáros-m.-berkesi <i>Katona</i> Klára) (AV. 998.)	Lipót	Gergely (gr. <i>Nemes</i> Róza) (AX. 374.)	Anna (m.-csügedi <i>Pap</i> Farkas) (1224. U.)
	Janka (gr. <i>Mikes</i> Miklós) (937. AO.)	Zsuzsa (a) br. <i>Huszár</i> Ádám) (184. U.) (b) <i>Máchik</i> Béla de...)	Tivadar (br. <i>Jósika</i> Róza) (AF. 769.)	István (uzoni <i>Béldi</i> István)	Károly (gr. <i>Mikes</i> Etelka) (AO. 938.)
	Antonia	Gyula †	János (gr. <i>Mikes</i> Károly) (920. AO.)	Dénes (gr. <i>Bethlen</i> Polixéna) (AP. 946.)	Klára (br. <i>Huszár</i> Károly) (188. U.)
	Róza † Ferdinanda † Ilona †			Anna (uzoni <i>Béldi</i> István)	Bela Károly
					Eszter (<i>Barszai</i> Tamás de cad.) (1235. T.)
					(a) Pál
					(a) Anna (hatman dori) <i>Hallud</i> István Anna

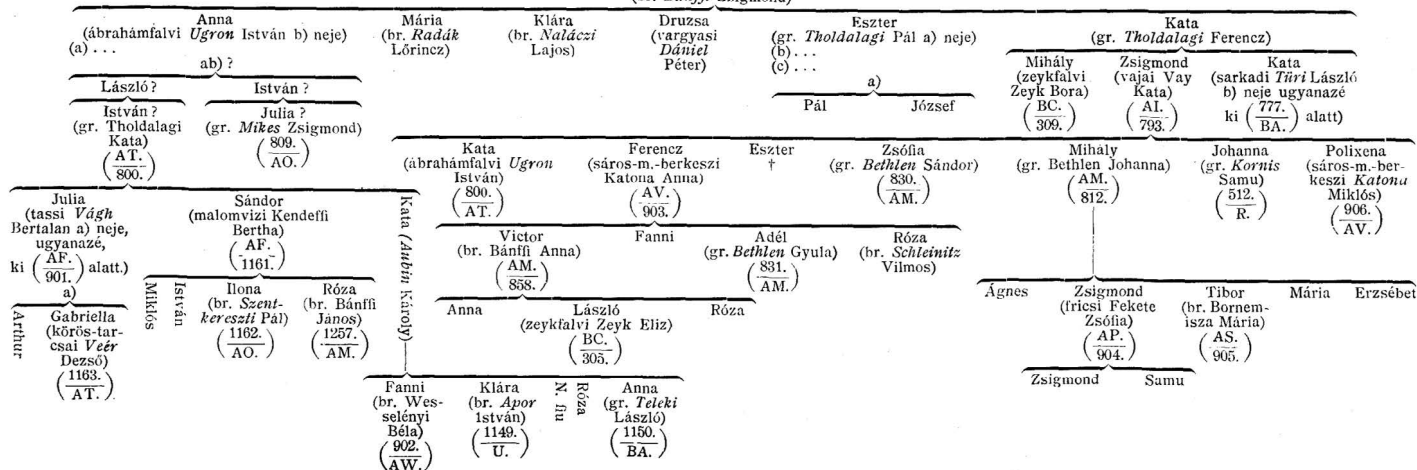
AS.

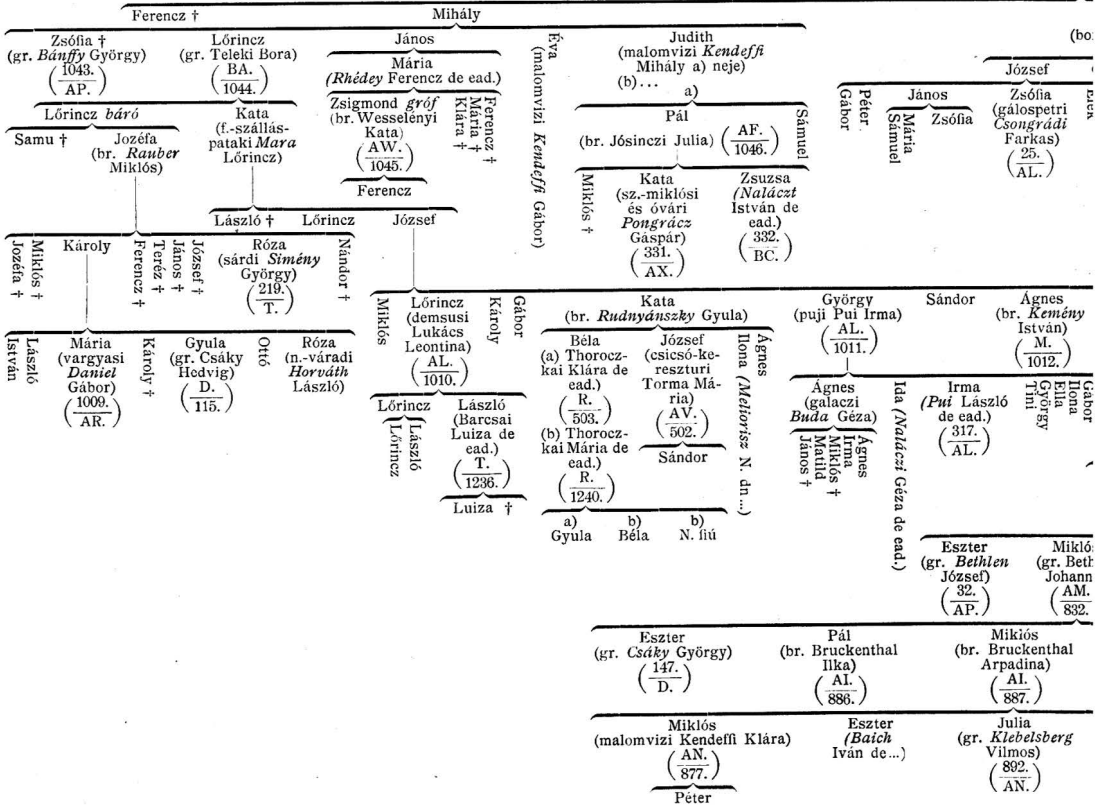
Kemény Mária (M. / 1892.)
 r István a) neje)



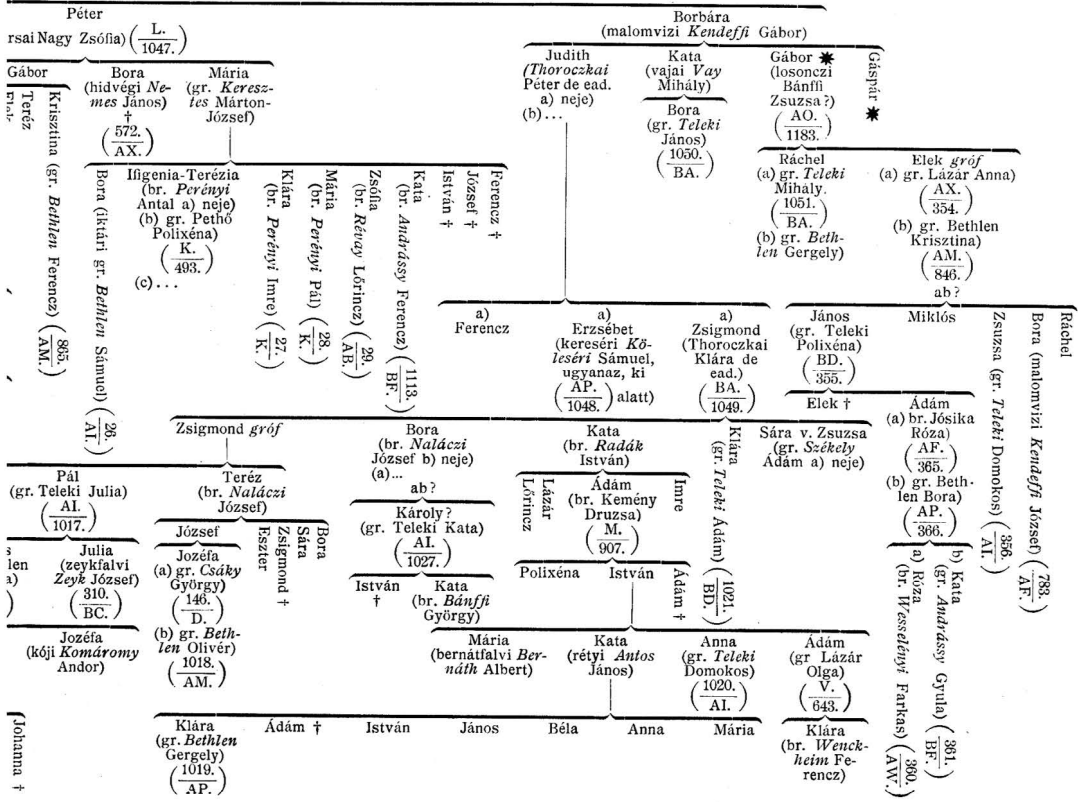
AT.

Br. Kemény Anna (M. 519.)
(br. *Bdnffi* Zsigmond)

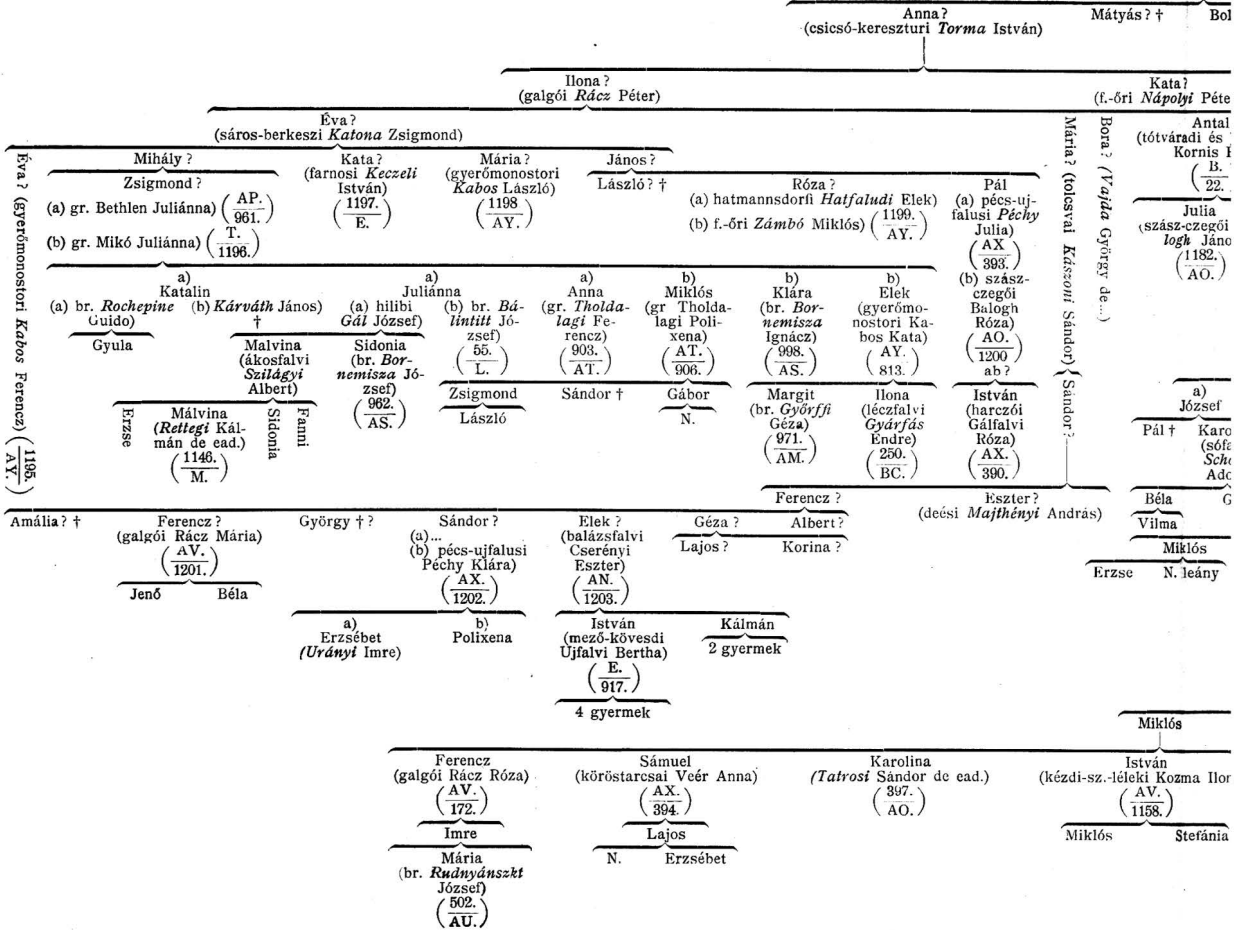




1.
de ead. (A.
3.)
elki *Daniel* János)



Johanna +



d. ? (AO.)
1193.

s de ead)
Idzsár? †
Erzsébet?
(a) sepsi-sz.-iványi *Henter Pál* (1194.)
(b) *Thoroczka István* de ead.) (AO.)

er) István? Kata? József?
borberek
Eva) (cs.-mihályfalvi *Nemes György*)
László? István? Ferencz?
Dániel? József? (m.-jári Baranyai Klára) (U. 1206.)
György? Antal? Jozsefa? Miklós?
Anna? (Kata? (hr. *Porhoy Ferencz*)
Zsuzsa? (nyárádói Makrai Balázs)

Imre (a) sz.-cze-
gői Balogh
Eva? ?)
(AO.)
(1180.)
(b) úrmösi
Maurer Má-
ria)
T.)
(223.)
Róza
(a) n.-ketheli
*Kethelyi Jó-
zsef*)
(b) Frenel
József de...)
László
József
Róza
(homoród-
sz.-páli
Szentpáli
Zsigmond)
402.
AX.)
Imre
Károly
István
Antal
Krisztina
(galgói
Rácz Zsig-
mond)
Éva
Zsuzsa
Péter
(Kálmán
Gyula
Zsuzsa
Ceczi (Horváth N. de...)
Sándor
Kata
Jozsefa (*Frenel* N. de...)

Ferencz †
István
Sándor
Imre? (gr. Lázár Klára) (U. 1204.)
Mihály
Krisztina
(kézdi-sz.-
léleki
Kozma
Ferencz)
István
(a) gr. Lázár
Karolina)
V.)
(166.)
(b) diódváraljai Miksa Róza)
V.)
(167.)
ab?
Kelemen
Albert
Ferencz
Imre
István
Imre
(csicsó-ke-
reszturi
Torma
Krisztina)
AV.)
(165.)
Ferencz †
Imre
Krisztina
AV.)
(165.)
Iliana (csicsó-keresztúri *Torma István*) (AV.) (1158.)

a) János
Teréz
(sárosber-
keszi *Mósa*
Sándor)
Erzse
Luiza
(n.-ketheli
Kethelyi
József)
315.
AV.)
György
(bulyi és
porcsalmi
Jékei Agnes)
U.)
(171.)
Mária
(kövesdi *Boér*
Károly)
U.)
(1157.)
Imre
Károly
István
Antal
N. fiu
Mária
(tolcsvai *Ká-
szoni* Ferencz)
1201.
AV.)
Róza
(csicsó-keresztúri *Torma Ferencz*) (AV.) (172.)
Ceczi (Horváth N. de...)
Sándor
Kata
Jozsefa (*Frenel* N. de...)

Jozsefa
(bulyi és porcsalmi *Jékei* Zsigmond)
Agnes
(galgói *Rácz*
György)
171.
AV.)
Sándor
Lajos
Albert
Kata
(*Kászonyi*
János de
ead.)
Mária
Luiza
(nyárad-gálfalvi
Nagy Imre)
Iliana (kövesdi *Boér*
Károly)
U.)
(1213.)
Zsófia
Krisztina
(kézdi-sz.-léleki
Kozma Imre)
U.)
(165.)
Teréz
(n.-pestyeni
Alsó László)
379.
AV.)
József
Julia
(körös-tarcsai
Vécér
Zsigmond)
380.
AX.)
Károly
(viz-sz.-györgyi
Makrai Bertha)
V.)
(168.)
Zsófia
György
Jozsefn
(*Babes* Viktor)

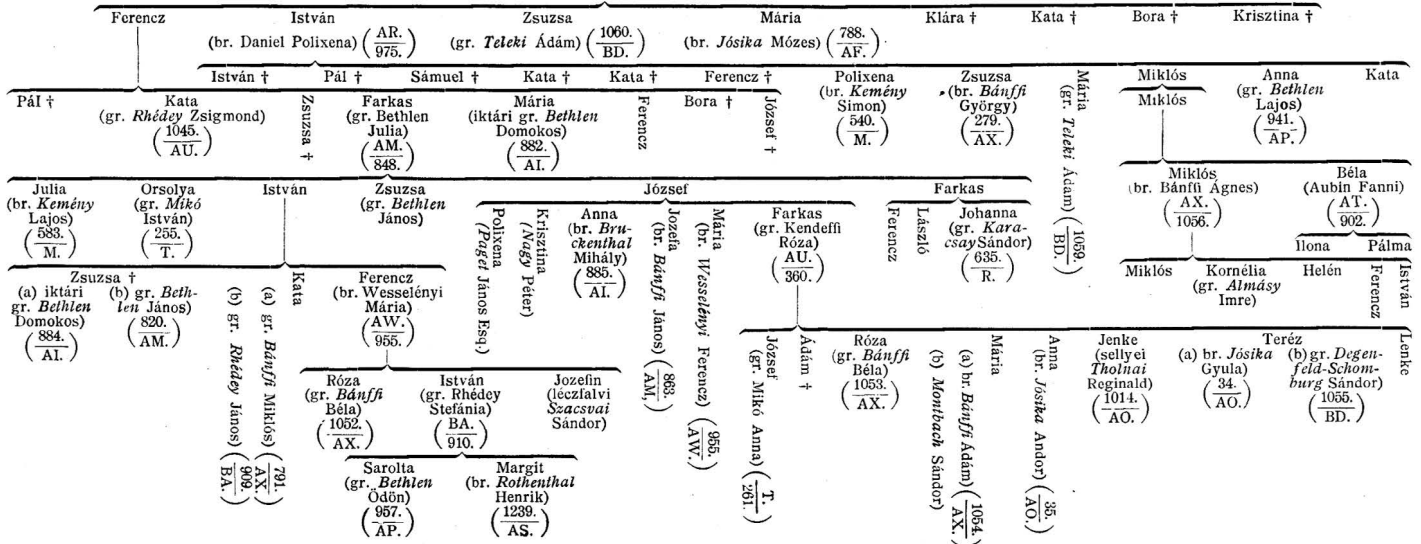
Luiza
(viz-sz.-györgyi
Makrai László)
Aladár
Etelka
László
(gr. *Estér-
házi* Irma)
B.)
(1159.)
Károly
(viz-sz.-györgyi
Makrai Bertha)
V.)
(168.)
Zsófia
György
Jozsefn
(*Babes* Viktor)

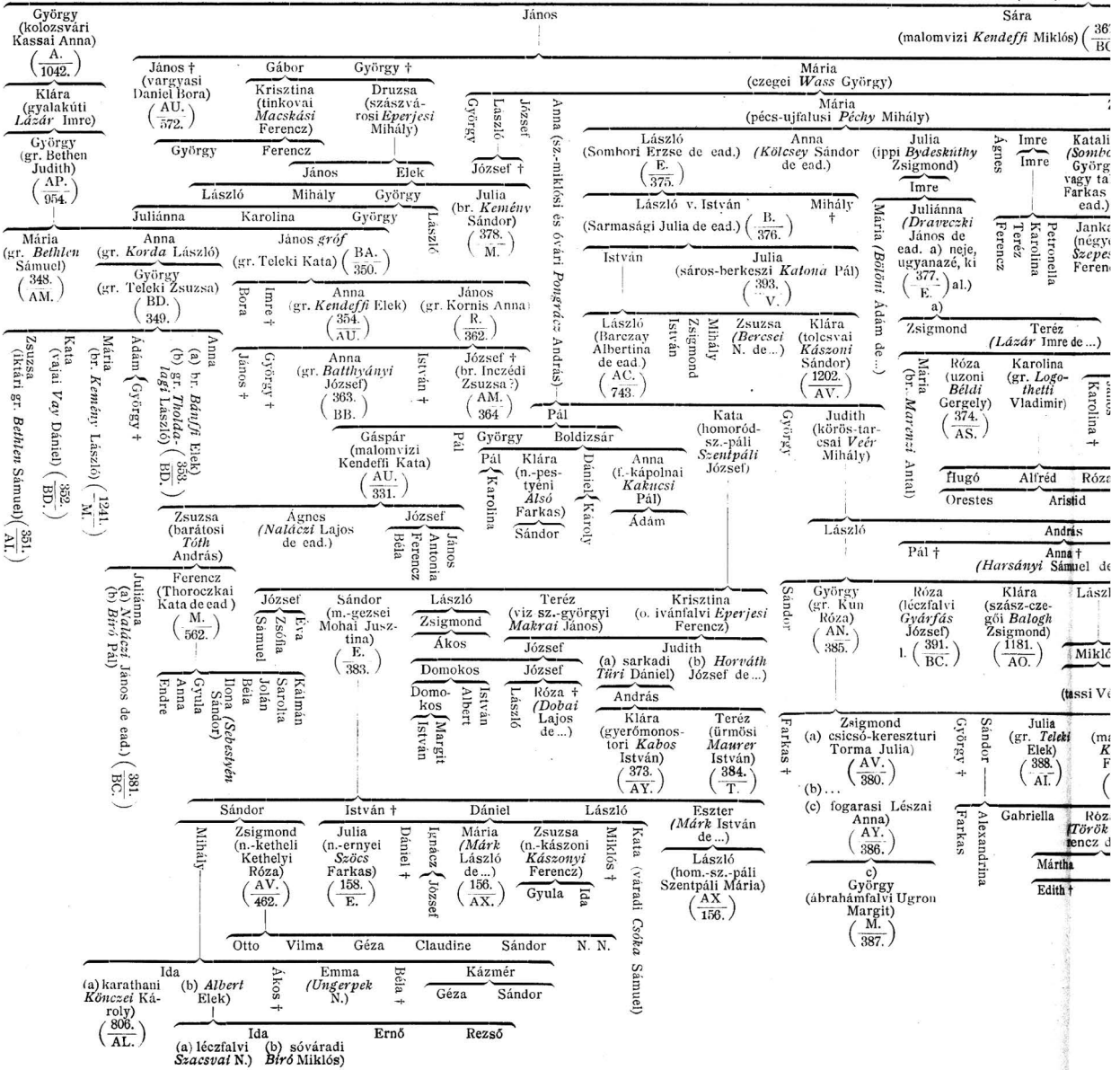
AW.

Lónyay Anna de ead. ($\frac{G.}{442.}$)
(hadadi br. *Wesselényi* István)

Pál Bora †

István *bároságban* megerősítve. Anna
(gr. Bánffy Kata) ($\frac{AP.}{950.}$) (gr. *Bethlen* László)





37.
C.)

zsza
Mátyás
Domokos †

Adám gróf (somogyomi Tordai Zsuzsa) (BC. 319.)		Julia † (gr. Korda Zsigmond)	
János (br. Miske Teréz) (AO. 1184.)		László † (br. Kemény Karolina) (M. 558.)	
Ádám (br. Bornemisza Jozéfa) (AS. 371.)		Zsuzsa (gr. Haller János) (370. AP.)	
János		Zsuzsa (Kopp Antal)	

Vinceze
Mária (br. Huszár Károly) (189. U.)
Mária (a) gr. Mikes Róza (AO. 921.)
(b) gr. Bethlen Polixena (AP. 947.)

Manó
a) Zsuzsa
a) Irma †
a) Johanna

Farkas
Dániel
Pál †
Amália (Szilich Károly) (Adel Kosztolányi Árpád de ead.)
Anna (csicsó-keresztúri Torma Samu) (394. AV.)

Klára †
Judith (póka-keresztúri Székely Elek)
Zsuzsa
Dezső Véghe Gabriella (AT. 1168.)
Róza (malomvízi Kendeffi Farkas) (357. AF.)
Róza (Kata †)
Zsófia (Szörcei Elek de ead.)
Ferencz
Nora
N. leány †

Elek †
Klára (gr. Bethlen Sámuel) (842. AM.)

Nándor †
Ilona (gr. Schweinitz János)

Farkas †
Zsigmond †
Mihály (gr. Kemény Teréz) (M. 247.)

László (gr. Bethlen Bora) (AP. 276.)
László (gr. Bethlen Sándor) (945. AP.)
a) Béla (a) br. Wesse-lényi Róza (AW. 1052.)
(b) br. Wesse-lényi Róza (AW. 1053.)
Róza

Farkas †
Miklós gróf (a) br. Wesselényi Kata (AW. 791.)
(b) iktári gr. Bethlen Kata (Al. 277.)

Pál †
a) Miklós (AW. 791.)
(b) iktári gr. Bethlen Kata (Al. 277.)

Béla (a) br. Wesselényi Róza (AW. 1052.)
(b) br. Wesselényi Róza (AW. 1053.)
Róza

Erszébet (gr. Berchthold Richard)
György (br. Bánfli Irma) (AX. 1058.)
Kata
Miklós Sarolta

Ilona † (gyalakuti Lázár György)
Zsuzsa (Barcasai Péter de ead.)
Tamás Tamás

Ferencz
Elek †
Ferencz gróf (gr. Wass Erzsébet) (T. 274.)
János (gr. Mikó Anna) (T. 237.)
Ferencz (borbereki Császár Amália) (AO. 238.)

György
Tamás †
József gróf (a) br. Orbán Klára (U. 803.)
(b) uzoni Béldi Mária (BA. 802.)
Anna (br. Huszár Károly) (U. 231.)
Anna (br. Kemény Károly)

Éva (Székely Mihály de...)
György gróf (a) br. Bánfli Zsuzsa (AX. 270.)
(b) úrmösi Maurer Anna (T. 208.)
(c) br. Bornemisza Krisztina (AS. 271. a b c?)
Druzsza (br. Szent-keresztúri István) (934. AO.)

Erdő (Sepsiszentgyörgyi Daczó János)
Judith † (csicsó-keresztúri Torma György)
Mária (sepsi-sz.-iványi Henfer István) (266. AQ.)
Judith (tancsi gr. Földvári István)
Ferencz (gr. Kornis János) (208. R.)
Klára (gr. Tholdi Zsigmond) (297. AM.)
Druzsza (gr. Erdő Mihály) (297. AM.)
Krisztina (gr. Jószevi Károly) (331. AF.)

Sara (tecznati Györfás Pál)

Abrahám †

Katalin
Pal †
Krisztina (vargyasi Daniel Gábor)
György (br. Wesselényi Zsuzsa) (AW. 279.)
Erzsébet (gr. Bethlen Ádám) (841. AM.)
Zsuzsa † (Szilvási János de ead.)

Farkas
István
György
Ádám †
József †
Zsuzsa (a) gr. Nemes György (270. AX.)
(b) Scharlack Mihály tábornok

Farkas
Ágnes (br. Wesselényi Miklós) (1056. AW.)
Czeccillia (zeykfalvi Zeyk Dániel) (1057. BC.)
Irma (gr. Bánfli György) (1058. AX.)
György (gr. Bethlen Margit) (AP. 960.)
Zsuzsa

Ágnes (br. Wesselényi Miklós) (1056. AW.)
Margit †

Róza (sáros-berkeszi Katona István) (390. AV.)
Julia † (kebeleai Nagy Sámuel)
Pál (mezőkövesdi Újfalvi Kata) (E. 299.)
György
Mari

AZ.
Homonnai Druegeth Erzsébet (X.)
(br. Révay László) (698.)

Ágnes †	M. Magdolna †	Francziska (Sennyei Albert de ead.)	Krisztina (br. Zay András) (284. BD.)	Elek				Veronika †	Tamás †				Klára (br. Cziráky Mozes de ead.)	László	Zsigmond	Tamás †	
László †	Erzsébet (br. Berényi Ferenc a) neje) (b...)			Károly †	Elek †	Lajos †	Sándor †	Elek pap †	Boldizsar				László gróf	Adam †	Pál †	János (br. Esterházy Zsófia) (AZ. 1083.)	
M. Anna vagy Antónia (br. Andrásy György) (1111. BF.)	Erzsébet (a) gr. Esterházy Adám) (b) gr. Nádasy Boldizsar) (467. H.)		Klára (Tarródy István de ead.)	Lajos †	Magdolna (Buday István de...)	Johanna Zsanna (Radvánsky László de ead. a) neje) (1143. BG.)	Jana †	Pál Elek (br. Révay Elek)	Kata pap †	Konstánzia (br. Majthényi György a) neje) (b...)	János?	Móricz gróf	László †	Emánuel gróf	A. Mária (Bivórczky Flórián de...)	Bora (br. Horváth Flórián)	N. Péter (Ocskay Mihály de ead.)
Gábor	Ferencz (gr. Széchényi Teréz) (BB. 260.)	Julia (gr. Forgách Zsigmond)	Lajos?	Imre?	István?	Pal?	Julia? (faj-kürti és koltai Kírthy János)	Erzse? (pallni Inkey János)	Anna? (kesselőkői (faj-kürti és koltai Kírthy János)	Bora? (faj-kürti és koltai Kírthy Lajos)	Anna? (Dienst Edmund)	József?	István?	Anna? (n. unyomi Sényi Gábor)	József	Margit (gr. Forgách János) (680. X.)	
Aglaja? (névdi Botka László)	Béla?	Gyula?	Gizella? (Sövegjártó János)	Gábor?	Sándor?	Kálmán?	Alice?	Ilka?	Etelka?	(c)...		József	László	Antal	(a)...	(b) gr. Atthyány Mária) (BB. 1082.)	
										a) Antónia	b) János (gr. Dezasse Luiza) (AA. 750.)				b) Denes		
Andrea	Sándor	Pál	Gyula	Iván	Mária †	Kostánzia (gr. Csekonicz Endre)	Luiza	Antal	(a) gr. Esterházy Alice) (BE. 1086. Y. 699.)	(b) gr. Keglevich Róza)	Béla	(gr. Esterházy Mária) (BE. 1087.)	János	Janka			
László kanonok †	Tamás †	Adalbert prépost †	Judith (br. Esterházy Gáspár)	Margit	László	Alice †	Mária	Erzse (br. Bossányi László) (474 J.)	Kata (borcsiczi és drietomai Borcsiczy N.)								
György †	János †	Zsófia (br. Révay János) (1083. AZ.)	Janka (Madarász N. de...)	Polixéna	Róza (br. Mednyánszky Antal)	Károly	János	Zsófia (gr. Buccow György)	László (gr. Esterházy Jozsefa) (P. 1084.)	Antal †	Bora †	Terez (gr. Csáky Lajos)					
Károly †	Jozelina †	István †	Hedvig (br. Lederer Trattner Mór)	Géza †	Dénes	Imre	László	Árpád	László	Ede	Margit (balogfalvi Czobél István)	Sándor pap †	Gizella (Becerédy Lajos de ead.)				

Bora (Thoroczkaí István de ead.)

János báró (királyhalmi Petki Sára) (L. / 49.) György †

Genealogical chart for Bora's family, including Boldizsár, István, Krisztina (uzoni Béli János), Mária, Ignác †, and Terézia. Lists various family members with their names, birth/death years, and locations.

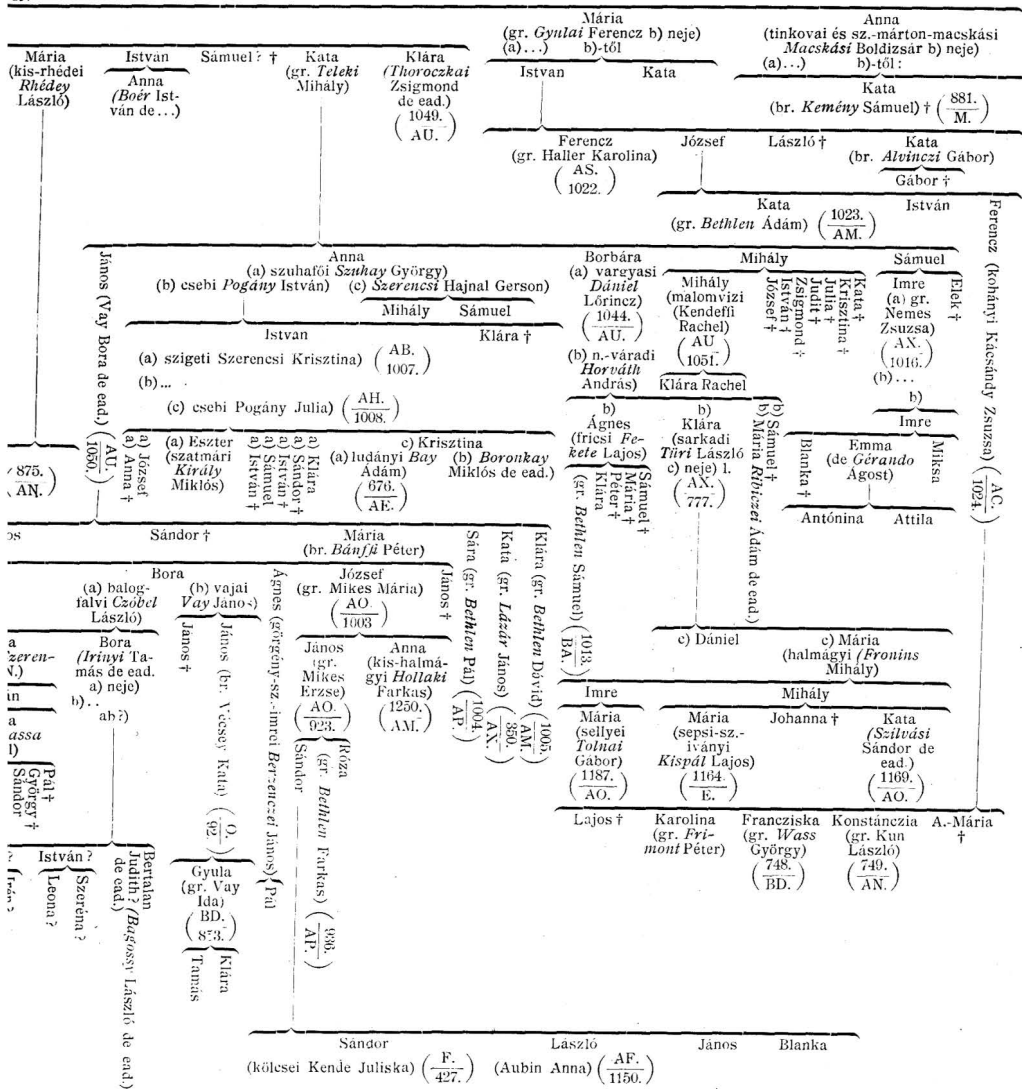
Laszló gróf Adam † Ferencz † János gróf Mihály gróf (br. Bánfi Teréz) (AM. / 861.) Krisztina (gr. Km László)

Genealogical chart for the gróf families, including Zsuzsa †, János †, János, Mihály, Laszló (br. Inczédi Ágnes), and Ferencz. Lists various family members with their names and birth/death years.

Ferencz (br. Thoroczkaí Róza) Tamás (gr. Kornis Klára) Mihály (makfalvi Dósa Ágnes ?) Anna (a) br. Thoroczkaí Gergely (b) br. Ozman Vilmos M. Jozéfa (br. Jósika Antal) (AF. / 346.)

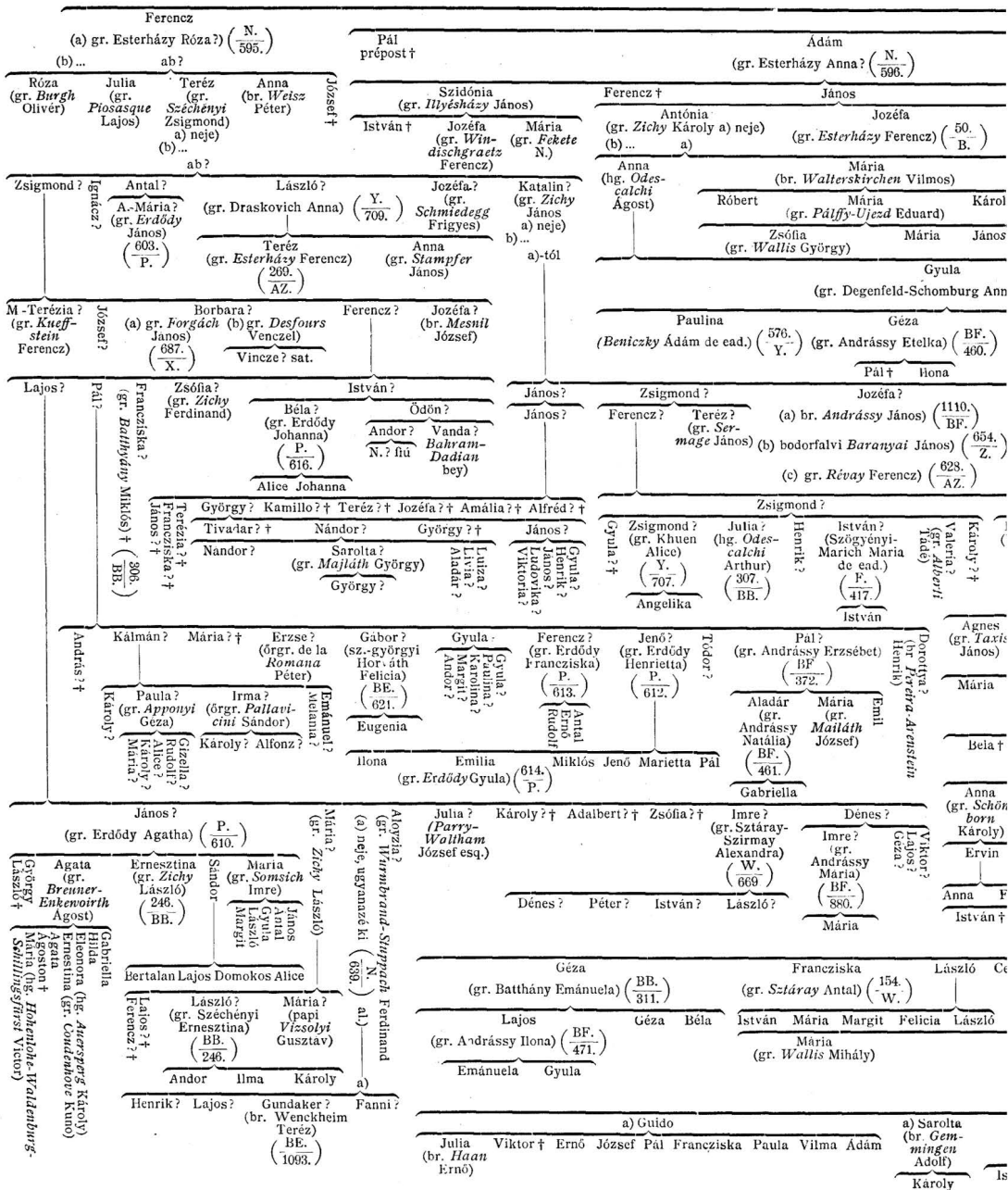
Czeccília Pál † (a) gr Tholdalagi Anna (BD. / 1001.) Cecília † Ferencz (gr. Teleki Karolina) (AJ. / 893.)

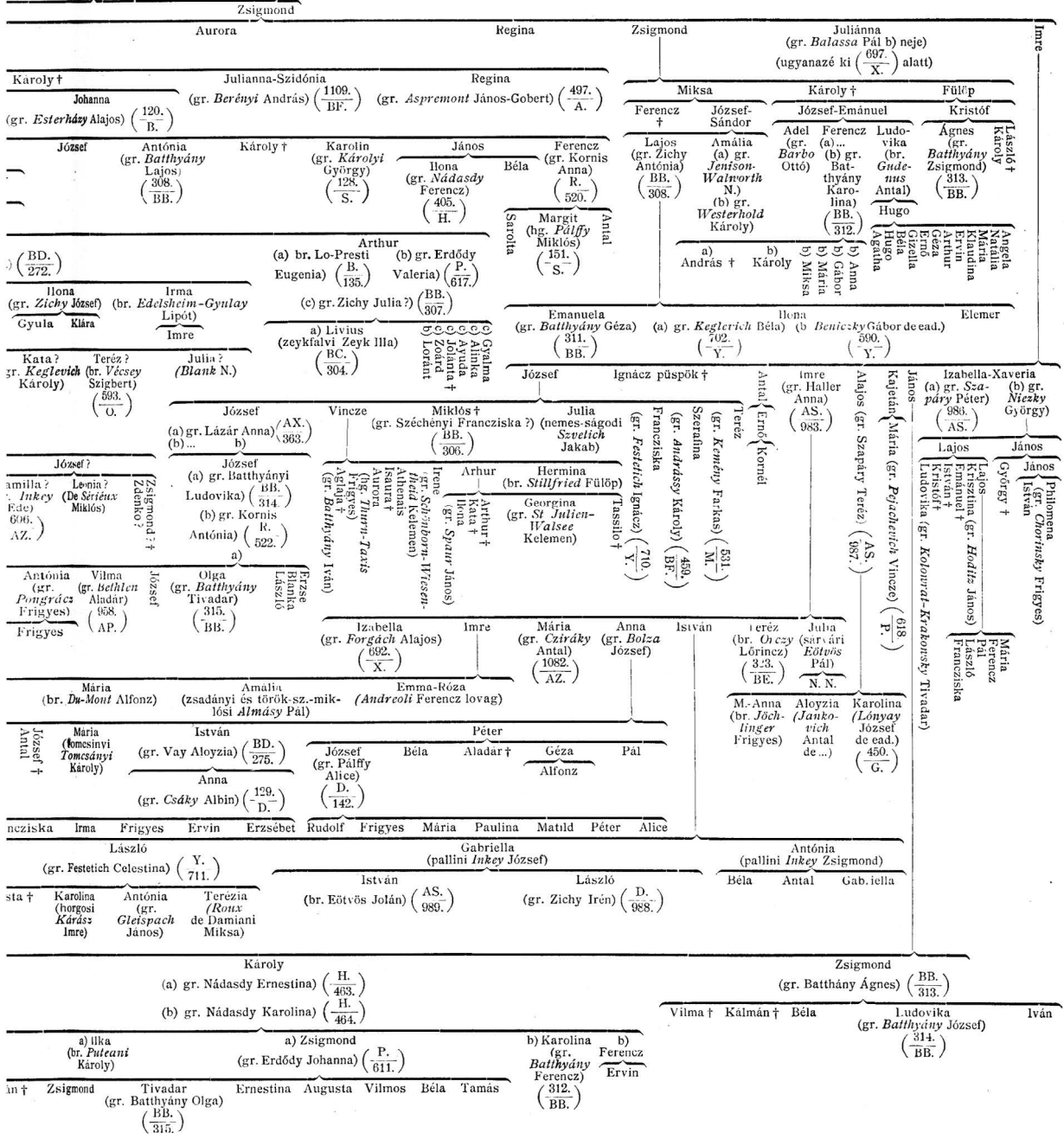
Genealogical chart for the lower branches of the families, including a) Ágnes (fogarasi Lészai Ferencz), a) Mária (nyújtói Jakabos János), a) Róza (Ferrári Ernő), b) István, Ede, and various other family members.



Ferencz (koházi) Kacsándy Zuzsna (AC. 1024.)

875. AN.)
1050. AU.)
1098. BA.)
1004. AP.)
1005. AM.)
1004. AX.)
1004. AP.)
1005. AM.)
980. AX.)
1004. AP.)
1004. AP.)
1005. AM.)
1187. AO.)
1164. E.)
1160. AO.)
748. BD.)
749. AN.)
F. 427.)
AF. 1150.)

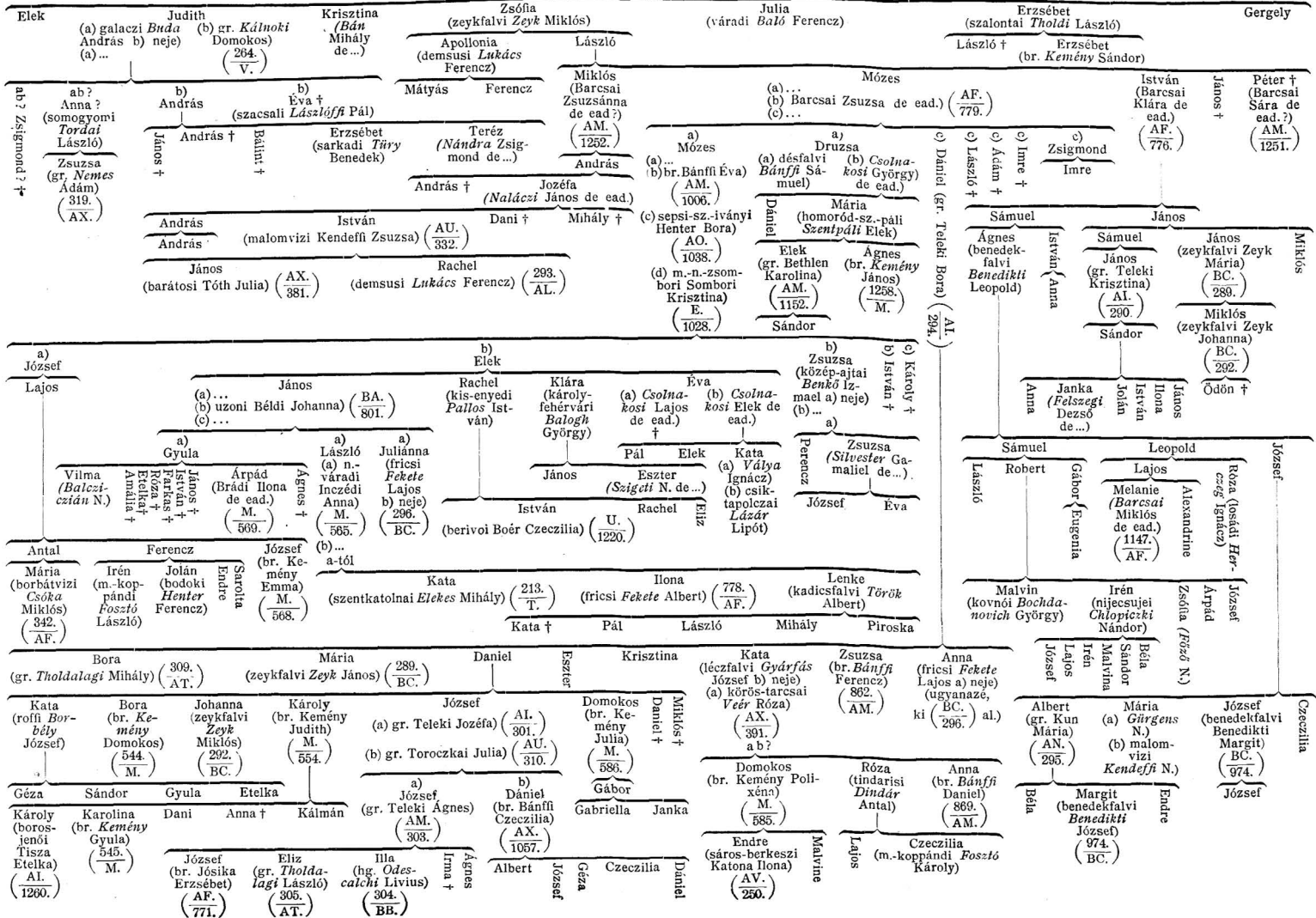


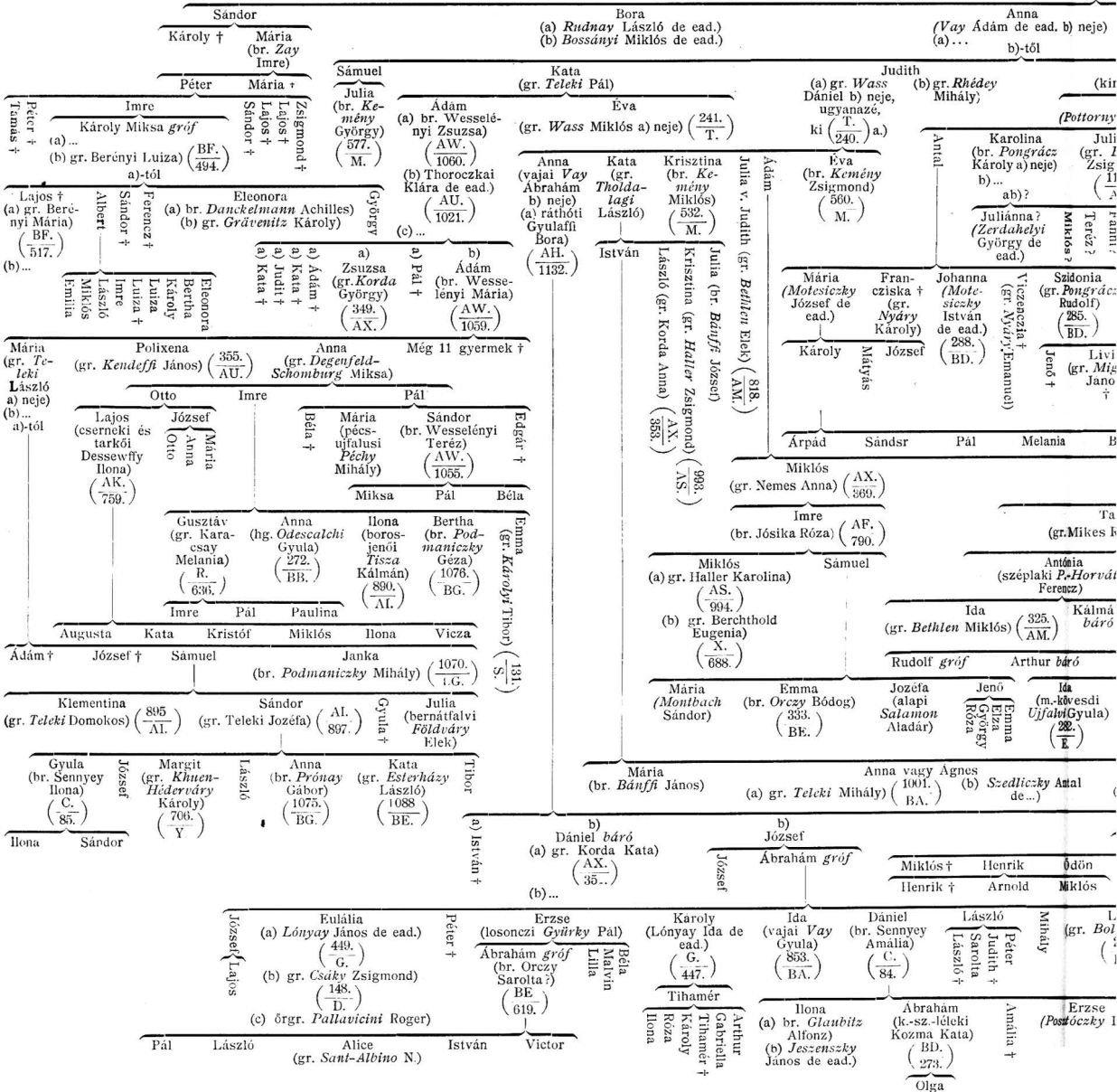


Imre
Philomena
István
László
Frigyes
Mária
Pál
Erzsebet
László
Iván

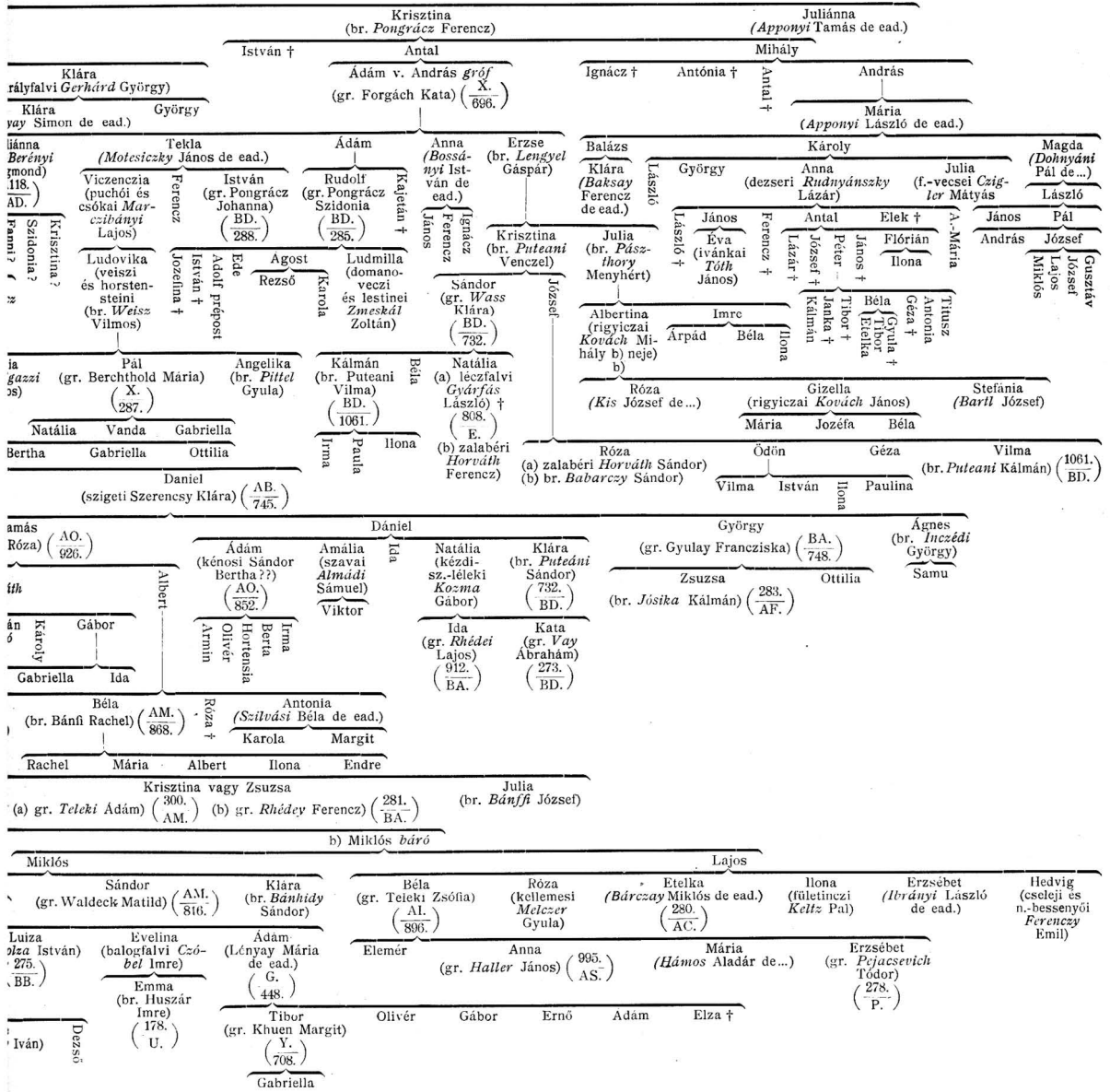
BC.
Hídvégi Nemes Sára (AX. 367.)
(malomvízi Kendeff Miklós)

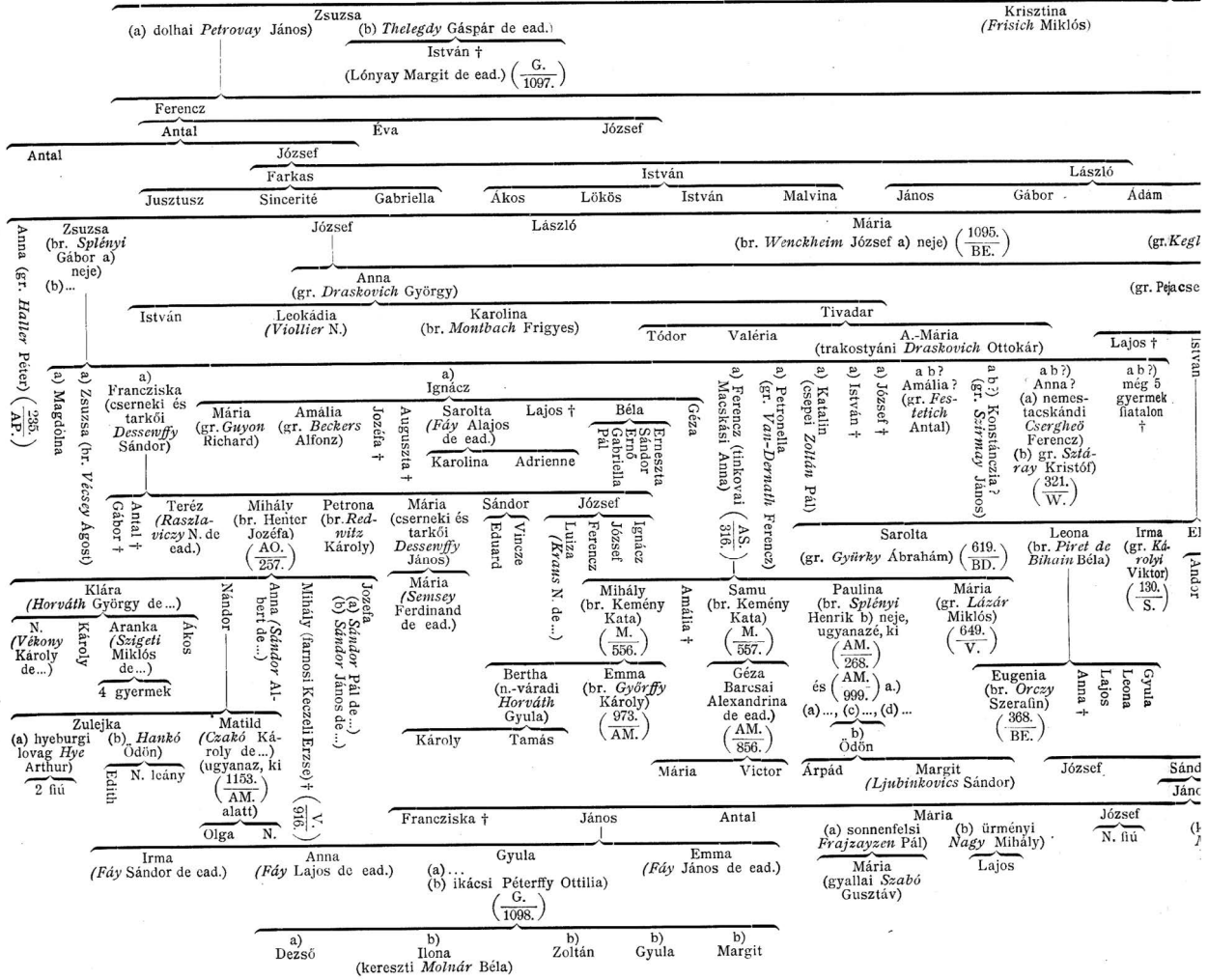
Gábor





tin) (AZ.)
 (284.)
 s b) neje)





Mária (B. 173.)
Zsigmond)

Ferencz †

Zsuzsa
(br. Örczy István)

Zsuzsa (br. Amade László) Anna (a) br. Hávor Mátvás (b) Gulik János

György

Terez István †

Levich Ádám egyik neje (1096. Y.)

József (gr. Batthyányi Terez) (P. 322.)

Paulina (sz. györgyi Horváth Antal) Eleonora (gr. Sternberg Jaroszlav) (BB. 323.)

Felicia (gr. Széchenyi Gábor) Ernő (P. 607.)

Mária (gr. Károlyi István) Róza? (S. 1085.)

Alice (gr. Cziráky Antal) Mária (gr. Cziráky Béla) (AZ. 1086.)

János Mária (gr. Lamberg Fülöp)

Leontina (gr. Andrassy Aladár) (BF. 1092.)

Kata (Okolicsányi Antal de ead.)

Anna (terezti Molnár Lajos)

Lőrincz (gr. Batthyányi Terez) (BB. 323.)

Anna (gr. Szapáry József) (P. 607.)

Mária (gr. Károlyi István) (S. 1085.)

Mária (gr. Cziráky Antal) (AZ. 1086.)

Mária (gr. Cziráky Béla) (AZ. 1087.)

László (gr. Teleki Katinka) (BD. 1088.)

Mária (br. Kray János) (BF. 1089.)

Teréz (b) gr. Wurmbrand-Stuppach Gundaker (BB. 1083.)

Antal (szandai Sréter Aloyzia) (BG. 1099.)

József Vilmos Dénes Ágota Eliz

László (Juliana Örczy Sándor de ead.)

Erzsébet (a) Jása Miklós de... (b) Ferenczy Ferencz de...)

István Mihály Antal László István

M. Magdolna (Farkas Pál de...)

Krisztina (br. Ságly Mihály) Klára † (Irinyi István de ead. a) neje, kitől gyermektelen) Borbára (b) Erős István de...)

Anna (gr. Fáy Ágoston) Mária (Podor József de...)

János István † Mária

Magdolna (Almásy József de...)

Klára (csieseri Orosz István) (C. 1100.)

Ferencz (Csúzy Apollónia de ead.) (Z. 1101.)

János (hiripi Szuhányi Valéria) (K. 715.)

Mária (gr. Esterházy Antal)

Dezso László

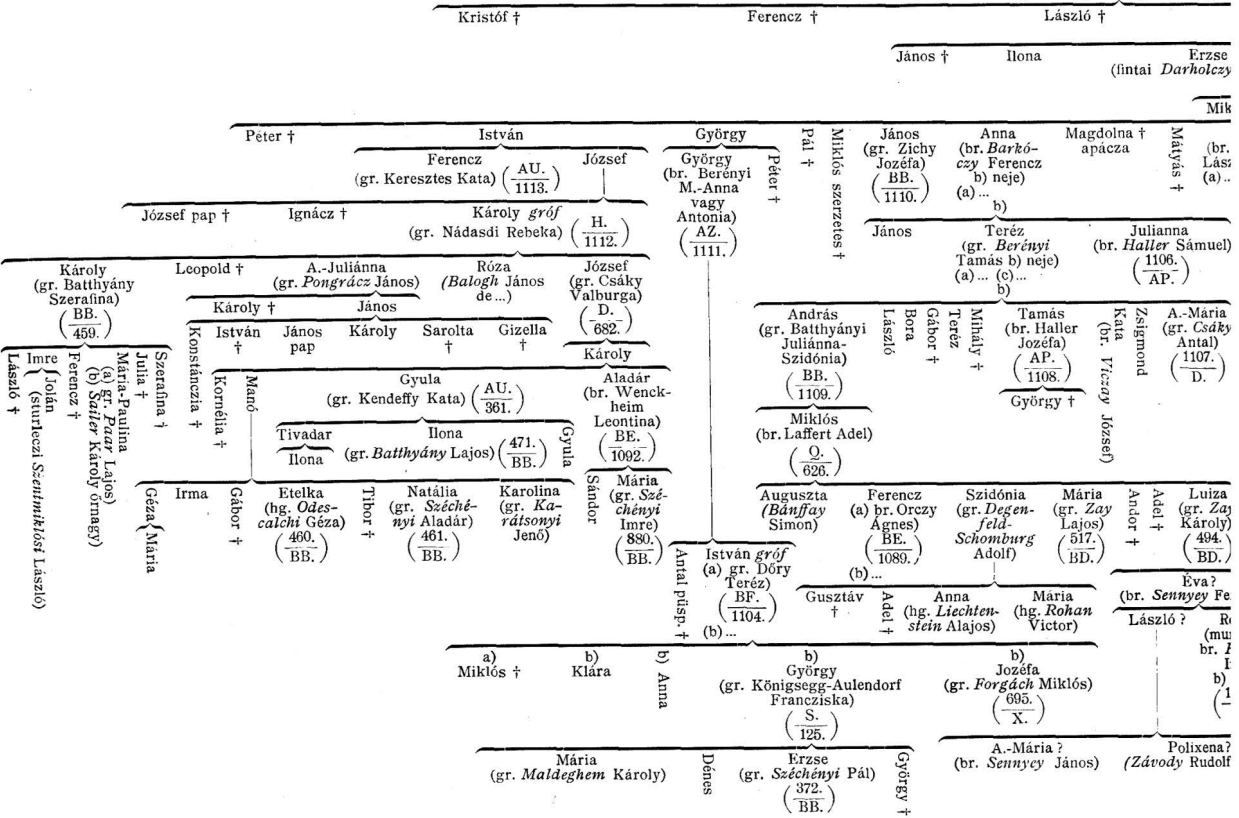
Zsuzsánna (a) Balázs Ferencz de... (b) Okolicsányi József de ead.)

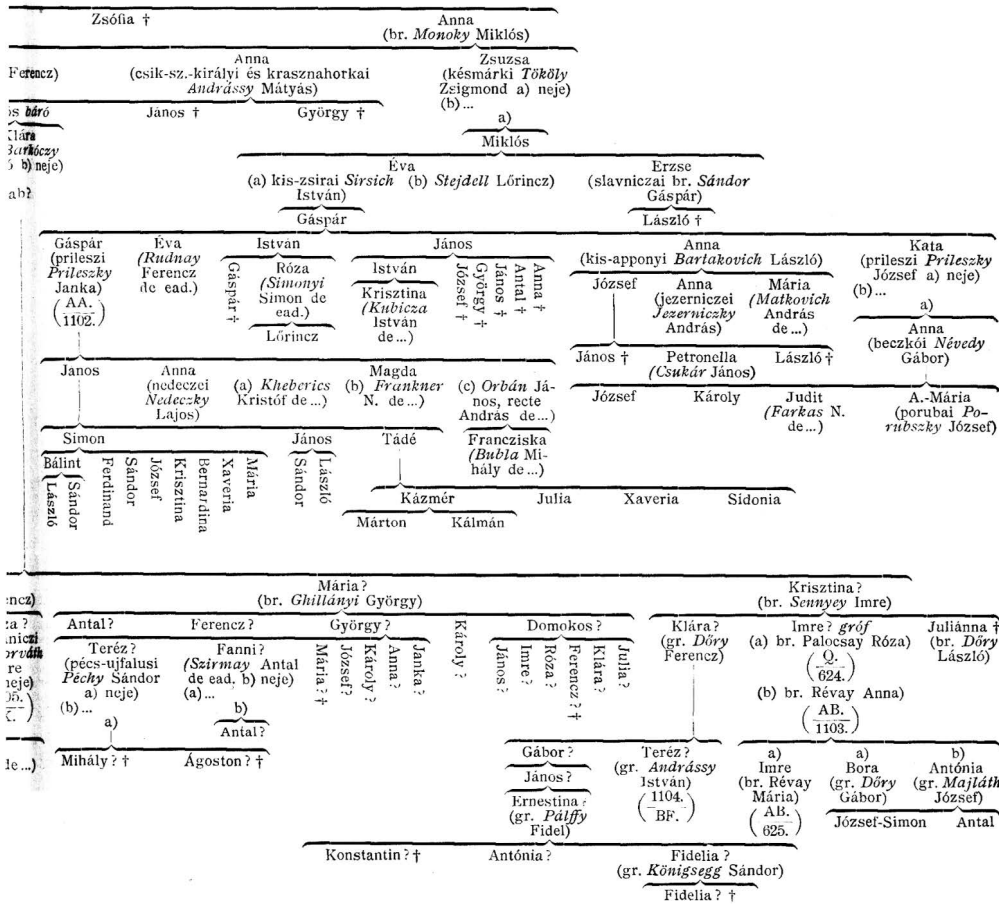
Frigyes Teréz (simonyi Högészny Pál)

Elek (Ádám Ernészin András)

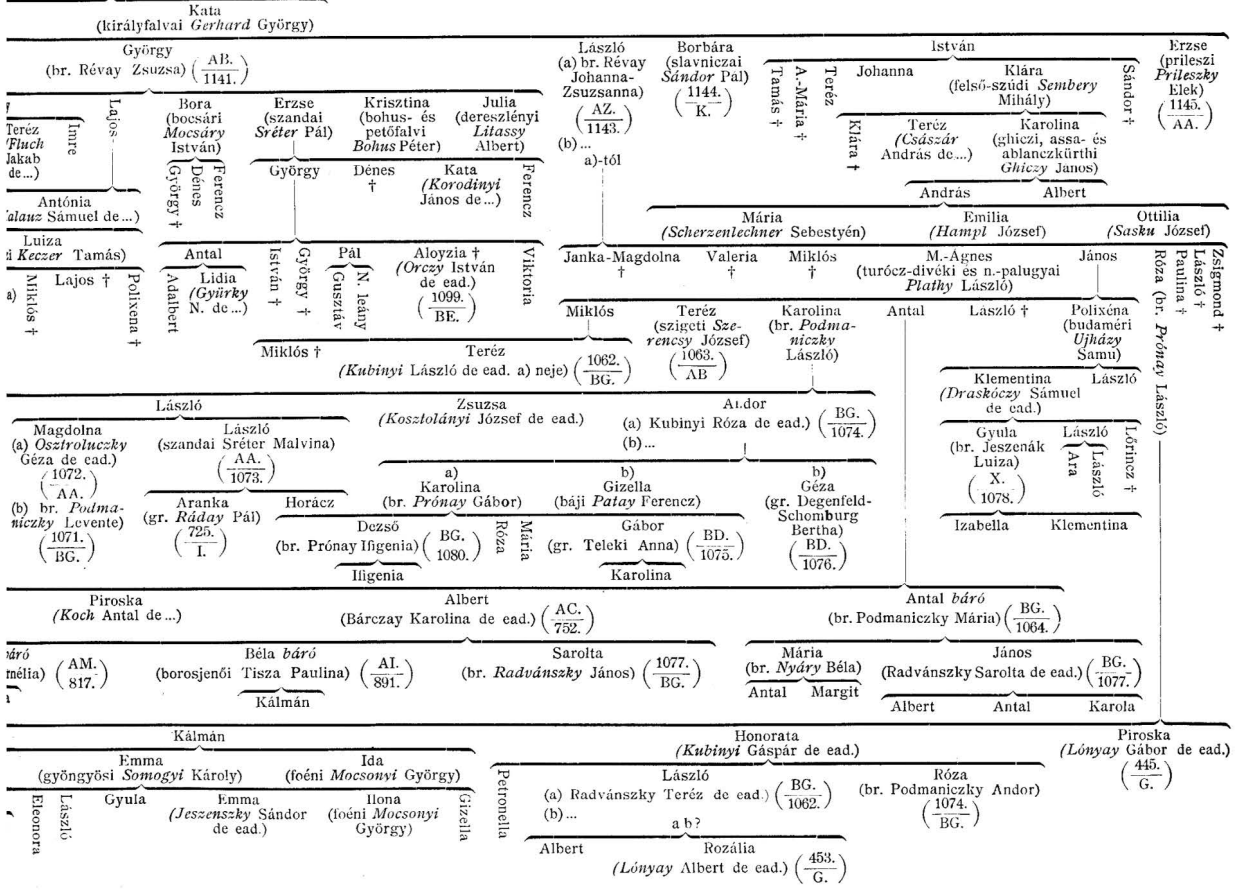
Lajos (Jenő Lajos Klára Bódog Hugó)

Adam Irén





BG.
és batizfalvi Máriássy Kata (AI.)
radványi Radvánszky György) (1120.)



Észrevétel a szöveg III. fejezetéhez.

Az 1409-iki perokmányban átirrt régibb oklevelek egyikét, a 25. és 26-ik oldalon ismertetett amaz 1278. február 23-iki oklevelet illetőleg, mely a Kaplyon Jákófia András hűtlenségére s IV. László király elleni felségsértésére vonatkozik, meg kell jegyeznünk, hogy ez oklevél hitelességét Pauler Gyula tudósunk (A magyar nemzet

története az árpádházi királyok alatt, II. köt. 766. és 767. lapjain.) alaposan megdöntötte. — E körülmény azonban az 1409-iki perokmányban átirrt többi oklevelek hitelességére, s az azok által tanusított leszármazásra befolyással nincs.

Észrevételek tábláinkhoz.

Általánosan.

Tábláink az A. jelzetűtől kiindulván, szakadatlan kapcsolatban egymásból folyólag hozzák le Mózes nádor és árpádházi neje utódainak leszármazását, minden kideríthetett elágazáson, egészen napjainkig.

Ahol azon leszármazók számára, kik egy táblán már nem voltak feltüntethetők, ebből kiinduló újabb táblákat kellett nyitni, azon sorrendet követtük: hogy a mint a más táblára átvendő s ott új törzsként szereplendő egyének az előbbi tábla élén álló közös törzshöz, a nemzedékek számát tekintve, közelebb állanak, *azon sorrendben* nyitassanak részekre az új táblázatok; s ha már az illető tábláról való átvitelek *mind* újabb táblákat nyertek, akkor következzenek az utána való táblákról átvindóknek új táblázatai.

E sorrendünk azonban a munka folyama alatt némi eltérést kellett, hogy szenvedjen; a mennyiben újabb források és adatok alapján néha messzeterjedő leszármazások kiinduló pontjához jutottunk, némely családnál pedig rájöttünk, hogy más ágazatokon már előbb bírtak árpádházi elődökkel, mint a miképp munkánk első kidolgozásánál mutatkozott. Ily esetben az illető családok táblázatait ujon kellett dolgozni, néha azokat egészen más táblákra tenni át, az ujon földerített leszármazásokra nézve pedig egészen új táblákat nyitni, mi által sorrendünk néha változott; mert ha fenn akartuk volna tartani, a már meglévő táblák nagyobb részét néha jelzettel kellett volna ellátnunk s a házassági összeköttetéseknel alkalmazott táblajelzeteket is mind átnézni és megváltoztatnunk, a névmutatót pedig ujon átdolgoznunk, mi azon gondos figyelem mellett, melyet e jelzetek pontossága igényel, hogy zavarokra ne adhasson okot, csaknem annyi időbe került volna, mint e munka megírása.

Sorrendünkhöz következetesen ragaszkodva, tábláink így követnék egymást:

Kis. Mózes nádor utódai.

A. B. C. D. E. F. G. H. AF. AG. AH. I. K. AU. L. M. N. BE. AV. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. AW. X. Y. BF. AD. BG. AK. AE. Z. AA. AB. AC. AL. AI. AM. AO. AP. AQ. AR. AS. AN. AT. AX. AY. AZ. BB. BA. BC. BD.

Azonban, jelzetük változtatása nélkül ily rendben helyezve el őket, használatukat szükségtelenül nehezítenők.

Különbben is csak az lényeges, hogy az őstörzsből a legújabb nemzedékekig mindenütt meglegyen a szakadatlan láncolat, s a tábláinkban foglalt bármely egyéntől az őstörzsig izről-izre vissza lehessen menni; mi az átvitelek pontos jelölése folytán könnyen és biztosan eszközölhető, bármily sorban következzenek is a táblák egymás után.

Az egyes táblákra.

Nehogy a különféle számozások zavart okozzanak, tábláinkhoz valamint évszámokat, úgy jegyzetekre utaló számokat sem csatolhattunk, így tehát észrevételeinket az alábbiakban csakis az egyes táblák szerint tehetjük meg.

A.

Mózes nádor leányait 1280-iki végrendelete szerint vettük fel a táblára, és pedig valamennyit; noha, miként II. fejezetünk 3. cikkében tárgyaltuk, okleveles adat, hogy Moysnak árpádházi nejétől származott, egyedül *Erzsébetre*, a Medgyesi Miklós vajda neje nézve található; miért is a többieket, s az innen eredő leszármazást, mint az Árpádházból való eredet tekintetében kéteseket * csillaggal jelöltük. — E többi leányokat az oklevelek nem nevezik meg; s így mi is, a sz.-Margit legenda alapján csak egyiknek, Juditnak, tehetjük ki nevét.

Henrik bán * jelzett leszármazóit illetőleg l. dr. Wertner »Az Árpádok családi története« és »Magyar nemzetségek« című munkáit.

A Báthori Szaniszló fiaul irt Lászlót és Jánost s ennek ágát, úgy Györgyöt is egész ágával s az ebből folyó összes tábláinkkal együtt, mint kétségeseket * csillaggal kellett megjelölnünk a fennebb V. fejezetünkben előadott okoknál fogva. Másfelől pedig, miként ugyanezen V. fejezetünkben megemlítettük, le kellett vezetnünk a Báthori István Anna nevű leányának egyik férjétől, Nagymihályi Dénestől lejjövő ágat is, minthogy munkánk befejeztével, annak újra áttanulmányozásakor vettük észre, hogy Wagnernek ide vonatkozó feljegyzése Nagy Ivánnál kimaradt.

Kiegészítettük egyszersmind az A. táblát Báthori Lászlónak Nagy Ivánnal elő nem forduló, de a III. fejezetünkben ismertetett 1409-iki nádori okmányból kétségtelenül kitesztő László fiával és meg két leánygyermekével is.

Zokoly Miklós leányát Borát, ki utóbb Gerendi Péterné is lett, azelőtt pedig Báthory Jánosné volt, nem lehet azon 1464-ben élő Báthory János nevének tartanunk, ki Szaniszlónak unokája volt, István nevű fiától; mert ez két generációval előzte meg Zokoly Borát. sőt épen nagyanyjának fivére volt. Nagy Ivánnál tehát a Báthoriak családfáján e részben kétségkívül tévedés van, s ezen János hasonnevű fiának, vagy talán még valószínűbb, hogy unokájának volt neje Zokoly Bora.

E Zokoly Bora második férjének, Gerendi Péternek, leszármazóit a Perényi család levéltárában talált s a Turul 1887: 4. füzetében közölt 1743-iki genealogia alapján soroltuk föl. Ezen genealogia, összehasonlítva egyéb adatokkal s chronologia szempontjából is bírálat alá véve, leszámitva egyes keresztnevéknél előjövő tollhibákat s néhol a családnévben egy-két betű hibás kiolvasásából vagy másolásából eredő s igen könnyen helyesbíthető hibát, meg egy pár hézagosságot, s a családok őseredetének ama korban szokásos magasztalásait: különben általában igen pontosnak és helyesnek mutatkozik, s az eddigi genealogiai irodalmunkban megjelent leszármazási táblák kijavitása s kiegészítésére felette becses anyagot tartalmaz.

Kendi Ferencnek leszármazóit nem vettük fel munkánkba, mert a Kendiek eddig közölt leszármazási táblái nagyon ellenmondók és határozottan hibásak; s kijavításukra a kellő adatokat be nem szerezhettük. Különbben is Kendi Ferencz harmadik nevével: Drugeth Borával alig pár évig élhetett, miután ez első férjétől Kecseti Mártontól csak 1554-ben maradt özvegyen, 1558-ban pedig maga Kendi Ferencz is megöletett; a Nagy Iván művében ezen Kendi Ferencz gyermekei gyanánt jelentkeztek pedig korábban szerepeltek, mintsem Kendi Ferencznek élte utolsó éveiben eme harmadik nejétől született gyermekei lehettek volna; de, Kövály szerint, ezek nem is Kendi Ferencznek, hanem testvérének Antalnak gyermekei voltak.

A Rákóczyak végivádkaira nézve I. Thaly K. tudósunk értekezését a Turul 1884: 3. füzetében, Debreczeni Gergelyre nézve pedig Dr. Komáromy Andrásét a Turul 1891: 2. füzetében. Megjegyezzük a Rákócziakat illetőleg Thalyinak a Turul 1887: 1. füzetebeli közleménye folytán: hogy A. táblánkból láthatólag nemcsak II. Rákóczi Ferencz külföldi neje által a legutolsó nemzedék, hanem azon

egész ág, melyből e családbeli fejedelmek származtak, az Árpádoktól vezethető le, még pedig magyar ágazatokon.

B.

A Sarmaságiak leszármazását Mike S. genealogiai gyűjteményéből merítettük.

E forrásunkban Bessenyei Krisztina Balási Ferenczné a Bessenyei István Sarmasági Krisztinától való leányának van jelölve. Ezzel szemben Széll Farkas a Turul 1889: 1-ső füzetében megjelent nagybecsű dolgozatában Possa Erzsébetet írja Bessenyei István nevének s ettől származtatja Krisztinát, Balási Ferencznét. Kétségtelenül két neje volt tehát Bessenyei Istvánnak; s mivel a Turul 1889. 1-ső számát csak táblázataink összeállítása után olvastuk, de nem is volt még alkalmunk Széll Farkasnak a Bessenyei családról kiadott terjedelmesebb munkájából meggyőződhetni, hogy Krisztina csakugyan Possa Erzsébettől származott: ezért meghagytuk a leszármazást úgy, amint Mike Sándornál találtuk; annál is inkább, mert azok kik e törzsből származnak le, már a második nemzedéknél, Gyulaffi László gyermekeinél, minthogy ezek hitvesei mind munkánk köréhez tartoznak, ugys be jöttek volna táblázatainkra.

Nagymihályi Bánffi Ferenczné Melith Kata valószínűleg nem Péternek volt leánya, hanem Melith Vidnek rosályi Kun Annától, mert leszármazói az 1659: 117. t. cz. szerint mind a rosályi Kun örökségben részesültek. Ez okból csillaggal jeleztük, mint bővebb kiderítést igénylőt, és ágát itt nem is folytatjuk. Ellenben felveendő volt Melith Anna — Mariának bedeghy Nyáry Zsigmondnének ága, Petrovay Györgynek a Turul 1887: 1-ső füzetében közölt adatai alapján.

E.

Valkay Borának Tekke Jánostól való leszármazóit a Szentpáli család levéltárában talált perirat nyomán adtuk. Valószínűleg minden nemzedéken még testvérei is voltak a táblánkon látható egyéneknek, de ezek azon okiratból, mely csak Mohai János és testvérei elődeinek kimutatására szorítkozik, nem tűnnek ki.

Ugyanezen Valkay Borának Borsovay Istvántól való leszármazóit Mike Sándor genealogiai gyűjteményében láthatók.

A Sombori, Mohai, Keczei, Szilágyi családoknak, s az ezekből kiágazottaknak leszármazására nézve a Mohai és Szentpáli családok levéltáraiból számos becses adathoz jutottunk, melyek e családok eddig ismertetett genealogiáit jelentékenyen helyesbitik és kiegészítik.

G.

Bocskaik István leszármazóit gyanánt csillaggal jelölve azon erdélyi Bocskaikat irtuk, kik Kövály László szerint a productionale forum előtt a kismarjai Bocskaiktól való leszármazásukat bebizonyították. Mivel azonban nem biztos, hanem csak Kövály föltevése az, hogy ezek a táblánkon látható Bocskaik Istvántól származtak volna, ezért mint kéteseket csillaggal jelöltük.

I.

A kis-rhédei Rhédey család nemesi ágának leszármazását a Turul 1886: 3. számából merítettük.

K.

A br. Perényi leszármazás némi kiigazítást nyert a br. Bálinttitt család adataiból. Ugyanis azon br. Perényi Klára, kit Nagy Ivánnál valószínűleg sajtóhibából br. Jakusithnének olvasunk, miként számos eredeti oklevélből kimutatható, br. Bálinttitt Zsigmondné volt, nem pedig Jakusithné; mely család már Perényi Klára korát mintegy félszázaddal megelőzőleg már ki is volt halva.

L.

E tábla a Jankó családot illetőleg Mike S. geneal. gyűjteménye, különben pedig nagyobb részt családi adatok alapján van összeállítva. Meg kell jegyeznünk, hogy egy tisztelt genealogusunknak a családjáról készített s jelenleg még kéziratban levő monografiájában Nagy Borát Bethlen Sámuelné és Nagy Klárát Bethlen Elekét a Borsai Nagy Tamás testvéreiként, nem pedig leányiul láttuk jelölve. Ezzel szemben, mi a Turul 1887: 4. füzetében közölt csaknem egykoru genealogiát követve, a nevezetteket Nagy Tamás leányai gyanánt irtuk, minthogy a most idézett genealogia épen a Daniel családdal tüzetesen és behatólag foglalkozván s keletkezésének ideje is a kérdéses egyének korához közvetlen közel esvén, tévedést e részben nem lehet benne feltételezni.

M.

Br. Bánffi Mihályné gr. Kemény Katát s homoródsz.-mártoni Biró Sámuelné br. Kemény Krisztinát illető adataink, úgy annak megjelölése, hogy br. Kemény Sándor a Zsigmond három neje közül melyiktől származott, nemkülönben a br. Kemény Sámuel két nejétől származott gyermekek teljesebb felsorolása, s annak kitüntetése, hogy melyik melyik anyától született, a Zeyk-család idősb ágának levéltárából vannak merítve.

Kemény Ferencz leányára, a báróvá lett Simon és Pálnak nővére Zsuzsára, Csongrádi Lászlóné, nézve Bőjtthe »Hunyadmege... családainak történeté«-ből van adatunk, valamint br. Kemény Lajos leszármazóit is e forrás alapján soroltuk elő.

Br. Kemény Gergely leányait, vagyis a gróffá lett Farkas nővéreit, családi közlemény alapján soroltuk táblázatunkba.

A Bárczay leszármazást a Turul 1891: 3. füzete alapján adtuk.

Különben ezen táblánál figyelemmel voltunk a Turul 1887: 4. füzetében közölt genealogiára is, s a kezűnkél levő nekrológokra.

A most idézett genealogiából (Turul 1887: 4) kiténik az, hogy Macskási Ferencznek Kemény Annától gyermekei nem maradtak, miért is ezen Macskási Ferencz utódait, minthogy azok nem Kemény Annától, hanem Nyakazó Margittól származtak, munkánkba fel nem vehettük.

U.

E táblázatnál, különösen az Imecs, Jankó, Apor leszármazásokra nézve kiegészítő adatokat nyújtott a Mike Sándor genealogiai gyűjteménye, s a Boér, Bálint, Buda, Zudor, Herczeg stb. családokat illetőleg Bőjtthe Ödön idézett munkája.

V.

A Kálnoki leszármazásra nézve l. a Turul 1892: 2. számában közölt tanulmányunkat; a Lugosira nézve az eddig tudvalevő adatokat a Zeyk levéltárból pótoltuk, a Boldogfalvi és ebből leszármazottakra nézve pedig Bőjtthe Ödön idézett munkájából.

X.

E táblázaton kissé túlléptük körvonalainkat, a menyinyiben a Bercsényi féle leszármazásnál nemcsak a magyarországra szorítkoztunk, hanem Thaly Kálmán tudósunknak a Turul 1889: 1. füzetebeli közleménye alapján a család franciaországi leszármazását is közöltük, minthogy Thalynak e vívmánya érdekesebb, mintsem összeállításunkból kihagyhattuk volna.

AC.

A Bárczay leszármazást a Turul 1891: 3. füzete alapján adtuk.

AE.

E táblánál forrásunkat a Turul 1890: 2. füzetében találtuk.

AF.

A tábla élén álló Báthory Annáról l. Turul 1884. I. 8. Br. Jósika Gábor ágára, úgy a Gillyén és Kendeffy ágra nézve l. Bőjtthe Ödön »Hunyadm. csal.« Ugyanott l. a Barcsai János és br. Jósika Zsuzsa leszármazóit is.

AL.

Bőjtthe Ödön: »Hunyadm... családainak történ.« Mike S. geneal. gyűjt. és a Zeyk család idősb ágának levéltári adataiból merítve.

AM.

Gr. Bethlen Imre ága családi közlés folytán kiegészítve.

Gr. Bethlen Sámuelé Mike S. geneal. gyűjteménye alapján.

A Barcsaiakat illetőleg l. dolgozatomat a Turul 1894: 2., 3., 4. füzeteiben.

Bánffi Boldizsár br. gyermeki közül csak Judithot és Klárát jelzi Rhédey Máriától származók gyanánt a Zeyk levéltárban látható 1755-iki osztálylevél. Egyáltalán a Bánffiak családfáján a Zeyk levéltár adataiból számos pótlást tettem.

AN.

A Kun-féle leszármazás családi közlés folytán van kiegészítve és helyesbítve, a Kendeffi félenél pedig tekintetbe vétetett Bőjthe Ödön id. m.

AO.

A Mikes leszármazást az eddigi Kövály és Nagy Iván-féle táblázatok szerint adjuk, azonban ezek helyessége tekintetében, egészen a grófságra emelt Mikesig, sok alapos kétség lehet. Ha e táblázatok évszámait összehasonlítjuk, csaknem biztosra vehető, hogy a XVII-ik században élt Mikések tévesen vannak egymástól való leszármazási viszonyukat illetőleg feltüntetve. — Még inkább kiderül ez, ha a házastársakra nézve kutatjuk azon kort, melyre életük más adatok szerint esik. — Így például Mikes Erzsé férje, Henter Ferencz, egy egész századdal, élt később mint Mikes István neje, Domokos Anna; s mégis ezen két Mikes testvér gyanánt van feltüntetve. — Még inkább kitűnnek a hibák ha egybevetjük a Perényi csal. levéltárából a Turul 1887: 4. számában közzétett 1743-iki genealogiával. Ezért az AO. táblát mint nem egészen biztos leszármazási alappal bírót, * csillaggal jelöltük.

A Tordai család eddig ismertett nemzedékrendében annyi az ellenmondás, hogy azt, a Zeyk, b. Radák és Szilvási levéltárakból nyert adatok és közlemények alapján kiegyenlitenünk s a leszármazást biztos alapra fektetnünk talán most sem sikerült teljesen.

Gr. Mikes Mária gr. Teleki Józsefné leszármazóira nézve megjegyzendő, hogy a Nagy Iván által neki tulajdonított leánygyermek közül chronologiai szempontból már Anna Hollaki Farkasné is kétséges; habár feltéve, hogy igen sokkal fiatalabb volt férjénél, nem lehetetlen, hogy csakugyan az említett Teleki József grófnak és Mikes Mária grófnőnek volt leánya. — Gróf Teleki Borát, ki olasztelki Dániel Lőrincz neje lett, azonban semmi esetre sem lehet a gr. Teleki József és gr. Mikes Mária leányának tartani, mert ő anyja kellett hogy legyen az 1751-ben báróságot nyert Dániel Lőrincznek, lehetetlen tehát, hogy az 1760-ban született gr. Mikes Máriaának leánya lett volna. Ily anachronismus mellett tehát táblázatunkra felvenni nem lehetett.

Henter Ferencz leszármazóinál a Zeyk csal. idősb ágának levéltára sok kiegészítő adatot szolgáltatott.

Gr. Ibarra Ignác leszármazói egy eredeti okmány alapján vétettek fel. — Voltak-e ezeken kívül még mások is, nem tudjuk.

AP.

Az először grófja lett Bethlen Gergely és Elek leányait illetőleg l. Turul 1887: 4.

Gr. Bethlen Gergely (a László fiának) ágán némely kiegészítést egy családi közlemény alapján tettünk.

A kapjoni ágbeli gr. Hallereknél a Kövály és Nagy Iván-féle táblákat kijavítottuk és kiegészítettük a Magyar Nemzetiségi Zsebkönyv és a Turul 1886: 2. adataiból. Így Haller György-János báró gyermekei közül a második Borbárát, ki Haller József neje lett volna, kihagytuk; mert

a dr. Szádeczky által ujon átdolgozott (Turul 1886: 2.) Haller családfán sem ezen második Borbára, kiről csak egy jegyzetben tesz említést, sem pedig azon Haller József, ki férje lehetett volna, elő nem fordul, s így valószínű, hogy a régebbi táblázatokra másolási hibából került valahogy másodikszor, Huszár helyett Haller József neje gyanánt jelölve. — Továbbá ki kellett hagynunk a gr. Haller Jánosnak gr. Nemes Zsuzsától való gyermeke gyanánt irt Borbárát is, kit Nagy Iván gr. Esterházi Dániel nejeül ír a Haller családfán. Az Esterháziaknál ez sehol sem található fel, s minthogy gr. Esterházi Dániel első neje gr. Gyulaffi Borbára volt, a gr. Gyulaffi László és gr. Haller Éva leánya: valószínűleg ez lehetett, anyja neve nyomán, tévesen mint Haller, bevezetve ezen család leszármazási táblájába.

Azon Haller Borbára a kapjoni ágból, ki gr. Csáky István első neje volt, a Sámuel leánya lehetett, kivált ha, miként Imhoffnál látható, csakugyan ez volt az elsőszülött. — Ezért mi őt is irtuk be gr. Csáky István nejeül.

Gr. Haller Johanna-Krisztina Almássy Jánosné, ki 1834-ben már özvegy (l. Turul 1886: 2.), nem téveszthető össze az 1843-ban meghalt gr. Almássy Kristóf nejevel, gr. Haller Rózával. Ezt mint gr. Almássyét ugyan egyik Haller családfán sem találjuk, de azon Róza lehetett, ki gr. Haller Benedek-Gábornak leánya volt br. Bornemisza Klárától, s ezért illető helyen úgy is jeleztük.

AR.

Azon Daniel Kata, ki P. Horváth Boldizsárné volt, magtalan halt el a Turul 1887: 4. számában látható genealogia szerint; tehát nem lehet tollhibából történt névcsere feltételezni a Nagy Iván és Kövály-féle táblákban, hol P. Horváth Boldizsár nejeül Daniel Judith iratik, kitől aztán a Horváth család tovább terjedt. — Ezen Judith, ezek szerint, Katától külön személy kellett hogy legyen, s a Daniel családfán nem találjuk, ha csak nem ugyanaz, ki Kendeffi Mihály neje is volt. Ez esetben is azonban csak egyetlen közbeeső iz marad ki munkánkból, mert Horváth Boldizsár utódai már mind bejelönnék, és pedig Daniel a V. táblán, Farkas a T. táblán, Zsigmondnak pedig fia Mihály az AM. táblán.

AS.

Az e táblázat élen álló br. Haller István gyermekei közül Rachel, Gábor és Ábrahám az ismert adatokban egyhangulag az első neje Kemény Máriaától születettek gyanánt, János és László pedig a Torma Borától születettek gyanánt vannak feltüntetve. Kétély forog fenn Borbára és Kata iránt, kiket egyik adat az első, másik a harmadik nőtől (Torma Borától) születettek gyanánt ír (l. Turul 1886: 2.). — Különbön táblánkon egyáltalán a most idézett Turulbeli közleményt követjük.

A br. Bornemisza családnál a leszármazás élen álló Jánosnak két nejeitől származott gyermekei tekintetében Nagy Ivánnal együtt a kétségkívül jól értesült Mikolát követjük; Köválynak ezzel ellenkező adatai csak másolási hibából eredhettek.

AU.

Tekintetbe jött a Turul 1887: 4. füzetbeli genealogia. — Mara Lőrincz és Daniel Kata leszármazóira nézve kiegészítésül szolgált Bőjthe id. munk.

Kendeffi Mihály és Daniel Judith valamint Kendeffi Gábor leszármazóira nézve ugyanazon forrás.

Daniel József gyermekeire nézve a Zeyk család idősb ágának levéltárában találtató 1755-iki osztályos okmány.

Megjegyzendő, hogy minden eddig ismertett Daniel genealogia szerint, s a Turul 1887: 4. füzetbeli szerint is, két Daniel leány volt Kendeffi Gáborné u. m. Bora és ennek unokahuga Éva. Azonban a Kendeffi genealogiákon, sem az általánosabban ismerteken, sem a Bőjthe félen, mely pedig kimerítőbb, ezen Daniel Évát mint Kendeffi Gábornét nem találjuk, hanem az idősb Kendeffi Gábor neje gyanánt csak Daniel Borát, ennek fia, szintén Gábornak neje gyanánt pedig Bánffi Zsuzsát. Már pedig e két Gábor valamelyikének neje kellett hogy legyen Daniel Éva is. — Mivel pedig a Turul 1887: 4 füzetbeli genealogia a Daniel Évától származott Kendeffi fiukról nem emlékezik meg, s Kendeffi Gábor és Daniel Bora gyermekei gyanánt csak a két leányt említi, valószínűnek tartjuk, hogy Daniel Éva ezen idősb Kendeffi Gábor neje volt s a fiuk töle valának. Biztosabb adat hiányában azonban mégis csak az általános ismert genealogiák szerint vezettük be e Gábor fiait, de mivel gyaníthatjuk, hogy nem a táblánk szerinti anyától, hanem Daniel Évától születtek, csillaggal jelöltük meg.

Br. Nalácsi István neje nem volt b. Bálintt Ilona, miként Nagy Ivánnál sajtóhibából áll. Ez kétségtelen, mint-hogy a br. Bálintt család genealogiáját tüzetesen ismerjük. Bőjthe Ödön többször idézett munkájából ki is tűnik, hogy az fejjérvizi Bálint Ilona volt, s jelen munka köréhez nem tartozván táblánkon nincs is feltüntetve.

AX.

A szásvárosi Eperjesi és a Vass, Pongrácz, Péchy, Szentpáli családokat illetőleg tekintetbe vettük a Szentpáli család levéltárának adatait is, s a hátszegvidéki családknál Bőjthe idézett munkáját.

Nagy Ivánnál Péchy Kata Sombori Györgynéknak van írva a Péchyek családfáján, a Somboriakén pedig az így nem található, hanem, III. Sombori Farkas jön elő Péchy Juliával mint hitvesével, azonban ez is téves összeköttetésbe hozva; mert ezen Farkas, miként a Mohai család oklevelei közt talált genealogiai táblákból láttam, nem a János fia, hanem a II. Farkas fia volt Kabos Krisztinától, s E. táblámon így is vettem fel. Valószínű, hogy ennek volt neje Péchy Kata. Mivel azonban mind a férjnek mind a nőnek keresztnevénel eltérés van a Nagy Iván által közölt Péchy és Sombori-féle leszármazási táblákon, s ezt az egyéb adatokból sem sikerült biztosan eldöntennem, ezért az azonositást kétséget kizárólag nem lehetett véghezvinnem s így Sombori Farkas hitvesét az E. táblára be nem iktathattam.

AY.

A kiindulásul szolgáló Boér Rebekka Kabos Mihálynéről adatunkat a Zeyk levéltárból merítettük.

BA.

A Nagy Ivánnál közölt sarkadi Türi féle leszármazással szemben Mike Sándort követtük, a chronológiának inkább megfelelően, hogy Barcsai Zsigmondné Türi Ágnes az első Türi Lászlónak, nem pedig a táblánkon látható másodiknak volt leánya.

A »Nemzetségi Zsebkönyv« gr. Gyulai Ferenczet is Ferencznek Kapi Máriától való gyermekéül említi, de tekintettel arra, hogy Nagy Iván őt határozottan, s nemcsak a táblázaton, hanem a szövegben is a grófiá lett Gyulai Ferencz első nejétől Barakonyi Klárától való fiúnak állítja, valószínűleg vétség a »Nemzetségi Zsebkönyv« ide vonatkozó ellentétes adata, s így a Nagy Iván féle leszármazást vettük irányadónak.

Béldi Sára ága a s. sz.-iványi Henter család okleveleiből van kiegészítve.

A Miháltz ágra valamint a n.-váradai Horváth András leszármazóira nézve Mike Sándor kézirati genealogiáját használtuk.

BC.

Ezen táblánál felhasználottat a Bőjthe Ödön többször idézett munkája is s a Zeyk leszármazásánál e család idősb ágának levéltára.

Demsusi Lukács Ferencznek Zeyk Apolóniától származott gyermekeit Bőjthe nyomán adjuk. — Talán ide kellene jönnie Lukács Jánosnak és leszármazóinak is, mert könnyen megeshetik, hogy ezek kapcsolata az elől említett Ferenczcel, csak sajtóhibából maradt ki Bőjthénél; de biztos adatok híjában mégsem vehettük fel táblánkra.

Hogy ifj. Zeyk Mózesnek volt egy negyedik neje is, azt a családi levéltár egyik okmányából láthatni, bárha ott nincs megnevezve, azonban a Sombori család Nagy Ivánnál közölt családfájából kiténik, hogy ez Sombori Krisztina volt.

BD.

A gr. Wass leszármazást a Szentpáli család levéltárában talált adatok alapján néhol kijavítottuk.

BE.

Jelen táblázatunk a Turul 1887: 1. füzetében közölt adatok nyomán indul meg, s az ott közölt leszármazási táblákat is felhasználja.

Br. Orczy Lőrincz gyermekei közül Máriát nem br. Vécsey, hanem br. Wenckheim József nejeül irtuk a »Nemzetségi Zsebkönyv« alapján, tekintetbe véve azt is, hogy br. Vécsey Miklós neje Nagy Iván szerint br. Orczy Anna volt; vajjon szintén Orczy Lőrincz bárónak egy a táblázatokról kihagyott leánya-e, vagy az e táblázatokon látható s életkorra egymáshoz közel álló három Anna közül volt-e valamelyik br. Vécsey Miklósnak is hitvese, avagy

keresztnevécsere forog-e fenn, s csakugyan azon Mária, kit mi br. Wenckheimné gyanánt jelöltünk, volt br. Vécsey Miklósné is? — ezt eldöntöttünk nem lehetett.

BG.

Nagy Ivánnál a Radvánszkyak családfáján Radvánszky Kata mint Gerhárd Györgyné jön elő; a Gerhárdok családfáján pedig Gerhárd I. György nejétől Radvánszky Annát találjuk. — Minthogy a Radvánszky családfán Katán kívül nem fordul elő egy másik akár Anna, akár más keresztnevű leány, ki Gerhárdnénak volna jelezve, sem a Gerhárd családfán több Radvánszky leány mint Gerhárdné

nem jön elő: hajlandó volna a kutató itt is a különben gyakori keresztnevécserek egy esetét feltételezni s Gerhárd I. György nejétől Radvánszky Katát tekinteni. Azonban a chronologia a feltevést merőben kizárja, mert az 1645-ben született Radvánszky IV. Györgynek nem lehetett leánya az, ki az 1656-ban és 1663-ban már hivatalokat viselt Gerhárd I. György neje volt, kivált mint-hogy ez esetben ennek fia kellett volna hogy legyen azon Gerhárd II. György, ki 1680-ban már Hontvármegye alispánja volt. — Ezért tehát az azonosság ki levén zárva, s nem tudhatván, hogy az említett Radvánszky Kata, melyik Gerhárd Györgynek volt neje, ágát nem is folytathatjuk.

NÉVMUTATÓ.

Megjegyzés: Az I. és J. jelzetek úgy tábláinkon mint e névmutatóban azonosoknak tekintendők.

- Abaffy** (abafalvi és f.-lchótai) U. **AB.**
Abensperg (gr.) **AB.**
Abensperg-Traun (gr.) B. **AP.**
Abrahámffy (de...) C.
Ábrányi I. Eördögh (lászlófalvi)
Abt (apáti) **U.**
Aczél (de...) K.
Atzél (borosjenői br.) **D.**
Adamis (örgróf) **Y.**
Adamovich (de...) K.
Adda (de...) **AA.**
Agárdy (n.-mihályi) **A.**
Ajtay (de...) **G.**
Ajtay (de...) **AE.**
Ákossy (de...) **A.**
Albert **AX.**
Alberti (pojái gr.) **BB.**
Alia (karathnai) **A.**
Almádi (szavai) **BD.**
Almási (de...) **AO.**
Almásy (de...) **AG.**
Almásy (de...) **AP.**
Almásy (de...) **BE.**
Almásy (zsadányi és török-sz.-miklósi gr. és ns.) C. O. S. **Y. AH. AW. BB. BG.**
Alsó (n.-pestyéni) **AV. AX. AY.**
Althann (gr.) **N. X.**
Alvinczi (borberekai br.) B. U. **BA.**
Amadé (várkonyi gr. és br.) **N. BE.**
Ambró (adamóczi) I. biróczi
Ambró (biróczi) Z. **AD.**
Ambrózy (sédeni br.) **P.**
Andrássy (csik-sz.-királyi és krasznahorkai gr., br. és ns.) D. H. S. **X. AU. AZ. BB. BE. BF.**
Andrássy (érkeserti) **H.**
Andrássy (nemeskéri) **K.**
Andrássy (siklói) **O.**
Andreánszky (liptó-sz.-andrászi) **AK.**
Andreoli (lovag) **BB.**
Antal **E.**
Antonovics **AO.**
Antos (rétyi) **AP. AU.**
Apaffi (apa-n.-falusi és almakeréki) **A. M. AP.**
Apagyí (de...) **F. G.**
Apor (altorjai gr., br. és ns. M. P. T. U. V. **AM. AO. AP. AS. AT. BA.**
Appel **AA.**
Appel (br.) **X.**
Apponyi (n.-apponyi gr. és ns.) **N. W. BB. BD.**
Aranyassy (de...) **A.**
Arenberg (hg.) **P.**
Arenstein (Pereira br.) I. Pereira-Arenstein
A-Sante I. Sante
Aspremont (gr.) **A. N. P. BB.**
Aubin **U. AT. AW. BA.**
Auersperg (hg.) **P. BB.**
Baan (de...) **J.**
Babarczy (br.) **K. AM. BD.**
Babes **AV.**
Babocsy **F.**
Badányi (de...) **AH.**
Badenfeld (br.) **P.**
Bagosy (de ead.) **V. AM. BA.**
Bay (bai és ludányi) C. K. G. **Q. AB. AE. AH. BA.**
Baich (de...) **AU.**
Baillet-Latour (gr.) **AS.**
Baillou (br.) **X.**
Bajcsi (bajcsi és geczfelfai) **C.**
Bajó (diószegi) **AH.**
Baka (de...) **U.**
Bakos (osgyáni) **A.**
Baksay (de ead.) **BD.**
Balás (de...) **BE.**
Balás (sípeki) **O.**
Balási (sz.-demeteri) **B. L.**
Balassa (balassagyarmati gr. és br.) **X. BA. BB.**
Balia (szilvási és maczesdi) **M.**
Balkay **T.**
Balla (csik-sz.-mihályi) **U.**
Bálint (fejérvízi) **U. AF.**
Bálinttint (tővisi br.) K. **L. R. V. AF. AO. AV.**
Balciczán **BC.**
Baló (várad) **BC.**
Balogh (de...) **BF.**
Balogh (de...) **W.**
Balogh (de...) **AV.**
Balogh (galanthai) **Z.**
Balogh (károlyfehérvári) **BC.**
Balogh (mankó-bükki) **AD.**
Balogh (radnóthi) **U. V.**
Balogh (szász-czezői) **AO. AV. AX.**
Baloghy (baloghi) **AA.**
Bán (de...) **BC.**
Bánffay **BF.**
Bánffy (de...) **AN.**
Bánffi (désfalvi) **BC.**
Bánffy (losonczi gr., br. és ns.) **A. B. E. L. M. T. U. V. AF. AI. AM. AN. AO. AP. AR. AT. AU. AW. AX. BA. BC. BD.**
Bánffy (mogyorósi) I. (losonczi)
Bánffy (n.-mihályi) **A. B.**
Banga (várad) **E.**
Bánhid (simándi br.) **BD.**
Banovich **AH.**
Bányay **AM.**
Barabás (de...) **AA.**
Barakonyi (de ead.) **B.**
Baranyay (bodorfalvi) **I. Z. AG. BB.**
Baranyai (maros-járai) **U. AV.**
Baranyi (várad) és micskei) **E. F. W. AM. AO. AY.**
Barbo (waxensteini gr.) **BB.**
Barcsai (n.-barcsai br. és ns.) **M. T. U. V. W. AF. AL. AM. AN. AP. AR. AS. AU. AX. BC. BE.**
Bárczay (bárczai) **A. C. G. J. M. AB. AC. AN. BD. BG.**
Bardocz (n.-bacsoni) **AP.**
Bárdossy **BA.**
Barkóczy (szalai és tavarnai gr., br. és ns.) **C. G. K. O. P. W. AP. BF.**
Barna **AH.**
Báróczy (de...) **B.**
Barók **M.**
Baross (bellusi) **Z.**
Bartakovich (k.-apponyl) **AG. BF.**
Bartl **BD.**
Basa (zabolai) **M.**

- Bathó (de ...) **AM.**
 Báthori (ecsedí) **A. H.**
 Báthori (somaljó) **A. B. D. E. F. G. AF.**
 Báthori Szaniszlófi 1. (somaljó) **B.**
 Bathram-Dadian (bey) **BB.**
 Batternay (szakolczai) **Z.**
 Battha (vattai) **Z.**
 Battik (sarudi) **BG.**
 Batthyány (németujvári hg., gr. és ns.) **A. B. G. H. M. N. P. R. X. Y. AP. AS. AX. AZ. BB. BE. BF.**
 Beck (bőkönny) **AC.**
 Beckers (westerstetteni gr.) **BE.**
 Becske (de ...) **O.**
 Becsky (tasnád-szántói) **G. K. BE.**
 Bégányi (de ead.) **AH.**
 Bekény (de ...) **BG.**
 Bekényi (mikófalvi) **AB.**
 Bekes (de ...) **AH.**
 Békéssy **AM.**
 Beksics **AP.**
 Beleznay (pilisí gr. és ns.) **C.**
 Béli (uzoni gr. és ns.) **L. U. AF. AM. AO. AP. AR. AS. AX. BA. BC.**
 Bende (de ...) **AD.**
 Benedek (de ...) **AM.**
 Benedikta (benedekfalvi) **AF. AN. BC.**
 Beniczky (beniczei és micsinyei) **J. Y. Z. BB.**
 Benkő (de ...) **I.**
 Benkő (de ...) **T.**
 Benkő (közép-ajtai) **BC.**
 Benyovszky (benyói és urbanói gr. és ns.) **AA. AZ.**
 Beöthy (bessenyői és cörvendi gr. és ns.) **C. W. AB.**
 Berchem (gr.) **P.**
 Berchthold (ungarschlitzí gr.) **O. X. AX. BD.**
 Bercsey (de ...) **B.**
 Bercei (de ...) **AX.**
 Bercsényi (székési gr.) **D. X.**
 Bereki (de ...) **B.**
 Berényi (karancsberényi gr. és br.) **H. K. P. Q. AB. AD. AP. AZ. BB. BD. BE. BF.**
 Bernáld (alsó-esernátoni) **L. T. V.**
 Bernát (de ...) **T.**
 Bernáth (bernátfalvi) **AC. AO. AU.**
 Bernolák (szlanczki) **AH.**
 Bertalanffy (de ...) **K.**
 Berthóty (de ead.) **C.**
 Berzay **AM.**
 Berzenczei (görgény-sz. imrei) **F. U. AF. AO. AS. BA.**
 Berzeviczy (de ead. br. és ns.) **C. O. W. AH. AK.**
 Bessenyei (n.-bessenyői és sz.-deme-teri) **B.**
 Betegh (csik-tusnádi) **AV.**
 Bethlen (de ...) **G.**
 Bethlen (bethleni gr. és ns.) **B. D. F. L. M. T. U. V. AF. AI. AM. AN. AO. AP. AR. AS. AT. AU. AV. AW. AX. BA. BB. BD.**
 Bethlen (íktári gr.) **R. T. X. AI. AU. AW. AX.**
 Bethleni (kis-bethleni) **V.**
 Bettendorf (br.) **X.**
 Beurgés (gr.) **B.**
 Bezerédy (de ead.) **AZ.**
 Biális (illyefalvi) **B. L.**
 Bydeskuthy (ippi) **C. T. AM. AX.**
 Bigye **U.**
 Bihari (rődi és mező-bándi) **V.**
 Biró **AX.**
 Biró (de ...) **E.**
 Biró (de ...) **AQ.**
 Biró (de ...) **AZ.**
 Biró (homorod-sz.-mártoni) **B. AF. AO. AQ. AR.**
 Biró (sóváradi) **AX.**
 Biró (sz.-katolnai) **AF. AP.**
 Bissingen-Nippenburg (gr.) **N.**
 Bisztrai (de ...) **U.**
 Blank **BB.**
 Blomberg (br.) **U.**
 Bochdánovics (kovnói) **BC.**
 Bocskai (bocskói és kismarjai) **G.**
 Boda (n.-tárkányi) **A.**
 Bodor **AF.**
 Boér (de ...) **BA.**
 Boér (berivói) **L. U. V. AN. AS.**
 Boér (kövesdi) **B. E. M. U. V. AF. AM. AV. AY.**
 Bogadi (de ...) **L.**
 Bogdán (de ...) **AM.**
 Bogdanovics **AP.**
 Bogdányi (de ...) **A. B.**
 Bogya **U.**
 Bohus (bohushalvi, petőfalvi s világosi) **F. BG.**
 Bokros **M.**
 Boldogfalvi (de ead.) **V.**
 Boldvai (váradi) **AF.**
 Bolza (gr.) **D. BB. BD.**
 Bongárdi (de ...) **U.**
 Bónis (de ...) **AF.**
 Bónis (tolcsvai) **A. AC.**
 Borbély (de ...) **F.**
 Borbély (ilosvai) **I. Csókás**
 Borbély (roffi) **I. BC.**
 Borcsiczky (borcsiczi és driétomai) **AZ.**
 Bőrelly (de la Touche) **N.**
 Bory (de ...) **AA.**
 Bornemisza (de ...) **O.**
 Bornemisza (de ...) **AB.**
 Bornemisza (kálnói és ádámföldi) **C. G.**
 Bornemisza (kászoni br.) **D. R. T. U. V. AF. AI. AO. AP. AS. AT. AV. AX.**
 Boronkay (boronkai és nezettei) **C. Z. AC. AK. BA.**
 Bors (cs. sz.-királyi br. és ns.) **E. V.**
 Borsos (n.-enyedi) **AF.**
 Borsovai (de ead.) **E.**
 Bosnyák (de ...) **W.**
 Bossányi (n.-bossányi és n.-ugróczy gr. br. és ns.) **A. J. Z. AA. AB. AZ. BD.**
 Botka (de ...) **AH.**
 Botka (nevedí) **AZ.**
 Bothos (tompai) **BE.**
 Bottyán (Vak-, geres-káli és bottyáni) **K.**
 Boxberg (br.) **BE.**
 Böck (greiszlau br.) **O.**
 Bölöni (de ...) **AX.**
 Brádi (de ead.) **M. AF. BC.**
 Brankovich **D.**
 Braun (br.) **Y.**
 Brázovai (de ead.) **AL.**
 Brencsán **U.**
 Brencsán (balázsfalvi) **AF. AL.**
 Breunner (Enckewoirth gr.) **AD. BB.**
 Brezinay (de ...) **C.**
 Brigido (gr.) **H.**
 Brogyáni (de ead.) **BG.**
 Bruckenthal (br.) **AI. AU. AW.**
 Brunsvik (korompai) **AA.**
 Bubla (de ...) **BF.**
 Bubna (br.) **C.**
 Buczow (gr.) **AZ.**
 Buda (galaczi) **U. V. AF. AM. AN. AO. AU. BC.**
 Buda (vályai) **I. galaczi**
 Buday (de ...) **K.**
 Buday (de ...) **AZ.**
 Buday bölcsői **C. K.**
 Bujánovics (ágteleki) **AS.**
 Bukovszky (de ...) **AH.**
 Bulovszky (gyulafalvi) **M.**
 Burgh (gr.) **BB.**
 Busseul (gr.) **U.**
 Buthkay (de ead.) **A.**
 Bülgözdi (de ead.) **E.**
 Calisius (br.) **AD.**
 Cappy (gr.) **AA.**
 Cary (torr-abbeyi esq.) **S.**
 Cavriani (gr.) **N. O.**
 Cebrián (Figuerollas gr.) **AB.**
 Chamare-Harbuval (gr.) **O.**
 Chamus **R.**
 Chlopiczky (niecsujei lovag) **BC.**
 Chorinsky (gr.) **N. AD. BB.**

- Clary (gr.) H.
 Clary-Aldringen (gr.) N.
 Coréek O.
 Coudenhove (gr.) BB.
 Courcelles I. Bercsenyi (székési gr.)
 Csáholyi (csáholy-monostori) E.
 Csáky (kőrösszegi és adorjáni gr. és ns.)
 A. B. D. G. H. K. N. O. P. Q. R.
 S. V. X. Y. AF. AM. AP. AS. AU.
 AZ. BA. BB. BD. BF. BG.
 Csáky-Pallavicini (örgróf) I. Pallavicini
 örgróf.
 Csányi (de ead.) AZ.
 Chapy (eszéni és polyánkai) C. O.
 Csaplovich (jeszenovai) AB.
 Csapó (csecsdi) C.
 Csató (jankafalvi) E. AF.
 Császár (de ...) BG.
 Cseffey (noszolyi) E.
 Csegezi (bágyoni) E. AO.
 Cseh (de ...) F.
 Cseh (sz.-katonnai) F. K. Z. BE.
 Csekonicz (zsombolyai és janovai gr.)
 AZ.
 Csemiczky (csemiczei) AC. AH. AK.
 BG.
 Cserci (n.-ajtai) E. L. U. V. AO. AS.
 Cserényi (balázsfalvi) E. M. AM. AN.
 AV. AY. BA.
 Csergheő (nemes-tacskándi) BE.
 Chernel (csernelházi) AK.
 Csernyus (kőkész) AD. AH.
 Chetneky (de ead.) A. AH. BF.
 Csicseri (de ead.) A.
 Chyre (álmosdi) A. E.
 Csizsár (de ...) AM.
 Csizsár (de ...) BA.
 Csizsár (borberekai) AO. AX.
 Csóka (borbátvízi) M. AF. AP. BC.
 Csóka (váradai) AX.
 Csókás (máskép ilosvai Borbély) C.
 Csolnakosi (de ead.) BC.
 Csongrádi (gálospetri) B. E. M. T. AL.
 AU. AV.
 Csontos (de ...) G.
 Csuha (de ...) AD.
 Csukár BF.
 Csula (?) K.
 Csúzy (csúzi és pusztasz.-mihályi) C.
 Y. Z. BE.
 Czakó (de ...) AM. BE.
 Czáró-Fogarassy F.
 Czigler (felső-vecsei) BD.
 Czindery (n.-atádi) W.
 Cziráky (cziráki és dénesfalvi gr. és br.)
 X. Y. AA. AZ. BB. BE.
 Czirjék (de ...) L.
 Czöbél (balogfalvi) K. O. AF. AZ. BA.
 BD.
- Daczó (sepsi-sz.-györgyi) M. T. AR.
 AS. AX.
 Damokos (a.-csernátoni br. és ns.) L.
 AF. AO. AP. AS.
 Da-Mosto (gr.) AG.
 Danckelmann (br.) BD.
 Daniel (de ...) K.
 Daniel (de ...) AG.
 Daniel (olasztelki) I. vargyasi
 Daniel (vargyasi br. és ns.) A. B. L.
 M. T. AL. AM. AO. AP. AR. AS.
 AT. AU. AW. AX. BA.
 Dapsy (dapai) K.
 Darholczi (fintai) BF.
 Darvay (de ead.) AH.
 Darvas (n.-réthi) I. AC. AD.
 Deák (köpeczi) L.
 Debreczeni (a Dózsa nádor csal.) A.
 Degenfeld-Schomburg (gr.) R. S. AI.
 AK. AW. BD. BF. BG.
 De Gerando I. Gerando.
 D'Ellevaux O.
 Dengeleghy (de ead.) Á. C.
 Dernath I. Van Dernath
 Dersffy (zerdahelyi) A.
 Dersi (de ...) U.
 Des Echerolles-Kruspér (rét-szent-
 miklósi) R.
 Desfours (monti és athienvillei gr.) BB.
 Dessewffy (cserneki és tarkői gr., br. és
 ns.) A. D. F. G. H. K. O. Q. S. V.
 W. AA. AD. AE. AH. AK. AO. AS.
 BD. BE.
 Dezasse (de Petit-Verneuille gr.) AA. AZ.
 Dezsi (de ...) AY.
 Dézsy (de ...) AE.
 Dézsi (de ...) BA.
 Dienes (de ...) AA.
 Dienstl AZ.
 Dietrichstein (gr.) D.
 Dindár (tindarisi) R. BC.
 Diósy (de ead.) AA.
 Diószegi (deési br.) M. U. AO. AQ. AY.
 Diószeghy (giczei) G.
 Dobay (de ...) F.
 Dobai (de ...) AX.
 Dobay (de ead.) C. M.
 Dobay (kis és n.-dobai) AM.
 Dobák (sz.-annai) AD.
 Dobieczki (zimotai lovag) E.
 Dobó (ruszkai) A.
 Dobóczky (de ...) C.
 Dobozy (de ...) AL.
 Dóczy (n.-lucsei) A.
 Dohnyáni (de ...) BD.
 Doloviczényi (de ...) C.
 Domokos (de ...) U.
 Domokos (a.-csernátoni) I. Damokos
 Donáth (pálosi) AM. AO.
- Dósa (makfalvi) H. AO. AY. BA.
 Döry (jóbaházi gr., br. és ns.) O. R.
 BE. BF.
 Drágffy (bélteki) A.
 Draskóczy (draskóczi és dolinai) O. X.
 BG.
 Draskovich (trakostyáni gr.) D. H. P.
 X. Y. BB. BE.
 Dráveczky (dráveczi) A. C. E. K. AA.
 AD. AX.
 Drugeth (homonnai) A. H. K. N. X. Y.
 AZ.
 Duka (kádári br.) AZ.
 Durus AV.
 Dvornikovich (liptó-teplai) AB.
- Eccart (felsenbrücki) T.
 Edelsheim-Gyulay (br.) BB.
 Egloffstein (br.) AI.
 Egry (siroki) W.
 Ebrenfels (br.) T.
 Elek (pazonyi) F. AH.
 Elekes (sz.-katonnai) R. T. AO. BC.
 Eltz (gr.) N.
 Endes (csik.-sz.-simoni) M.
 Englisch M.
 Eödfönffy (vinnai és n.-mihályi) A. B. E.
 Eörfdögh (lászlófalvi) C. F.
 Eötvös (de ...) BA.
 Eötvös (sárvári) BB.
 Eötvös (vasáros-náményi br. és ns.) F.
 AE. AS. BB.
 Eperjesi (o.-ivánfalvi) AX.
 Eperjesi (szászvárosi) M. AX.
 Erdődy (diószegi) I.
 Erdődy (monyorókeréki gr.) A. D. G.
 H. N. P. S. BB.
 Erdőhegyi (de ead.) E.
 Erdőteleky (de ...) A.
 Ergelet I.
 Erncz B.
 Erős (de ...) F.
 Erős (de ...) BE.
 Erős (lászlófalvi) F.
 Esterházy (galanthai hg., gr. és br.) A.
 B. D. H. N. P. S. T. W. X. Y.
 AB. AF. AM. AP. AV. AX. AZ.
 BB. BD. BE.
 Exterdé (br.) BE.
- Fadgyas (de ...) O.
 Fáy (fái) I. AC. AH. AN. BE.
 Falkenstein (gr.) A.
 Fancsali (de ead.) E.
 Fangh (köszegi) AO.
 Farkas (de ...) AR.
 Farkas (de ...) BF.
 Farkas (de ...) BE.
 Farkas AH.

- Farkas (de...) AA.
 Farkas (hügyei és -jókai) Z.
 Farkas (m.-frátai) U.
 Farkas (szászvárosi) E.
 Farnos U.
 Fazekas AH.
 Fazekas (de...) F.
 Feigel AK.
 Fekete (de...) F.
 Fekete (fricsi) L. U. AF. AM. AP.
 AT. BA. BC.
 Fekete (galanthai gr., br. és ns.) N. Q.
 BB.
 Fekete (iványi) G.
 Fekete (losádi) U.
 Felszegi (de...) BC.
 Felszegi (domáldi) E. AO.
 Felvinczi (de...) A. U.
 Fény M.
 Fényes (csokaji) E. AO.
 Ferdényi (kabalás-pataki) W.
 Ferenczi U.
 Ferenczy (de...) F.
 Ferenczy (de...) BE.
 Ferenczy (cselei és n.-bessenyői) BD.
 Ferenczi (mádéfalvi) U.
 Ferrari T. BA.
 Ferrati (gr.) V.
 Festetich (tolnai gr.) C. O. P. S. Y.
 Z. AM. BB. BE.
 Fígedy (noszvaji) A.
 Filpessy (szatmári) C.
 Firmian (mezsa-coronai és meggeli gróf) T.
 Fischer (n.-szalatnyai br.) C. U. W.
 Fluck (de...) BG.
 Fodor (de...) AD.
 Fodor (de...) BE.
 Fodor (lugosi) AL.
 Fogarassy (de...) AH.
 Fogarassy (I. Czáró-Fogarassy.)
 Forgách (ghyimesi és gácsi gr. és ns.)
 A. C. G. II. K. X. AB. AD. AO.
 AZ. BB. BD. BF.
 Fosztó (m.-koppándi) E. U. BC.
 Földvári (tancsi gr. és ns.) E. M. R.
 T. AF. AM. AI. AO. AS. AX. BD.
 Földvály (bernáthfalvi és földvári) C.
 Fözö BC.
 Frajzajzen (sonnenfelsi) BE.
 Frankner (de...) BF.
 Fráter (érkescrii és bélmezei) I. (ippi)
 Fráter (ippi) E. BA.
 Frenzel (de...) AV.
 Frimont (palotai gr.) AC. BA.
 Frink AO.
 Frisich BE.
 Fronius (halmágyi) E. AO. BA.
- Gaal (de...) Z.
 Gaal (gyulai) W.
 Gaal (kövendi) E.
 Gabriel (csáthi) I.
 Gáfor (paari) AA.
 Gajzler E.
 Gál (hilibi) E. L. U. AL. AM. AO.
 AS. AV. BA.
 Gálfalvi (harczói) U. AV. AX.
 Galgóczy (de...) K.
 Gamerra (gambamári br.) AS.
 Ganczangh (de...) AK.
 Gáspár (de...) I.
 Gáspár (de...) T.
 Géczy (garamszegi) Z. AA.
 Géczy (kis-géczyi) I. garamszegi
 Gemmingen (hornberg-treschklingeni
 br.) BB.
 Gencsy (de ead.) I. M. AF.
 Gerando (de...) BA.
 Geréb (de...) G.
 Gerendi (de...) E.
 Gerendi (nagyldki) T.
 Gerendi (de...) AF.
 Gerendi (de ead.) A. B. AU.
 Gergely (de...) E.
 Gergely (de...) U.
 Gerhárd (királyfalvai) AA. BD. BG.
 Gerliczy (aranyi és sz.-gerlistyei br.)
 R. Y. AN.
 Gerstenberger (reichseggi lovag) AO.
 Geyer (br.) N.
 Ghicz (de...) AA.
 Ghicz (ghiczi és assa-s ablanczkürthi)
 AA. BG.
 Ghillányi (lazi és bernyczei br.) BF.
 Gillyén (borberéki és n.-enyedi) AF.
 AN. AO.
 Glaubitz (gr.) BD.
 Gleispach (gr.) BB.
 Gombos E.
 Gombos (gombosfalvi) AC.
 Gontaut-Biron (gr.) X.
 Gonzaga (viscovadoi hg.) D. AM.
 Goró (agyagfalvi) AL.
 Gorzkovszky P.
 Gosztonyi (gosztonyi és krencsi) C. I.
 AA. AD.
 Gosztonyi (gosztonyi és kövesszarvi)
 I. (gosztonyi és krencsi)
 Gödri U.
 Gömöry (de...) AH.
 Görgey (görgei és toporczi) C. G. AA.
 AH.
 Gracza (merci) AY.
 Gradichi (de ead.) A.
 Graeff AM.
 Grassalkovich (gyaraki hg. és gróf) C. N.
 Gräwenitz (gr.) BD.
- Gremp (freudensteini) L.
 Grenzenstein AA.
 Grevenkop-Castelkjold (de...) M.
 Grovestins (gr.) D.
 Grubics G.
 Gruden (de...) E. W.
 Grúm D.
 Grundemann (gr.) R. AS. BA.
 Gúdenus (br.) BE.
 Gulácsy (de ead.) AE.
 Gundelfinger (krompachi) C. G.
 Guyon (gr.) BE.
 Gurgens BC.
 Gvadányi (gr.) X.
 Gyárfás (léczfalvi) E. M. V. AM. AV.
 AX. BA. BC. BD.
 Gyarmathy (de...) M.
 Gyarmathy (érsckujvári) E.
 Gyerőffi (gyerővásárhelyi) B. M. R.
 AQ.
 Györfi (csatószegei) AF.
 Györfy (losádi br.) E. M. R. AM. AR.
 AS. AV. BE.
 Gyujtó (martonosi) AO.
 Gyulaffy (ráthóti) A. B. D. AH. AM.
 AP. AQ. BD.
 Gyulai (de...) AX.
 Gyulai (de...) U.
 Gyulay (maros-némethi és nádaskai gr.)
 R. AC. AP. AS. BA. BD.
 Gyulai (váradi) U.
 Gyuricskay W.
 Gyűrky (de...) A.
 Gyűrky (losonczy gr. és ns.) BD. BE.
 Gyűrky (de...) AD. BG.
- Haan (br.) BB.
 Hackelberg-Landau (br.) H.
 Hackler W.
 Haczay C.
 Hadik (futaki gr.) X.
 Hadik-Barkóczy (futaki és szalai gr.)
 I. Hadik (futaki gr.)
 Hagara (marosligeti) AH.
 Hagymási (sz.-girolti és beregszói) A.
 AG.
 Halassy (déva-ványai) W.
 Haller (hallerkeői gr. és br.) B. D. L.
 M. O. R. T. II. V. W. AB. AF. AM.
 AO. AP. AR. AS. AX. BA. BB. BD.
 BE. BF.
 Halmágyi (de...) AP.
 Hámos (de...) AC. AH. BD.
 Hampl BG.
 Hankó BE.
 Hanulik (de...) AA.
 Harbuval I. Chamaré
 Harkányi BG.

- Harsányi (sárospataki és kis-harsányi) AX.
 Hartung AD.
 Hatfaludi (hatmannsdorfi) E. AN. AO. AS. AV.
 Hatvani (de ead.) E. U.
 Házy (nemes-szákuli) C.
 Héder (nem) A.
 Hedry (de ead.) C.
 Hegyesi (borosjenői) M. AO.
 Hegyi (de ...) M.
 Hegyi (de ...) W.
 Heinrich (de ...) BG.
 Hellebronth (tiszta-bcői) O.
 Hellenbach (paczolaji br.) AA. AD. AK. BG.
 Hennezel (D'— gr.) X.
 Henniger (br.) O.
 Henter (de ...) T.
 Henter (de ...) U.
 Henter (bodoki) BC.
 Henter (sepsi sz. iványi br. és ns.) B. L. V. AO. AP. AQ. AV. AX. BA. BC. BE.
 Herberstein (gr.) X.
 Herczeg E.
 Herczeg (losádi) U. V. BC.
 Herczegh (szekcsői) A.
 Hergloz BA.
 Hericz (de ...) C.
 Hertelendy (hertelendi és vídornyalaki) D.
 Hessen-Darmstadt (hg. vál. fejd.) Z.
 Hessenstein (gr.) K.
 Hye (hyeburgi lovag) X. BE.
 Hladek AD.
 Hoditz (gr.) BB.
 Hodossy (de ...) C.
 Hohenlohe-Waldenburg-Schillingfürst (hg.) N. W. BB.
 Hohenstein (gr.) BA.
 Hoytsy (domalygosi) AH.
 Hollaki (kis-halmági) AF. AM. AO. BA.
 Horánszky (de ...) C.
 Horeczky (horkai és koricsáni báró) AZ.
 Horváth (de ...) B.
 Horváth (de ...) G.
 Horváth (de ...) G.
 Horváth (de ...) Z.
 Horváth (de ...) AA.
 Horváth (de ...) AV.
 Horváth (de ...) AX.
 Horváth (de ...) BE.
 Horváth (dulenszkai) A.
 Horváth (felső-bükki) T.
 Horváth (gradecki-Stansith) AH. AK. BG.
 Horváth (grizányi és sz.-andrás) I.
 Horváth (loverkovich) I.
 Horváth (muraniczi br. és ns.) K. W. BF.
 Horváth (paločsai br. és ns.) D. K. Q. W. BF.
 Horváth (palóczi) A. M.
 Horváth (sz.-györgyi) BB. BE.
 Horváth (széplaki Petrichevich gr., br. és ns.) T. V. AF. AM. AN. AO. AP. AR. AS. BA. BD.
 Horváth (várad) AU. BA. BE.
 Horváth (végilai) E.
 Horváth (zalabéri) BD.
 Horváth (zalukai Voxith—) AA.
 Horváth-Tholdy (gr.) I. Horváth (széplaki Petrichevich)
 Hoyos (gr.) P. BE.
 Högyész (simonyi) BE.
 Hölbling (de ...) AF.
 Hrabovszky (hrabovai) F. O. Z.
 Hugempont (br.) AP.
 Humniczky (gr.) Q.
 Hunyady (kéthelyi gr.) D. AP.
 Huszár (baráthi) AD.
 Huszár (kövesdi br.) K. R. U. AM. AO. AP. AS. AX. BD.
 Huszl AS.
 Hübner (br.) D.
 Hügel (br.) BA.
 Ibarra (gr.) U. AO.
 Ibrányi (vajai és ibrányi) F. O. BD.
 Ilgó K.
 Illésy (de ...) AK.
 Illyés AH.
 Illyésházy (de ead. gr. és ns.) D. P. X. AD. BB.
 Ilosvay (de ead.) A. C. AE. AY.
 Imecs (imecsfalvi) E. U. V. AF.
 Imecs (nyujtódi) E. U.
 Incze (de ...) U.
 Incze (de ...) U.
 Incze (de ...) W.
 Incze (csik-delnci) V.
 Inczedy (n.-várad) br. és ns.) B. E. M. AF. AM. AP. AX. AY. BA. BC. BD.
 Inczedy-Horváth (br.) I. Horváth (széplaki Petrichevich.)
 Inkey (pallini, br. és ns.) D. AS. AZ. BB.
 Irinyi (de ead ...) A. BA. BE.
 Irsay (de ead.) I.
 Iszlaí (de ead.) T.
 Ivánka (draskóczi és jordánföldi) D. AA.
 Jabróczky (jabrod) V. AV.
 Jakabfalvi (de ead.) I.
 Jakabházi (de ...) C.
 Jakabos (nyujtódi) AM. BA.
 Jakchy (kusalyi) E.
 Jancsó (de ...) U.
 Jancsó (esztelneki) C.
 Jancsó (kantafalvi) V.
 Janik (AC.)
 Jankó (de ...) C.
 Jankó (maksai) U.
 Jankó (zágoni) L.
 Jankovich (de ...) BB.
 Jankovich (jeszeniczei) O.
 Jánossy D.
 Jánosi (palatkai) AO.
 Járm (szolnoki) C. F. K. AK.
 Jasztrabszky (reszegei) F.
 Jékey (bulyi és porcsalmi) D. G. AV.
 Jekelfalussy (jekelfalusi és margitfalvi) D. O. Y.
 Jenison-Walworth (gr.) BB.
 Jeszenák (királyfiai br.) B. X. AA. BG.
 Jeszenszky (n.-jeszen) BD. BG.
 Jezerniczky (jezerniczei) W. BF.
 Joó (de ...) AD.
 Joób (fancsali) AB.
 Joksmán E.
 Jóna (de ...) BE.
 Jósika (branyicskai ns. és br.) A. B. D. F. L. U. V. AF. AM. AO. AP. AR. AS. AU. AW. BA. BC. BD.
 Jósinczy (n.-várad) br.) E. U. V. AF. AM. AN. AQ. AU. AX.
 Jöchlinger (br.) BB.
 Justh (neczpáli) K. AB. AD. BG.
 Kabos (gyerő-monostori) E. M. U. W. AN. AO. AV. AX. AY.
 Kácsándy (kohányi) I. AC. BA.
 Kadácsi (homoród-almási) U. AF.
 Kageneck (gr.) S.
 Kajdy (csomai) AE.
 Kakucsi (f.-kapolnai) AO. AX.
 Kalauz (de ...) BG.
 Káldi (alsó- és felső-káldi) AK.
 Kállay (n.-kállói) A. F. K. M. Q. R. W. AF. AI. AP.
 Kálnoky (köröspataki gr. és ns.) B. I. T. U. V. AF. AS. BC.
 Kalocsay (de ...) AH.
 Kamarás (zeleméri) I. Zeleméry.
 Kándó (egerfarmosi) I. AF.
 Kántor (de ...) E.
 Kapi (kapivári) C. G. H. AO. AP. BA.
 Karacsay (váljé-szákai gr.) R. AW. BD.
 Karácsonyi (de ...) M.
 Karátsonyi (beodrai gr.) BF.
 Kárász (horgosi) BB.
 Kardos M.

- Karner (de...) K.
 Károlyi (de...) AF.
 Károlyi (de...) E.
 Károlyi (gocsith-sz.-imrei) O. AD.
 Károlyi (n.-károlyi gr.) D. N. P. Q. R.
 S. W. BB. BD. BE.
 Károssy (?) A.
 Kárváth AV.
 Kassai (kolozsvári) A.
 Kászoni (n.-kászoni) AV. AX.
 Kászoni (tolcsvai) E. AN. AV. AX.
 Káthay (de...) C.
 Katona (sáros-berkeszi) E. L. T. AM.
 AO. AP. AS. AT. AV. AX. AY. BC.
 Kathonai (kérői) AM.
 Kathonai (pókafalvi) V.
 Kazinczy (de ead.) O. W.
 Kecseti (de ead.) A.
 Kecskés (de...) AD.
 Keczel (farnosi) E. V. AM. AN. AV.
 BE.
 Keczer (lipóczi) C. G. AH. BG.
 Keglévich (buzimi gr.) Y. AZ. BB. BE.
 Kelcz (fületinczi) BD.
 Kelemen (szerepi) F. AP.
 Kemény (gyerő-monostori gr., br. és ns.)
 B. F. G. L. M. R. T. U. AF. AI.
 AL. AM. AN. AO. AP. AQ. AR.
 AS. AT. AU. AW. AX. AY. BA.
 BB. BC. BD. BE.
 Kende (kölcsei) F. I. K. AO. BA.
 Kendeffy (malomvízi gr. és ns.) M. T.
 V. AF. AI. AM. AN. AO. AP. AT.
 AU. AW. AX. BA. BC. BD. BF.
 Kenderes I. Kenderesi (f.-szálláspataki)
 Kenderesi (de...) U.
 Kenderesi (f.-szálláspataki) A.
 Kény (szarvaskendi) A.
 Kerecsényi (kányaföldi) A.
 Keresztes (n.-megyeri) A.
 Keresztes (sárpataki és várhegyi gr.)
 K. AB. AI. AU. BF.
 Keresztési (keresztúri és n.-megyeri) A.
 Keresztési (léczfalvi) E.
 Keresztzeghy-Szabó K.
 Keresztúri (berekkeresztúri) U.
 Kéry (de...) C.
 Kéry (n.-kéri gr.) P.
 Kern U.
 Keszlerffy AB.
 Kethelyi (nagy-ketheli) AV. AX.
 Kheberics (de...) BF.
 Khewenhüller-Metsch (gr.) B.
 Khuen (bélási gr.) Y. BB. BD.
 Khuen-Hédervári (hédervári gr.) lásd
 Khuen (bélási gr.)
 Khüenburg (gr.) O.
 Kinsky (gr.) P.
 Király (de...) AA.
- Király (szatmári) O. BA.
 Királyfalvy (de...) C.
 Kiss AM.
 Kis (de...) BD.
 Kis (baczka-madarasi) L. AF.
 Kis (balázsfalvi) AK.
 Kiss (de...) AK.
 Kiss (nemeskéri) P.
 Kisfaludy (de ead.) AK.
 Kispál (sepsi-sz.-iványi) E. BA.
 Kisváraday I. Várday
 Kiszeli (benedekfalvi) AY.
 Klebelsberg (thunburgi gr.) AN. AS.
 AU.
 Klobusiczky (klobusiczi és zettényi gr.
 és ns.) C. D. K. O. X. AD.
 Knöpfler (zarándi) U.
 Koch (de...) BG.
 Kókay (de...) O.
 Kolosvári (de...) U.
 Kolowrat-Krakowsky (gr.) BB.
 Kolumbán (olasztelki) E. U.
 Komáromy (de...) C.
 Komáromy (de...) L.
 Komáromi (belényesi) AO.
 Komáromy (kőji) D. I. AC. AI. AU.
 Komis (leppendi) AM.
 Komjáthy (de ead.) F.
 Koncz (marosvásárhelyi) L. AM.
 Koncz (de...) AD.
 Koncz (de...) AF.
 Kopp AX.
 Korda (borosjenői gr. és ns.) AI. AO.
 AX. AY. BD.
 Kornéli (holdmézesi) W.
 Kornis (de...) F.
 Kornis (de...) Z.
 Kornis (göncz-ruszkai gr. és br.) D. F.
 K. L. M. O. R. S. U. V. AI. AM.
 AN. AO. AP. AQ. AS. AT. AX. BA.
 BB.
 Kornis (tótváradai és borbereki) B. AV.
 Koródy (robogányi) E.
 Korodinyi (de...) BG.
 Kosa (de...) C.
 Kossa (n.-magyari Magyarai—) AM.
 Kossuth (kossuthfalvi és udvardi) F. K.
 Koszta (belényesi) AM.
 Kosztolányi (de ead.) AA. AX. BG.
 Kovács (de...) F.
 Kovács (de...) W.
 Kovács (de...) AA.
 Kevács (de...) BE.
 Kovács (kovászai) I. AY.
 Kovách (rigyiczai) BD.
 Kozma (de...) A.
 Kozma (de...) E.
 Kozma (kézdi sz.-léleki) L. U. V. AV.
 BA. BD.
- Köblös (n.-váradi) L. AF. AL.
 Kölcsey (de ead.) K. AH. AX.
 Kölcseri (kereséri) AP. AU.
 Könczey (karathnai) B. T. AL. AX.
 König AO.
 Königsseg-Aulendorf (gr.) D. N. S.
 BF.
 Köpeczi (AO.)
 Körösi (de...) AO.
 Körössy (de...) C.
 Körtvélyesy (de...) AH.
 Kőszegi (galgóczi) AM.
 Kőszegváry AN.
 Keövré (taktak-kenézi) AV.
 Kray (krajovai és topolyai br. és ns.)
 AH. BE.
 Kraynik (kemecsei) F.
 Krajnik (krajnikfalvi) O. AH.
 Krasznay (kraszna-horkai) AM.
 Kraus (de...) BE.
 Krichpaum AD.
 Krucsay (nádfői) F. K.
 Kruspér (varbói) F. K.
 Kubicza (de...) BF.
 Kubinyi (f.-kubinyi, n.-olaszi és demény-
 falvi) C. G. O. AA. AB. AK. BG.
 Kueffstein (gr.) BB.
 Kuksz (de...) AK.
 Kulifay (de...) AD.
 Kulmer (rosenpichli és hohensteini
 br.) P.
 Kun (de...) W.
 Kun (káli) AF.
 Kún (osdolai gr. és ns.) E. M. R. AC.
 AF. AH. AM. AN. AR. AX. BA.
 BC.
 Kun (rosályi) X.
 Kürthy (fáj-kürthi és koltai) C. AZ.
 Kyd AO.
- Laboncz AN.
 Laffert (br.) Q. BF.
 Lakatos (csik-sz.-simoni) W. AM.
 Laky (de...) AA.
 Lamberg (gr.) H. N. BE.
 La-Mezzano (de Salins gr.) V.
 Lanczy (de ead.) AH.
 Lansicz AG.
 Lányi (kis-szántói) D. K. AB.
 László (de...) L.
 László (de...) AM.
 László (de...) V. AM.
 Lászlóffi (szacsali) BC.
 Latour I. Baillet-Latour
 Lázár (de...) AX.
 Lázár (csik-taploczai) V. BC.
 Lázár (dálnoki) T. AF.
 Lázár (gyalakuti gr.) I. (szárhegyi)

- Lázár (szárhegyi gr. és ns.) D. E. L.
R. T. U. V. AF. AM. AO. AP. AS.
AU. AV. AX. BA. BB. BE.
- Lebell AB.
- Lederer (br.) X. AI.
- Lederer-Trattner (br.) AZ.
- Lehner AK.
- Lehóczky (kis-rákói és bisztricskai)
I. (lehótkai)
- Lehóczky (lehótkai) C.
- Lendvai (alsó-lendvai) V. AF. AM.
- Lengyel AO.
- Lengyel (lengyel-tóthi br.) BD.
- Lengyel (przemiszlói) AF.
- Leóvey (de ead.) C.
- Lepossa (felső-ordasi) AK.
- Lessenyey AH.
- Lestár (de ...) AD.
- Lészai (fogarasi) M. AO. AS. AX.
AY. BA.
- Leszkay AE.
- Leuprechtling (gr.) P.
- Liechtenstein (hg.) N. BF.
- Lilien (br.) AS.
- Linner AO.
- Lipthay (de ...) AH.
- Lipthay (kislaludi br. és ns.) H. K.
- Liszi (kőpécényi br.) X.
- Litassy (dereszlicnyi) AD. BG.
- Ljubinkovics BE.
- Lobkowitz (hg.) N.
- Lodron-Laterano (gr.) H. Y.
- Logothetti (gr.) AX.
- Lónyay (n.-lónyai és vásáros-náményi
gr. és ns.) A. B. C. D. G. M. P. X.
AE. AH. AW. BB. BD. BE. BG.
- Lopresti (fontana d'Angioli br.) B. D.
W. AM. BB.
- Lórántffy (serkei) A.
- Lorgeril (gr.) X.
- Losonczy (de ...) AC.
- Losonczy (sussai) I. AH.
- Löwenstein (hg.) P.
- Löwenthal (br.) I. Schaller-Löwenthal br.
- Luby (benedekfalvi) K. O.
- Lugosi (m.-peterdi) U. V.
- Lukács (de ...) AO.
- Lukács (de ...) Z.
- Lukács (demsusi) AL. AM. AU. BC.
- Lupstovskí (de ...) A.
- Luterath (de ...) N.
- Luzsánszky (regliczei br.) L. AI. AY.
- Máchik** (de ...) AS.
- Macskási (sz.-márton-macskási és tin-
kovai) M. R. T. U. V. AF. AM. AO.
AS. AX. AY. BA. BE.
- Madách (sztrégovai és kis-kelecsényi)
AD. AH.
- Madarassy (de ...) C.
- Madarassy (de ...) AH.
- Madarassy (de ...) AH.
- Madarassy (mezőmadarasi és gojzesti) Y.
- Madarász (de ...) AZ.
- Maderspach (katterburgi) AL.
- Madocsányi (de ead.) Z.
- Mailly-Chàlon (gr.) X.
- Magyari-Kossa I. Kossa
- Majer E.
- Majláth (székhelyi gr. és ns.) BB. BF.
- Majos (de ...) G.
- Majthényi (deési) E. AN. AV.
- Majthényi (kesselőkeői br. és ns.) C.
K. AZ.
- Makrai (viz-sz.-györgyi) B. M. V. AM.
AV. AX.
- Maksai (nyárádtői) U. AV.
- Malabaila-Canale (gr.) N.
- Malatinszky (malatini) BE.
- Maldeghem (gr.) BF.
- Malcissyc (gr.) X.
- Malonyay (kis-malonyai és nyitra vicsapi
br.) AB.
- Mándy (de ead.) F.
- Mannsberg (br.) R.
- Maar AZ.
- Mara (szálláspataki) M. T. AL. AU.
- Marczibányi (puchói és csókai) BD.
- Marenzi (br.) AX.
- Márffy (versegi) AZ.
- Mariaffy (maksai) L. U. AM. AP. AS.
- Máriássy (markus- és batizfalvi) A. C.
I. AA. AB. AC. AD. AH. AK. AN.
BF. BG.
- Márk (de ...) AX.
- Márkffy W.
- Markocsán (de ...) AM.
- Márton (ochsinai) O.
- Marzani (gr.) W.
- Maschek BA.
- Máthé (de ...) AF.
- Máthé (havadi) E.
- Matkovics (de ...) I. BF.
- Mattenclod (br.) V. X.
- Mattl (br.) D.
- Mattyasovszky (f.-mattyasóczi) C. K. Y.
- Maupéon (gr.) X.
- Maurer (ürmösi) L. M. T. V. AL. AM.
AV. AX.
- Mecséry (de ead.) AK.
- Medgyesi v. Medgyesalji (a Puk nem-
ből) A.
- Mednyánszky (aranyos-medgyesi br.)
P. AZ.
- Méhes E.
- Melcer (kellemesi) BD.
- Meliorisz (de ...) AU.
- Melith (bribéri) B. D. BE.
- Melléký F.
- Mengen Y.
- Mensáros (n.-kereki) D.
- Merse (szinyei) I. Szinyey
- Mertens X.
- Mesko (f.-kubinyi) AA.
- Mesznil (br.) BB.
- Mezey T.
- Mezey (de ...) R.
- Mezei (de ...) V.
- Migazzi (walli és sonnenthurmi gr.) BD.
- Miháltz (gelenczei) BA.
- Mihályffy (de ...) AA.
- Mikes (zabolai gr. és ns.) A. L. M. R.
T. U. V. AM. AO. AP. AS. AT. AX.
BA. BD.
- Miklós (de ...) AA.
- Miklós (miklósvári) AH.
- Mikó (hidvégi gr. és ns.) B. E. P. T.
U. AI. AM. AN. AO. AP. AV. AW.
AX.
- Mikó (oltszemi, bodoki) I. (hidvégi)
- Mikó (zsgödi) V.
- Miksa (diód-váraljai) E. M. V. AV.
- Milánész AM.
- Miske (m.-csezveci br. és ns.) L. X.
AM. AO. AX.
- Miskolczy (micskei) E.
- Mocsáry (bocsári) C. I. AB. BG.
- Mocsonyi (foéni) C. BG.
- Mohai (maros-gezsei) E. L. M. AX.
- Molnár (kereszti) BE.
- Molnár (leveleki) I. V.
- Monoky (de ead. br. és ns.) AH. BF.
- Mont (Du—, monteni br.) BB.
- Montbach (br. és ns.) Y. AW. BD. BE.
- Montecucoli-Laderchi (gr.) X.
- Móricz (medgyesalji) I. Medgyesi
- Móricz (técsoi) AH.
- Morvay (de ...) G.
- Mósa (sáros-berkeszi) T. AN. AV.
- Motesiczki (motesicz és kesselőkeői)
D. AB. BD.
- Mott AN.
- Moy (br.) AM.
- Moys (öcsfaládából vezetéknev nélkül) A.
- Mózes I. Moys
- Mudrony AC. AK.
- Muslay (boros-jenői) I. Z.
- Mühlfeld AM.
- Mühlwerth-Gärtner (br.) D.
- Nádasdy** (nádasdi és fogarásföldi gr. és
br.) A. H. I. N. P. X. Y. AZ. BB.
BF. BG.
- Nagy AW.
- Nagy (de ...) AH.
- Nagy (de ...) AH.
- Nagy (de ...) M.

- Nagy de... U.
 Nagy (borsai) L. AM. AP. AU.
 Nagy (kaáli) T. U. AO.
 Nagy (kebelci) E. AX.
 Nagy (kisfaludi) V.
 Nagy (nyárad-gálfavi) AV.
 Nagy (péli) C. AE.
 Nagy (petki) R.
 Nagy (ürményi) I. BE.
 Nákó (n.-sz.-miklósi gr.) Y.
 Naláczi (de ead. br. és ns.) D. AI. AL.
 AM. AP. AT. AU. AX. BC.
 Nándra (de...) BC.
 Nápolyi (f.-őri) AV.
 Naszvady (de...) K.
 Návay (földreáki) AM. AS.
 Nedeczky (nedeczei) U. AD. BF.
 Nemák (kis-chlivényi) AA.
 Nemegeyi (de ead.) M.
 Nemes (cs. mihályfalvi) AV.
 Nemes (hidvégi gr. és ns.) A. M. T. U.
 AM. AO. AP. AS. AU. AX. BA.
 BC. BD.
 Némethy (de...) C.
 Nempthy (de...) P.
 Nestrovich U.
 Neustätter (de...) AB.
 Névedy (beczkói) BF.
 Niczky (niczki gr.) N. BB.
 Nidda (grófnő) Z.
 Nikházy (de...) J.
 Normann (gr.) T.
 Novinszky D. *
 Nozdroviczky (nozdroviczki) AA. AD.
 Nyárádi (toldalagi) AO.
 Nyáry (bedeghi gr. és br.) B. G. N.
 AB. BD. BE.
 Nyáry (nyáregyházi br.) BG.
- O**cskay (de ead.) Z. AZ.
 Odescalchi (szerémi hg.) B. P. Y. BB.
 BC. BD. BF.
 Oettingen-Spielberg (hg.) N. S.
 Okolicsányi (de ead.) C. AB. AZ. BE.
 BG.
 Oláh (de...) J.
 Oláh (de...) AC.
 O Naghten (br.) R.
 Ónody (sz.-mártoni) J. AC.
 Orbán (de...) BF.
 Orbán (de...) AN.
 Orbán (lengyelfalvi br. és ns.) C. U.
 AO. AS. AX. BA.
 Orbók (kökösi) E.
 Orczy (de ead. br. és ns.) G. P. S. Y.
 BD. BE. BF. BG.
 Ordódy (ordódi és rozson-miticzi és
 alsó lieszkői) AD.
 Ormós (csicserei) C.
- Orosz (csicserei) C. F. K. W. BE.
 Orsay (d'-gr.) Y.
 Orsich (slavetichi és orsichvári gr.) X.
 Ostrosith (giletniczai br.) AD.
 Osztrouluczky (osztrolukai) AA. BG.
 Ottlik (f. ozoróczy és kohanóczy) C. J.
 K. O. AD.
 Oudenard (D'-gr.) X.
 Ožegovič (barlabaševcei és belai br.) P.
 Ozman (br.) BA.
 Öry L. AO.
- P**aar (gr.) N. BF.
 Pach (hansenhéimi br.) D.
 Paczolay (de...) AA. BG.
 Paget (esqu.) AM. AW.
 Pajor (tót-lipcei) AA.
 Pákei (de ead.) AP.
 Pál (baróthi) AF.
 Palády AY.
 Palásthy (palásti és keszihóczy) A. Z.
 AG.
 Palásthy (palásti és lengyelfalvi) I. (pa-
 lásti és keszihóczy.)
 Palatkai (de ead.) E. AO.
 Pálfalvy (de...) C.
 Pálffy (erdődi gr.) D. N. P. Q. S. U.
 X. BB. BF.
 Pálffi (gagyi) M. T.
 Pálffi (lővétei) AV.
 Pálffi (tarcsafalvi) AM. AO. AR.
 Pálffy-Ujezd I. Pálffy (erdődi) gr.
 Pallavicini (örgr.) D. P. AC. BB. BD.
 Pallos (kis-enyedi) U. AF. BC.
 Palocsay (br.) I. Horváth (palocsai)
 Palugyay (bódafalvi és n.-palugyai) AD.
 Pap AM.
 Pap (maros-csügedi) U. AP. AS.
 Pápai (de...) U.
 Pápai (alsó-járai) E.
 Parlaghy (de ead.) A. C.
 Parry (— Waltham esq.) BB.
 Páskay (de...) AD.
 Pásztohy (n.-várad) V. AL. AM.
 Pászthory (felső-pászthori és lengyel-
 tóthi br.) BD.
 Patay (báji) F. J. AC. AE. AH. BG.
 Pataky (de...) C.
 Pataki (sáros-pataki) V.
 Paukovich (senkviczai) O.
 Paulay Y.
 Pawel — Rammigen (br.) AM.
 Pázmándy (szomorai és somodori) C.
 Péchy (pécs-ujfalusi gr. és ns.) B. E.
 K. X. AC. AK. AV. AX. BD. BE. BF.
 Pécsi (de...) AO.
 Péjáchevich (verőcei gr.) G. N. P. T.
 AM. BB. BD. BE.
- P**ekry (petrovina) A. L. M. T. AM.
 AO. BA.
 Peley (ér-mindszenti) F. K. U.
 Pelissier (de Téliogonde) X.
 Pell. U.
 Perczel (bonyhádi) AS. AZ.
 Pereira-Arnstein (br.) N. BB.
 Perényi (de ead. br.) B. D. F. G. K.
 L. R. U. V. W. AU. AV.
 Pergen (gr.) J. N.
 Perneszy (osztópáni) A. G.
 Pesthy (de...) J.
 Pestvármegyei (nemegeyi) AZ.
 Péterffy (ikácsi és atyai) G. BE.
 Pethes (jablonczai) AH.
 Pethő (gersei gr. és ns.) D. K. O.
 Petki (királyhalmi gr.) B. E. L. M. R.
 T. U. V. AO. BA.
 Petky M.
 Petrák W.
 Petrikovics (de...) K.
 Petróczy (de...) AA.
 Petróczy (petróczy és kászavári br.) AD.
 Petrovay (dolhai és de ead.) K. AD.
 BE.
 Pietzker U.
 Pintér (de...) J.
 Piosasque (gr.) BB.
 Piret (de Bihain gr.) BE.
 Piry (f.- és alsó-piri) AA.
 Pittel (br.) BD.
 Placzek R.
 Plachy (de...) AA. AD.
 Plathy (turóc-dívéki és n.-palugyai) Z.
 AA. AB. AE. BG.
 Plener AS.
 Podhuzsányi (de...) AA.
 Podmaniczky (podmanini br.) R. Y.
 AA. BD. BG.
 Poellnitz (br.) U.
 Pogány (csebi) G. K. AA. AB. AE.
 AH. BA.
 Pogány (n.-klopotivai) V. AF. AL. AM.
 AN.
 Polus L.
 Pongrácz (n.-mihályi) A. C. AH.
 Pongrácz (sz.-miklósi és óvári gr. és ns.)
 C. F. G. O. Q. X. AB. AD. AK. AU.
 AX. BB. BD. BF.
 Ponori (de ead.) M.
 Porubszky (porubai) BF.
 Pósa L.
 Posztóczky BD.
 Pottornay (pottornyai és csáthi) C.
 AA. AB. AK. BD.
 Pötting (gr.) Y.
 Prépostváry (lokácsi br.) D.
 Prileszky (prileszi) AA. AD. BF. BG.

- Prónay (tót-prónai és blatniczai br. és ns.) D. G. H. J. **AA.** AB. AD. AH. **BD. BG.**
 Pui (puji) **AL.** AM. AU.
 Puky (bizáki) **J.**
 Puppinszki C.
 Puteani (kimpani br.) E. **BB. BD.**
 Puysegur-Chastenet (örgróf) **X.**
 Pünkösti (de...) U.
- Rác** D.
 Rác (boros-jenői) **E.**
 Rác (galgói) B. T. U. **AF. AO. AV.**
 Ráday (de ead. gr.) H. J. N. P. **AA.**
 AC. AI. **AO. BG.**
 Radák (m.-bényei br. és ns.) M. T. V.
 AJ. **AT. AU.**
 Rády (de...) **AL.**
 Radványszky (radványi br. és ns.) K.
 AA. AB. AC. AH. AM. AJ. **AZ. BG.**
 Ragályi (ragályi és kis-csoltói) D. J.
 O. **AB.**
 Rákóczi (rákóczi és f.-vadászi) **A.**
 Rakovszky (n.-rákói és kelemenfalvi) I.
 (n.-rákói és n.-selmeczi)
 Rakovszky (n.-rákói és n.-selmeczi br.
 és ns.) C. O. Z. **AA. AB. AO.**
 Raksányi (raksai) **AA. AH.**
 Rápolthy (de ead.) **B.**
 Raszlaviczky (de ead.) **BE.**
 Ráthy (de ead.) **A.**
 Ráthonyi (n.-ráthonyi és adorjáni) **F.**
 Rauber (planckensteini br.) D. T.
 AR. **AU.**
 Récesei (de ead.) **AF. AL.**
 Recsky (de ead.) **B.**
 Redwitz (br.) N. O. **BE.**
 Reindl J.
 Reising (gr.) **Y.**
 Ressayier (de Miremont gr.) **Y.**
 Rétheny (de...) **B.**
 Rettégi (kis-budaki és rettegi) E. M.
 AV. **AY.**
 Révay (szklabinai és blatniczai gr. br.
 és ns.) B. J. K. X. **AA. AB. AD.**
 AK. AP. AU. **AZ. BB. BD. BF. BG.**
 Révay (trebosztói) (l. szklabinai és
 blatniczai)
 Revel (du Perron gr.) **X.**
 Reviczky (revisnyei gr. br. és ns.) C.
 F. G. W. **AD. AM.**
 Réz (de...) **BE.**
 Rhédey (kis-rhédei gr. és ns.) D. E. F.
 J. M. AC. AH. AM. AN. AO. **AP.**
 AU. AW. **BA. BD.**
 Ribiczey (de ead.) **BA.**
 Ribinyi W.
 Rindsmaul (gr.) **V.**
- Risenfels (br.) **P.**
 Ritterstein (br.) **AB.**
 Rivé (lovag) **X.**
 Rochepine (Béchade de — br.) **AV.**
 Rodakowsky (lovag) **R.**
 Rohan (hg.) **P. BF.**
 Rókász (de...) **AO.**
 Romana (de la — örgr.) **BB.**
 Rósa (de...) **F.**
 Rosenfeld (br.) **U.**
 Rosich **AA.**
 Rosnyai (m.-járai) **AO.**
 Rosty (barkóczy) **X.**
 Roth D.
 Roth (pongyeloki) **AH.**
 Rothbard **AD.**
 Rothenthal (br.) **AS. AW.**
 Roux (de Damiani) **BB.**
 Rubido (zagorai) **P.**
 Rudnay (de...) **Z.**
 Rudnay (rudnai és divékujfalusi) **AA.**
 AD. **BD. BF.**
 Rudnyánszky (dezséri br. és ns.) M. R.
 AA. **AU. AV. BD.**
 Ruspoli (hg.) **B.**
 Ruskay (de...) **A.**
 Ruthényi (de...) **J.**
- Sabran-Pontevés (hg.) **V.**
 Sághy (dormándházi br.) **C. BE.**
 Sahlhausen (br.) **D. O.**
 Sailer **BF.**
 Saint-Julien-Walsee (gr.) **BB.**
 Salamon (alapí) **D. BD.**
 Salm (gr.) **N.**
 Samarjay (de...) **AH.**
 Sándor (de...) **BA.**
 Sándor (de...) **AJ. AO. BE.**
 Sándor (csik-sz.-domokosi) **L. T. V.**
 Sándor (kénosi) **T. AM. AO. BD.**
 Sándor (slavniczai) **B. C. K. AB. AD.**
 BF. **BG.**
 Sant-Albino (gr.) **BD.**
 Sántha (de...) **AA.**
 Sántha (de...) **AO.**
 Sante (A'—) **G.**
 Sarkady (de...) **J.**
 Sárközy (de...) **D.**
 Sárközy (nádasi) **AK.**
 Sarlay (de...) **AB.**
 Sarmasághy (sarmasági és m.-kövesdi)
 A. B. G. L. M. **AL. AO. AX.**
 Sasku **BG.**
 Scala Q.
 Schaffgotsch (gr.) **D. P. AB.**
 Schaller (— Löwenthal br.) **AN.**
 Scharlach **AX.**
 Schell-Bauschott (br.) **D. Q.**
 Scherzenlechner **BG.**
- Schilling (br.) **AM.**
 Schindler (de...) **AA.**
 Schleinitz (br.) **AT.**
 Schmertzing (br.) **P.**
 Schmidlin (br.) **X.**
 Schmiedegg (sár-ladányi gr.) **BB.**
 Schneider (arnoi br.) **C.**
 Schopf (sófalvi) **AL. AV.**
 Schönborn (gr.) **P. BB.**
 Schönborn-Wiesentheid (gr.) **BB.**
 Schuster **AM.**
 Schwarcz **AM.**
 Schwarzenberg (hg.) **N.**
 Schwaitzer (lovag de...) **D. AO.**
 Schweinitz (gr.) **AX.**
 Schytra (ehrenheimi) **D. W.**
 Sebesy (bolgárfalvi) **AF. AM.**
 Sebestyén **AX.**
 Seethal (schütt- és altenburgi és mata-
 chichi) **V.**
 Seilern (gr.) **N.**
 Seinsheim (gr.) **P.**
 Seldern (gr.) **Y.**
 Sembery (felső-szudi) **AA. AK. BG.**
 Semsey (de ead.) **A. C. D. G. O. Y.**
 AA. **BE.**
 Sennyei (kis-zsennyei gr. és br.) **C. H.**
 K. O. Q. X. **AB. AZ. BD. BF.**
 Sényi (n.-unyomi) **AZ.**
 Serédy (serédi és görcsöni) **B. K.**
 Serényi (kis-serényi gr.) **Q. AB.**
 Serieux (De—) **BB.**
 Sermage (szomszédvári és medvedgrádi
 gr.) **D. P. BB.**
 Sibrik (szarvaskendi) **AG.**
 Sieberg (br.) **AC.**
 Silcz **K.**
 Silling (kaczanovai) **M.**
 Silvester (de...) **BC.**
 Simai (de...) **AM.**
 Simbsen (br.) **Y.**
 Simén (sárdi) **T. U. V. AI. AU.**
 Simon (désfalvi) **E. M. U. AN. AO.**
 Simonffy (m.-vásárhelyi) **L.**
 Simonyi (simonyi és varsányi) **O. Z.**
 AA. **BF.**
 Sirchich (kis-zsirai) **AA. BF.**
 Siskovych (almási és gödrci) **F.**
 Sitra I. Schytra
 Skerlec (lomniczai br.) **D. AB.**
 Skrbensky (hřístici br.) **P.**
 Soldos (runyai) **J.**
 Solymosy (n.-várad) **AH.**
 Somay (n.-devecseri és dellő-apátii) **E.**
 Sombori (m.-n.-zsombori) **E. U. V.**
 AM. AN. AO. AX. **AY. BC.**
 Somogyi (de...) **K.**
 Somogyi (de...) **Z.**
 Somogyi (gyöngyösi) **AD. AM. BG.**

- Somogyi (perlaki) W.
 Somossy AC.
 Somssich (sárvári gr.) BB.
 Soos (sóvári) B. C. G. W. AI.
 Sövegjártó AZ.
 Spáczy (korompai és n.-dobai) V.
 Spaur (gr.) BB.
 Sperker V.
 Spielenberg (de...) BG.
 Splényi (miháldi br.) C. M. V. AM.
 AR. AS. BE.
 Spóner (de...) AH.
 Sréter (szandai) AH. AB. BE. BG.
 Stadion (warthauseni és thanhauseni gr.) X.
 Stainlein (saalensteini gr.) AD.
 Stampfer (gr.) BB.
 Starhemberg (gr.) P. S.
 Stejdell BF.
 Stepán (n.-várad) AC.
 Sternberg (gr.) BE.
 Stipsicz (ternovai br.) AM.
 Stillfried (br.) D. BB.
 Stolberg (gr.) V.
 Stralendorff B.
 Sturm AM.
 Stümmel AH.
 Sughó (kazsui) F.
 Suini (pieve d'Abignolai br.) O
 Sulyok (lecskei) B.
 Sükösd (teremi) E. L.
 Sylva-Tarouca (gr.) V.
 Szabó (de...) F.
 Szabó (de...) AA.
 Szabó (de...) L.
 Szabó (csik-sz.-mártoni) T. AF. AO.
 AP.
 Szabó (gyallai) BE.
 Szabó (keresztszegi) I. Keresztszeghy-Szabó.
 Szabó (szántói) I. AK.
 Szabó (sz.-jőbi) I.
 Szacsvai (esztelneki) U.
 Szacsvai (léczfalvi) AW. AX.
 Szakmáry (de...) AZ.
 Szalay AP.
 Szalay (de...) C.
 Szalánczi (szent-tamási) E. U. M.
 Szalbeck (petrisi) AX.
 Szalkay (de...) V.
 Szányi (de...) C.
 Szápáry (de ead. gr.) D. I. P. AS. BB.
 BE.
 Szaplóczay (de ead.) K.
 Szarka (lukafalvi) AO.
 Szatmáry (de...) I.
 Szatmáry (de...) K.
 Szathmáry (de...) AC.
 Száva (n.-várad) és gógányváraljai) L.
 AM. AO. U.
 Széchényi (sárvári és felsővidéki gr.)
 P. W. X. Y. AZ. BB. BE. BF.
 Szécsen (temerini gr.) D. X.
 Széchy (rimaszécsi és f.-lindvai gr.) X.
 Szedliczky (de...) BD.
 Szegedy (dombai) G. AH.
 Szegedy (mező-szegedi) R.
 Székely W.
 Székely (de...) AM.
 Székely (de...) AO.
 Székely (de...) AX.
 Székely (borosjenői gr.) AP. AU.
 Székely (kilyéni) T. U. V. AM. AO. BA.
 Székely (póka-kereszturi) AX.
 Szelezcky (szelezcki és baczonádi) U.
 BA.
 Szemere (szemerei) I. AC. AH.
 Szendrey (de...) U.
 Szenessy (de...) AA AD.
 Szennyey (igy-e? de...) B.
 Szentiványi (sepsi-sz.-iványi) T. AO.
 Szentiványi (de ead.) C. AA. AB. AK.
 Szentkereszti (zágoni br.) I. M. R. T.
 AO. AP. AS. AT. AX.
 Szentkirályi (de...) U.
 Szentlászló (de...) A.
 Szentlélek (de...) C.
 Szentmariai (erdőteleki) F. AV.
 Szentmiklósy (primóczi) O.
 Szentmiklóssy (sturleczi) BF.
 Szentpáli (de...) AP.
 Szentpáli (homoród-sz.-páli) E. AL. AM.
 AV. AX. BC.
 Szentpáli (novaji) L.
 Szentpétery (sajó-sz.-péteri) I.
 Szeőke (óvári) K.
 Szepessy (négyesi br. és ns.) I. AC.
 AH. AX. BG.
 Szeredai (sz.-háromsági) F. L. M. U.
 AM.
 Szeremley (pelsőczi) I.
 Szerencsy (szigetih) AB. AC. BA. BD.
 BG.
 Szigeti (de...) BC.
 Szigeti (de...) BE.
 Szilágyi (ákosfalvi) AV.
 Szilágyi (piskárosi) E. W.
 Szilágyi (székely-földvári) U.
 Szilágyi (szilágysomlyói) AH.
 Szilassy (de ead.) I.
 Szilvay (de...) F.
 Szilvási (csecszeliczki) I. de ead.
 Szilvási (de ead.) AF. AM. AO. AV.
 AX. BA. BD.
 Szinyey-Merse (de ead.) C.
 Sziráky AC.
 Szirmay (szirma-bessenyői, cserneki és tarkői gr. és ns.) C. D. F. O. P. Y.
 AA. AB. AC. AD. AH. AK. AS.
 BE. BF. BG.
 Sirmiensi (karomi és szulói) AK.
 Szlach AX.
 Szlávy (érkenézi) W.
 Szmrecsányi (de ead. AH. AK.
 Szombatfalvi (de ead.) E.
 Szomjassy G.
 Szontagh (iglói és zabari) AH
 Szöcs (de...) AF.
 Szöcs (n.-crnyei) E. AX.
 Szögyényi (m.-szögyényi és szolgálgy-házi) F. AO. BB.
 Szörcei (de ead...) AN. AX.
 Sztankay (de...) G.
 Sztáray (n.-mihályi és sztárai gr. és br.)
 C. N. O. Q. S. W. AS. BB. BE.
 Sztójka (szalai és kerekfalvi br.) K.
 Sztráda M.
 Szucsáki (de ead.) E. AO. AY.
 Szuhay (szuhafői) BA.
 Szuhányi (hiripi) F. G. K. BE.
 Szulyovszky I. Sirmiensi
 Szunyogh (de...) W.
 Szunyogh (jeszeniczei és budetini gr.
 és ns.) D. H. AD.
 Svetich (nemes-ságodi) BB.
 Taaffe (of Carlingfort gr.) D. N.
 Tahy (tahvári és tarkői) G. BG.
 Tamássy (a Héder nemből) A.
 Tarczsa AM.
 Tardi (de ead.) E.
 Tarródy (tarródi és német-szeccsödi) I.
 AZ.
 Tarsoly (komádi) E. U.
 Tatrosi (de ead.) E. AO. AV.
 Taxis (gr.) BB.
 Thegzes (anárcsi) A.
 Teck (hg.) BA.
 Teke (m.-köblösi) E.
 Thegdy (de ead.) B. G. BE.
 Telekesi (de...) L.
 Teleki (széki gr.) B. C. F. I. M. R. T.
 Y. AF. AI. AM. AO. AP. AS. AT.
 AU. AW. AX. BA. BC. BD. BE. BG.
 Teleky (dálnoki) AO.
 Tessényi (de...) W.
 Thurn (— Valle Sassina gr.) AP
 Thurn-Taxis (hg.) BB.
 Tibay (de ead.) A.
 Tihanyi (ebeczki) I. L. AD.
 Tisza (boros-jenői gr. és n.) C. AI.
 AP. BC. BD. BG.
 Tiszta (sejébi) C.
 Tholdalagi (de...) AN.

- Tholdalagi (n.-ercsei gr.) L. R. AF.
AI. AM. AP. AS. AT. AV. AX.
BA. BC. BD.
- Tholdalagi (iklódi) V. AM. AO.
Tholdi (szalontai és fekete-báthori gr.
és ns.) T. AM. AO. AX. BC.
- Tholnay (de...) F.
Tholnay (de...) AK.
Tolnai (sellyei) T. AO. AW. BA.
Tolvay (köpösdí gr.) P. S.
Tholway (menyői) AY.
Tomcsányi (de ead.) AD. AH. BB.
Tomory (szucsáki) E. T. U.
Tompá (kis-borosnyói) T.
Tordai (somagyomi, kémeri, göczi.) I.
de ead.
Tordai (de ead.) M. U. AO. AV. AX.
BC.
Torma (csiCsó-kereszturi) L. U. V. AO.
AU. AV. AX. AY.
Torma (csopaki) O.
Tornallyay (de ead.) I.
Tornya (toronyfalvi) AO.
Tornyosy W.
Thoroczkai (toroczkó-sz.-györgyi gr., br.
és ns.) D. L. M. R. T. V. AI. AM.
AN. AO. AP. AS. AU. AV. AX.
BA. BC. BD.
Tóth (de...) B.
Tóth (de...) AK.
Tóth (barátosi) M. AX. BC.
Tóth (csáfördi) AK.
Tóth (ivánkai) BD.
Tóth (sz.-annai) L.
Tökköly (készmárki) BF.
Tömösváry (de...) C.
Török (de...) AX.
Török (kadicsfalvi) AF. BC.
Török (szendrői gr. és ns.) O. W. X.
Z. AB.
Törös (oroszlánosi) C.
Tötöri (de ead.) E.
Tövisi (de ead.) E.
Trajtlér (szügyi) AA. AD.
Traun I. Abensperg-Traun.
Trautmannsdorf (gr.) H. S.
Trauzner (hadrévi) M. V.
Trencsényi (de...) K.
Thun-Hohenstein (gr.) N.
Tunyogi (de ead.) A.
Turchus A.
Thuri (tamásfalvi) L. U. V. AM. AO.
AS.
Thuróczi (csapói Raksányi—) AO.
Thurzó (bethlenfalvi gr.) B. N. X.
Turzó (nosiczí) F. W.
Tussay (tussai és tussa-ujfalusi) A. I.
Türi (sarkadi) T. AL. AT. AX. AY.
BA. BC.
- Udvardy (de...) O.
Ugron (ábrahámfalvi) M. T. U. AF.
AL. AM. AN. AO. AR. AT. AX.
Ujfalussy (de...) D.
Ujfalussy (divék-ujfalusi) C. K. X. AA.
AD. AH.
Ujfalussy (ujfalusi) BA.
Ujfalvi (mező-kövesdi) E. T. AL. AO.
AV. BD.
Ujházy (budaméri) AH. BG.
Ujhelyi (tisz-ujhelyei) B. AH.
Ujlaky (de... Nógrádmegyében) AB.
Ujvári (érszekujvári) AF.
Ungerpeck AX.
Unwerth (gr.) Z.
Uray (de ead. br. és ns.) A. AE.
Urányi AV.
Usovich (petőfalvi) AB.
Úsz (uszfalvi) G.
Üchtrit (br.) N.
Ürményi (de ead.) Y.
- Wagner (— Pley) AM.
Vay (vajai és luskodi gr., br. és ns.) A.
C. D. F. G. I. M. O. Y. AH. AI.
AM. AS. AT. AU. AX. BA. BB. BD.
Vajda (de...) I.
Vajda (de...) AF.
Vajda (de...) AV.
Vajda (merei) AD.
Vajna (de...) L.
Vajna (pávai) L. U.
Waldburg (hg.) S.
Waldeck (— Pymont gr.) AF. AM.
BD. BG.
Walderdorff (gr.) P.
Waldstein AM.
Waldstein (gr.) N. V.
Valkay (de ead.) E.
Wallenstein D.
Wallis (gr.) BB.
Valter F.
Walterskirchen (wolfsthalai br.) BB.
Vály (váli) K.
Válya BC.
Vályi (n.-kéri) AE.
Wamboldt (br.) N.
Van Dernath D. X. BE.
Várady O.
Várady AM.
Váradi (de...) U.
Várady (kecseti és budaki) B.
Várady (szatmári) C.
Várday (kiszárdai) A. B.
Varga O.
Varga (de...) AD.
Varga (de...) AX.
Warkocs (nobschützi) A.
- Váró (bágyoni) E. AO.
Varsányi (csékelaki) AY.
Wartensleben (exteni gr.) I. BG.
Vass (de...) I.
Vass (de...) AM.
Wass (czegei gr. és ns.) M. T. X. AB.
AC. AF. AM. AO. AS. AX. BA.
BD. BE.
Vass (diódváraljai) E. M.
Vasady (de...) I.
Vatta (talán Vattay de ead.?) C.
Vattay (felső vattai) I. AH.
Wäcker-Gotter (gr.) P.
Vécsey (vécesei és hajnácskői gr., br. és
ns.) C. D. F. K. O. Q. R. W. Y. AD.
AH. BA. BB. BE.
Végh (de...) E.
Végh (de...) AA.
Végh (tassi) AF. AT. AX.
Végh (verebi) H.
Végyessy C.
Weisz (br.) BB.
Weisz (veiszi és horstensteini br.)
X. BD.
Weiss (starkenfelsi br.) AS.
Vékey (de ead.) A.
Vékony (de...) BE.
Vélits (lászlófalvi) U.
Welsersheimb (gr.) AS.
Wenckheim (gr. és br.) P. Q. S. AU.
BB. BE. BF.
Wengersky (gr.) AS.
Veer (körös-tarcsai) C. M. AF. AI. AN.
AO. AT. AV. AX. AY. BC.
Veress (de...) AA. AD.
Veress (farnasi) A. B.
Veress (váradi) E.
Vernhardt (br.) M.
Wesselényi (hadadi gr. és br.) G. M.
R. T. X. AF. AI. AM. AO. AP. AR.
AS. AT. AU. AW. AX. BD.
Westerholt (gr.) AD. BB.
Vetéssy (vetési és mező-teremi) B.
Vetter (gr.) X.
Vetter (von der Lilie gr.) AM.
Viczy (loosi és hédervári gr.) Y. BF.
Viczián (de...) I.
Wydenbruck (gr.) B.
Vidovich (de...) F.
Vidt U.
Wiedersperger (gr.) V.
Vieregg (gr.) AS.
Vietoris (kis-kovalóczi) P.
Vigyázó (bojári) Z. BG.
Wilczek (gr.) AD. BG.
Villa-Secca-Navarro (D'Andrade) X.
Wimmer R. T.
Wimmersperg (br.) O.

Vincenti (lovag) V.	Wurmbrandt-Stuppach (gr.) N. BB. BE.	Zeleméry (de ead.) A. C. I. K.
Windischgrätz (hg. és gr.) P. Q. BB.	Württembergi (hg.) BA.	Želeňský (zelankai gr.) S.
Viski (rettegi) AO.	Yorki (hg.) BA.	Zental (de ...) BG.
Viski (de ...) AY.	Zaborszky (zábori) AA. AB.	Zerdahelyi (nyitra-zerdahelyi gr. és ns.) AA. BD.
Vita (disznojói) AM.	Zabráczky (szadai) F.	Zgorszky T.
Vitéz (m.-bikali és tamásfalvi br. és ns.) B. L. AO. AQ. AR.	Zaffiry (de ...) C.	Zichy (vászonkeői gr.) B. D. F. O. R. S. W. X. Y. Z. AN. AZ. BB. BF.
Witkay (de ead.) W.	Zahn X.	Zimán (brassói) C.
Witt AS.	Zay (csömöri br. és gr.) AZ. BD. BF.	Zinzendorf Y.
Vizsolyi (papi) BB.	Zalathnai U.	Zmeskál (domanoveczi és lestinaí) AA. AH. AK. BD.
Vladár (n.-csepcsényi és muthnai) G.	Zambler (a.-csernátóni) U.	Zokoly (szokoli és k. várdai) A. B.
Wolfarth (br.) AA.	Zámbó (f.-őri) E. AV. AY.	Zolnay (de ...) G.
Wolkenstein-Trostburg (gr.) P.	Zamoyski (de ...) A.	Zoltán (csepei) C. I. AH. BE.
Woraciczky (pabieniczi gr.) Y.	Zanathy (de ead.) K.	Zrinyi (brebiri gr.) H.
Voss (gr.) P.	Zarka (lukafalvi) G.	Zrittney (de ead.) A.
Vörösmarty (de ...) BG.	Závody (de ...) BF.	Zudor (losádi) U.
Vranovich Z.	Zedtwitz (gr.) AP.	
Wrbna (gr.) P.	Zeyk (zeykfalvi) E. M. T. AF. AI. AM. AO. AT. AU. AX. BA. BB. BC.	
Vucs AM.		



Sajtóhibák és egyéb javítások.

A 2-ik oldal 1-ső hasábjá utolsó sorában »1100« helyett olvasandó: »1200«.

A 12-ik oldal 2-ik hasábjá 10-ik sorában »pro« helyett olvasandó: »et«.

A 15-ik oldal 1-ső hasábjá 11-ik sorában e szó után »czimü«, hozzáteendő: »utóbb«.

A 16-ik oldal 1-ső hasábjá 31-ik sorában e szó után »római« hozzáteendő: »és más«.

A 17-ik oldal 2-ik hasábjá utolsó sorában »Wertzer« helyett olvasandó: »Wertner«.

A 19-ik oldal 1-ső hasábjá 46-ik sorában »chsonológiánál« helyett olvasandó: »chronológiánál«.

A 35-ik oldal 1-ső hasábjá 28-ik és 35-ik sorában »dült« helyett olvasandó: »kövér«.

Az A. táblán előforduló Gradichi Miklós a Bodiszló fiának (ki gorbowai előnevet is viselt) nejét Annának hívták, s gyermekei is voltak, u. m.: György és Katalin, Liskai Andrásné.

Az E. táblán, Sombori Lajos fiai közül Eleknek hitvese gr. Tholdi Eulália ($\frac{AM.}{1254.}$) táblajelzettel, a Jánosé pedig gr. Tholdi Rozália ($\frac{AM.}{1253.}$)-al.

Az F. táblán udvardi Kossuth Jánosnak Szögyényi Annától leányai: Bora Cseley Antalné de ead. és Róza csicseri Orosz Mihályné, fia pedig Pál és ezé Lajos.

Kállay Leo, a László fia, nevéhez kérdőjellel hozzáteendő neje: vásáros-náményi Eötvös Erzsébet? ($\frac{BA.}{1261.}$) táblajelzettel.

Az L. táblán br. Bálintitt György és Petki Terézia gyermekei közül Zsuzsánna gr. Kornis Zsigmondné törlendő; mert nem az említettnek, hanem egy korábban élt Bálintitt Györgynek volt leánya.

Az M. táblán a Kemény János fejedelemtől lejevő vonalon, br. Kemény Simon fiának a kihalt Jánosnak (a Simon, Druza és László testvérének) nevéhez hozzáírandó hitvese: homoród-sz.-páli Szentpáli Ágnes ($\frac{BC.}{1258.}$) táblajelzettel.

Ugyane táblán Thoroczkai Venczelnek leánya nem Etelka, hanem Ilona, nyujtói Jancsó Lajosné.

Az R. tábla második ízén álló gr. Kornis Zsigmondnál törlendő a hitves, br. Bálintitt Zsuzsánna neve s ($\frac{L.}{523.}$) táblajelzete, mivel — miként az L. táblára vonatkozólag fennebb megjegyeztük, — e hitves nem tartozik e leszármazás köréhez.

Gr. Kornis Sámuelné gr. Tholdalagi Johanna táblajelzete nem ($\frac{AF.}{512.}$), hanem: ($\frac{AT.}{512.}$).

Gr. Kornis Anna gyalakúti gr. Lázár Jánosné táblajelzete nem ($\frac{362.}{AZ.}$), hanem: ($\frac{362.}{AX.}$).

Az S. tábla végső izein: gr. Pálffy Pál leánya, Paulina, gróf Kinsky Rudolffhoz ment nőül; gr. Károlyi Victor leánya, Georgina, pedig a BE. táblán látható br. Piret Lajoshoz (táblajelzetül ($\frac{1248.}{BE.}$) teendő), s másik leánya, Margit, a BD. táblán előforduló gr. Zay Miklóshoz, (táblajelzetül ($\frac{1249.}{BD.}$) teendő).

A T. táblán: kilyéni Székely Eleknek, az Elek fiának nevéhez hozzáírandó hitvese, kis-halmági Hollaki Anna ($\frac{AM.}{1230.}$) táblajelzettel.

Az U. táblán Boér Czeccília Pallos Istvánnánál a táblajelzet kiegészítendő ekként: ($\frac{1220.}{BC.}$).

Ugyanott Szalánczi Elek nevétől hitvese f.-szilvási Mopcsa Annának neve az ($\frac{AM.}{1230.}$) táblajelzettel mint e munkában tárgyalt leszármazáshoz nem tartozó, törlendő.

M.-járai Baranyai Mihály és Boér Petronella fiának Ferencznek nevéhez pedig hozzáteendő hitvese Toroczkai Sára de ead. ($\frac{BA.}{324.}$) táblajelzettel.

A V. táblán gr. Lázár Istvánnak, a Kálmán fiának nevéhez hozzáírandó hitvese, tarcsafalvi Pálffy Jozéfa, ($\frac{AO.}{1256.}$) táblajelzettel.

Az AF. táblán br. Jósika Thekla és férje kis-halmági Hollaki Ignácznál a táblajelzet ($\frac{1226.}{BA.}$) helyett ($\frac{1226.}{AM.}$)-re javítandó ki.

Az AU. táblán Thoroczkai Péter nejének neve Kendeffi Judith helyett Klárára kiigazítandó. A Zsigmond gyermekei közül gr. Teleki Adámné neve Klára helyett Máriára javítandó ki, Thoroczkai Zsuzsa pedig gr. Székely Lászlónak, nem pedig Adámnak volt neje a családi tudósítás szerint.

Az AY. táblán gyerömonostori Kabos Sándor és f.-öri Zámbo Judith három gyermekéhez, mint negyedik, István is hozzáírandó, s a táblán látható Sándorhoz hozzáteendő hitvese fogarasi Lészai Margit ($\frac{AY.}{1259.}$) táblajelzettel, valamint leányuk Anna. — Ennek megfelelőleg a most említett Lészai Margit, Kabos Sándorné nevéhez ($\frac{1259.}{AY.}$) táblajelzet teendő.

A BA. táblán előforduló Thoroczkai Istvánnak Kapi Borától a táblán jelzett gyermekein kívül még Zsigmond és Borbára magtalan elhalt gyermekei is voltak. Györgynek volt egy Sára nevű leánya is, m.-járai Baranyai Ferenczné, kinek ($\frac{324.}{U.}$) táblajelzet adandó.

Istvánnak Annán, Boér Istvánnén kívül még egy Borbára nevű leánya is volt. — A Boldizsár báró gyermekei közül Lőrincz helyett a családi közlés egy Sándor nevű magtalan fiut említ; Ágnes pedig br. Vay Ádám után Szombatfalvi László de cad. (második) neje lett, de hogy ennek három gyermeke, u. m.: Szombatfalvi Ferencz; kinek fia Sándor, Szombatfalvi Ignác, kinek fiai László, István és József, valamint Szombatfalvi Juliánna Biró Sámuelné (de...) ezen nejtől való-e, vagy az elsőtől, az nem volt tisztázható.

Báró Toroczkai István fiának, Józsefnek, István Antal és László fiai voltak. Br. Toroczkai Jánosnak gr. Lázár Krisztinától pedig még egy Zsófia nevű leánya is volt, Róza nevű leánya pedig, kit a családi közlés nem második, hanem első nejtől származtat, vásáros-náményi Eötvös László első neje volt. Ettől vagy Eötvös László második nejtől született-e Eötvös Erzsébet, Kállay Leoné, ki ($\frac{1261.}{F.}$) táblaajeztetet kapna, nincs tisztázva.

Br. Thoroczkai Gáspárnak Klára leánya törlendő, s helyette két leány irandó, u. m.: br. Thoroczkai

Borbára, br. Baldacci Józsefné, kinek gyermekei Antal, Manó és Francziska, bernátfalvi Földvári Ferenczné, kinek viszont gyermekei Földvári Kálmán, Árpád és Bora, továbbá br. Thoroczkai Jozéfa br. Splényi Károlyné, kinek gyermekei: Károly, Mária, Zsigmond, Albert, István, Henrik (l. $\frac{AM.}{268.}$, $\frac{AM.}{299.}$ és BE. táblán), és Antal, (l. AR. táblán).

Ugyanazon br. Thoroczkai Gáspár János nevű fiának a táblán levőken kívül még egy János nevű magtalan elhalt gyermeke is volt, József fiának pedig Dési Sándorhoz nőül ment leányát nem Eulalia, hanem Kláranak hívták, s még Johanna és Amália nővérei is voltak. Fivérük szintén József nevet viselt, s ennek gyermekei: Árpád, József, Victor, György és Teréz. — (Utólag kapott családi adatok alapján.)

A BD. táblán gr. Zay Miklóshoz hozzáírandó neje: gr. Károlyi Margit ($\frac{S.}{1249.}$) táblaajeztettel.

A BE. táblán br. Piret de Bihain Lajoshoz hozzáírandó mint (második) neje gr. Károlyi Georgina ($\frac{S.}{1248.}$) táblaajeztettel.



TARTALOM.

	Lap.
Bevezetés	1
I. Történelmi és okleveles nyomai a hazai családokba nőül ment Árpádházbeli királyivadékoknak	4
A) Régebben ismert összeköttetések	4
B) Ujabban felderített családi kapcsolatok	6
II. Mózes nádor és Árpádházbeli neje	10
1. A Moys nádor és nejének családi viszonyairól fenmaradt okleveles adatok ...	12
2. Egyéb adatok Moys nádor nejéről és gyermekeiről	15
3. Mózes nádor és családjáról való tudomásaink a fennebbi adatok alapján	17
III. Okleveles bizonyítékaink Moys nádor és Árpádházbeli nejének utódairól	21
IV. Munkánk alapjának megvetése az előbbi fejezetek adataiból	28
V. A leszármazás továbbfejlesztése hazai genealogiánk terén	30
VI. Táblázataink elrendezése, forrásaink s utasítás a táblák használatához	33

Leszármazási táblázatok (57 tábla).

Észrevételek táblázatainkhoz	I
Névmutató	VII
Sajtóhibák és egyéb javítások	XIX

